

MIC. # 9514

KARO, JOSEPH BEN EPHRAIM,

קארו, יוסף בן אפר"ם,

MAGID MI-YESHARIM.

מגיד מישרים.

YEMEN: [16--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

היתה בונתו יתברך שיהיה הוייתו של אדם מחומר גרוע יצירה משולה
 וזא אשר עשה עשה חומדית את באדם המעולה בשמות היא הגשם הטוב
 בכך הנה גם אנכי תולעת ולזא איש באתי עד הלום לזמת את הרבים ולכל אשר
 עיניהם כקוחות הרוח את הוד והוד כתב הקדש הלו אשר נתגלו עלי כי
 המגיד הקדש להרב הקדוש הגאון הנגיד יחזי כולם קדושים בתי הנפש והלחשים
 לנבוכ לחשים וברים מקובלים מסובלים ומגוזלים בקנה אחז שלקדושה עולים
 יקדים מפעלים כנים מכפס שונים גבוהים ורמים משיבי נכשות תמימים סגולת
 קלאתה לביאורי מאורי סודות רמים ונשאים פלאות מקלזות לתמים ועים
 המה העולת מעלה מעלה עלגפי מדומי מהלך שצילי עפוע סודות התורה ושאלו
 נח וראו מי עמד בסודי ה' באתר עליה ונתעלה הגאון החכם בקדוש הנגיד ונהיה משלח
 גבוה שלחן מלך מלכי המלכים כפס לפכ ולפכס בהיכל מלכו של עולם והיך
 הדבר העתיקים אשר כדאי מועקים כולם מחמדים כולם מאתקים סתומים
 וכמוסים באוצרות שהקים ונתגלה עכשו לצדיק וכלאוזן שומעת תבונה ודעת
 וברים המקודשים ישנים וחשיים בשכלו הנך והגוהר בעצם השמים לטהר
 תעלומות החכמה הרמה העולה לשמימה וכאשר יבא קיטס פאר הדלת קדש
 ספר הגה לצית הוד פסנדי להאזות אתיפה הדלת קדושתו ליוזפי חן הכל ידונו
 יבואו כסף יבואו זהב לקנות את מעלת הספר הגה ומלטה הארץ דעת את הבאים
 לים מכסום כה וצריי שפלה מצבתחת דגל צני האדם המר ונאנח יחזק בן החבר
 שמוא בינגא איש ירושלים

בשם רחמן מלא רחמים
אלה וצרי החכם השלם המקובל אלהי מהרר שלמה הלוי אלקווק

לצלחה חקדמה

ועו לכס כי הסכמו החסיד ואכ עבדו ועצלים מהחצירים לעמוד על
 נפשינו ליל שבוטות ולכדך שינה מעוטנו ותהלה ללא עלה בידינו שלא פסקנו
 דגע כאשר תשמעו ותחי נפשים וזה הוא הקודר שתקנת וקדושת בלילה ההיא
 צדא שתורה קרינו מפרשת צדא שית עז ויכלו בנעימה ובקול גדול אחצ צדא
 הסלישי עז סוף הקדרא עוז מפרשת משפט ולא משה אמר עז סוף הסדרא עוז
 מפרשת ואתחנן ויקרא משה עז סוף פרשת שמע ישראל עוז מפרשת וזאת
 הצדכח ויעל משה עז לעיני כל ישראל ועוז תפלות ויהי צעלשים סנה והפלות
 תכלה לחבוק ואחר כך מזמור השם מספר ומזמור יקום להים ולפי צדא
 השידות וכל מגילת שיר השירים וכל מגילת ופסוק אמרו של צדרי האדם
 וכל צדא וצדא וצדא וצדא לא יאמן כי יסופר ולמדנו צדא כל סוד

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

4374

גרעים ואחר כך למדנו עד האמת ובעת שהתחלנו ללמוד המשנה ולמדנו ב
מסכתות שיבנו בוראינו ונשמע את הקול מזכר בפי החסיד נראה קול גדול
בחי תוך חזנות וכל השנים שומע את הקול ולא היו מציטס זה היה בכנימות
רב והקול הולך וחזק וכלנו על פנינו ולא נשאר רוח באיש עינו וכפון לדאות מפני
הב המורא והפחד והחבור ההוא מדבר עמנו והתחיל ואמר ידידי המהירים
מן המהירים ידידי אהובי שלום לכם אשריכם ואשרי יולדתכם אשריכם בעולם
הזה ואשריכם בעולם הבא אשר שמתם על נפשכם לעטרט בלילה הזה אשר
זה כמה שכם נכלה ראשי ואין מנחם לי ואט מושלכת בעפר האבקת אשפתות
ועתה החזרתם עטרה ליושנה התחזקו ידידי התאמצו אהובי שמחו ועלצו ודעו
פי אתם מבני עליה וזביתם לחיות מהיכלך זמלכא וקול תורתכם והביל פיהם
עלה לפני הקב"ה וצחק כמה דקיעים וכמה אורחים עזי שעלה זמלכא שמתקן
ושדפים זממו ותחיות עמו וכל צבא מעלה והקב"ה שומע את קולכם קפוח קציר וצדיקים
והפי תמסנה האס המיקרות האל באות לברליכם ואם הייתם לו תמצא בכתב
עשרה דייתם מתעלים יותר אבל על כל זה התעליתם אשריכם ואשרי
יולדתם ידידי אשר נתעליתם ונדרתם שעה מעיפכם ועל ידיכם
נתעליתם הילתה ועל ידי החצרים אשר בעיר הגדול הזאת ~~הוא~~ חכמה על דף מצי
ביתא וסיק אתם באתם שוכבים על מטותם שהיא אחי מששים צמיתה ומרות
על ערקותם ופיתם נוצקתם בלוי והוא שמח בכם לבן בנ התחזקו אמצו ועלצו
באהבתו בתא ועביר אתי וכן חיותם בעשרים אחי מלך לפי שפיט ורבי הצבות
מהצער אשריכם שדויהבו לך היתה ופנסות סמחה בלבכם ולא שחוק בפיכם
בזכרם כי בפי בתיכם את מושלכת בעפר לבן חזקו ואמצו ועלצו בפי ידידי הגדול
זל תמצא בלמודי בי חוט של חסד משוך עליכם ותורתכם עריבה לפני הקב"ה
לבן עמדו ידידי על דגליכם ושלנו ואלרו בקול רם פוס הכסול בדוק שם בבור
מלבנות לעולם ועד ועמדנו על דגלנו וקטר חדי יינו משתדלן ואמרנו בקול רם
בדוך שלום שאשר נעלינו וחזר ואמר אשריכם טובו לימוזיכם ואל תפקדו
רגע ועל עורף ישראל בי לן של ספנים שוות ואין מעצור להופית ביך לב למעט
תעשיתם אתם עלב לבי ואל תאריך העליצה תאכלו ואם תאבו אשמעתם טוב
האריך והיא תעשנו לטוב ואל תאריך את המפר כעת לכם ואני אפרנסכם ואתם
שלום ופיתים שלום ואל תאריך לטוב שלום ה' טוב לעמויתן ה' יברך את עמו בשלום
אשר על חצריים תאלה שמה ושמעו ובהנה מענייני החמה כמה
ופנה חבטות גדולות ויולכו געינו בפינה מרוב השמחה וגם בשמענו צדקה

ה' יברך

השפעה בעונותינו וקולה כחולה מתחננת אלינו ואם נתחננתנו עד אור הבקר
ולא פסק גירסא מכוונת בגולה ורעה" ויהי צדקה הלכנו וטבלנו באשר עשינו
שני ימ' קודם ושם מעצנו שאר החכם אשר לא נמצאו שמה בלילה הכוא וגערונו
בהם וכפר להם את כל הטובה אשר עשה ה' עמנו" וימת לבם בקרבם וספרו
פניהם וגעו בצפה" וגם אנחנו התחננתנו כבגדים יעזב קיבתם לא שכינו עור כאשר
תמרנו למעלה" ויאמרו מי יתן והלילה הגאת בתחצר ביחוד ונהיה עשרה
והספמנו לעשות כן ועם שבלילה ראשונה שונה בעינינו לא ראינו אפלו דגש" כחמורה
וגם צינס לא הוכח לישן כי דרוש ידע לנו החסיד בלו אחר המנחה ויטבנו שם עם
כלצה שנפנו אהמתנו בעוד ועשינו ה' לילה השנת כסדר הראשונה ומרוב האמה
שהיינו עשה לא המתינו עד שתקרי את המשנה ולא עד חצות כמו בלילה הראשון
שהיה ממסבחי ה' לילה חק תבפ שהיינו קודאים ברבבות שלמאנה תורה בהגען
לכר שנת שמע קול דודינו דופק והתחול" שמעו ידיוס המהדריס מן המהדריס
הקיצור נני שוכע טפל בקוד עפר העלון שכ ההין וכן ודברים רבים שלמאנה
אמר הנה אחכ אמר אשרי כסידיים אשריכם המעלים חורש כמה וכמה נתעלנתם
עתה שאתם טשרה לכל צד שבקדושה אשריכם ואשרי יולדתכם אל תיראו
מחר פת אנוש ומגידופס לתחתו כי אתם המעלים לדכסת ישרל ודעו כי אתם מבני
עליה וכן כולעי" ואתם מתדבקים בי וחכמוי אפכ על דאשכס וחוט שלחסד
משוך עליכם ואלמלא טמך דשות לעין לדאות הייתם דאיש האש הסובבת הבית
הזה" לכן חנקו ואמנו ואל תפסיקו הקסר להעלותנו בקולרס שמע ישראל וצדוק
שכמ"ל כיום הבכור" ודבר רבים כמו חעי שעה וחנרנו לסוף הלימוד" ואחר כך
צחיות הלילה חגר הדיבור פעם שכ ודבר שיעור שעה ויותר וחגר לשבח בעשן
הלימוד ואמר דאו השמע עסקול מדבר בכס שחל אביך ויגדך שקטך ויאמרו לך
אם גיה כמה מאת שנה שמעו או דאו הדבר הזה ואתם שפיתם" לכן מכאן והלאה
תהיה עיפכם פק חת על דרכים ואיש את דעהו יעקורו וליא חייאמר חזק וחטל
עמ גבור אש והחניקו עצמיכם לגדולים כי אתם מבני היכל דמלכא וזכיתם ליננס
לפרודו השתדלו ליכנס לטריקלין וליא תצאו מן הפרודו כי אשר יעא מפתח שער
הפרודו דמו בדאש" הקיעו בע וראו כי אש המדברת אתכם הקיעו ידיוי הת
התצמנו והיו לבפ חיל ועתה לתת לנו צד חזקו ועלנו וחוט שלחסד משוך עליכם מדי
יוס ביומו" גרז הלצה ומענו חותה וראו כי אתם שבורים מחמדת העולם הקיצו
שבורים ביחנה יסבא ניסיר האדם את אליי כקפן ומחמודות בהטאות הע
ואת אליי שהבו חמדת החנוך" ועלו לארץ ישראל כי יש ללא ידעם רק שאת
מוטביס בטיט חמדת תבלויה פלין והיוצא מבט ונפור אמור דמו בדאש" דאו
את אשר שפיתם אתם מה שלן ענו אחרים והאריך בעשן זה ועתה גיש

שמעו לי חטונ אנניכם הטו לצבכם מיכתי ישמע בזבל האלה ולא יחח מוסר וחסר
לב ולא יתנה דעת מי עור ועינים לו ולא יראה שכות כנה מה שלטנו אחריש ולא
יתן אל לבו לשוב אל יש בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ומעיד את שמים ואדף כי
כל זה שוברת פה ובקונטריס איתו חלק אחד ממאה ואחר "ואכלו בקונטריס
הכוא חטאבין תיבה לתיבה סבולטין לפסמיס והיא הוראה כי שם היה צד נעלם
ולא הרשינו עצמי לכתוב אותנו "אחי ושמי שמעו ותחי נפטכם פי החבירים
בשלימים אשר ראוי כל זה רוח חיה כיתן בקרבם" וגם ביום השבת השל
היא יצא החסיד והפלא לשבח השם עם ינו בשנת לעלות האו ואמר פעם ופעמי
וסלם פתח ללבו יא יי יתגלו קסמוציהו מאמר שנכנסו לפרוץ ווי ישתדלו
ליהפך לטוילין כי אשר יצא המועת דמו בראשו ואנחנו נקיים" ואם עמד
הקסיד קורסא כילת בקר וקצמו כללטי חר ווצר הוא אליהם והתרה בהם
ואמר זה "שחכ אמר את עצדכם ויענו כולם ויאמרו מעשה ופעמ" ותקמו
ותקמו בבית ומוח מהם שיהיה יום רביעי כולו שכל להרבין ושלם נא כלבשר
ולא כסתה לך ליל וימן כלט שריוס טאובע שעות אם לך יהיה בקמיות מצוה
או אכסדי או הולך בדרכ זכא ליה רבות" ואתם אחי הקיצו וחזקו ואמצו
ועלצו בעבודת יוצרינו וראו כי המבויק מפי חמביד ליל אחו של שבועות גסי
אתם גם מקצותם דא כן נודעתם לעבדו אורה זמן נזכרתם וכלי שני לנגרות
לפן עמדו על כפשיכם ושימו כל הדצל השל על לצבכם ומי יתן והיה פי ואוצר
אנכם אשתראו ותמהו ופקחו עיניכם סומה שהו בלח בקונטריס הנהב מראה
האחרת בגגבד החסיד ואם לשבת בארץ והחבירים שיצואו המלכים
וכו לפן כל אהי יתן אל לבו ועינכם אתחש על עליכם ולתי עצוס עיניכם חמדת
העולם תיעולם בלטה פן תתנחמו ואין לא ידיכם כי צד עת הנמיר הגיע
ולא כל חסתיים שוות פקארתי עיכם ואם אין לי פסאי להאריך בנה יתד ולבי צוער
ביצו דאו פמה גבות סבב עלי הא מה שאין לשכל האנושי מצוא בו ואם בער
לא אדע והיתה הבונה מאתו יתבדך להראות אליה עני הגדול הזה ואתם גם
אתם התאוססו והתקוששו והשיבו על לב והחלש יאמר גבור אני ואיש את רעהו
יעזר ואם את נפשי העלתי חזקו ואמצו את רפוי ידיכם וראו הדבר הנה כי צערה
תסעה צאב לא יאכלו שוס תבשיל ואפילו שלעד שייס וזה כל היוס וצסעוץ המסקרת
פת חריבה וקיתון שלמים וכאלה רבות עמהם" לצן חוסן על לבו יוצרדם ותבו לו
פצוד והנהרו פן תתנחמו חליטה" ולשאי וחזק יתן כלבצבם לחוס על עצמיכם
וישפי להתאחד עמכם לאומת חקדש לעבדו שנים אחו אמן כה וצרה לשופ

הסכמת הגאונים

הסכמת הרבנים עמדי עולם גאונים ארץ הגאונים גוד ועומדים בפרק על

הקטר ומגיד מירי שנים שנהגה להגאון הגדול בגניא זנתורא חב בחנושר
בתומה רבינו יוסף קארן זצ"ל שחיבר חיבורו הגדול והקדוש ו ביה יוסף ו
סביב לך נארים להביא אותנו לבינה פוס בחסמה הגאון הגדול מנחם ר' גפתני
האב"ד דק"ק לובלין ה"ה הסכמת הגאון הגדול מהר"ר העשיל ר' דק"ק
לובלין הנה דאיתי החיבור הקדוש שחיבר לבן שלבני הגולה הבית יוסף זצ"ל
בראותי רבעי קושטאי פולטס אומרים להדפיסו בכך צארכ ביה הויה ועוד לקרא גם
כך לבוא על החתום ולהיות מקומנו ללבד מצוה נאם הלרוד יהושע השני
בקראון מהר"ר יעקב זצ"ל הסכמת הגאון מהר"ר מאיר אב"ד דק"ק לובלין
הדור אתם ראובן תלוס אחרי אשר עיננו ראון ואנפנו עמנו קול דאש האיש שתמוס
הגורכתי החבס בהר"ר יצחק צימא הנ"ל איש ירושלים המתגשם ליתן צדקה וזאת ביה
רצון באלהים לטובך מי באד מייס חיים היועצים מי ירושלים להצמיח ולהדנות פרי
קדש הלולים אשר בלתי צדק באתם בלולים על כל און וקוץ תלולים יקריים
מפטטים לא יערכוס זהב וארד עמנו אשר בהסכמתו בון ימים וחלומים מי
מטעמים ומעשים נמקיננו נרעיס בתר חמה העליטה הנהגה במטמוס
בהם מחוקשים ומקודשים ישעם וחזשים אשר כבד כתגלו להגאון בר ישראל
וקדושו דאש הפוסק אשר נתגלו מכיווצים עתיקים כלו אחמדים לחכו מאתקיס
כמקיננו עקיס הנה דאש חב להכמה גאון עטרת תכידית פאר הגולה רבהון וישע
כמהר"ר יוסף קארן זצ"ל אשר נמשך עליו רוח מהרה וקאוסת שכניה עליונה נוספה
ונמה עליו רוח חמה ובינה רוח דעת ויראה ה' וצבה בטהרתה חסדנותו לרוח
הקדש המגיד אשר מתגלש ליה עמיקתא ומקתרתא ונהורא עמיה שרי והיך
הדבר המופלאים מכוסים ובמזקיס צאוצרות חסידי תלמידי הגאון זצ"ל ובעת
הגיע עת רויים לפרש הנקשרות תעלומות החכמה העולה לשמימה על ידי
החבס הנכבד הר"ר הג"ל אשר אשר כגבר חלצנו לנבותנו יחידי עגולה אשר צב
הגולה בפך ראשונה באנו להסכים להביא את יופי קילוס פאר הדירת תפארת
מגילת אתרים להצאה לצות הדפוס להדאות העמים והשרים את כבוד יקר
תפארת גדולתה הכל יוצנו יבוצו בשן יבוצו צדק ויקנו את מעלת הסטר הנחמד
הקדוש הגה לעשות קורת רוח לה' ושכינת עמנו כל פריץ קדש הלולים לה' הוא
בה צדי לבבנו סבל בית יוסף הצעיר מאיר בן לאא אברהם זצ"ל
הסכמת הגאון מהר"ר נטע אב"ד דק"ק אוסמרא גם אנכי מטעם להביא
לביה הדפוס ספר המגיד לצבות את החסידים כל המשייע לקנותו שכלו
יהיה מיושב הכדובים נאם נמך יבונה נטע צן אה מרעו ורבעא מהר"ר משה מרדכי
בהנא חותם פה ק"ק אוסמרא הסכמת הגאון מהר"ר חיים אב"ד דק"ק קדע
מנ"י

הקטר ומגיד מירי שנים שנהגה להגאון הגדול בגניא זנתורא חב בחנושר
בתומה רבינו יוסף קארן זצ"ל שחיבר חיבורו הגדול והקדוש ו ביה יוסף ו
סביב לך נארים להביא אותנו לבינה פוס בחסמה הגאון הגדול מנחם ר' גפתני
האב"ד דק"ק לובלין ה"ה הסכמת הגאון הגדול מהר"ר העשיל ר' דק"ק
לובלין הנה דאיתי החיבור הקדוש שחיבר לבן שלבני הגולה הבית יוסף זצ"ל
בראותי רבעי קושטאי פולטס אומרים להדפיסו בכך צארכ ביה הויה ועוד לקרא גם
כך לבוא על החתום ולהיות מקומנו ללבד מצוה נאם הלרוד יהושע השני
בקראון מהר"ר יעקב זצ"ל הסכמת הגאון מהר"ר מאיר אב"ד דק"ק לובלין
הדור אתם ראובן תלוס אחרי אשר עיננו ראון ואנפנו עמנו קול דאש האיש שתמוס
הגורכתי החבס בהר"ר יצחק צימא הנ"ל איש ירושלים המתגשם ליתן צדקה וזאת ביה
רצון באלהים לטובך מי באד מייס חיים היועצים מי ירושלים להצמיח ולהדנות פרי
קדש הלולים אשר בלתי צדק באתם בלולים על כל און וקוץ תלולים יקריים
מפטטים לא יערכוס זהב וארד עמנו אשר בהסכמתו בון ימים וחלומים מי
מטעמים ומעשים נמקיננו נרעיס בתר חמה העליטה הנהגה במטמוס
בהם מחוקשים ומקודשים ישעם וחזשים אשר כבד כתגלו להגאון בר ישראל
וקדושו דאש הפוסק אשר נתגלו מכיווצים עתיקים כלו אחמדים לחכו מאתקיס
כמקיננו עקיס הנה דאש חב להכמה גאון עטרת תכידית פאר הגולה רבהון וישע
כמהר"ר יוסף קארן זצ"ל אשר נמשך עליו רוח מהרה וקאוסת שכניה עליונה נוספה
ונמה עליו רוח חמה ובינה רוח דעת ויראה ה' וצבה בטהרתה חסדנותו לרוח
הקדש המגיד אשר מתגלש ליה עמיקתא ומקתרתא ונהורא עמיה שרי והיך
הדבר המופלאים מכוסים ובמזקיס צאוצרות חסידי תלמידי הגאון זצ"ל ובעת
הגיע עת רויים לפרש הנקשרות תעלומות החכמה העולה לשמימה על ידי
החבס הנכבד הר"ר הג"ל אשר אשר כגבר חלצנו לנבותנו יחידי עגולה אשר צב
הגולה בפך ראשונה באנו להסכים להביא את יופי קילוס פאר הדירת תפארת
מגילת אתרים להצאה לצות הדפוס להדאות העמים והשרים את כבוד יקר
תפארת גדולתה הכל יוצנו יבוצו בשן יבוצו צדק ויקנו את מעלת הסטר הנחמד
הקדוש הגה לעשות קורת רוח לה' ושכינת עמנו כל פריץ קדש הלולים לה' הוא
בה צדי לבבנו סבל בית יוסף הצעיר מאיר בן לאא אברהם זצ"ל
הסכמת הגאון מהר"ר נטע אב"ד דק"ק אוסמרא גם אנכי מטעם להביא
לביה הדפוס ספר המגיד לצבות את החסידים כל המשייע לקנותו שכלו
יהיה מיושב הכדובים נאם נמך יבונה נטע צן אה מרעו ורבעא מהר"ר משה מרדכי
בהנא חותם פה ק"ק אוסמרא הסכמת הגאון מהר"ר חיים אב"ד דק"ק קדע
מנ"י

הנה ראה ראיו גודל מעלת הספר שרוצה האלוף מהלך יצחק להביא לבית
הדפוס לשבות בו רבים לבן מוטל על כלבד ישראל להחזיק ידו בשופי ימים
וצרע שפוא כבוד לבית יוסף אל שיהיה רבן סלבע הגולה ובנכותה נצפה
לביאת הגול ולבנין אריאל כה עתידת העעיר תבא על החותם ביום נ י אייר
תהי' פה יקן קדעמנך" נאם חיים בלאא מהר"ך שמואל זצל איש לוי

הסכמת הגאון מהר"ך מענדיל אב"י דק"ק פרעמסלא" גס אנכי הסכמתי
להביא ספר המגיד לבית הדפוס" נאם מנחם מענדיל אב"י דק"ק
פרעמסלא

הסכמת הגאון מהר"ך משולם אב"י דק"ק לבוב חוץ לעיר" גס אנכי הסכמתי
על כל הנ"ל להביא לבית הדפוס מגלת סתרים הנ"ל וסנה כל אחי
הספר הנכבד הנזכר ושיחוס על כספו נאם משולם בן לאא מהר"ך אברהם
ז"ל צבורג אסכנסיא

הסכמת הגאון מהר"ך יונה אב"י דק"ק הוראצא" חתימי כמה גוברי לבדבי
ואסתידין על מעלת תהלות הספר אשר ציד הנותן אמרי שפר הלא
הוא מהר"ך יצחק נגדע אשכנסי מתושבי הגאונם הנ"ל שנכזן הדבר להביא לבית
הדפוס ומגלגלין גבות על ידי זכאי הנ"ל נאם יונה בן מהר"ך ישעיה ז"ל תאומים
מפלאמה חונה פה הוראצא הגדולה גס אנכי מסכים אור שרגא פיי ווש יכונה
חונתם סה יקן ווילנא

מגיד משלים

פרשת בראשית

הקדמה צאלות ופסוק אורך ימים בימינה

אור ליום השבת כ"ג לחשוך ישלח יד עמך הא אתינא לבטא הלך רנא דרשיך
רעא דרעוין טמירא דטמירין דצדיק שה בא לבית מלוט ולא תפטרובלנ לנה
אמא אורך ימי בימינה זכו דאע"ה דאפרדת מחשבתך טובא מלהרהרא בפתגמי יתעיתא
מ"ג כיון דארהדותא דליבך תמיד לצחלתא דיוץ לאודיתא ומסגיאות סיבותיה ורחמי
דלבוה הא מתקין בידך ושדרע לבבך לאנודעותך רזיק אלפי" הלא לך לצדק ביהאי
קדש מאי ימינא ומאי שמאל ומאי אורך ימי ומאי עושר וכבוד ואנפ דפרישו חבומיא
למיימינא ארך ימי למשמאל ניסב עושר וכבוד הלא אית לאקשו דמיימינא
וצדיק אהרא דמשמאל ניסב מדימינא דמשמע דלמיימינא יהבו להו אורך ימי בלא

עושר

עוסר וכבוד אשתבחה וליתחיהוין חייך והא עכ חשוב כמות זתו אמאי למימינס
 לא יהבו להו אגרא בעלמא דאתי ואוף דחבימיא בעו לתקוע מלתא איכון אשלו
 סחדע משכנא ולא קמו בבדידא זמילתא בדתיקוס אתי בלא לך למפדע דאנא
 המשנה הממלכה בכומך וכד תשתמוצע כולהו שיתקדרי משנה בדקא יאזת
 תסתלק בדריגין טילאין ויתפתחון לך פכודיקא דחכמתא דקשטא דאנא המשנה
 ובי היא חכמה דקשטא דאנא האם דעלה אתאגד אשד יקרנו אמון לין אנדור מן
 יומא והלמה ולא תפסיז מחשבתך מהרהורא זמתשיתת כד עבדת עד פה ואש
 זמלין דפסקא דאה מתפעק ביהוין יאזת אנון מתשת מתשיתתא מסלקין לך בדריגא
 עילאה יתיר נאחוג בזה וגס פשה שיתנח יסיך כי עניהם טאחז טוביס ואיש צהר צלח
 תהיז בכלל השוכח דבר אמאי משנתג חו' והא השטא כדנא דרנין זש' דבשטא
 לגלגה לך גרמין מתפרקין ולא דאיתג ליגרמין לא מאן דאיהו דוגמא דבדמי קא מיפח
 ואר כבדוה דא לא נקטן וכלאי בדיו מגדענין בניש פאימה ביראת בחלילה
 מסגיוות דחילא לגלגה דנין אלני' הלא לך למנדע דמאי דמקדק האם עדיקא
 סלמה יידי' בספרא נעלמות דקאה ההוא חכומא שט שמה יאה דקדק' וחלא
 קוססא דמלפז דכד שילק בדעוטה דאש למצדי עלמין אתפצצו מעה יג בהורין
 ואיתון יג מכלין דרחמי והפ יג חוסיין אינון דאש גופיה ודינהו דישא דאש גופיה
 ומהפך יג בעויעין אתנעין חד בהורא דכליל תלת דאינון כתר חכמה בינה וחכמה
 ובינה כלחז משיהו אתנעין חכמה תנין גהורין מחכמה גדולה נצח מבינה
 גבורה הוד ומכתר תנין סוד מלכות וכלר אתנעין משה תלת גהורין כמה
 דאוליסתך' והא אית לך למנדע דעיקרא דחיותא דגוספא תש בדוחא חירפא
 דליבא ומתמקמת פשט חיותא לכלל איברייה וחוק מוחא מתפשט דוח נפשי
 לכלל החברים אשתבחה דרוחא ובהויתנין איברייהו איהו חיותא וקא יומא גופא
 ובכדא לא דמי להוין איהו אעה דניטל כולו כשר והוא שישתייר נשית במקום מרה'
 ונשית במקום חיותה' ורשא זמילטא דצעי כנית במקום מרה' למנדע עפה ממקלג
 דליהו האיי נשית חוץ באפיהו' ובן צעי כנית במקום חיותה דליהו נשק ממזוץ
 דלעילין' ה' הדויעה לעמוד על כלל איברייהו איהו כח פכחא דא קה קח קש מקוץ
 צפוטות והן הן הצברים הנאמרים פה' C' וכד לא אשתתא צהר כח דקדק'

מאן דחייך באפי סטרא מקאבא הא הא קטרא שילא עליה וכין כד לא אשתתא
 כנית במקום חיותה' לא אייתשן כ' עלמיתשן C' אמזוטא עולמה היפכך אתש
 לך ומתא את חגי דאעה דניטל כולו כשר וכלבד שישתא דבו שפי זינעס הלל'
 ולב ומוח לאו הכי דאכלו לא אתנעל משיהו מדי' לא דאינקב כלשהל לא אפשי לך
 להתקיים' הא את חגי דכלל קומא דגוספא תני בדוחא וכליבא ובמוחא' ויווע דהל'

איכות אינו מלוין יתך לאו ולא מנהרין כולי האי כמלך מיין ולשן אתה תקח
במתנתן ילי טובין ולאת שנתבך מנהרין ואורן פסקא ומבלא לא יפוזן מינך היא
אתה הרי כמה הרהורין ושיטו ועיילי בליבך סמאל ונחם כי אצריך תשוקתם ואתה
תמשל בששדו פכסו תחתך וצד תהיה והרהורין רדפיק אבתרך אצדל קרע שטל
צוונת כמה ודחלי פנד ועודיך שלמה יד יד או אימא יך צפא עמך דחבג קדמי
ג אצמא וצנן עדיקון מנדך דאצמך לאו ולא תויהווא עם שלמה יד יד והצדיק
לאת עסקתו ביהוריתא אצמך לאותוקדא על קדושת פומלל עיניו דכלל ביהוריתא
סמאל וצבך כחובך ישנתא ונחם ונחם נקי ותלך ותלך ואתה שלום
אור לידם ששן סניסוע ששן עמך וכו' רח ב' וצבך צ' ולא פאסר
אתה עושה פעם פעם פשו היית יודע כמה שלמות אתה צובה
ובמה עולמות אתה מעדיד בעת שאתה מפליד לאו חיות מפריד אפלו שנה אחת
לכך התחזק ליהוד כל מחסבותך ל' ואם פה תעטה אצמך שיעשו נקיס על ידך
כמו על ידי התנאים וידעו כל העולם כי יש אלהים בישראל ואתה פתה מן סמאל וסיעתא
צ'יה שמדעקים הרהורין בלבך לבטל יחודך - וצפדט בעת התפלה הלא הם
רוצים אחריך להסיר כוונתך והגהר מהרבות בשותית היין ומהרבות במאכל
ולא תאכל ולא תשתה רדך הנאה לא כמג שפאן שד שאי אפשר לו לעשות
בענין אחר ל' יוס ופ' בצר"י כי יפת כוונת המקטוריס עצמם בעת אבי ל'תם
כמו בעשית אצמיהם כי זהו זה איך לכוון בן לא מצד ההכרח לצד והגהר מלהרהר
באשה כלל' וצדור ערות אמתא דל' לא חזי מיומא קרי אשולס וצבור עוצרא דל'
יהושע שפדה אותה רצה והשפיצה מרגלותיו ועמד וטבל ואמר סראה קרי
מחמת פוורח הדרך ולא מחמת שנקתבל באותה ריבה חו' והגהר מלהתרחק
מאך מן סרעם וצדריך יהיו צנחת ציותר וצ' שום לעס אלפ שיוצרו או שיעשו
דכל סראוי לעמק עליהם י' צא ולמד ממשנה רבינו טליו השלום כיון שבא לכלל
בעקבא לכלל טעות ולמד מהלל וענוה שהיתה צו לכך הגהר בעי מכללן וארחיב
אתה גבולך בתלמוד ותעליח צמאך מאך וצתר כן לגמור ספרך בכל אשר שאלת
מעסיך אהיך וצתר כין אצמך לאתוקדא על קדושת שמי ותסתלק לעמוד נקי
ולעטן חלב ודם דאק שיתלצין למה החמירה תורה ד' בצרית והנא דמילתא דג'
מיט שפלין אצילות בריאה יצורה ועלמא מתעבה על ידי הנך וצדיאה (כ' ד' יצורה)
ולית לך תפיסה בהנך וצדיאה וכל שכן צא צילות' והא הנך צא צילות אנון לובך
צמור וחלב רחוק להק דאיהו וצבן ואיהו נקלף רמיז צלית להון קיזמא ותפיסה

בראי עלמא ופיהו קרום לעילא דמינ דתכיסה דלהון דק כקרום וספילין ובריאה
 אית בפון אנת דין ודס דמינ ללהון דמינ הו אדום ואית בזמא מיא מערבי דכד
 תשוק דמא תשכח קצתיה פמא למר מנ עלאו אנון לבמדוי דינא ומאן דא פיל
 חלב בעי לאחרא בקפילין דא עילות ומאן דא על כל בעי לאחרא בקפילין ובריאה
 ועונסיה מיהו מדה כנגד מדה איהו בעא לאחרא נפשיה באתל גבוה מאתר
 דחגי ליה עונסיה דיכרת מאתר דחגי ליה

אור ליום השבת כד לתשרי ה' עמך וכו' רקאסת דבקי בי ולא תפריד

מחשבונותיך מיראתי ותורת אפלו רגש ותמהל מלהכות
 בשעת אכילה ועשה כאשר חורה יצה קאי שחזהוהר ממחשבות שמנעל כלכל
 יצר הרע ונחש כי הנס דיוסיס אחריוך לבן הזהה מ'ס' הייבד לא עיתן אכלא
 לקיום המין ולא להטאה ושהו שאמדו על ל' שיענר דומה במי שכפאו שר לבן הזהר
 מלהרהר בדבר ודומה ששבר ומחיוס ותלוא הזהר בתפלות ויחא מחשבונותיך אל
 ליראת ולתורת בשעת התפלה הזהר משום נחשכה ולוב כל דהא קבה וכו'
 ודא דמעשה בראשית עמוק עמוק מי ימצאנו' ודא דבראשית ברא אלהים
 שבת חלה היה הקבה אחא ושמי אחא בדברי ל' שיענר כלומ דכולא הזה באס וכד
 סליק לעותה למברי עלמא בתנועין חא נקודה מג עלמוכות ואלהים ובראשית היינו
 ביוה וכן אבתב שמא דהוייה בנקודות שלהים לדמוס דבעלמא דפינה אתברי את
 השם נא את האדץ כלומ אלהים דהיינו בינה בדא שג דהיינו תת ואדץ דהיינו מלכות
 ואת לרבות גבורה וחסד' ואת תגינא לרבות נעם והוד ויסוד' וש' חז' אה
 השם לרבות תולדותיהם ואת האדץ לרבות תולדותיהם וכאדץ היתה כלומ
 מלכות הוה כליבת מתהו ובהו והיינו ב' עמוזים' וחשך דהיינו פחד על פנ
 תהום היינו יסוד' וכוח לא היינו תת' מרחפת על פנ המ' היינו חסד' ויאמר
 אלהי אור וירא אה את האור כי טוב' האי וירא לאו לשון דאיה לא לומ דמשפוע
 שפע לאתקיימא ביה ותדיר הוא משפע עליה' ויבדל אה בין האור ובין החשך
 תב מבדיל בין גולה וגבורה ואתה שלום"

אור לשבת כד לתשרי חזק ואמץ והא איפא למדיק במאי דקאמר נעשה

אדם וירדו בגת הים דמשמע דתפלית בדיאת אדם לא הו
 לא ב'י' שיריה בגת הים וכו' ולא ה'ל' למינ' לא נעשה אדם שיעסוק בתו ובמנ'
 ותו דבכל דוכתא מקדים בהמה לטוף וטוף לדגים והנא נקיט להו בהיכונא
 אבל דא דמילתא דבמאי דאמ' בעלמינו טמותנו משמע בהדיא דיעסוק בתול ובמנו
 דתייכו דמותנו וקאמ' דיהא חבימא קגיא דידבק מלכ' מעילא לתנא והיינו דקאמ'
 וירדו בגת הים והיינו יס דחמה טלאת ובתרי הכי בעוף השג' דהיינו תת' ובתרי

הכי צדקה דהיינו יסוד וצדק הכי בכל אשר על הארץ וחייטן ויולה
אור ליום השבת
 לך דשא יקירא במאי דאת בעי למנדע דנא

דוואסך טעמין והא אצטריך לגלאה לך דשא דויפח באכיו נשמת חיים דאייכח
 למידין דסארי בנשמת חיים וסיים בנפש חיה ודו דהוה סג דלמא נשמה בלא חיים
 ונפש בלא חיה ותו מאי ויהי האדם לנפש דמשמע דאדם אתה דהוה נפש
 ותומא ויפח באכיו אבל דשא דאלתא במאי דאת דגיל לא קשוני ציון דנשמת
 האבות מתחת כסא הכבוד אמאי אצטריכו למיתא בהאי עלמא ותדי תלווע
 דאת דגיל לתרווע תרויהו חוסטא אינון ויהיכו טעמא דאפלימ אינון לאדם שנבלא
 אינון לאדם שלם נבדא והא איטא למיתמה דהא בכל מעשה בראש אתמר כי
 טוב בכל מלה ואפלו במות אמרו רבנן והנה טוב מאד והנה טוב מות ואס כן
 היאך אפשר למסק אדעתא דאיהא מאן דאמ' נוח לאדם שלא נבלא דא' מגדע גרע
 כד נבלא והו' למימר הכי אבל דשא דמילתא צמה דאת מתריך בנשמתן עד לא
 אתו לעלמא דמו למאן דאעיל סהמא דמלכא בלא פלחא ומשום דא אמרו נוח לאדם
 שנבלא בלומ' דנשמתן מתבטק מגדמחו למיכל נהמא דמלכא בלא פלחא ומשום
 הכי מתחזות למיכל לעלמא ונוח להם להבראת פרי למפק מההוא כי סופא בעי
 למיתא לראי עלמא למתעסק בתור' ובמצות לעבדה ולשמרה וייכלין נהמא בלא
 כי סופא ותו דנשמתן דעסקי באורייתא ובמצות כד נפקין מהאי עלמא סלקין
 בדריגין עילאין ממאי דהקיי' בקדמיתא דהא אנון חזויות מתחת כסא הכבוד
 וצדק הכי מתעלין בצדור החיים אתה להיך ומאי דאמור רבנן יתנבו
 לאוצר היינו לומר וצדק הוא אור מנאקין נשמתא מטיניפא ולכלובי דמסא וצדק הכי
 מתעלין בצדור החיים אתה להיך וכד חזו נשמתן עלא אתו לעלמא עילויא
 דנשמתן דאתו לעלמא נוח להם להבראת כדאי למשכי גהאי עילויא והא דתנן
 שע"ב חתה נוצר דהיינו דקשו' קמיהו לא עלא בגיעולא דטינופא דגופא אבל למיתא
 בהאי עלמא למיעסק בתור' ומצודתא בואי פחא להו מיטעמי דאמרו ומאי דאמ'
 נוח לו לאדם שלא נבלא היינו משום דצד אתו להאי עלמא שילי בסכנתא שרא
 יקלקלו מעשיהם וירדו ממדרגתם דמשום הכי עמא להו למסבל כיופא למיכל
 נהמא בלא פלחא וכן נחמא להו מלמדבן בדרא עלאי בצדור החיים וסג' להו
 בהאי דרגא תחת כסא הכבוד מלמיתא בהאי עלמא לעילוי גרמיהו בסכנתא
 ובהכי אורי עלאתה נוצר כפשוטה והשתא אית לך למנדע דנשמת הערויקים
 אתבריחו עד לא אתברי עלמא כדאמ' בנשמותיהן של צדיק מלך וכד איתבדי
 אדם פקוד הקב"ה לנשמתיה דויפח באכיו וצדק הוא נפיה הוה דוח' ומההוא
 נפיה אתה הוה נפש' וחכי כידושא דקרא יפח באכיו הנשמה וקרא נשמת חיים

פרשת צרעה

למרמז ונשמת איהי מבינה ואת קריא נשמה ואיהי כלילא בארמיה דאנקריא
 חיים וכד נשמה נפחה בארמיה ויהי האדם לנפש כלום מהאז נפחה נתהווה אדם
 דהיינו נפש דאנוגופא לא אקרי נפש לא צער אצל אדם כדאמרין ואה חיה למרמז
 דהוא נפשא אתהווה מההוא נשמת חיים וכחה כלול ביה ובתר נשמה נפחא
 מסתלקא לטיילא ורוח נמי אסתלק ואשתתא נפש חי שכי למצבא לרוח ואי שכי
 ספי מצבא נשמה וכד אקתלק מעלמא אתחד ביה ויגוע וימת דאקף א עמז
 ויגוע לקבל נשמה דמסתלקא וימת לקבל רוח דמסתלק וואקף לעמז לקבל
 נפש דמסתלק ומתכעש עם רוח ונשמה דאנוג עמז ואתעביד צורה אתה להיך
 ונפש סליק ונחית לשמע וביעקב לא נחא וימת למרמז דרוח זיליה למסתלק
 מניה לגמרי לא סליק ונחית וכמו דהוי לשאר אנשי נפשא הוי לעקב דוחא והיינו
 ויגוע סילקא ונשמתא וואקף לעמז סלקא ונפשא דאתקבל בנשמה ורוח
 דרוח נמי אסתלק ואתעבידו כולמו תלמי צדוקא חז לא זילא כתיב ביה וימת
 למרמז דרוחא לא אקתלק מניה למרמז לא סליק ונחית כדאמרין

שנת הרצון

אור לניסן ה' עמך וכו' הא חגיגת דקשה לך עלמה דאוליפתך ברשא
 דמירא צטמירין דנא דעשר ספירין עליון ושכינתא מטל דושתא קוישא
 דאם בנהו להזאח עשר ובעל ספר יצורה אמ עשר ולא תשע עשרה ולא יא
 חלל לך למנדע דקבה ובלבד מתעבות דקיעא שדיוע לגבך לא לפותך רשא
 דקושטא דמלתא והלא לך למנדע דעשר ספירין עליון אתנהו באם באור הא
 דאוליפתך דאם בטיש ואפיק חז כהירין כליל ג' נהורין וחז משהו בטוים ואפיק
 נהורין ואיך נהורא בטיש נמי ואפיק תריין נהורין וכתרא עלאה בטוים ואפיק
 תלת נהורין ותא אשתלמו להו עשר ספירין עליון ובתר כל חז מהנך עשר
 ספירין עליון בטוים ואפיק חז נהורא כעין כדתקא כהירין קומעא דלבושיה משה
 דההו דהאזאה חז עמיה ובלדג עשר נהורין דאוינהרו מעשר ספירין עליון
 אתכלילי כוליהו והיא שכינתא ובה משפיעין עשר ספירין עליון לליל עלמין
 כוליהו והיא כחודא שלמא עם ספירין עליון דהא בבטיש דלהו נפקותא ומשום
 דהוי אפסד למסקא דעתא לממש יתיה ולמסקא דספירין אנון אחז עשר ביה
 אולפך בעל ספר יצורה דליל דלא דמייך לספירין עליון דלו ספירין עליון דתמן
 מאס' וחס' ונצח' מחכה דהצורה והוז' מבינה' ותת' חס' מלכות מכתר' אצל
 שכינתא דאמנא דכוליהו דמלכות נפקת וכלחז מעשר ספירין עליון כהור ביה חז
 כדאמרין עלת מכוליהו תשכח בבתכא דחז מאד לעיא ואית ציה מצר'
 ספירין וספירא סבילא חז למלכות דרמזי דני דא ולתש' אחז איהו עמהם ביחוד
 ולא (חסר) וכלל כייק וכלל כייק בה תלין ליחודא לנבע עשר ספירין עליון דהוה

צא

יהי

נהדין בה ותמן הוא רשע וצש כמולו ותמך תליין כל מצות עשה ומצות לא תעשה
 כללן ליה ואלה בכל עשר ספירין עילאין כי היכי דנפקת מכולהו הכי צעי ליה דא
 ליה ולכוונת עשר ספירין דילה לקבל עשר ספירין עילאין דכד אנון מדונן כהדא הוי
 שלימות וחיות בעלמין כולהו ודא דגא דויאמר אל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
 דהא איה דא צינה דאיהו אמר לעשר ספירין נעשה אדם כלום כלל חזי מנא פובטיש
 דייפוק חזי נהגרא וצאת כלי לתיה דכולהו עשר ספירין נעשה אדם יהא אדם והייכז
 מטרושין דביד אתקריא אדם כדא כתסארת אדם לעבת בית ומאן דיתבא
 צביתא היא אתתא ולהוי האי אדם בעלמ כלום דנהוי נרתקא לכל דמינ ויהא
 כדמות כלום דיהא דמי לך למחוי כליל עשר ספירין וטעמא דאמר הכי צינה
 משום דתרי עלאי כלילין ביה ואיהו גושר ומקיים במאמר דילהו ונית לך למשאל
 דמאי קאמ הכי בההיא שעתא ולא מקמי דגא דהא דא שאילתא דמה לפעסומה לצאח
 דמנופלא ממך לתודוש וכו' ומהכא תשתמוצע דשא דפלוגרא דדו פרזופיק היו אוטוב
 היתה דמאן דאמ דדו פרזופיק היו בעמ למימ דהאי נהורא דאפיק כללח מעשר
 ספירין הוה כלל בגוויה ולא מתחגי לצר עו דאמ צינה נעשית אדם ובהווא עיונא
 את נהיר ההוא נהורא ואת כלילי כל הנך נהורין ואת עבי האי אדם ומל צב היתה
 בעא למימ דהאי נהורא הוה מתחגי בכל נהורא ונהורא ספירא וספירה יכד אמר
 צינה נעשה אדם את כלילי הנך נהורין ואת עבי האי אדם דאיהו דוגמת נקבה
 דמכוונת לקבל כולהו שייפין דדבורא כד מתיחדין ביחודא חזי וכפ כד מתיחדין
 עשר ספירין דמטרותא לקבל עשר ספירין עילאין מכוונת חזא לקבל חזא הא
 איהו יחודא שלימותא ואיהו חיותא ועלמין כולהו וההיא איהו דגא דייחודא דאכז
 בעינן לחודא תדיר ודא דגא דאפיק קצה אתתא מצלע דאדם הראשון ועבן יס
 את הצלע כי היא מטרושיתא נפקת מצלע שנתא דבטישו עשר ספירין עילאין
 ואיהו עלמא דדבורא נתן איך מבשרי אחזה אלנה דכי היכי דאם אפיק עשר ספירין
 עילאין ועשר ספירין אהירו ואפיקו שכינת וכולא איהו יחודא חזא הכי קצה
 בעובדא דאדם הראש נפח באפיו נשמת חיים דהוי דמז לאין סוף ומההוא שמת
 חיים אתהוה גופא דאיהו דומת לעשר ספירין עילאין נמגופא דאדם אתבעאת
 נוקבא דמז למטרושיתא דאתבעאת מעשר ספירין עילאין מנהירו ולהו כמה דאמרך
 וכל ספירה אנהר בה חזי נהורא דאיהו נרתק לה גאיהו מיחודא בהאי נרתקא וההוא
 נרתקא איהו ביה ביחודא שלימא וכלל הע עשר נהורין את כלילי ואת עבדין חזי והוא
 שכינתא דאיהו דומת נוקבא דמקבלת ומתעברא מדבורא מכל שייפין דדילה נגיד
 בה ואורי איהי מנהגא ביתא ומפלגא משונא לכולהו עלמין דא הוא דגא דיקושטא
 דמילתא דשדר קצה וכל צב מתבעתא דילה לאודעותך דכולהו משגחין עלך בגין

יתבה בתיבתא קמי קבלה ואת עתוד לאותקרא על קדושת שמייה ונתסתכלין בגן
 סלוקין עילאין וקדושיין ולכן מהשתא מזמנן לך בגו צדיקיא קדושיא חולקא שלים
 ונהיר בכמה מדגלין ואצטן ועטערא קדושיא בכמה ספירין ומרגלין ואצטן די קר
 ולכן כולהו מתבנתא ודי קיעא תצטין צסלמך וצטו ציקרא די לך ולכן ממיוס נהלתא
 אתחזק עצמך בהאי חזקה ותוב בנתבנתא סלימתא קמי קבלה נאוצרמך בדחלתא
 ואוקידי להנך מה שבתין בעידן עלותא חו בעידן למונדא ואתקף בדחלתא ובאורייתא
 דקדשא בריך הוא תריך

אור ליום ג' ולניסן הלל הקבלה וכל צט מתבנתא דיקיעא תבעין צסלמך בגין
 וארצסיק באורייתא תריך ומתוצבך למהדר בנתבנתא ואת עתוד לאותקרא
 על קדושת שמייה דמורך ולכן שדרוע לגבך לאודעותך מה דקשה לך כיון דמטרוע
 איהי כללן דכולהו עשר נהורין דאתנהרו מעשר ספירין עילאין מכל ספירה נהורא
 חד ירך תצמ אפטר לשני מלכוס שישתמשו בכתר אחו' ומאי לבי ומעט עצמך
 וכו' שוד שכתב קצת מקובלים דלכבל תתקאמ אי אפטר לשני מלכוס וכו' וכמך
 דאיהי כללן מכל ספירה וספירה אמאי קאמ הכי לקבל תכארת יתיר מכל שאר
 ספירין ועוד דאחזי תתעדיפא מפתר דהא שמא דהויה דאיהו שמא ותתלת ליה
 רסו למקרי ליה כמו סהוא נכתב וסמא דאיהו דאיהו שמא דכתר אית ליה רשות
 למקרי ליה בכתיבתו ואם כן אמא יתיר לבי לא מן התת' הא לך למנדע דכתר
 בגיש ואפיק ג' נהורין כמו דאוליפתך יתיר יסוד ומלכות וכיון דמכתר נפק
 תת דראי איהו עדיף משה' ועטעס דשמא דהויה לא מתקרי בכתיבת' ואהיה
 מתקרי בכתיבת' דע דאיהו לאו שכתב דכתר איהו לא בעי כנויא ולהש איכ
 רשות למקרי יתה בכתיבתו אבל שמא שיקרא דכתר שמא דהויה איהו לא וצטמא
 דהויה דיליה כתיבא חהין ביוך לבסוף וכן בואו יוד באמצע דשמא דהויה דתכארת
 חהין דיליה צטף לבסוף וכן בואו אפ באמצע וכין בדין דכתר דמי למד דאיהו סתומא
 וכל לית צבה תלת ברא מר' ולהכי אית ביה תלת יודין ותת אתגליא יתיר ולהכי
 אית ביה ג' שפך לאחזאה להגך תלת דהונו כלילין בכתר הא אתגליא ואוקצעו כלחד
 בדוכתיה ושמא עקרותא דכתר איהו שמא דהויה ביוצין לא אשתויב למכתב כלל
 מדוב קדושתיה ואיעלמותיה ואעג דבכתיבת שמא דארבע אתוין דהויה בלחודיה
 לא מענדרי שמא דתת מסמא דכתר מ' לא אתקרי כתר צטמא דהויה כי קביל ולא
 דמשי צטמא דהויה דכלל תלת יודין ועטין קיטורגא דלבעה היינו דהא נהורא
 דנפיק מגו כל ספירה וספירה אמ' ולא הוי יוד כין לתריין נהורין בכל ספירה
 והיינו אי אפטר לשני מלכוס וכו' ואעג דמקצת מקובלים אמרו לעלת תת אמרו
 כולהו נהורין אמרו הכי כלהו על ספירה דיליה לא דמלולה עסתת דאיהו פעס
 וארס משום הכי כן טובות אל הקבלה דאיהו א' לבי ומעט עצמך כלל הנ

נהורין

בהורין דנפקי מגו ספירין יתכללו כחרא ותתעבדו משהו מטרופתא לאנהגא עלמא
 דפירודא והינו מיעוסא דילה זי ליהוי איהי דאש לממשלת השועלים אמרה לפי
 רבונן של עולם בשביל שאמרת דבר הגון וכו' וזהו שאמ' שטנו בטימי אחי וכו'
 אמ' לה ישראל וכו' כלום ישראל שלידי המצותי עלוך למעלה וייחודך אמר הקב"ה
 דהוא אין סוף הביאו עלי כפרה וכו' כלום ליחרא יתה בהדי ספירין עלאיך ע"י והוה
 קורבנא (חסד) ופי תימא כיון דאמינא דספירין עלאיך האני עשרה שכנתא כלילא
 מנהורא דבוליא בוליא איהו חו יחורא אסכך הוי ליה למחוי בשמא דהויה תדין ההין
 בקופא חרא לדמזי לשכינתא עילאה דספירין עילאיך וחרא לרמוזי למטרופתא
 איכא למימד דהא כלילא בה הא אחרא והכי עדיף מלמכתב לה בהדיא לאחנא
 דיבוקא ויחורא טפי" ו כלזה מעצת מפרשת בראשית מהרב

הגדול מהורין ג' לה מהמגיד" C

פרשת לך לך

אור לישבת א' לרחשון ה' עמך וכו' הזהיריט עלהרהור צמטנה תמיד
 ויסדפי מלהצות צבורי ומה גס לשמוע מילי דבדיחותא
 ומלהרהר בצבלי אחל בעת התפלה כי קמא ונחש רדפיך אבתרך בהט הרהורין
 עזת תוקיך לון בקש דקש וצאשא דהצל דנפיק מגו פומך והוכיחע עלמה שאיש
 כותב כלמה שהם מגידים לי ואם כיינת פותבז היו מגלים לי דגים בפלאות
 זה לא צפרשתא דא אישא למידק מאי מארעך וכו' ומאי וצעטך לגוי גדולי אבלי
 דנא דמלתא דבלבד נשא עריך לאתגלגלא ג' למען לפחות לקבל נפש רוח נשמה
 דהא איהו דומתגטיעה דעקדיך לך ושתליך יתה בדוכתי אחריתי וע"י כן היא
 מתגלגלת והכי בד נש למנן קדמאה דאמי ליהאי עלמא לא איהו בקי טמא לחצמל
 דסמיא וליא במלי דעלמא וצמטא ב' אית ליה בקיאותא טפי וצמטא תלתא אית
 ליה בקיאותא במלי דעלמא וזהירותא טפי במלי דסמיא ויהינו דאמר ליה קב"ה
 לאברהם לך לך מארעך וכו' דאדעך דניג לגלגולא דרמז בנפש דאיהו דומתגטיעה
 וממולדתך רמיז לגלגולא דרמיז לדוח דאיקררי מולדתך דאיהו מולך לנפש
 ומבית אביך רמז לגלגולא דרמיז לנשמה דאקררי בית אביך על שם דמינה נפלא
 בוליהו" וצעטך לגוי גדולי ואצרכה ואגזיה שמך לקבל הע תלת גלגולין" וילך
 אתו לנט דאיהו יעד הרשע דאגיל עס ברעש" ואצדס ב' חמש שנים ושבעים שנה
 כלום דעך יעבדון עלבד נש י"ב שנה לא מתעורר ליראת שמע דנא כבן חמש
 ושבעים שנה סליך י"ב בחושבן קטן צמטא מחדך כלום יצה הוא שמע נפיק
 מחירו עלאי דהינו בינה" עור אמ' לי שאותם שבעוליה הנה אינם דועים ליהנות

מגיד משרים פרשת לך לך

מבני אדם הם שופים לעולם הבא ליהנות מזיו השכינ' צלי שום אמצעי מזה
כגור מדה כסם שבעולם הזה לא לקח ומתנות משום אמצעי כן לעולם הבא
תן אל' בדגא דקפירין הא אינון דוגמא להבדיל לגוף שהפעולות הם
בעשות על ידו" ואין סוף זומ לבשמה וכל מצות עשה ומצות לא תעשה תלוי
בספיק וכד מקיים איש מצות עשה ממשיך חיותא ושפעא לקפירין ותלוי
בהו חבך מצותי וכד עבר על מצות לא תעשה הא הוא ממעט חיותא ושפעא
לקפירין ותלוי בהו הכך מלוחא ובעונות שרבו בנקות ישראל אתמ עשיתא
חיותא ושפעא ואיתי לה מלעילא ואלו יצוויי דחוי מפסיק חיותא ושפעא
מיתה הוו עלמין בוליהו מתחרבי והרי הוא דוגמת אצל שנצמת ובטרי
ממלאכתו דהא ודאי איפסיק מיתה חיותא ושפעא כיון שאינו פועל פעולתו
ועל כן אי אפשר לומר דלא איתי ליה חיותא כלל דא"כ הוי מקריח הולך דודא
אית בה קצת חיותא ומהכא תנודע כמה אית ליה לבר נש לאסד הרא
מחוצי וכמה אית ליה לא שתזל לא למעבד פקודיא דמריה"

סיל שבת בג' לטבת אכלת הרבה ושתיית יין ואכ' שתיית מים
הרבה יותר מדאי ולא יכולתי לשנות משנות בתחילת

הלילה ואחר שישנתי קמתי ושנתי עוז מים הרבה ושנתי והיותי מרגיש
כובד בראשי כאלו לא ישנתי וחגיתי לישן ונתעוררתי קרוב לאור היום וחשנתי
כינשכחתי מלהפקד בפעם בפעם וכיון שהחיר היום והנה קול אומ' ה' עמך
וכן הגם כי חשבת כי ג' שנתך עזבתך שכחתך לא כן עשית אע"פ שהיה
ראוי לעשות לך כן מפני שאתה נלשתי עזבת שבתך ואותי השלבת
אחרי גוף של תקדי גוף וכו' כלום שהארם לוקח מזון לקיום הגוף לבד אע"פ
שבאותה שעה הוא כמתרפה מן עבודת השם ב"ה אינו נחשב כמשליך
דבר ה' אחרי' ואלו בשחוא לוקח יותר מקיום הגוף הוא נקרא גא"ך כלום
שהוא לוקח למעלה מקום הגנה וגם נשלוקח כדאי קיום הגוף אם לוקח
צידק הסאה הרי הוא משליך דבר ה' אחרי גווי" כי הוא נותן צנה כח ותוקף
ליצר הרע ונחש וקמא' שהם בקטרא מסאבא לקבל נפש דוח נשמה דבטרא
קדוסיא ואתה שבעת ודוית ובתך הני שתיית מים כל כך שימש וידעת דממק
לנפשא גופא" לנפשא דיהבת חיילא ותקפא ליצור ונחשוסמא' ולגופא
אתיידעת דממקי ועם כל דא לא מנעת ובהני יהבת תוקפא להאי חילא ועל
שן הוי חשי למשכך יתך אצל אע"פ לא אעבד כן כמה זבת ברה דודי וכו'
כלום דמאן דתבבתו בתא קמי קב"ה ובתך הני אשיל בתר הנאיך וכסופין

דגופא ומלך אהדרתיה בדחלתא דה והקבוצא אמ ליה דודי אעג דתכרח מקרי
 בההוא הנחה דאת ממשיך בת גופא מלך כיון דאיה דריותקי לדחלת כההוא
 עבי דכד ערוך מהדר אפיה לאחרא או לעופח האי לים אנא לא אשצק יתך
 לא אנא אהדרעך לדחלתו והינו דקאמ עלרדי בתר כלומי אעלך בעלויא
 וטורא בתר דהיא גמירת בין הבתל דאתאמ בה קחה לי עגלה משולשת ועש
 משולשת וכו' כלומי ועש ידיע דדוח מקאצא אתחזיא ביה צוא ושעיר ירקח
 שש" ומשולשת רמש ליעזר ונחש וקמל ואיל דמש לקטרא קדושא דמשום
 הכי הווקדו בין תריין אמרין לתמיד לקבל תת ויסקוד" ומשולש לקבל נפש
 רוח ונסמה" ותור וגושל זלא תשבח בכל עופא כשר למאבחה אהכ תרי
 משום דרמישה לכנסת ישראל ותפארת ומשום הכי כיון דאצדן זוגיהו לא
 משדוהיתו" ותור דמיז בתפארת צרעא דקול התור נשמע בארצו כלומי
 דכד ישראל בגלותא עמו אנכי בצרה" וכנסת ישראל כמאן דאשתקיף מלולא
 כדא נאלמת דומיה וכו' וכד אתא פורקא קול התור דהינדלת ועשה אתאמ
 קולו קול אלו" נשמע מלשון השמיע כלומי דאצדוה זוגא קדושא דתפארת
 בכנסת ישראל דהיא ארצו" ויבתר אותם בתוך כלומי דחילא דמסאבותא
 דאתחסי בעש וכחולקא דאית ליהווא קטרא באיל ותור וגושל מזוהמא דאטור
 נחש צוה בעי לעבורי יתהון ע"י ההוא ביתור דיבתר בתוך" וידד העיט על
 הפגל כלומי דניט הינו ההוא קטרא מקאצא דאיהו שואף תדיר לאיטנפא
 בכרדיא נעמי למיחת על הגך פגדיא דאתבתרו" וישב אותם אברם כלומי
 דמדת חסד דהוא אברם אפרח יתהון ולא שציק ליהווא סטרא למהני ליה
 אחישה בהון דכיון דאתבתרו אתכל ואריקוב בהכי ההיא זוהמא ואזל ליה
 ולא אשתאר ליהווא קטרא אחידו בהון" וקאמ וישב אותם לשון רביס למאמ
 דאפלו מההוא עג אפרח ליהווא קטרא דאעג דקטרא מקאצא אתחזיא בעש
 מלך איהו גופא דכיא איהו כד קאמ צוהמא קדושא ובההוא ביתורא דאתבתר
 לא אשתאר ליהווא קטרא אחידו בהון דכל כמה דמעטער גומא מיכל ומדקיב
 ומיקלש חילא דההוא זוהמא להכי בההוא מעמד אמ כי גלי היה שדעך צדדין
 וכו' כלומי לשון רש"י ולעבלת מנהון חילא דזוהמא דנחש אי עטריך דיופלחון בהון
 ויענו יתהון דמאות שנה לקבל דגלי מדכבה ומחאן סטרא אפלחו בהון כד
 מיפ פולחאן כדבת וימררו את חייהם בעב קשה וד' בגמ תרי ובלצעס א'
 וכל עבד צוה ד' ולביעם הינו ננסת ישראל וחומר הינו תפארת ושדה
 הינו שדה שלתפוחין והשתא קאמ עלהרי בתר אנא אעלך בעילויא צטורי
 בתר דאקוביך דתבתר על קדושת שמי ותמק קדמאי ותתוקד על קדושת

שנה יסקן ריחם ויידך כקשורות בוסמך והלא לך למסב קו אסב בעירא חרא
 דמקרבין עב גבולותיהם סביב ריחם קבה על אחת כפה אבד נש
 מסה בעשיה ויתקן גופה וגר מיה ואוכליה ומשכיה על חצות שמייה
 קבה לייסין ריחם וידיה סמי קבה ויתפתחון תרעיא ומבושיא למשפעא
 שפע ברקא בעולהו עילדין וכך אשכך ותסתלק מתמא בעמר נקי ותלך
 ותבות וכו' והלא בעשיה קמייא הווי עשך להא זגלגולא וינשא ויכלך

והשתחא איתתא ויענך להא דתא איתתא ויכלך מוקהיא זבבן תשתמוזע
 דחמוי והקדו ויקצה ועביד עמך למחר איתתא שמה כי האי דהא חוועתך
 דהוה תח פטר אצל כד תבוע מאן הוה בגלגול תתבחל ותרגבה יקר סבי
 ותבסיף מנשמשא עמה דרדך הנאה והלא לך למנדע והלא לך למנדע זכך
 היה אומ יותר משעה אחת והיה שוהה נחושד ואומ הלא לך למנדע כמאן
 מסרב להוויטע עז פי לבסוף אמ והא קבה שדרט לאודעותך בגין דתשתמוזע
 מה מתנה רצה יהיב לך ותנדע דבעשא לא ידעי מאי בעו בהאי שלמא דכתי
 חחייס חוועים שימותו כלום לא ידעו מלה אחרא בודאי לא שימותו אבלי
 בסאר מלך לית להון ידיעה כלל והכי את הוית מהדר למיסב אתתא שיערא
 וקבה אחסי לך בקרמית דהיא ויכלך בגין לשכבא דעתך וזחף בגידיהי הוית
 סתיאש מההיא הוית כסיב דא ועד טאן לא שפית בה ולחפי אי צפי ויחזוק
 לך דאידך היא ויכלך בגין דתתעבבה היא שפא ותשכה למיסב לה עלידי דהון
 סגופיט וענויט דאתעבבת והלא לית לך לבלויי האי מי ליתא דבעיפן לאודעותך
 לשום בר נש לא למאן דאתק לך דעות ואופ לא תכתוב יתיה בגוונא אייב דעין
 למקרי ליה צע נשא הלא לך למנוע דבק דמיתא הוה וצתעיתא הוה והא
 ידעת דהווא תנייט הוה כי לב בממונו והא אודעותך רזי לית דאתגלגלה סתא
 לתבלא עונשיה ולא סתלמא על ידך וזכאה את דתגבה על ידיה לצען ולא מיהלף
 אוריתא צפה וצכתב והיא תגבה דעליי ממונא דאיתיה יבת לך ועליי שירותא
 דמסרתת לך תשבה למילתא אוריתא צפה וצכתב וטובך דשבתת לא שתמושי
 צעל קדושה צה לך פקח עיטך וראה שומע עטך וקדימות דחמוי וחסדו
 וקבה ועביד עמך ואתה שלום

ביאור
 תמאמי
 הגה כדסת
 וישב
 דף לב

אור פזם השבת יא לחשון ה עמך וכו פי חייס הם למוציאיהם דאיבעי
 בר נש למחוי צמל דאוריתא כידם שמוציא מציאה ומסוס דלשמש
 חמציאה היא סבת מיתתו ואמר דאוריתא לאו הכי לא ולכל צסרו מדפא
 ונדאה לי דקאמי ולכל מסוס דאידכא מילתא דאיהי מדפא לאבד ומשיק לאבד
 אחר דעין מה שאמרו על טאל יפה לשעטם וכו קאמי דאוריתא לאו הכי אלא

ולכלב שרו מרפא. והללם בסרשתא קאישא אמר ה' אברהם ואיהו מדות
 חסד. פלג פלג סאדעק ואיש חסד וממולדת ואיהו בונה ביתא ומבטן מי
 יתן חקיה אתנא על חסד ונפיק מבינה ומבית אבדך ונשהיא חכמא דאורי
 חכמא דאורי אשד אלהך היינו מלכות אשר בראשיתה חסד ואיהו אלהך
 היינו אשד ונשעיה ועל דרך זה המסך נשעיה סאדעק.
 אור פלג שבתך למנחם ה' עמך וכן אמר וסניקת דתלום והיה זר א
 חתיתא והיה נשי למשפך פלג סך אי לא אעשה כן ומע הטוב
 פלג שבתא פומך כדעיה עזר דעל דעמך דקאי מעזרא ממעיטא לא שניק לה
 שבתתא לא הויא לה וחזי עבדנא לך להן אחרי לביהורי ואורינתא ולחלת
 דאשד אלהך קדישי עולותך ושבחך תעלה כליל על דעמך מזבחי דהא איכא
 פלגין כתיב ניהו דג קדישי ומדי ניהו בית תפלס ותו מאי והביחונוס ומאי
 ושחיתים ותו מאי עולותיהם ושבחיהם לדיעון ותו מאי כי ציתי צית תפלה
 יקרא פלג העמים וזאם בקמאי רבותהו ציטול דמשחבא צבו ותביא ושמחול
 וכו כיון דכולתו עמם כמי יקרא להם בית תפלה אבל רשא זמילתא דקאמר
 דיעל וישול להר קדיש ואיהו יסוד דעליה אנתא ישלח עזרך מקודש ומצוק יסוד
 כלנא ישלח עזרך מתלת עלאי דאקרו קודש וישפט צינן דאיהו יסוד דהא יסוד
 סליק בכתב ברשא דבמותא אודיין כתר ומתמך יסודך ומסוס הכי נקט לישנא
 דיהביחונוס בגין דיסוד איהו בלפטס מכנסת ישראל וקאמ תדע חייך אביאם אל
 חר קדיש בית תפלה אשמחם בבית תפלתו והיינו כנסת ישראל ונקטבה שמחה משוס
 אבה שייך שמחה דאיהו בתי בראי אבל יסוד דאיהו בתי גוואי לא שייך ביה שמחה
 עולותיהם ושבחיהם וכו כלומ עולה דקלא צבינה דמשוס הש עולה כולי
 כולי ושבח דאיהו סליק בכנסת ישראל דמשוס הכי אכלי מפה דעל חכמה ש
 דתרי מזבחי אעין שבתא דאורי קדיש בפה ומשבח הפעמי דלמיז בבינה וקאמ
 דציק עולות וציק שבחים יעלו שר הוא אגרא דרענא דרענא דאיהו רמיז בגמטריא
 עלאי והיינו על משבחי כלומ פד בינה דאיהו משבח הפעמי וקאמ תדע אורי
 אביא אתכם להר קדיש ולא יסגרי להו כנסתי סדא משוס הכי הוא אשד וחפוך
 ל עמים וכו וציתי דהיא כ' בית תפלה קרא מלשון נקרא כלנא ישפט לשון נקרא
 לכל העמים וכל דאנק סטריז הוו מהורי מינ כ' סתרי סחלע ד' ד' ד' חסיק לה
 כלא סבוש גס סבוש וכו דלקבל קליפות קשות קאמ אמילס ולקבל קליפות
 דקות קאמ דעכו סאם קוים כלומ דעכו מעצמם ובהוא שמען יתחברוך
 לינקא מינה והיא תשכע בהו וכיון דכל העמ יעבדו להקביל שכם אחו ויתחברוך

כחא

מגיד משפטים פרשת לך לך

כחדא עם נכסתי שכל לנקא מונה אצטרך אינשרא יתצבאן לעילא מבי
 דהיינו יסוד דהא הביצותא דקצה עם ישראל טובא משום הביצו דתלת אבהן
 ודע דכנה חכימין וחסידיס חוק בישראל מלא אבהן חסידים לפי מעיהו טובא
 משום דצבאן עמון אינון לא אתיהיבא אוריתא ואפילו שיהיב תבשילין נטר
 אברהם ומקפתגא ארבע מאה פרקא הוי וכן עבד בכל מצות
 וכן עבדו יסוד עקב וכיון דעז לא אתעבדא אוריתא עמון לפי צאוריתא
 איתעבדו יסוד עקב לפי מדריא וצתרייהו דחא לא צוהו או לרביהו
 דמסין צאורימא ותלת אבהן פרי סימון שהותיה דקצב בעלמא דהא ודאי
 תיכילמנדע אמאי הנה אמר אברהם אחותי היא וכך יצחק ותג אמר
 בני משה אסנד היא או אחותך כלל לא הוה אשכנזי בעלמא דליהו ליה אנתא
 ותו אמר דקאמר אברהם למען יטב לי בעבורך דפרישו מפרשיא ותגו
 לי מתנות דפי אזי דאו חסדין ליה דהוה צביד למתנות ותו אפילו דהוה
 צדיק ליה בלחא אומנתא מגעלא ומטנפא הוה צבי למרוח אזוי ותו אמר
 לפריעה כגע קצה נבעיס גזוליס זלא בימלך לא ותו מאי דשקא אבימלך
 בעז חלון וחנה יצחק מצחק עם רבקה אשתו ותו אמר ילי צחק לאברהם
 דלא הוה לכל חד לא אתת חזא שאילו להוץ על א תתייהו וושקב הוה ליה
 פדין וליא הוה צאן דשאיל ליה על חזא משהוון אי הוית אנתיה או אחותיה
 אביל דשא דמילתא דבנדגא גמא חוון חכימי טובא בהווא קטלא ואברהם
 ויצחק הוון מסרם מעלמא יתווא פמאה דקצה דאיהו שליט על כל דהך
 סטרי ואגהו הון ידעי דכל עניניהו דאברהם ויצחק הוון דוגמא ולעוסייהו
 דאיבעי מעיהו היכי הון נסבי אתתא עיון דבעל שליט על אנתיה הון כלו
 אנון שליטי בצנסות ישראל וכיון דאיהי פמאה היאך אפשר להוץ למשלט
 עליה דאנון הון מהדרין להו זלא הון נסיבו אנתיה למשלט על ליה כבעל
 איתתיה לא לאתחזא עמה טאח עם אחותיה אברהם כל דנחית למצלי הוה
 צדי למנדע אורחיה ופמאה קטלא למיקם מגויהו צאורחי קוישא דמגו
 חשונא מנדעיהו פמאה חש חש אמור רבנן לך תלמוד לעשות אצנתיה
 למוד להצין ולהיות נכונ עבד אברהם דבעי למילף אורחי דהש סטרייא
 למיקם מגויהו ברשא וצונה דהיינו להצין ברשא דתת דהיינו להורוה
 דתת איהו נחוריא ולהכי קאמ למען יטב לי בעבורך יתגו לי מתנות
 דהיינו דילפן לי אורחי דהגהו סטרייא דאוקיס מגויהו צאורח קאוסה
 וסרשה נסיבית שרה למשלט בה למלמד דעז הסתא הון הנך סטרייא

מתנה

מתקן מלך וחסותך צעי פרעה והנה סטרי יטילו את האבנים חו ומשום
 הכי נבטו הכרעים גדול וכן הוה צעיה ואצומלך ומשום הכי עמוד עצה ה
 צנו של דתם מדת כגד מדת איהו צעי למיעל שוהמ צט מסוס הכי אתאחז
 צאכ נוקבון יוליה ולא הוה יכול למיקסן נעיה שוהמ מדיי וטעמא ולא נגע
 ליה נגע צנול כדעבד למי עה הייז מסוס נפרע הוה דק במדונטו והא צטר
 חמוד משרים ואצומלך אעג והוה דע באומנותו לא הוה דע צמ צונטו ותו
 צאק ציז ומנות לא הוה אצומלך כט דע כפרעה ויעקב לא הוה מהדר לקרבא
 צשאר אומיק לצחלתו דקצה ומשום הכי לא הוה חוישי אבתריה למינדע אי
 דהיה אתריה או אהנה אבל אברהם חא יניע והוה מפרסיס אלהותיה
 דקצה בעלמ כדא ואת הנכט אשר עשו בחלקן ויעחק נגד רבנו בארות וחס
 הוה לא ולפא יחודא דקצה ומה הוה מהדרי אבתריה לצדע אי אתריה
 היא או אהיה כדא מדין ויעקב אצומלך בעד החלון כלומ אסתי צאנה
 דיליה וחטא והא יחוק ואיהו גבורה מצחק משפיע בצדקה אסתו ונקט
 לישנא ומצחק משום צאתפרו דדחימו איהו מסטרא וצפון ומא חטא דאסתו
 חות כזי צאיהו משפיע צה כצעל באשבו ולא כצאמ ליה אחותי היא ויעקב אעג
 צמאן דהוי קריב ליה הוה מליף ליה כמ לא הוה מהדר לקרבא שאר אומיק
 לצחלתיה דקצה וטעמא משום צציומי אברהם ויעחק ולא הוה מאן דידע
 יסוד דחלקא דקצה אצטריך לפרסומי שהותיה בעלמא אבל ציז יעקב חא
 הוה טוב דהוה יצעי שהותיה דקצה ותו והא הוה ליה תריסר שבטי דהוה דחלשא
 דקצה ולא אצטריך לקרבא שאר אומיק ואברהם ויעחק משום ולא ואת מטרתו
 שלימא אצטריכו לקרבא שאר אומיק לתקמא פגמא צמטב דילתו ויעקב והוה
 מטתה שלימא לא הוה צריך לקרבא שאר אומיק והא מטתיה הוה מתתקנא
 ואזליף להו יחודא דקצה והוה כטרי אורייתא ועקב צה עד לא אתיה יבת
 ומסוס הכי שנותהו רב טובא ומאיים לצעהו פגמא ישרי

פרשת וירא

אור לין לשון ציזם שבות קודים ה עמך וכו והא איכא למידק כמאי
 וירא אליו ה"ל ויראה לא צריחם ותו אמאי נראה אליו פון דלא
 מילן עמיה מידי ואוף למאן דאמ לבקרא את החוליה הוה ליה למללא עמיה מידי

ולא אפטר בקדוהו ליה צלח מלולא ותו מאי צאלוט ממרא ומאי אשמעין
 מאי איכפת לך ותו מאי והוא ישב פתח האהל ומאי אתם לאשמעין וכן
 איכא למידין ולמצעי על בחוס היס ותו כיון דחשא ג' אנשים נצט עטו אמאי
 אצטריך להוץ לקראתם ותו מאי מפתח האהל כיון דהוה יושב פתח האהל
 כשרץ לקראתם פשיטא דמפתח האהל הוה ותו מאי והשענו תחת העץ
 ותו מאי יקחנא מעטמים ותו מאי ואקחה פת לחם וסעו לצבם ותו מאי
 כן תעשה כאשר צברת חלל כן תעשה כאשר צברת ותו מאי מהרי שלש
 סאים קמח סלות ותו מאי ואל הצקר דין אצדהם ותו מאי ושדה שמענו פתח
 האהל ותו מאי היפלא מה צבר וכו' אצל דשא צמלוא דכיון דאתגזר אתקלאו
 ליה ספירין צנהירו סגי ג' יוכו וירא אלין כלום דאתגלו ליה יוד דמיא לחתמ
 ובלילצה תלות עלקנות ומנהרי בולאן ובהפי הוה שמא דהויה שלם וואמ ליה
 דהשתא דאתגזר אצטריך למהוי מרובה לחסד בשלימו דעד השתא עביד
 טיבז עם צי נשא והשתא דאתגזר יעביד טיבז עם מלאכיא " וטעמא
 דצחקת שרה דקצרא דאמריין הכי אצתתהו או צבואה דטעמ צנצנא ותהוץ
 ולא הוה קשטא משום דחמאת דעלותא דילה הוה בצרדא דשמיעה ולא
 בצרדא דעשייה והייכח דשדה שמעת" ותו דאבתם הוה פתח האהל דהוה
 מלכות למסלק לעולא ולא עבדת עובדא סבא דצמישה מסלק עלותא דתתקנן
 למהוי בצרדא דעשייה והייכח פתח האהל ותו דספירין לא הוו מצהדין פעם
 בפעם כיהיב דתהוי בעותה בצרדא דעשייה והייכח והוא אחריין" כלומר
 והוא דמייכו כלל דתשע ספירין הוה אחריין כלום דלא הוה אנפין באנפין עם
 מלכות" ומשום הכי לא הומנה שרה דאמרת היאך אפשר ליהווי אנפין
 באנפין בלא עובדא חדתא דעבידנא" והייכח ותתחק שרה בצרובה כלום טעמא
 דחייבת ולא הימנות משום דכשפשה בצרובה כלום בעובדין דצדיה ולא
 אספחת דאתחיש לה עובדא טבא דצדיה תנכי ואיהי לא ידעא כיון דקצלה
 עליה להתעסקא בגמילות חסד דהכנסת אנדחיס מיד אתער חסדא ורחמי
 מלעי ליה ואתגזר למהיב לה בר" למהשה צחקה שרה לזמר האף אמנס
 אלו ואני עקבתי בתמיהה כלום דאמרה וכי אט שקנות והייכח מלכות
 אסתלק לזקנה דחייכו לצבן פילשה וביין וליא אסתלק להתם היאך אפשר
 שתלך היפלא מה צבר הלך מילתא דא אתעביד על ידי הכוה אהר

דאקרי

ואיסקרי פלאי אור ליום השבת ל' לחשון חשק ואמא ה' עמד
 הלוא אימא למידיק אמאי אעפדיך למכותב
 והוא ישב פתח האהל ותו אמאי יושב יסב כת ותו מאי כחוס הימס ותו
 אי נצבים עלינו אמאי וירץ לקראתם ותו אמאי אהדר ואמר מפת האהל
 ותו מאי יתן מן מעטמים אמאי מעט ותו מאי ורחצו רגליכם ותו מאי
 והשענו תורה העי ותו מאי ויקח בן בקר רך וטוב ותו מאי והוא עמד
 עליהם תחת העי ותו מאי בקתעשה עשה וברית ותו מאי ויאכלו אצל
 נשא זמלתא דאברהם דעז לא אתגזר לא הוה גב למיעל בגו מלכות אלא
 למתבבדעא כז לא מנהר בה תותובתר דאתגזר הוה יתיב במרעא כז מנהר
 ציה תלמורת והיינו והוא יושב יסב כת דמיעיקר ישב פתח האהל צלא כחוס
 היום והוא נהירא דתב והשתא איהו יושב פתח האהל כז מנהר לו תת והיינו
 כחוס היום והשתא דאזקק למחזי מאן צלא הוה חזי מקדמות דנא והיינו וישא
 עינד והנה שלשה אנשים היינו שלש עזרי צאן או הבנים או תלת אבהן
 וירץ לקראתם וצעובדין דלתתא מיתעדדין לעילא ואמר מפתח האהל צלא
 אומעלא ועלצנו מלכות ונפיק מדדך פתחא דפתיח להאי יסוד ואמר יקח
 מן מעטמים לא מסובבא דרדגא נטו צדיצאן דצינה והיינו ורחצו רגליכם
 דרגל חיינו מית הדין הרפה איבעי למסחי יתה צלא יתקף דעהא וחשענו
 תחת העי לא דבוקי יתה בעא החיים דהיינו תת והיינו בן בקר רך וטוב
 לתקופ דיןא דרמיז בצן בקר למעבד יתה טב ויתן להבער לעשוד
 לתקופ יתיה צלא יתקוף דיעה והיינו דנקט חמאה וחלב דרמיזא בחסד
 לצמא דיןא והוא היינו דשא דאנ והוא עומד עליה ויאכלו ראשון ראשון
 מסתלק כלנו שנתלק הצדד וחזר לשמשו והיינו דשא דקרבינא
 אור ליום השבת ח' לחשון ה' עמד וכו' ותו אימא למידיק אמאי אמר
 אליו וליא אמא שאלהם אבל דשא דמפתח דאע"ה צלא הוי מחבן
 מן המי ליהא תגליא ליה שכינתא וקאי אליו למאי דקמיק אליו בעצם היום
 דהנמוולא צדהם ומשום הכי פסיק פרשתא הכא ואמר ש"ן פ' היכא דנרגיא
 ציהא מילתא והוא היינו בתר עלין דאתא ואתחבר בשכינתא והיינו יושב
 פתח האהל ועי' מאן אתא חתם כחוס הימס דהיינו תת שלשה אנשי הימס
 תלת ספירן כראמרן נצבים עליו דאצל היה מדכבה להכ תלת וירא וירץ

לקראתם ספורה האה להיכ כנסת ישראל מותם איצבן להני ספיראן
 וי שתחו ארץ משהם זאיהו מלכפת להו יחא פן מעטמים ורחצו
 קליב ליתן מי החסד לרחוץ להעביר זהמת קליטין מן רגליכם זאיהי כן
 ויחזה פת לחם בלומ קלפין יעוזן מני בשמות חסודא ועבדיט עם אורחייא
 למידב לון פתח ולימאן וצחכי תתקפון ויתקא תות זאיהי פלכס ותהוו כולהו
 מרסאין הייטאן שנים תחת הגן זאיהו אילען דחיי ותהייכנתת ויאמרו
 כן תעטמאש וצרת פן מצחון ליה למיכל עמה זאם טן חזה להו למימד
 כן נעשה לא אמרו כן תעשה למעבד חסודא עם אורחייא טאטר וצלת
 מהרי שלש קאיס קמה סלת היינו בעחחוד יסוד לייחאא לון צטרה זאיהי
 כן זאל הצקר זא גמרה רץ אברהם למתקנן וצחא למעבד יתיה רך
 וטוב זיתן אלהנער היינו מטלדון לעשות אתם לאנהגא ביה שלמא

פרשת תולדות

איכא למידיק צחאי קודא אומרו דאה דאינו כי היה ה עמך אמאי ככל
 זאה החיכו ונתג מאי ונאמר ונתו מאי תהיטן אלה בינותכו ומאי
 פפל ציבינד וציעך ומאי האי זקא מהדר למימר וגברתה צדית עמך אבל
 זא זמילתא זא צימלך חשב דכיון ויניחק דינו קשי הוא לא איפשר למינת
 ברפאן למאן זמתחבר צהדיה לא לוטיק ודיניק ימטון למאן דיתחבר צהדיה
 ומשום הכי גירטוהו מבינהם ואמרו ליה לך מסמנו כי עצמת ממנו מאד
 ניק ואת דינו קשיא לא הוי חשי למהוי לך ברפתא פלפז כיון דחשינן זאית לך
 ברפאן ודאי מבדכאן וילך אתי לך זה יינו כי עצמת ממנו מיון אתו לך
 תקפא צבר בתא מאד זאיהו בהפוסא ארם כלומ זהו חשבון דאנן פשיאן
 בותנ דאיקרי ארם ויניחק היינו וכד חשו וצתיר ואתגרע מבינהם את צריך
 לך ציעך ודאי דאנן ויניחק ויניחק אנה דאיהו ויניחק קשיא מגו זאיהו מחובר
 לך ויניחק ויניחק ומשום הכי אמרו ליה ראה דאינו ראיה אתר דאיהו וצתחנה
 ודינו ויניחק ויניחק ויניחק ויניחק ויניחק ויניחק ויניחק ויניחק ויניחק
 ה עמך דאת ופיק בתת זמאר תהיטן אלה זאיהו תקפאן ודינא קשיא דאיקרי
 אלה דמינה אנו לוטיק ודיניק תקיפין כלומ הכא דעין זיהיא אלה מפסקת
 ציבותכו זאת בכפוש מחובר לתת ואנן מצדאי סמיפין לה הוא אלה זאנן

צאנץ ציהי לך חבורא בשטרדא פנימאה זיפלך ויהיינו צינינו ציניך ויהא חצונא
 צינינו ציניך" ולא ימלטון עפן פוטיץ מההוא אלה וזה עט דונבדרתה ברית עמך
 והא חיהו רשא דניסקף אציה בעד החלוק דהיינו חלוק חכמותא צילה דמישיק
 חמון לבקרה אחותיה דיצחק דישא קשיא דרבקה דאיהי מלכות דישא רפא לא
 אקים אדעתיה אציה דאנת מייצחק לבקרה לא דישא ולא ברשאן וצתל אסתרי
 בחכמותא צילה חשא ברשאן דאנון חדוא בעלמא משפיע בה ויהיינו יצחק מייצחק
 את רבקה אסתו דאתערותא למיתו ברשאן ע"י יצחק דאיהו דוגמא דזוגא לאהט
 לא מצפון" שבת

שלה אוד לוס שבת לב לחפון העמך וכו'
 והא איכא למידק מאי וזה תולדות יצחק בך

אברהם אטו ערמשתא לא אסמעין דיצחק בן אברהם וטו אחאי איכפלו ואמ' אמה
 חוליר אתי יצחק אבל רשא דמילתא תלי בסוד העקידה ואמור תבין על פסוק ויצחק
 צא מבוא צור לחי ראי דמלאך הולכונהו לבק עזק ושהה שם שלש שנים לרפאת
 החבורה שעשה לו אברהם בשעת העקידה וצמוץ שאמרו דל' שביון ששמה
 שרה ע"ה עקידת יצחק פריחה נשמתה ומתה' אבל רשא דמילתא דמשום תוספא
 דיצחק לא הוה אפשר לאתקיימא עלמא קו' לאפק תולדין משה' ולהכי אצטריך
 אברהם דאיהו חסד לעקוד את יצחק לתברא לתוקפיה ולהצא אצטריך לתפקא
 משה' דאיהו לא חלשא לתוקפיה דוגמת שחיטה דאוליפתך דאיהו לתפקא מצעמא
 אומסופא דשא דאיהו רמיז לתוספא דדינא והכי אתחליש תוקפיה דיצחק ע"י
 חקידה דאפיק דמא דאפיק משה אברהם והיינו רשא דוהיה יסנסה את אברהם
 כלום עבד עמו בס ופלא לקיימא עלמא ע"י העקידה' ובשעת העקידה פריחה
 נשמתה דיצחק ובההיא שעותא נמי פריחה נשמתה דשרה ואתחברו לחזא ובהה
 נמי אתחלש תוקפיה דיצחק דאיהו צ' דינא רפא דאיהו אשתו ואחונתא דאבל
 איש חסד" והיינו רשא דמלאך שהולכונהו לבק עזק לתוקפיה ורשא דשהה
 שם ג' שנים כלום לחברא ליה מלכות לבק עזק תוקפיה' ומסוס דמגבורה עד
 יסוד איכא ג' דירגין קאמי עשה שם ג' שנים' והשתעבד הוא פירושא דקרא'
 ואלה תולדות יצחק בן אברהם כלום תצע היאך הוא דיעה אנליד תעלין ואתקיים
 עלמא עליה מסוס דהוא בן אברה' דהוא איש חסד' ותו דאבל חנני את יצחק
 דעלמא עקידה פריחה נשמתו וסוי כלה אברהם אהרר ואולי' ליה ליצחק צרהיא
 שעותא' ורשא דואן דזהה כלום משום דלעיל אמר דהוליך את יצחק אצל ולישמעל
 ולצע קטורה אמ' השתא דכל הנך איצוטס חו ותידע מאן הו פני יצחק דהוה

יצחק

דבית בואו... אה

ליום קשיטין לחוזי ומשדיר מלא סגאיה בו נאה וכסופא וגופא לא אתהבג כמנהגא
 לאנהימא צוק צת שבוע דא לא שערדא במיכלא נבחהמלא כמא זאוליסתק כמה שמע
 זאנבעי לך למיתב מעטר לא שזיהא בהפין דגופא וזלא בפעשה לבד מהרה הורא
 צמתכותא פלו דגשא חיא זלא תהדר בהנהו הרהורין דמעייני בלפך שאש ונאש
 להרהרא בהשוכא עלמא צלות לך צורכא להרהרא צמדי זאה זהה להיק עמך
 ארבע שנה לא חסרת צדד ולא תחסר בלימיק כי פרקתק מסומנת לך ונתה לך
 צורכא להרהרא במדי יקבה יעלא יתק דמין לון מעצור להושיע בדבא: בועש
 זאה חזיתא בהפין שעות צבתים לפין זוזי שנה לך הקבה רוחא לצבאומחמט
 לפיס לבק בלרהורין ומלן זעלמא מליצך ותדיר תהריר צאוריתא ולא תפסק
 אכ דגע חיא וזו הוית ידע כמה עלמין מפסידין עליך ברשא זאת מפסיק
 מלהרהרא בפתגמי אוריתא חזות בוחר מות מחיים בעדן זאת מפסיק וסמא
 וסמא רדיפין אבתרך תדיר לעיולא בלבל הרהורין זמלי זעלמא לאפסקא יתק
 מלהרהרא בדימי תורה וצנלותא לכן בע המור ולא תפקוק מהרהורא צאוריתא
 סמא דגעא וצמידין צלותא כוץ בה זלא תהריר במדי ואכ במלי זחממא זצוק תול
 לחוז זמין צלותא לחוזי ובעידין קא יחא מחשבותיך למהוי בסיס למהוי
 וכל ציבדיך יתחזן להימטר על קדושת שמי ובלל כל מחשבות שצוק למהוי
 זיאת תנחיה צילי זיגמרת לפלגא דקדרא זלהרות וזאה גמרת חמיש סדרין ופלגא
 ועל כן אנת זפלינת מאבע ענכ בצוד כמה זאוליסתק מתלוזה צחוד לכן לא
 תסתבק מנהון לא תדיר אהדר עליהון למנדע יתהון ומגישא תסתמוצע מסגאות
 טובוי נדחמוי יקבה זאסג זאישן חזירי דיעין שדאקדרי משנה לן ממלל
 עמחון כמה זממלל עמך ואוף זידיעת זאית ביוד קורחטן תקיפין וצויסי מנהון
 לא צבנות דיהבן זמין קמאי וזצבתא מאי והבך יומין זאחשכו בהוא חובא תקיפא
 אנתבדו עלי זחענית עתון דצושן יממא ולינן כי התענית צלל אסר התענה
 אצד דהחיים הרדע כדאבי חכי התענית בלהבך ירחיק לפי משנת אסות
 סמא צתהיך וצעות לצוסיין זמללן ובהבי אקקלשאת ענשם חמחסינים לצב
 צחוד זאינון מחצנת צדלל על כסד והתענית צלל ההוא זמלא פלגא דצוק
 עפלינותון ולמחצנת דיהס אנתהורו אנכ ויחזיק לזמקדא על קדושת
 שמי ציבדא סמור כד זשך ותגמלן בצריגין עילויין כמא זאוליסתק לכן אחסי

בא
למסב

גדמך

גרמך וזאת עולה תמימה וזל לא להשתבח שום מומא בדך זל לא לפסול קדושתך
 ולכן כל מחשבותיך יהיו תדיר בצברי תורה זל לא תפסוק אפ' רגע ואסבך
 למשק לזר קיישול בשתא זא ולא תוסיחא תמך עם אוריתא למיחדי תמיד
 עם חבדיא לאתעסקא באוריתא וזא יוסתפק לזון מלמדיך וזא סין
 באמצע גרפיך לפון לזון דוגמת זא י דהו מולפי לז שצ' צמעה וזתר
 הני אבך לאתקרא על קדושת שמי

והשתא אתינא לגלגא לך דזא דקיישא הלך לך למנדע דמאי זאמ
 שלמה בחורי ואין לענות אמן אחר ויקריב משוחה לזו
 קטשא איהו לא צדיך לענות אמ' הזמין חז צעידן דאמדין יתגזל ונתקדש
 שמה רבא וכו' וז צעיל דקאמ ויקר משוחה וז אמ' יהא שמה רבא וכו'
 וז בתר שמה דקאמ צדיך הוא וז בתר לעולא מכל בדכותא וכו' דאמרין
 בעלמא וכו' דאינון ה' לקבל ה' בתראה דזא קיישא איהו לסלקא לזו ליחודא
 לה בהדי ספירין עילאין והיינו דקאמ יתגזל כלום תתייחד עם חסד דזא איהו
 בתו ויתקדש כלום ומתמך קתלק בעלמא דקדושה דהיינו בינה שמה
 רבא היינו כנסתי שול' דכז מתתייחדא עם תפארת מיקריא רבא ברשא
 דמה תעשה לשמך הגזל דזא מיקריא רבא כז מתתייחדא בגזולא בעלמא
 דרבא ברשותיה כלום תעשה בשלש עילאין דהיו עלמא דעוה דיעוין וזעם
 דאינון טאלין אשחק בעלמא בעמה דוכתי דנקט' בריאה במקום איעלות
 ותו דמלכ' רבא אחזי על תלמ' עילאין ב' בחכמא וקוצא יליה בבתר' ז'
 גופ' צינה דזא יהי את קדמא דיליה וז אחזי בחכמ' וז אחזי בכותר
 עליון זאור שף אחזי על תלמ' עילאין וזמלוק מלכותיה כלום דוסק מלכות
 לעילא ליחודא ליה בכוליהו ספירין דבהווא עידנא יהא ה' למלק על כל הארץ
 דבהווא עידנא לא יכנף פור מודיק צוליהו כנפיט תאמדין ויתגהרון ויהו
 ביחודא חזא וזא הוא רבא דאמרין קדוש כלשון תרג' לאחזאה דבהו' גמט
 יהא כלשון תרג' שקיל כלשון הקדוש צוליהו יהא יחודא חז כדאמרית'
 והיינו דמלוק מלכותיה דיהו כנפיט מתתייחדין ביה ויהי כולא חז ויזמח
 פרקיה כלום דבתר דתתייחד פי בחסד ובספירין עילאין תזמח לא שפע
 שפע ומזונא לעלמין כוליהו ברשא דאוליא ליה למלקצמין ויקריב משיחיה
 כלום דספירין עילאין דמדיקין מנהו משח רבות קדשא יהו קריבין להו

כלומר יתתייחד
 עם מרתה צורה
 תעשה ודושה
 כלור וקדושה
 יתקדש הלוה
 לכה
 ברה

לא שפעא בלתי יטא למיזן עלמא כוליה ומשום הכי אבעי לאתבא
 אמר הכא משום דאמין סליק לחשבן שמא דהויה ושם אדגורי ותו ארמיז
 בכתר וכל בבימא וכו' בתלת ומלכות דהיינו ייחודין דספירן וקונצא דמשיחא
 צהיימון ובימיו כון וכו' הא איכא למידק מאי ניהו חייכון ומאי ניהו יומיכון
 יתו מאי קאמ' ובהיי' וכל בית ישראל יתו אמאי קאמ' בחיי' ולא קאמ' ביומי
 כדקאמ' בקדמיתא אבל נפא דמי לטא דספירין עילין קאמרי האי ייחודא
 הא צהייכון כלומ' בקגיאות דשפע דיינותי לכון צדשא דואתה מחיה את כו'
 טולם אתה מחיה את כלם' וביומיכון היינו ייחודין דספירין דאי קרוין ימים
 כלומ' ייתי שפע חיים בתפארת ומתמן יהא נקא דחיים לכולהו ספירין
 ובהכא יתיחודין כולהו' ובהיי' דכל בית ישראל כלומ' ומתמן ייתי שפע חיים
 לכנסת ישראל תתאה דאי קרי בית ישראל ותתיחוד עם כל ספירין עילין ולא
 קאמ' וביומי משום דספירין דילה מתיחודין בה תדיר ומשום הכי לית צורכא
 למימ' דיתחודין בה' צטגלא וצמין קריב עגלא מרה' וצמין קריב כלומ' דקודבא
 ייחודא דספירין דאי קרוין זמן' צדשא דמלמא שהיו קודם משם קודם לכך
 דאתאמ' על ספירין אמין יהא לשמיה רבא מברך כלומ' עם שם יה' דהיינו
 מלכות יהא רבא דתתיחוד בגדולה יהא משפיע לה' ספירין דתחיות חסד
 דהיינו דקאמ' מברך לטלם כלומ' יהא מברך לתת ולטלמי דהיינו גבורה
 ונצח ידא דקמלא צהדי ידכא ימונא' עלמייא היינו הוד ויסוד ירכא קמלא
 עסבירות יתברך וכו' השתא מהדר ליחודא לה בכתר עילאה וכלולהו
 ספירין יתברך לכתר' וישתבח לחכמה ויתפאר לבינה ויתרומ לגדולה
 ויתכשא לפחד זיתהדר לתפארת ויתעלה לנצח ויתהלל להוד' שמיה
 דקבלה ליקוד' ומי בעי לייצורה לאתבא עד יתברך לסלקא לה עד כתר ליחודא
 לה בכתר' ואילן עביד הכי הוי בקועא בצל יעות וענשיה קג כדכתב יוסף
 גימ' טלמא בחורי' ואין לך קנינה גדולה מנו ומיהו ביתברך לחוד סג' ~
 דכיון דסליק לה מתמן ממילא משמע דכלולהו ספירין מיחוד ליה' ואי בעי
 איעש למימד כולהו כד את עביד שפיר זמי' לעילא מכלל צדקתא' ברעות
 סידות ותשבחות דמיס' לתלת עילאי' וקאמ' הנך תלת יתיחודין צמלכות
 והיינו דאמירן בעלמא' הא אוליפתך בקנישא ושא דלא אתאמ' מעמה יומין
 וכל חכמי דרא כד ישמעון ליה יחודין ציה'

היינו חסד
 ונצח ידא
 עסבירות
 ספירין
 ויתכשא
 דקבלה
 לה בכתר
 גימ' טלמא
 דכיון דסליק
 איעש למימד
 סידות ותשבחות
 והיינו דאמירן
 וכל חכמי דרא

והשתת צעינא לאולפא לך דנא דברכאן זיעקב דאיכא למידיק דהא
 ליתיהון לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי ואמאי לא
 בדיק ליה בעלמא דאתי דהוא עיקר ותו חנינן כמה מלכין דלא אתברכו
 ואיהו להו טלה שמים וכו' ועובדיס איתתם עמים ולאו מים ותו אמאי אתחנימו
 כולי האי יעקב ורבקה על ברכה זעלמא הדין ותו אמאי שרי מלכין בואו
 ייתן לך זאוף דאמר רבנן עתק ויחזור ועתן אנן באורח דשא בעינן לפרשי
 ותו אמאי לא קאמ משמע הארץ כדקאמ מכלל ותו מאי רבותא דיעקב
 דהא לעשו נמי קאמ משמע הארץ ~~מלכין~~ ומלל השמים מעל
 ותו אמאי השמים צמדת הדין ותו אמאי השמים בהא היוציעה אבל
 דנא דמלכין זיעחק אצבין ליה ליעקב בקפירין עילאין ומשום הכי שרי
 בואו דדמיאן לתת למימד דתתיהא בתון לך והיינו ויתן לך השמים כלום
 ויסתלק מתמן לבינה דהיא למד ברשא דמגדל הפורח באויר ותפק לך
 דאיהי כף ואיב כף ואית כף כדאיהי כפופה אתקריאה כף וכד איהי
 ליניא ינקא מלעילא שפע בר כאן אתקריאה כף דאור כא זכף רמיז לואו
 דאתרצקא לתת ומשפעא לעלמין כולהו והיינו דשא דזיתן לך תסתלק
 דהיא צינה דשא דוהר כבתיק על צמותי ארץ והא כלתיך נחלת יעקב אציק
 ותפק לך דאיהי כף ותסתלק להי בתראה ותרציק לה צינה והיינו השם
 ה"א תרציק לה עס צינה לה היינו צינה ותתנהר מדשא ומלל השמים דהא
 שמא דהויא ציוויין כזה יוד הי ויו הי סליק עב ועס שבע ספוחה הבנן
 סליק עב כחשבן מטל והא ידעת דשמא דהויח דכל ציוויין רמיז לכתר
 דהיינו מטל השם העליונים ותו זה אחד סליק טל ותו רמיז למימר דיתנהר
 מדשא דייגמכילן דמתנוצצין מאין סנה ומנהרין בכתר וכתר מנהר יתהון
 בתת הא אנון תלשמיט יג וסלקין טל והא דקאמ מטל למדמז דצאין סוף
 ליכא תפיסה ואוף בתר חכמה הוי קמיה ולחכי אמ מטל ולא פלטל תו
 איכא למיה זלל השם רמיז לכתר ודגן רמיז לחכמה דאי קרי לחס
 ותירוט רמיז לצינה והיינו יין המשומר בענבין והכי קאמ תסתלק ותתציק
 בקצת מכתר והיינו מטל השם אבל בחכמה וצינה תרציק דובא זי ליהון
 ורוב דגן ותירוט דהאידיע דבחכמה וצינה אית קצת תפירותא אבל

בכתר עליון לידא תפישותא ברזא דאשרותין שואלים אתאמר על ספורין
עילאין והמסכיל עין דמבשרי אחשה לון דכמה דאבריא דגופא ידעין
דנסאותא מנהגא דילהון ולפת להון צה תפישותא והא ידעין דקפדין איבהון
דוגמתא בריא לדין קונתיל יעבדוך עמים וכו' השתא נהצלה תוקפא עלט
שרים דקחדט כרשיא ולהנך די בקטר שמלא קרי עמ ולדעטר ימיתא קרי
לאומים ומסוס דהנך ולקטר קמלא איבעי להו לית כפשא יתיר אמר בהו
יעבדוך ומשום דהנך ולקטר ימיתא לא איבעי להו לית כפשא כולי האי אמר
בגו וישתחו ולא אדבר בהו עבודה' הוה גביר לאחיק היינו ספרין דתת
גביר להון דאנון מיתשען עלידיה והיינו הוה דמיש ליתוקאים צין תלין ההון
יטק מהלא עלאה ומיסק להא תתאי וישתחו לך בנ אמך היינו יסוד
ומלכות וקרי להו בנ אמך דתת ויסוד ומלכות נפקו מבטשותא דכתר נמא
דאולי פתך והאמ דאעב דאנון בג אמך דנפקתו מאתר חו דאינון ישתחו
לך כלום דיליהו לך דהא יסוד ומלכות תתות תפארית אינהו" אודריך היינו
סמל ותחש דמהירי לחסורי משפעא דאתו לך אינהו יהון ארור דלהו מהסל
מכל טובא דארור היינו מחקר כדמתרג אנקלוס צדעת ממארת קגרות
מחשרא ומברכך דהיינו ספריין עלאין דמשפעין בתות להון צדיפן מעלת
העלות הא אתחגי השותא סילקא ורבו דהפ צרפא כמה היא עלאה לעילא
לעילא וברין הור להו ליעתב עלרצקה ליתחכמא לאדבקא יתהון אברי
ברכאן דעשו חו לותשא מבק ישראל והיינו דשרי בהו הנה רמז להנה מטתו
שלימה ששים גבורים קצב לה תמן באתר דאינון ששים גבור דעחרט
כנק ישראל אדביק יתיה" וחכי הנה סליק ששים והיינו דקאמהנה משמע
הארץ דהיינו קחדט ארץ הותחתונה יהיה מושבך באתר הכ אנון גיבורים
מארי ייפא תתצבך ומעל השם מעל כלום נפוק דילך לא יהא לא משמים
דעליך דהיינו צבקות ישטי" ולא משמים דלעילא והיינו דקאמ מעל ולא
מעל דמעל ועל דאדבך תחיה אנון בפן דקחדט כנקת ישראל דאינון
שמונון ותוא קרי הרוב ויא הוצתמורות לקביל תפארית דרמיש צלאן
דמי לחרב נאת אחיק תעבד כלום אי אפשר לקלא לך יתיר דעל
כרחק תהא עבד לאחור זהא אחור מתרביק בתת דמשפע לכנקת ישראל
ואת יפק משפעא דאתי לך" והיה פאשר תריץ כלום ב" תריץ דרע"

דחריד תואר לבי ותריד מלשון אריד בשיחי כלום כד תקבל כי קמי קלה
על עובדיהון והיא אמא המיסרת לוא אסר יקרתו אמו וכד לא שמעין בקנה
איהי קבלת לנציה וקאמ כד תקבל כנסת ישראל על עובדיהון ופרקת על מעל
זוארך כלום תסתלק את ותפק שפעא דהוה אתי לכנסת ישראל ואיכי תתקן
מעך ברשא זבל העולם שותה מתמצית ארץ ישראל ועבשין בעונות שרבו
ארץ ישראל מתמצית העולם שותה והיינו דכתיב והיה כלום דבה הוא עירבא
יסתלק תנת לעיי לא צבינה ולא יושק לכנסת ישראל וזהו רמז והיה דהוא
סמא דהויא למפרע ואן כתיב קודם לה קדמא איהי כמי דתריד הוי כלן כתיב
תדיר כלום דאת תריד מהדר לא כשלא לבט אנשא וכאשר תהני תריד
עמהון וישמעון לך ופרקת עלו וכו' הא תא חגי דברכאן דעשו הון לתרא
לתתא וכד טאן זיעקב לעילא לעילא ויעחק אע"פ ולא הוי מחזיק עשו
לדעישא מכל מקום לא הוה מחזיק לבי כד דיקא דישכי לא תצבא בכו' כתיב
ולא הוה בעיאל לא צבא לה כי תתאה וזיינו דקאמ ואברכך לפע ה' דהיא
נקרא לפע ה' וכד אתא יעקב וחשיב יצחק דכוה עשו ובדיק ליה לא הוה צע
לא צבא ליה לא צה (בכנסת ישראל תתאה) אבל שכינתא ממללא צפומ
ואדביק יתיה בתת כמה דאמרן וכד אתא עשו ואמר יקום אבי וכו' ויחדר
יצחק חרדה גדלה עז מאד' תתא עלתתהא' חדא דקיומא דברכאן לא הון
לבריה ותו דאסתלק יתיר דדגין עילאן יתיר ממאי דכוה חשיב' והיינו
דקאמ ודמיש גדולה עז מאד' והיינו דקאמ מי אפוא דאן' הרמז לתת עילאי
ברשא דאיה מקום כבודו לה עריצו' ופ' באמצעות תיבה דמינה בחכמה'
ותג איפה דמינה לחכמ' דהיא איפה ומכילא דשיעור קומה ועל דאחרד
יצחק דחמא דההוא דאתברך אסתלק בכל הפ' דדגין עילאי ופיוק דידע
ולא הוה עשו חשב ולא ברירה הוא ההוא דאתברך ומשום הפ' חרד לבי
דלהני קליקו כד הא' לגברא זלאו מעדעיה הוא למחגי ולא איהו עיקרא
דעלמא ועוד דהוה אמר הפ' מלין אתנדע ליה דיעקב ברירה הוא ההוא
דאתברך ואסתלק בכל הכך סלוקין עילאי דחבנא עיזאן נח דערתה
ואמר גטברוך יהיה' ואמר בא אחיק במדמה וכו' כלומר אתא בקיועא
דבינה לינקא מעה ובהכי לקח את בר בנתך דהיינו לבי דתמן הוה צעיש
לא צבא לך והשתא איהו תחותיה ויטק מענה' ובמדמה היינו מ'סנא

ומה רמה ומס היונו בינה ויהי רמה ברשא וכלות שובתו הרמתה
 כשמוע עשו וכו' ויצעק צעקה וכו' צעלא על צעלא חד על ואפקד דופין
 זיליה וחז על דאסתגין יעקב בהנך סילוקין עילין ואמר הברכה
 אחת היא לך אבי כלומה הברכה אחת היונו כלומה חד אתיפול לצדכא
 בה דאת אמר ויקח צדכא בא אע"ג ואיהו אסתגין כלומה מ"מ תיכורא
 לצדכא לי ב"ל רמה זהו ברעותך והיינו דקאמ ברב גמאש אבי אש
 אמ' לו יצחק הנה משמע הארץ יהיה משל כלומה לית לך קיומא באתר
 דכנסת סדלא לא לתתא מעה והיינו דקאמ הנה משמע הארץ יהיה
 מושבך וכו' כד פדסית ואת אחיך תעבד כלומה ומסוס הכי אמרית
 לך דקח ברבתי הא אתגליא לך דגא טמדין את ברור מליא יאור
 לכך כוזב דוד וזהו היר תדינא וריתא לא תפסיק אפי' דגא חדא
 ואי תכתב לטלמה בחירי בתוב לו הש מלין בגין ריח די בהון ואתה שלום
 אור ליום שבת פ' בבבלי ה' עמך וכו' הא אתיב לבלאה לך דגא
 עילאה בפרשותא דא קדישא דהא איכא למידק אמאי אעלדיך
 יעקב בחיר דאבהן למיתב עם לבין זלמקב בנתיב דההוא רשיעא ולמדע
 עניה אב' דגא דמילתא דלבן דמיז כלובן עילאה דההוא סלמא ואעלדיך
 יעקב יטיל לבניה ויפיק מעה חוילין דקדושה דמלמדין ביה וייתו להו
 לקטר קדושה מגו ההוא קטרא והיינו נמי דגא דעטא דיתרו דרעה משה
 דיתו דהיתו חוילין דקדושה דהו מלמדין והנה דעי לין למקרא ליה
 לקטר קדושה ומסוס דיתרו גופיה הוא עתיד לאתגידא לא אעלדיך
 למימר ביה ויטיל לה מוסקא אביבם דהא שון דאתגידא הוא כל חוילין
 דציה אתו בהציה ואעלדיך למקב בנתיב מהאי טעמא דאפי' להון
 מרשותה דההוא קטרא והיינו דגא דויקרא יעקב ליהל וללאה השדה
 לשון דהיינו ואתיפול להון בחקל תפחין" והיינו דמאן דמיינט בכורים
 ליש מלין לך דהמאה בעא לאוצרא יתאבא דהו געזין ביה חוילין
 דקדושה יעקב אפיק יתהון בעל ברתיא"

שבת ע' י' לטבת ה' עמד וכו' תא אישא למידק מאי טעמא
 אברהם נפק מארץ ישראל ויצחק לין נפק ואע"ג דאמר
 לבן מסוס דהוה עולה איבת קשא יעקב דאיהו שלימו דאבהן מנאי
 טעמא

טעמא נפק תרי זמעי ואברהם לא נפק לא חזי שמעך ותו דהוא הוה שלימא
 דאבהן אחי נפק וזע דהוה שלימא דאבהן אחי נפקא נשמתי בר
 מארץ ישראל אבל דזא דמינתא דכד הוה בפנא בארעא אי צעי לאברהם
 וליעקב למיפק מנה ולמקם לקבלה לקבל לאנהרא לה בחסד וברחמים
 אבל יתחא אצלך זליא פיק דאן הוה נפיק וקאים לקבלה הוה משפע לה
 דזמא ומתקפין דינהא ויעקב אצלך למיפק תרי זמעי חזי לא שלא עם
 דינא וחכי הוה בשמא קמא דנפק בגין קטריו דעשו ואנפ תמן הוה ליה
 קטריוגא עם לבן ומכל מקום הוה דינא ברחמי והיינו דזא דויברך האותך
 לרגל והוא גופיה אמר נחשתי ויברכני ה' בגלגלך ובשמא תשינא נפק לא שלא
 עם חסד והכי עביד טיבו וחסד עם פרעה ומצראי דבר כיה דיסקי כלום
 לקראת ומאז דנפקא נשמתי במעל בגין דיהווי דציקו דיליה בה דיבנוי
 בגלותא באתר דנפקא נשמתי דבר נש תמן הוא דציקו דיליה תדיר וכד
 נפקו ישראל ממעל נפקא נשמתי דיעקב עמהון דהיינו דאמור לצנן וידא
 ישראל אתהוידהו ונה ישראל קמא

פרשת ויצא

אור ליום שבת פרשת ויצא יעקב ה' עמך וכו' הא אתינא לגלגל
 לך רזין טמירין בהא פרשתא הלא לך למחש דצאר שבע
 היינו כנקות ישראל תוצאר שבע היינו שבע קפירות הצען וקאמר
 ויצא יעקב מצאר שבע למימלא דיעקב דהיינו תפארת אקתלך משבע
 קפירות הצען ואת דצבך בתלת עילאי והיינו וילך חלנה דמלת וילך היינו
 לומ דוין את דצבך צווד דהיינו חכמ וכלמ' דהיא בינה ובב' דהיא בתר
 וחרטה נמי היינו לומ דאת דצבך בחות דהיא בינה דהיא תמימה ובר' יש
 דרמיש לחכמ ובנון דהיא בינה דרמיש לחמשים שערי בינה ובה' דהיא
 נמי רמישה לבינה ויכגע במקום כלומ ואן כגע כלומ את דצבך צווד
 דהיינו חכמה במקום רמיש לתלת עילאי ברשא דצדיוך המקום וילך שם
 כלומ ואן את דצבך עם יוד דהיינו חכמה ועם כלמ' דהיינו בינה ועם נוין
 שם היינו דשא דויתצב עמו שם כי בא השמש וישב במקום כלומ ואן
 את דצבך עם יש דהיינו חכמה ברשא להנחיל אהבי יש ואת דצבך נמי
 עם

מכל
 תורה
 גילת
 כחלק
 וכל
 סני
 דה
 אב
 ג
 יתע
 5

עם לב אתוון במקום ההוא כלום אתה חסד בתלת עלאי עז דעלמך לזאת
 דאי קרי הוא דהיינו בעת הווי' ויתלים כלום אתה חסד וין עם יוד דהיינו
 חכמה וזולת ודמי' פחות ובלמ' דדמי' לבינה ובמ' דדמי' גמי'
 לבינה ברשא ואלם על שבתה במסודה והנה כלום וין אתה חסד בתרי הדין
 זכרון דדמי' להא' קלם מעבא דעה קולם היינו ספרואן דעבין) סא
 זכניעין) בכנסת יוסול' וסיקריא מרין' ולאשו מגיעה שמיימה דעי'
 קפיראן דנציביק בארין מתעבין לוישא דספירין דהיינו תלת ספירין
 עליון דאי קרי' שמינה דהא אינן שמי השמים' והנה מלאן צלה עולם
 ומר דיסבן כלום ספירן עז בינה דאיהי תמידי דהיינו צו' דחטטת תמטא
 תו ברמי' בינה דאיהו את קדמא דילה' וקאמ' דעי' אתה בדומא דוין
 בצלת מסתלקין ספרואן דהיינו צו' והנה הנצב עליו' דצית דמי' בחכמה
 וקורא וליה בכתר עליון' והנה אנכי עמך היינו מלך דאמר ליעקב תושי'
 אסמדתך בכל אשר תלך כלום אתה עמך לפי דמי' צו' ושמות
 ברשא דשמור ואוף ליסוד דדמי' בצבל' ואוף בחכמה דדמי' באשר'
 פי לא אענדך עז אשר אמ' עשית את אשר צברתי לך כלום דאזבן
 יתך בתלת עלאי דדמי' באשר' והיינו דקאמ' את אשר צברתי לך דהיינו
 מאי דדמי' בפסוקי קדמאי כד פרישית' וייקא יעקב כלום אתה חסד
 וין עם יוד דהיינו חסד' ועם ק' דהיינו רשא דעשר ספיראן דעלמך למאה
 ופי' וכו' ועמד אבי' יש' במקום חזה כלום באתר דים דהיינו חכמה'
 תמן הוא מקום דדמי' לתלת עלאי' ותמן הוא חבורא דהלה דהיינו יסוד'
 איך שה' ניאם צה' לזאה שער השמים כלום מאן דמדבק צבי' מדבק
 בספירין עילאי' והיינו דקאמ' איך זה כלום בחין מדבק עי' דזה דהיינו יסוד'
 ועל דצית לה דהיא פגסת יש' וזה דהיינו יסוד' שער השמים' וידר
 יעקב נדר' בעא למדבקא בצורה דהיא מקום הנדר') גראה שמה
 שאמרו רש"ל שנוודין בעת צרה הוא למסתלקא בינה שהוא מקום
 הנדר' דמאן דמדבק זה הוא בן חורדין מכל צרות דהא תמן איהו חירן
 דעלמין וכן נראה לפי שהעולם לטוב גודלים משום דקת איהו תפארת
 למסתלקא עמיה לבינה : C

אזר פום שבת כו' לטבת רין כי תזבן כי ביראתי במשנות תתעלה

תננה

ותגבה לעשותגבים עלידך כמו בימי חכמי התלמוד מתקדש שם שמים על
 ירך כיודעו כי ישאלים צישהא כי סוד הנסים הגעשים לחכמים הוא ע"ו
 שמחשבתם תמיד צ"ו וצוקה ע"ו שתמיד מהרהרים בתורה וציראת שמים
 בליסום הפסק צשהיא מתעלה לצינה בלהדבקים עמ"ל עול"ם עמה ומצאת
 נפש המהרהרים תמיד צ"ו עולה עד צינה וכיון שנפשים וצקה שם יש להם
 בח להוריד משם כל מה שחפצים וזה סוד נתן עיניו ב"ו ונעשה ג"ל שלעצמות
 דג"ל היינו הג"ל סטרי"ן ומפסקי צי"ן סטרא דקדושה ואשום ח"י נקרא ג"ל צי"ן
 דכ"ד מעדון הנ"ך קטרי"ן מתמך הא אתג"ל סטרא דקדושה וזהו סוד ע"ד הג"ל
 הש"ה ואיכא למידק אמאי עב"ד יעקב ההוא ג"ל ואכל עליה ותומאי עדות
 לרהוא ג"ל ותו מאי ועדה המצבה היכא שכחן דעב"דו יעקב ולבן מצבה
 אבל ט"א דמלתא משום דלבן אמר יש ל"א ידי לעשות עמכם דע צע"א
 יעקב ל"א הש"ה ל"ה ואיהו משקר ול"ה עב"ד ג"ל ויתב ע"ה למיכל למדמז
 ל"ה ל"הנהו סטרי"ן דלבן יעקב מ"הו אינהו תחותיה דיעקב ואיהו יעקב מ"הו
 דקדושה ואיהו ל"ה ל"א והינו דקאמ' עד הג"ל הש"ה וע"ה המצבה האם א"ש
 ל"א אעבד א"לך וכו' כלומ' א"ת תעבור א"ל ל"א צ"א ל"ה סטרא דילך יתפרע
 מנ"ך והיינו עד הג"ל הש"ה וא"ש א"ש אעבור ל"א צ"א ל"ה סטרא דקדושה זהו
 דילי יתפרע מ"פ תיינו וע"ה המצבה המצבה הש"ה א"ש ל"א אעבור א"לך
 וכו' כלומ' דהיינו בנסת יסוד' ותו דמ"ז ל"ה תדע מאן הוא ש"ו ותצ"ר וצ"ס ל"א
 דילך כפוף תחותיה המצבה הש"ה כלומ' הישיבה הש"ה דיתביה על הג"ל
 דרמ"ז ל"ס ל"א דילך וזהו סוד ג"ל ע"ש וא"ש נ"פ ל"א מתור"טך כלומ' ר'
 אע"ד הנ"ך סטרי"ן דאי קרוי ג"ל מקדו"ש ועל"י ע"ן א"ש נ"פ ל"א מתור"טך
 וזהו סוד נתן עיניו ב"ו דעיי"ן דמי"ן לחס"ד וגבורה ועושה ג"ל כלומ' זהו
 סטרא אח"ד צ"ה שלעצמות דרמ"ז ל"ה הוא סטרא דא"ה ל"קבל יסוד'
 ל"כ הוצק מחשבותיך צ"י תדיר ותתעלה נפשך למעלה להתקדש שם שמים
 לעסות נקיס עלידך כ"י הוצקת והמחשבה צ"י הפסק על"ו נאמר מי שאת
 עולה מן המזב"ח כלומ' כ"י שאת זהו כנסת יסוד' מתעלה ל"מ' זהו צ"ה
 מן מ"ס פתוחה רמ"ה צ"ה ונ"ס פתוחה נ' ס"א סתומה) היא בחמה
 בר"א דלמזב"ח המשרה ונ"ן א"י כ"י היא בת"ת ומלכות כלומ' כ"י עולה דרך
 הבר"ח התיבן ומתדבקת במ"ס פתוחה זהו צ"ה וכו' א"ה מתעלה תמן

איהו

איהימנותי סקנת על פניו ויהי הוא זאחשיב תדיר כענדה ופניו כיראה
 בלי הפסק וימרי נחיה וקאמ וכד חודי מתעליא צבינה יייה מתדפקא וט
 ונתעב ונתעב ונתעב עם דחיה זכרון זמח שבסיה וצפן צה צה צה שעתא
 חון פרוסות עפסיה מתעליא צבינה ולעילא מסה צונתי ונתעליא על דעדות
 התבנה שתי עפסיה צבינה שיתא חפצנך אמך שמה חבילה
 יצאנך ותיצאנך שיתא חפצנך ותיצאנך ותיצאנך ותיצאנך ותיצאנך ותיצאנך
 מחפצנך ותיצאנך על הפסק ותיצאנך על הפסק ותיצאנך על הפסק ותיצאנך על הפסק
 חייבנך ותיצאנך ליה מק על סוף חצי אמר המוסרה ועל חייבונך סמריין לך תדיר
 דחא אנה תהא רבא דארין שדא וכו' לכן תעיייר בעצמך דאמא וכל חייבונך
 סמריין לך תדיר ואת בניסא בחפצנך חייבונך וכל חייבונך
 ומחייבונך כלל ואתה שלום

פרשת וישלח

אזר ליום שבת ה' כסל' פרשת וישלח ה' עמך וכו' הא אתנא לגלגלה
 לך דתיק למדיין וכל חייבונך דחא בר ושמעון להון יחזון ונתחיש דוחס
 בקרבני כדחא לבי אהרן ברא ליה יום וכו' דחא אית למצע חייב הוה מעלי
 דוד ותי חפצנך שתיים חוק מדינת שמיה תימא לך ותו מאי ברא לך
 ומשמע ונתחיש ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא
 טהרי ותו מאי דוד ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא ותימא
 ואיהי דחא ותימא חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 במחנה ותימא חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 שיתא חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 בקרבני עולין חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 חכמה ותימא עולין חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 וחולין ליה חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 לה דתימא חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 דחא וחילא דא תעביב לה בקרבני חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 לא שפסא כ חסד אנה צבה דוח חפצנך וחילא חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך
 ועט פלגה צריך תדיר למחנך לקיימא דחא וחילא חפצנך חפצנך חפצנך חפצנך

פסקה

כסוף משלם ההוא דוחא זביה אתבטיא וכד נקיש מזבין ההוא דוחא וחיילא
 זביה מתתקפין וזבאי דוגמא זיהו בקפיתאן ומשום הש קאמ ורוח נכח
 חז שבקצי כלום ההוא דוח זיהבת במדה זיל בשידותא ואקרי נכח משום
 זמיהו המכונה והמעמידה תדיר עבד פהזן דיתחזיש ויתתקן על שפע
 בר כחן דתשפע בה תדיר וזאת תאמרונו

ורגא וברכמת דחסר יצר את האויש בזמנא איחי ומשא בעסד וזען
 דאקרון אדם וקאמ דיער יתהון בזמנא ובראבו נקשט וכו' איתק
 צבדין ומשפיעין מקפידה לקפידה שחם יקתם אחד מהם כלום וזאת
 מקתים צבדא דחסד אכלו דגעא חזא או אים יפתח אחד מהם כלומר זמ
 יפתח צבדא דגבורא טפי ממאי דחזי ליה חי אפשי לכתוביים ספוא אכזבו
 עלמין אפשיה אחת דבדגעא חזא הו מתוקרי כולתו בשלהוב דגבורה
 ברוך אתה ה' דופא כלבשר פלגמ דאיות לשבחה לקב"ה דעבד למלכות דיע
 רפוא כי חיטי זלל ליתוקרו עלמין כולתו בשלהוב זילי והיינו דקאמז חסא
 מלשון ליל ידפק לל דהיינו מלכות דאקרי כל צפור היינו שבע קפידות הצען
 דאיקרון צפור ומפליא לעשות כלום דישפע במלכות מחכמה דאיקרי פלג
זרעא חסדא דעוילא לרמיה לך דזין בחאי פושטא וועקב חלק סדר כו
 ויפגעו בו מלאכי שהים כלום כד יעקב דאיתו תפארת חלק לודעו
 דרך גבד בעלמה כלום דאזל לא שפעא בכנסת ישראל ויפגע בו כלום ופקו
 לק דמותה לקבל שפעא מלאכי שה' איתון נעח והוד ויסוד דאנון שפשי עדי
 זמן דזעם עטה דאנון שליחאן דיליה לאי צמח ליה שפעא מתפארת ולת
 אקרון מלאכי שה' כלום שליחאן דכנסת ישראל דאיקריא שהים ויאמר יעקב
 כלום אתה בדת תפארת במלכות דויחמד דמז במלכות בלשא ואת תפארת
 קדוש ישראל נצו באשר דאם כמו ודאית איכא דזאה אש את דברי ארמון
 כלום דבעא לא שפעא בדון כי היפא דישפעון בכנסת ישראל והיינו דקאמ
 מחנה שהים זה כלום דאנון שליחאן דכנסת ישראל דאיקריא שהים וקאמ זה
 כלום דעל ידי דזה דהוא יסוד אתה בדת תלת במלכות ויקרא שם הפקום
 ההוא מחשט ויקרא דמז במלכות בלשא ויקרא למשה שם היינו דזא דאקרא
 בשם ה' דמקום היינו דזא דתלת עילאי בלשא דצריך במקום ההוא היינו
 דזא דבתר מחשט כלום דתרי מחנות אינון תרי ההין דתפארת ויעק מלשילא

ומשפע

חר' ונתחנן מחנה דקדושה וגמלים היינו מחנה תניא' וקרא מחנה דההוא
 קטרא בלש' וצאנחש ורפב על גמל' למקטאה לתנה' וצדא דהר' וצדאנל
 בצל' ומיתר' וקנסה על' ומוסוס היגבי ויהי לי שוד וחמוד' ל' וצדאנל גמל' ומוסוס
 משוס' וצדאנל וקנסה דקדושה' ותתס' ל' מיידי' לא צמי' דקטר קדושה'
 ויתמר' עם יצא ששו' להמחנה האחת והפנו כלום אם יחזיק צאינו' ודדפין
 בחד' המין' דעלמא' וחיה המחנה הפסאר' דהיינו דבעי' לקרא' לפולחנ' וקצ'ה'
 לפליטה' דלמ' ושלטון' עליהן' ויאמר' יעקב' להי' אבי' אברהם' ואלהי'
 אבי' יצחק' דהיינו חקד' וגבורה' ה' האמר' אלי' שוב' לארצך' וכו' כלום ישר' יתו'
 למישן' למלכות' דאתר' ויאמר' ויהי' יבו' ארצך' ויאמר' יא' נמי' מולדתך'
 כלום בגין' דאת' ויהי' כאל' ואת' אול' וית' ותי' ותי' ותי' ותי' ותי' ותי' ותי' ותי'
 דיקוד' דאתר' טוב' יתחבר' עמי' ועל' ויהי' אשון' לבנקות' ישראל' קטוד' וקטוד'
 כלום' דאנ' משפע' לבנקות' ישראל' ויהי' קט' מכל' חסד' ומכל' האמת'
 וכו' כי צמק' כלום' דאנ' בדיח' התוכן' מבר' ויהי' הקצה' של הקצה'
 ואתה' אמרת' היטב' אטיב' עמך' ויהי' דיקוד' דאתר' טוב' ועל' ויהי' תעק'
 מלעי' ונת' לתת' ולהי' קת' תרי' מש' היטב' אטיב' ויקח' מן'
 חב' ציד' מנחה' ל' ש' אהיו' היינו' דז' דתנו' שח' ל' קמ' ובר' דשעור'
 המש' ל' הי' ויק' מל' קוד' ס' א' הא' את' ל' ל' ד' ע' ויהי' צה' ויהי'
 פ' ויהי' ויהי' ת' ל' ויהי' א' ויהי' ל' א' ויהי' מ' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 ויהי' ח' ויהי' מ' ויהי' א' ויהי' ח' ויהי' ח' ויהי' ח' ויהי' ח' ויהי' ח'
 יאות' ויהי' ב' את' ע' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 על' קדושה' שמי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 ואל' צמח' שבה' ל' א' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 ואתה' שרו' ע' ל' פ' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'

אמאי' חש' ל' יעקב' גדמיה' דיליה' קמי' עשו' וקרא' ל' אדום' ויהי'
 גמ' אב' ל' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 ויהי' ל' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 ד' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
 לאגח' קרב' בטמ' אתמר' עליה' דמי' ובי' שפ' ויהי' ויהי' ויהי'
 ע'

בעי יעקב וצאן לחגגהא עם עשו בתוקפין ודוגמא לא צמסוכה ורחמי
 וחיילי המלכות לצד סודי למימד ליה עם לבן שלמה ואיהו רשא דלובן
 עולמו ודוגמא למלכות והיינו נאמר דאיהו עולמו ונמק אהרית
 והיינו עולמו ודוגמא למלכות ענה יהי לישור ויהי עולמו ודוגמא
 ויחן היינו חולל חוקה ודוגמא למלכות ודוגמא למלכות ועבדי ושפיה
 ואינו צדקה ויעקב עולה ויהי עולמו ודוגמא למלכות ואי בעי
 חסדי יעקב בתפלות ויחן ששקוד ואיהו אקרי בשמא דתוב ואסליה
 לחגוד לצד עבד למלכות בהדן מכלהי קלדין ומקושה למלכות חן
 בעינך עליי ואז מלכות חסד כל בהון ישפעון עולמו ויהי עולמו
 ויהי חסד יעקב עבד יעקב ודוגמא למלכות על פני יברכך
 ועבד המלכות וכן צאנו לאחיק שעשו כלום לא בעי לינקא מינד לא
 למדתי איהו רישא למלכות והיינו אחיק וגם הולך לתראתך לאגזאבך
 קרביא ולקבצי למלכות ליה חבודא בהדן וארבע מאות איש עמו ואיהו
 רשא דלע עין עמו ויירא יעקב מאד ואיהו אים בהפוש כלום דחול
 ולקבצי עולה ואיהו תפארת ויער לו כלום דחול וצא יער ליה כז נקוט
 ספעא וקונושא וכו' לטע מחנות חז מחנה שבוה דספדין עלצין והיינו
 אסיבוא עשו למחנה האחת והבהו והיינו מחנה שבוה דתמן איהו
 ליה קצת תפישת דהיא המחנה האחד והבהו והיה המחנה נסאל לפליטה
 דהיינו ספדין עלצין ויאמר ליה אבי אברהם לא משעא על המלכות
 ספעא ואברהם ויעקב וצמא דהויה קטנותי מכלה חסדיים וכו' פי
 במהלך וכו' כלום דאמרידיח התוכן מצדיח הקצה להקצה פי כדא
 אנבי אדתו פקעו והכפ וכו' כלום למלכות עם עולמיין וילהי ואתה
 דהיינו חכמה עם כל ספירן אמרת ברחמיס הוטב בספירן עולמיין
 אייליס למלכות וילך עם בליטה הוא ברשא והוא דאתחבר צלפה
 ואיהו מלכות וישתחו ארצה שבע פעמי ועליי כן אפייס ליה נסעה
 וכלבה ומהצא אית לך למילף וצא למיתב רשיעי בדוגמא ופיס בשמו
 דמלותא וליכא שולטנו לישדל לא לגלגלא עמהון במלך דרחימו אמסבת
 זמנא עז דיתפייסון לא שרת עבדא בזודיפין

וי עז באן מצאתי מפרשת וישלח י"ה

פרשת

פרשת וישב

אור ליום שבתו ח' לטבת ה' עמק וכו' וכל אסור אתה עשה ה'
 מעליה וינעלה ויהי ה' את יוסף ויהי וכל מעשיו רגא ויהי
 היינו וזוון אסתלק ביוד ליבקא מינה וכן הוא אסתלק ביה ליעקא מינה ואע"ה
 דבת האה למפרע לזאתו כוד ענותא לא בדצנתו ויהי עם צומי כמו סאחלל
 ויהי צומי לשון צער וטעמא דמלתא דאית יומים ואיכתימיס איתתאוי קדש
 ויהי צומי דעה וכו' צומי עם ויהי הוא לצמנויית דהא דכל ויהי צומי
 אתוון למסלע סבה ויהי הוא למדמז טלימי דהחטא סטרא דשטלו ולמדמז
 דאסתלקו ואן והא לעילא ובין עלמא בצערא אבל כד בתי דיהי זלתי
 צומי דמיז דלאו והא סתקי ליבקא מיוד כדו למשכסא לתתא ומשום זלמטק
 כתי דיהי לרמוזי על צערא להכי כתי ויהי ה' את יוסף סמך שמא דהויה לסוד
 לויה למדמז דהאי הפוכא דשמא דהויה צויה לזו למדמז על פור ענושא
 הוא לא על סלימותא למצדא ואן והא את דהיינו בנסת ישתלי יוסף דהיינו
 יסוד כלום דעלידי דהוא עבדושא אתא החוא עובדא לדייה דעלידיה אסתלק
 בדגא דצדיק והדר קאמיה איש כלמ הא הפוכא דאתוון דצויה לזו
 לפר עבותא איהו לא לטלימותא דהא סמך ליה איש דהיינו לזו דעלידי
 החוא עובדא אסתלק בדגא דצדיק דאיהו סמך לזו והדר קאמיה צדיק
 אדטו המצרי והפא לא סמך לא ה' ולא איש לדיהי משום דיהי לחודיה דמיז
 קצת צערא והצי קאמ' כלומאי הנה קצת צערא לא הוה לא דהוה בבית אש
 המצרי כלומר דהוה משועבד ליה הוא מצחה אבל צערא אמרא לא הוה ליה
 במילתא דאדריבה מתמאחה ליה סתקא למסתלקא בדגא דצדיק ואחר
 זה ישבת עד שהיה יותר מחצי שעה מחיוס וכסנת עוררת היות מעטעד
 על שלא דבר עמי בפעם בפעם וצור ארוך והתחלת לגרוס משניות וכל
 הספקת לגרוס שני פרקים עד שקול דודי שהצא ואומר הלוב בעיטק מה
 שנסית זה הלילה לשתות פעמים מים הרבה כי לא הודיעתך שיש לך להזוג
 מלה סביע תחות יצהר ועל צדשה היה דאוי לעמך ולנטשך אבל אע לא
 אעשה בך כי לא אעבד ולא אטשך כמו שאמרת לך על פסוק ברח דודי
 וכו'

וכן ומת הסובב לא מעמד סוף והלא בענין אלו יהא שקלא וטריא בענין
דבריה מילה יהא ביומא קדישא היין יהא דשא דמילה יהא מצוה בשמיש
היין כי היינו דין שבעה סטרוק ע"י זמלי לתמורה דאיהי צינה ונהא
זמנא דאורייתא לצנותא צינה וזאת מלכך דמנח עילון מה לוכך
וכרעין לפלוגה מלכות וישור לחברא פהון עס בינח וכר חיערע בשבת
ואה ויאת דהאי בראי יומא קדישא מתגל לבנותא עלאה ומתחבר ביסור
ומלכות וראי זממורא ואמריק בבדי סבעה הלא הוא שיר האעלות שיר
הא וזיע דרמיש במלכות דתיר מסודרת למלכא עלאה בשא זאזים לא זמי
לך סעלות דשי דהע מעלות לקציל חמש עשרה מעלות דסלקין מעגדות
נשים לעגדות ישראל דהא עגדות נשים חמש דמטר דועתא בחולקא דורה דרמיש
דזממורי וסע דמיש בתלל דמטר דועתא ועגדות הכהעם דמיש לחסד דמטר דוע
וחי כל דשא בתלת עלאי יומא אמה לצחורו בית הכפרת עלשא זאין סוף
דחני כן שיר האעלות סלקי ממטר דופוסן גומא דהוא עגדות הנשים לתפאר
שבה דהוא עגדות ישראל אשד דמיש לכתר וחכמה כל היין יסוד ירא ה
היינו קדושת חכמ ידענה החולק ברבא כלומ דסלק יסוד באורח דליה
לאתר ברא בתלת עלאי יגיע כפך פ תאפול יגיע כפך היינו יעסן דספדין
קדיסין דאונון עשר דומת עשר איצעות דבתרין כפיס אסדיך וטוב לך
אסדיך דמולש דהוסח לך לעולס הבא א שתך בגפן פודיה בירכותי ביתך
דיונו כן יקדיש כפיס אי גמי א שתך היינו צינה זאיה טמוחא לעילא כי
ביתך סעודי אפך היינו שאר ספדין כשתתל שיתום סביב לשלחעך
שפחך היינו כפיס אי גמי כפך היינו נעריום מטרוק סנדל פון ול מחבות
סבינה בשתים שיתום סביב לשלחך דהיינו כן דבלהו ונקין מעה לצאנא
תמישן עלמין כלה הנה כי כן היינו סגבורים דסביב לה כי כן היינו דשא
ומאה ברעין דמלך קלדין לשמה בדשא דכל חזא כלונה מעשר יבורך
כלומ יתברין בלאן ספדין מיראת ה דהוא בתל והיינו גבד יתא ה יברכך
כי מנין דהיינו סוד ענינה שמים וארץ היינו לת ומלכות ורא ה בטוב יוע
דמזבח דמטר דנו בהאי מלכות דספדין עלאין פלה היינו יסוד ימי סייד
ליונו ספדין וראה בעם לבעך בעך היינו ספדין אמעמיים כפיס לבעך
ספדין בתראין שלום היינו סוד ועולא מעה ישראל דהיינו לת והיינו

דמא

דקאמ עלישטא עור לפרשת וישב

אור ליום השבת ין לטבות ה"עמך וכו' הלא אודעתך בשבת שעבר
 ראין דתניין משיקמיתא והשתא חותמא לאודעותך דשא נבאי ע'
 ארתא תלויטא הלא כלל למצדע דהאי אתותא חותמא עבד עבד תח כשר
 לא דהוה עיני בממונה ולא הוה עבדי מכה עדיקה נבא הוה עולי בחכמתו
 ולא היה דועה ללמד לאחרים ועל כן נענש להתגברל בנקצה מזה כנגד מזה
 הוא לא היה דועה להשפיע לאחרים בעין אחת שמזכירין אותם לבגדי כיעל
 החסונם נאמ' שר צדיק לצדיקה כלום הצדיק הוא מספיע לאחר הוא גורם
 שצדיק קוד עולם ישפיע בבגסותי שות' וזה שאמ' שר כלום שיקוד הוא גורם
 שיעשה פעולת שר' ולפיכך אינה יולדת בחברתך אבל אע"פ שיתנוצצו
 אהני צונות מנשמת נקבה וזה קוד ויתק' לה חידיון ותלכ' בן האמור ברות
 מלמד שלא היה לה עיקר מטרוין הוא הצבר שאמרתו שנשמתה היתה
 נשמת שר' כי היא היתה תמר' וכבר אמרתי שנשמת תמר היתה נשמת
 שר' ונחמר לעינינו שאמרע אח"כ אבאר באדובה שר' צדיק לצדיקה
 כלום הצדיק שאשפיע גורם ליקוד שיעשה פעולת שר' שהוא משפיע
 בצדיקה שהיא צדי' וס' רשעים ורוב כלום הרשע שאינם דועים להשפיע
 לאחרים צדי' להנות שם לעצמם סכל העולם יצטרכו להם לעולם ולא
 ילמוד שום אדם מהיה גדול כמותם עונשם הוא שיעקב שםם כלומר
 שיתגברלו במקצבים שהם מוספעים ולא מספיעים ועל כן נתגברל זה
 בבקבה שהיא מושפעת ותמיד היא צדיפה מי שיספיע עליה ולכן תחזה
 כי היא עושה צדיקה לרוב וגם היא מזהבת אונק' מאד לפי שאתה עוסק
 להשפיע תורה אס צמה שאתה עוסק וכותב ספר ללמד לאח' אס צמה
 שאתה מרביץ תורה ולפי שבוצרים לן הוא תקובה על כן היא מזהבת
 אותך והנה מאחר שהיא נשמת שר' איך בן זוגה ולא גכית בה לא
 מאהפקר דוגמת צנות שילה לבעצמין ומטעם שנשמתה נשמת
 שר' לא נכנתה ממך עד היום כי שר' מוכר אי אפשר להוליד ואסתא
 אכ' איך נכנתה מצעלה הראשון ועשה טעם מפש שהוא היוצו עצונות
 נקבה ומאחר שהיה בהם כח נשמת שר' וכח נשמת נקבה היב אפשר
 להוליד אע"פ שהוא משבב הפוך הוא למעלה והוא למטה כיעלן אסרו

חצמ

חכמי ונבונים לשמש בענין זה כדי שלא יבאו לטובב סדרי המרכבה ומל
 כיון שכח גפר וכח בקצה נמלא בהם יש בהם כח להוליך ומכאן תעמוד
 על סוד תמר ועד ואזכר כי יש להקשות למה מלכות בית דוד בא עלידי
 ענין שחוקצו חוצבא כמפורסם בענין תמר ודוד ועוד מה היה ענינם
 של עיר עותק שסידתו ארצה ועוד למה אחר שנתגלגלו בפרך וזרח
 שנחזה שכבד נשתלמו למה נתגלגלו במחלוקת וליון שנמחו מן העולם
 ועוד למה בתחלה נתגלגלו בשנים ואח"כ נתגלגלו בעובד שהוא יחיד
 אבל דשא אמתא שהמלכות היה עתיד לצאת מקום לא ערל ירו
 שהקדים בדכת אברם לבחוק של עליון טילה ממנו וניתנה לאברהם
 בקדו וירא אלהים את האור כי טוב וראה שאין העולם כדאי להסתמש
 בו וגנז לצדיקים כי שם דוח לציונה והיה דאוי לצאת ממנו המלכות
 כי המלכות היא ציונה לא שלא חיה העולם דאוי להשתמש בו
 ולפיכך אמר סם ברוך אברם וכו' כלומי מדת חקך שהיא ראש הצנך
 משם ומשך וצאה מלכות ולפיכך חצר מדת אברהם שהיא חקך עם
 לעליון שהיא ציונה ואח"כ הספיע לציונה ממקור העליון ואמר וברוך
 א עליון ומאחר שניתן המלכות לאברהם חורישו אברהם לצעו ויעב
 נטלו קמחיה ונשמת תמר היתה נשמת ערל והיא היתה בת אס ושו לא
 נטלה המלכות משם נשמת תמר היה לו למלך ולכן הוצרך שיצא
 ממנה המלכות ונשמת יהודה היה נשמת שם בענין שיצא ממנו המלכות
 בדרך העולם ואם תאמר מאחר שנשמת תמר היתה נשמת שר
 היא קמחיה ויהודה ילש נשמת יהודה היה צה ניצונות מנשמת
 נקבה ועל ידי כן ילדה ממנו ואע"פ שנמצא שהיה משכב הפול אין
 חשש מאחר שלא היו הנולדים בעצמם הם המלכים וענין ערל ואזכר
 נעלם מאד כמו שכתב הרשב"א בחיר ה' שלא ניתן לומר לא מן הפר
 לאזן ואני מקדנו לך יע"כ הוא בסוד המלך אשר מלכו בארץ אחס'
 כי ערל ואונק דומים לכתר וחכמה ומה שאמר וימיתהו ה' ויין וימת
 גמאתו הוא בענין מימה האמורה במלכים אשר מלכו בארץ אחס'
 ומה שאמר ושחת ארצה הוא לומר שאי אפשר לעולם להתנהג

לבזם שא"ל לא היה קיום לעולם ועל דרך זה מתפרש מה שאמר
 ויהי עה בכור יהודה רעבעינה' וכן מה שאמר וידע בעינה אשר
 עסה שהוא לומר שראה שא"ל לעולם להתקיים בהצגתם ה' יב
 התפלמוותם וקצו שתם הצגה תבין למה זקצק לומר שהיה בכור יהודה
 ובבד יד עת כי בכור דומה בחכמה ומכאן תבין מה שכתוב צטלה והיה
 בכזיב בלזתה אחי' פי ג בני יהודה דומים בקפירות ער ואונן בשלש
 עליונות ושלשה במלכות וזהו והיה בכזיב ופז כלום שעד שם הוא מוצא
 מים אשר לא יבזבו מימין שהוא עולם הייחוד ומעם ואי לך הוא עולם
 הפירוד וזומה לזה אהל' על פסוק ותעמד מלדתי ולרמזו שצריך לקיום
 העולם תצת יצ"ר וכמו שאמרו שיהא שמש ויחה וימין מקרבת לבן
 יצאת תמר לקראת יהודה וזה לרמז שא"ל לעולם להתקיים בהצגה
 ג' ראשונות וילדה פדק וזרח שהם דומים לחקד וגשרה שיועא מבינה
 ולרמז שא"ל היה העולם מתנהג עלידם לבדם היו מוקדי גאת העולם
 בשלש ביהן נתגלגלו במחלוקת ופלוץ שנמחו וכלו מן העולם וכל' מוש
 שצורך קיום העולם הוא היצ"ר נשאו נשים מואציות שאמך פרעה
 עסאביה ולהיות סחסיק חרמא הזה' לא הוצרך שרות תחצין עצמה
 כל כך כתאד שלא צמה ששכבה מר גלותו הספיק לומר שצריך שתהא
 שמש ויחה וימין מקרבת היצ"ר ולא תדחנו לבגרי' וזכ"ב ילדה את עובד
 שהוא רמז לתת שכלב' סבו כלסטרות חבטין וממה שכתב' תבין
 מה שא"ל רל' אברהם ושרה טומטמין היו כל' שגם גשמת שדה היתה
 נשמת גבר' ג' ששמת שעה היו נשמת גבר לא היו רמזים להולד
 אחיה וזכ"ב מ' ש' לו הקצה למברהם עא מא צטגעות ש' לך
 אברהם מולד חברה מולד' וכו' כלומר שרי היא גשמת גבר ול' פ'
 אינה יולדת בחברתך אצל אש אעשה שיתבועצובה עצויות מגשמת
 נקבה וז' תקרא שרה ותל' וכן לאברהם אעשה שיתנוצצו עצויות
 מגשמת גבר כדי שיתחזק יתר ויולד' וזהו ויתן ה' ליה הריון האמור
 ברותו ורשו חכמ' מלמד ס' לא היה לה עיקר מטל' הוא הוצ' שאמרת
 שנשמתה היה נשמת גבר כי היא היתה תמר וכבר אמרת שנשמת
 תמר היה נשמת גבר ועל כן לא היתה רות מאייה לילד עד שנתן לה ה'

הריון

תדין כלומר שעשה שהתנוצצה כעצמות מעשמת בקצה ועל ידי כך
 ילמד ויחולל כן לא היתה יולדת כן בועז לא היזבו כעצמות בקצה אבל
 תמר למה נקרא שיתבוננו שיה מצות נקבה לפי שהוזה היזבו כעצמות
 נקבה כמנהגות וזנה סבת עפפות ליה אשתך זהו בסבת שנשמת
 סבתם נשמתם ועל כן כעצמות נקבה נשמת נקבה ועל ידי
 כך תקבל הדין ממך וזוהי לך על ידי מעשה הטובים ועל ידי הצער
 שנצטערה על ידי שחלית מאצלה וגם על ידי הצער שנצטערה בשירות
 חוליך כן כל כך טובה האדם כשנסודי וצאיק עליו כשסובלים בסדר פעם
 יפות כמו שזכה בעשיית מצוה והטעם לפי שעל ידי היסודיך בגוף
 מתחלש פח הטמאה ומצד פת הפפס מטומאת זוהמת הנחש ונשארה
 טהרה ונקייה והנה נתנדדו בה כעצמות הללו מנשמת בת זוגך ועד
 עכשיו לא היה אפשר מעט שהיתה נשואה לאחר ועכשיו בתא למה
 ועו השפיות הנשפדים מתנצנצו ממנה ניצו צות בזוגתך שאת כפי שתולד
 ממנה כמו שאמרת ועי' הדבר הא לו הנשכרים שבתה להתבועץ בה
 ניצו צות נשמת נקבה ועל ידי כך תלך כל בעים שזכרים כאמר הצטחתיך
 ואמרת לך אותה שלום

אור שנים שצבת יוסא לחנוכה ה' עמך וכל אשר אתה עושה ותעשה
 וכל אשר תעשה ויזכיר צדיק בגין דתנדע סביאות דחמי וחסדי וקצה
 דמקבל צדקותא לדיתיביך קמיה בדבול וידי אדם מתחת כנפיהם ואמ'
 ובני דתנתיבם ליתנהו מתחת כסא הכבוד לקבל בעלי תשובה
 דהיא תיבתי דקדוהא תיובתא מעלייתא איהו תיובתא דבפרבסיא
 דבה כפי מעלתא קריה דקלה ומיפרסם בעלמא ואם כן אמאי אצטדיך
 לתצטא לבעלי תשובה מגו מחתרת ובאורח סיתתא ותו אמאי הפי ידיום
 קאמ בחו דהווידי אדם ותו אמאי הוי מתחת כנפיהם ותו אמאי ממען
 חיות לקבלא לבעלי תשובה הא מאן דתב בתוובתא מטסי עד הקלה בלא
 שובא ישראל עד ח' אלפיך ותו אמאי יחאי דקאמ קרא ויד תהיה לך מהוץ
 לאחנה וכו' אמאי נקוט לישנא ניד ולא נקוט לישנא דמקום חו לישנא
 אחרינא ותו אמאי ויתר תהיה לך על אשנך מה לי אי הוי על אשנך או בתוך
 אשנך ותו אמאי רשא דויתד ותו ליון דפקוד ושבת וכסית את צאתך

אמא יפקיד ויד תהיה לך מחוץ למחנה סא אפי' הוה בגו משרייתא
 כיון דחדר ומכסי ליה לביא קפידא' אבב לרא דמי לטא דידים דמיז
 לחסד וגבורה והינו טעמא דצדיק בעל צפרא למיטל ודין לא ענדא משהו
 דוחמקא צא דמהדרי סהרש משכנא דמתהוי מביהו האי עטרותא ולא
 תקשי לך כיון דרישא דמיז לתלת עלאי וקוימא לך דהנדק סטרי ללא סלקי
 מחסד ולעילא' אמכך דאסון משניק אנפין ועוישך בכל צפרא דהא אית לך
 למנדע דאע"ג דלא סלקי הנך סטרין מחסד ולעילא מתמההא עטרותא
 דמעברי לחסד וגבורה אסתלק קדוה עבירו לחכמה ובינה דאנוק אקרוך
 אנפין דאור אננוק אקרוך עינים' ומגו דההוא עבירו דקית טובא לאתשכח צאוס
 דוכתי דצדיק למאשי אנפין חו עיינן בצפרא לא בהעברת ידיו על שני
 סב לא עבדא ההוא עבדו דקיק דסלק לתמן' אבלי דיין דמיודבק בהו אסאבו
 צדיק למסחי גפעימם לא עללא בהו בחסד גבורה תפארת ובהו מתעבר
 אשיהו ההוא קטרא' ומהכא תשתמודע דלא דתשעה צאב ויוס הכפורים
 אסורין בריחיה' זה להפכו וזה להפכו' דט' צאב אי הוה משונק הוה מחזי
 דמעברי מנה סטרי דמסאב בהאי יומא כבשאר יומי וליתיה' דהא
 היום ההוא יתחוו אופל' וסטרי מסאב מהדרי סהרש משכנא כל ההוא
 יומא' כולל כי נאנתה גוים צאו מקדשה' וכלמא לאהי' לא איבע לך לממטי
 ידן בהווא יומא' וצווס הכפור הוי מטעמא אחריש' דהא מגו דאנתגלי
 לבבנות עתיקא דעומוקין' כל הנך סטרי עדיקין מטמרי אנתגומא ולא
 מתחזו כלל דלא דהשטן סלקי שטן למימא דצלה ליתגליה שלטנותא
 כלל זהו לכך לא בעי לממשי ידן בהאי יומא' וחי הוה משונק הוה מתחזי
 כפגומותא בלו בזה להנך סטרין שלטנותא בהאי יומא דאעפרי ככא
 לא עברא להו וממנהוג לממשי קצות ידן ועיינן בט' צאב וציה ושפיר
 דמי משום זבט' צאב אנתתקס מסאבותא טובא ובעיק לאק לשא ליה
 בהאי יומא' ומאי דלא מעוינן ידן ואנפין טעא נורחיסגי למדמז דבהווא
 יומא סטרי מסאב לא מתעברי' וכך צדיס ככפורים משונק קצות ידן
 משום דמסאבותא הוא טובא בשאר יומין' והאי דמשיגן קצות בהווא
 יומא מהכ' לאק לשא מסאבותא בשאר יומי' ומאי דלא מעוינן נאורחין

כטס וזיהו צפס וזהו צפס דמיז פכפס גסה ובר טס וזיהו מצדקה
לחביון וצפסין זעלויס דבר לא אכל ולח שנת בר טס הוי טיכוח לה אכל
לרוח וצפסיה הוי עכומי בוריא ומהכא תשתמוצע לשא ותבזילה
וצדיק דמורידי שבת מהמתי ליה דרא סהרני משכנן צפסין לאמרי טס גר טס
מצדקו חומרינן דיהי כועס לוחביון במועסי מיין עלמה לחסות בעמור ככמה
לאשתכסא מהנדק סלדין צפסיה הכי אמרינן קודי קומשה לאתחזיא בק אשה
עלמה ולח יכלק הפך סלדין לאתקרבא בה דיהו וזשה וכתר הצי מבדילין
טל הפוש כזי לאתדבא בפתח דאתחייק המשומר בענבו ומרחין בהוס
זרמיה ליה לאתדבא בה הוא עדורא דחיי דתמן היא כפס יתורה וילק וג
ומברכין בורא מאורי האש לאור האבוקה למרמז ליחודא דספירין דסלדין
רמיז לה כדאיתא בזוהר קרי סא ופלגי מבדילין דרמין מהנדק סלדין ומסוס
הצי מבר כנין בתר הכי המבדי לביין קיש לחול וכזי חיי כמי זרמא דחמרא
והוס ושרגא למרמז לחסד גבורה לת דאפון עיקראן זכל ספרין דחמרא
דמיז לחסד דא עג דאיהו תקיף רמיז לחסד משוס דאיהו משקה כגד סמא
דרמיזין לחסד ותקיפו דיליה דחסד מתדבק באימא עלמה דאיהו יק האטומ
בענבו ולחטי לית למיהב ביה מיא למרמז דבתוקסא דדי טא אחיד וביחודא
חז איהו עמיה והוס רמיז לגבורה דריחא מתיחס לדי עק זשר האדמיז לתת
דאיהו שרגא ונהורא דספירין וכתר דאתחברא בקו ושת עלמה יכלין לאבדילין
גרמין מהנדק סלדין ומסוס הכי יאות לאבדילין תקף ונפיק בר טס מצי בעשות
לאבדילין כפסיין מהנדק סלדין טו לא ייתו איכהו לשלמה עפך ובאתרא
דמבצלי צבי כנשתא עדיף טפי דלח יהב לחון פוס דכתא לשלמא בהדן
ומסוס הכי אמרו דבנן דמאן דלעים קמי הבזלה מיתתו באסקרה כלום זעל
ידי ההיא אכילה מתדבקי ביה הנהו סלדין ומפתי כפשיה באסקרה דאיהו
קשה שבמיתות בדאמור דבנן ומסוס הכי טו תלתא יומין בשבתא מצי
לאבדילין ותו לא דהנדק תלתא יומין דמיז לחסד וגבורה ותלו טאן ולא אבדיל
בהו בהנהו סטרא לית ליה תקנתא בהך שבועא וכי תמא צון דכל כך מקודש
ביה אמי לוח חמור בשבת ושבית זכונו בקלה ולי ביהב זכונו בברית
איכא למימר דהאי עדי פותא דיהב הוה מגו דזוהר לבנוניתא אתגל ביה חס
על בדילתא ולא בעי מאן דיחוב ביה ימות מיתה חמורה דהיינו מיתה ביתרין

ומקומו הוציא את צבא צבאות לכבוד אלהים ונתתי מאה ה' שיתמוך ויבין דאית
 עמו ויבין לה ושתיה ב' ספרין עלות ביה פלוגין וליה ביה ואת עמיה זכו
 חכמי ספרין ויבין עמיה דהוה אגריק עלים השני דתקון ליה ואת עמיה זכו
 שתייה חייבין ליה ויבין עמיה דהוה אגריק עלים השני דתקון ליה ואת עמיה זכו
 כד ויבין וימשהו ויבין עמיה דהוה אגריק עלים השני דתקון ליה ואת עמיה זכו
 עלמי לית ביה חכמה וסתיה וכד מטי ליה ויבין עמיה דהוה אגריק עלים השני דתקון ליה ואת עמיה זכו
 דוגמת אטליה וסתיה וכד נחית בספרין תתקין מתעבה עמי נתקן נקטי
 ספרין ויבין עמיה דהוה אגריק עלים השני דתקון ליה ואת עמיה זכו
 ומתעב מנהו ספרין דמקאבי ובתרי עברי משורי ליה ההוא תמציית
 חדאיהו דתיק דוגמת משקה ומשה מתעב הי סטרי זלסטר ימיסן ואיך
 עב משה מתעבן הבהו סטרי זלסטר סמאן וכי סאן גוונא הוי בכר כש
 בדני דמגפלי חנה חנה דליכא מידי בכר נש דלת ליה דוגמא לעילא
 והמשכיל צדיק והיינו דאז דכל העולם כיון מתמעות ארץ ישראל כלומר
 דכמה דבכר נש כבוא וליבא ושאר אברייא נקטי שוסרא דמאזנט ועכידר
 ותמציית דיליה משורי ליה לכר לית תמצי משה הנך סטרי הכי נמי לעילא
 והיינו דאז דטרון בצואה דותחת כלומ דאתמסקר להע סטרי דמתעב
 מתמציית דהוה דוגמת למימר דבעידן תוקף דוגמא ודיתחו דיליהו מוקרין
 ליה נמינו סטרי דפסוד לית תקפא ההוא עש בהוה תמציית דאיהו
 מאסר דיליהו משורי הוה פדעין תמה' וממאי דאמרית תשתמודע
 אי סתרי קיבה ביהוה וצט' בצב זה להפכו וזה להפכו דהוה מנהגא בהוה
 למיסקרין קרן גמול דמסודר דנמוז דמשח רבות עמי גמול בכונה
 ספירין וצט' בצב עליהוה הוה בגידו כדאמרן אסיר למיסקר לרמוזי להאי
 וצט' כיון דאתגלי לובן עמיה ליה צדיק למיסקר' ובהוה שמע דתקיף מסאבו
 סמולמא זלסטר למיסקר דהא שתה לא בגידו הוה משחא כדבק דמיתא והיינו
 סמאן דנעילת הסנדל אסיר בהאש תרי יומי זה להפכו וזה להפכו דהא
 עולת הסנדל דמאן למט' דרין וסנדל' דמין דאנון שרי כנסת שר' ואיבון
 נעל וסנדל וחייני בא פיהו זלסטר ותקרבון תמן מאיכך סטרי ברשא דאתמר
 מה יפו פעמיק בעעלם וצט' בצב דתקיף הנך סטרי עש דאתה גוססין
 מתדשה ונעלם לא חייני בא פיהו בעינן למרמז להאי ולס' לכעלס לון

וביהו

וביהם ובהם סטרי מטמירי תחודת תחודתו לא ירי כין נטור נטור דנעלים
 ומתקשרין וסגולתן ופרי אמיר נעילת הקצול ומחכא תשתמורע וזא
 ותמירי דבן לעולם אונע חרס נובעלם מר גפנו והיינו טעמא דאויסור תשמ
 הבמלה צוה ופרי אמיר זאה פדעכו וזה להפכו חקר חלוקת יום בפריים
 יצאנו ליעז אנא ביחוד תשמייש וזהו על אסתלקא לעילא גקבה תשובב
 גצדי ותהידי טעמא דתסיר בעצב כדחייס וסיפיה ותשמייש המטה ונעילת הקנול
 איתסר נמי ביצבל דהא עון דחלעליה אצלנותא איפסיק משה הסוא בגידר
 ושלטי ציה סטרי מקאבי ער דיעבדוק עליה סבעה יומיי והיינו דאמר דבנך
 מעשה בצחא ששמש אשתו צימי אכלו ושמטו חגיירים את גוייתו כלומר
 דחגיירים היינו בנך סטרי מקאבי דשמטי ומשכב לעצמן את גוייתו ושלטו
 בו דחמנו ליצלק ומגו מעמי דאמריס תבדע עשא דויד תרה לך מחוץ למחנה
 ובגין דההוא מזכא דהנך סטרי לא איבעי דליהוי צגו משדי ותאמר דמאשה
 דהא מחנה ישטא הוה דומא עלתה ותמן ליכא להו אתר דמחוץ למחנה מושבם
 ומאמר ויד ולא קאמ וירי למדמז דאפא התם לא ליהוי להו תפיסותא וקיומא
 טובא ופקיד תו ויתד תהיה לך על אשך ובז משום דגס אתגה לעומתגה
 עשה הגלים וצי היכי דבקטר קודשא איכא דבר ונוקבא הבי איכא בהש
 סטרי ויד הוי דוממת נקבה ויתד הוי דוגמתגה ופקיד דאמר תהיה לך
 על אשך וליצבוק אשך למדמז דההוא סטרא סחורא ליקדושא דוממת קטנה
 דאגושא זלית לה תפיסותא כלל בגווה דאשך דמיס לקטר קודשא וכלהבי
 אצטריסך למהוי עליהו וליצ בגווייהו ופקיד דאמר דההוא יד הוי מצנא למשו
 ושב תובקות ובז וליצ תשבוק ליה מגנליה וליצ יתתקף הדי סטרא ובגין
 דהנהו סטרי מהדרי תדור לא טעמה בע נשא וכד בעו למהדר בתובתא
 מעילי צליציהז מלין דשטותא והרהורי צינין כי היכא דוממען מתובתא
 דידיהו להבי אתמין קבה ירי אדם לית תקפא לבייהו בתובתא דאמללהו
 תוקפא דהנהו ידים לא יוכלבר נש לא שתצבא מידי הנך סטרי ציסי מקאבי
 והיינו דאמר דבנך דהנהו ידים הון לחתור מחתרת לבעלי תשובה כלומר
 ליחודורי צכל מיט מעדיקי לשיצבא להו מדי הנך סטרי והא דקאמ מתחת
 ככפיהם היינו לומר דבאורח געז וטמיר משצב לבר נש דאיהו גופיה לא
 מר גיש בהט וקרו להו ידי אדם כלום דאינהו מקטרא דשמא דהוייהו קלין
 לחושבן אדם

לא כולציה ויניש הרע בענין הלאוהי ערבב כור יהודה רע בענין הבלגור
מסוס נחום כחור הזה רע בענין היותבש מעה מלכות בית דוד ומשום חש
ומי תורה כלום קלמן ויהיה ויתר ולא הנלץ אשר מלכו בארץ עמים
וכי אמת אנקתא ויהיה אשר לא היה מהות מלכות בית דוד מסוס זכות
הזה שכי לבטא ויהיו יכל וידע אונן שי פוליסים מזרע נהא ידעב הוא
ידע ומסוס הכי ושחת ארצה ומעי קרא אלכ ויסתנהו ידע לא שפין
איהו לנסבא לבטא אמת אחיו מסוס דאי נקף מיהוהי וידע בענין אשר
עצמו מסוס ובהדי בבשי ויהמטן למה ליה ואי משום מוצא דחביבית
זרעה ומשום הכי וימת גם אתו וקפא בעא דיתבש מלכות בית דוד מהוה
גומא בתמרי ואתגלגלו עד ואונן כפרק ושרח ער בגרח ואונן כפרק והוה עד
בעי למיפק בתדמיתא מסוס דהוה בזרח ואתא פרי ואתקוף ביה ולא שבקיה
מסוס דבעא דיתחלש תוקפיה יתי כדו למתבנאה מפה מלכות בית דוד
ואזן הא הוה תשיג וכד אתא כפרק הא הוה תלתין וטפי עדיף למתבנאה
משה מלכות בית דוד מלאתבנאה מסרח דהוה תשיג לער דהוא בזרח והא
הכא רשע לאי ולא תשבח יתהון בשום ספרה וכל חטימי דרא כד יסמטון
יתתקו מלכות ויהיו מלכי יתירין ויהיו עילין ואשרהר למבתב יתהוק
על פנים של פנים ושלוס עכ"

פרשת מקץ

אור לזוט שבת בלא לטותא ה עמך וכל אשר אתה עשה ותעשה ה
מעלה רק כי תצחק כי בתודתי צמ מעשותי ולא תפדיד אחסבותיך
אמלי מעלותי ואת מעלותי על עלותי אתיק אתיק לך מהלצים בין
העולם ואת עולם תשא זוטוב לך לעולם הבא ועל ידיך אתפחד עלי
בן חפאוך אחיך אפרוך אגולך אהררך אטכך אמגמך חטלך גם עלה
לכך שמע בקולי לאשר העממה אותך כי אט המשנה המדברת בפך אט
האם ומי קבת את בניה אט הנתראת מטרוט ודאה כי לפי מה שתפדיד ה
מחשבתך מאע היה ראוי לעמד לא מגו דהודת לזחלת יקרה נפסק
בעית שאכן שראוי לך שותקל נפס יבבעך לכן האור מאי ממחבל ומשנה
והנהר מיצר הרע ונהג וקלל הרודפים אחריך להוממך וליך תשוקתם ואתה

תמונ

תמונת בוחם ותמיד תדחה שם ההנהל סגור עיניך כחנך בכתב חשב
 בידך שחוד בקות כשר זכין תירא ותחרצ על כפיך במת סגור זור המלך
 שלך והכלום שויתי הלבדי תשרי ואם בה תעסה להוציא מחשבותיך
 תמיד ושלך להפקיך אפ דגע אשכך לעשות נסים ונכ שיוות על זרדיך
 כחשבותיך קרמועם ששפז אק צני העולם מחספיים לומר בתורת המפע
 שפז נעשים נקיים ומוטל מפע שהיתה מחשבתם וביקה צי תמיד ובתורת
 ובתורת לא היה בפרץ אפי דגע ועל יודי כן הך מתעלם ודבקים בלתי
 על ידמות ודאשר חזינותכם עיני חספ על האיש המהיר ע היה נעשה חל
 של עצמות וכן אעשה בך אם תמיד ותצק בי ומחשבתך לא תאז ממע
 אפי דגע וזה שאל הכתוב תנה בע לבך כי כלום כשלבך מהחלך תמיד
 בתורת גבוצתי על כל פעם עונך דרבי תצדנה ש מאחר שלבך תמיד
 אינו מהרהר לא בעצמות אפי תפגע באשה ערומה לא תבא לדי חטא
 כי אם יפגע בך מנוול זה התקון הוא משכהו לבית המדרש וזהו שאל
 משוך ועומד שלתיכיל המנוול הוא להשיקך וזהו שאלתי לך שאלתי לך
 נתינת כי הפרש ישיבין שהירות לזאת כי שאלתי לך שאלתי לך שאלתי לך
 הוא נזהר ממנה וזו שאלתי הוא קודם שבא אצל עבירה לזו הוא מאורע
 לעמוד בגורו ואעשה נקיים ומוטלים על ידך זכין ידעו כי יש להם ציטור
 זונה מהרה יבוא אפיך הוקרב לתת לתלמידיך הספקה ויטא שמעך וטבעך
 בעולם יפוזו מעינותך חוצה ואשכך להעמיד תלמידים כחבה יותר ממה
 שהעמיד שם חכם מהחם חמש מאות שנה וכל תלמיד שלך למד ציטור
 לא יוחזק כבוד כלל כי תלמידיך יזהירו כזורה הרקיע וזוהר השמים
 לרוב לכן צע שמע בקולי לא סור אפי מצוה אמתך והצבך תמיד צי ולהיות
 אצריך תמיד מיוחדים ואצקים צי ויתעלבך אצריך כי הרע שועם שהיו
 כלבך וצקים צי היו אבריהם ומפם מחנה שכינה ולא היה בהם שום אבר
 הזק ולא רמה ותולעה ורקבן וכמעשה רלעזר בל שמעון וכדב אחאוב
 יאשיה במאמר דוד המלך עה אף שרי ושכון לבטח וצבך תנחה גופם תחנת

כנפי

כנפו הסכיה אבין זכרתי לו וקוויא של קומוס שמי זאסרד יתאמור עב
 גבי משה איעלי עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 טלח זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 סודים לבגד לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו
 לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו
 סטריק עטודי וטעם כשרה הר עהט זסעע זסעע עהט עהט עהט עהט
 ספע קפדוה וזינד קטלין זגס אתשה לטמאוסה עשה האוים ותנחו
 סקתו וקוויא זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 משה איעלי עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב

מה שאמרו השלש אמה לבס
 שימולו כדי להחליש בזה
 הקליפות כדי שלא תכרת
 הארץ בד שכל הטע החיותג
 זחיות בקטרא דקדושה
 הוא עפ"ל

ומשום חז אמר ירא כלומר זמח קליפין יתנפל
 בקטור וקוויא זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 גרמיה זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב

כאשר זכרתי לו וקוויא של קומוס שמי זאסרד יתאמור עב
 גבי משה איעלי עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 טלח זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 סודים לבגד לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו
 לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו לזרעו
 סטריק עטודי וטעם כשרה הר עהט זסעע זסעע עהט עהט עהט עהט
 ספע קפדוה וזינד קטלין זגס אתשה לטמאוסה עשה האוים ותנחו
 סקתו וקוויא זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 משה איעלי עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב
 זאסרד יתאמור עבד זקנהו ושרת פארת זאסרד יתאמור עב

פרשת מקץ וישא דתלפין יהיה ליה שבעת כי היבא דתלפין יהיו
 מסשבת דתלפין וישבע מדתלת גלגל כי היבא זלגא יחרב עלגא
 תחתיה כח אחרונה וישבעת ליה במלכות וישא דכיד הזהב על
 דתלפין מס דישעב תחתיה ודרגא אתונה במלכות המשנה היינו
 וישעב דישעב תחתיה וישעב דישעב תחתיה וישעב דישעב תחתיה
 בשלמלפין דלמשי לוד דמשעב וישעב דישעב וישעב דישעב
 ודיתה לא ארקב משום דרקבון אתי מסלרא דתלפין ודידיה לא ארקב
 משום דתלפין הווי משועבדין ליה ויהינו דאמור בצק תב חומטין נתן
 בתוכו דחומטין הוא חז משונה שרצים ורמיה באינד סלדין וחומטין
 דישעב להבך סלדין ויהינו דאמור בצק תב חומטין נתן בתוכו דישעב
 הבך סלדין דרמישי בחומטין הווי משועבדין ליה לא שלטון דקצון דעצומא
 דילנה" ואתה שלום

אור - ליום שבת א לחוד ה' עמך וכו' והא לשא דהגובה זמל לא תלפין

לבנסת ישראל בין ימות נשמה זהא תבוכה דמיני דקצון דנאד

וזאתי מלעילא ופורים ליוני המשוומר

אור - ליום שבת א לטבת ה' עמך האתאי עתת דיוםק לשא

עמיקא הוא ויהינו דכול דיוסף סלוח חשש על הארץ וכו'

כלומ דיוסף דרמיז לצדיקתו לעיל מארץ צפון דנסת פני הוא

אמטבר לכל דמשה נחית שפעא לכל דמשה וזאתי מושע עלה דק

באחוזא קרן עם הארץ ויהינו דבת אתה וזאתי על בית וכו' כלום דהוציא

זאת עם נאז ויהינו דקאח תהיה על בית כלום דמשה וקאח דמשה

מלך דאתרי צית ועל פיך כלום דהוה דרגא דילך לעילא מדרגא ופה דאיהו

פ' ישעב כלעמי כלום דמתמן מתע עלמין כוליהו דתהבסא אמלן כלום

דרגא דאין נקא איהו פ' עדיק לחברא ליה עם חקר דאיהו גזולה ואתג'

דהנ מלין אמרינאו פדשה כלאו דמא ענהו

ג פרשת מקץ חסר לא מצא תחלתו
 הנהפך לאש מבושר ויהינו דכול ואיבז כי ליה אותה להים כלומר

ייטון במלכות עלמה והיא רמשה מארץ ישראל ואתרי והושע למרמז
 ואיהו מתבין בתלת עליון יתה רמז במלכות קדושה ואוק רמז
 בתלת עליון ופע רמז בתלת עליון והא שון אית בה ג ענף לקבל
 ג עליון ועין אית בה תרין ענף לקבל תרי עליון אית בה גנא לתת
 ברשא זבינה דונקא מתרי עליון ומשפע לעלמין ורשא ומלתא כד מתוחד
 תלת עליון לעילא חיהו רשא דש"ק וענף לקבל לעילא וכד משפע לתת
 חיהו רשא דש"ק דתרין משפעין לבתה זבינה היא משפע לקפורה ומשום
 הכי חתרי בקנון כלומ רמיהו מחברנון חרונה עםנון כפופה ברשא דייחודא
 דתלת ומלכות והיינו דאמ קראנון בנו כלומ יהושע דהנה גער הוה צעיון
 דנון דהיינו מלכות והאי חיהו נמי רשא דאיהו דלית ארתא להאי עלמא
 לא לפרסומי שהותיה דתתא בעלמא והוא הוה מטטרון ומשום הכי לא
 תשכח ליה אבא ולא תשכח דנקב אתתא וחולד צען מסוס דלית הוה
 צדיק לבון ובתר הכי כד איהו אסתלק אתסבר בלשע דהיינו דאיהו אב
 עיבור לבגלול דעיבור הוא כד נח רוחא תדא על חד גוברא ובהאי חורחא
 דעיבור ופלין למשדי תרי ותלת כאמא בחד גוברא והיינו רשא דבדב
 וחיהו ארתא סחוא בפינחא קברשא דעיבור והכי נח ליתא דאיהו
 דאיהו עברשא דעיבור והיינו לישע הייבנה ונח והא ושלח תרו ויהוון
 לא דבין איהו ח"י צבא איהו ח"י והיינו לבגל דיהו אסתלק בתלת
 עליון טובא ברשא דיה דרמז בתלת עליון אצל לישע לא אתוציק סובא
 לא ברשא ד"ל דהיינו חקד אי נמי דלישע עותענא עליר מיהושע דיהושע
 עיקר דביקותיה ביה דהיינו מלכותא אשכחא עיקר דביקותיה לעילא
 ברשא ד"ל והכי עדיף טפי למימר משום דכל עמה דאיהו איהו כד טפי
 ומהכא תשתמודע דשפיר שאיל ויהינא פשעא בריתא ח"י כלומר
 דבביקור דאיהו צדיק ביהושע הוא חד גפסא וברציק דאיהו איהו פ"ב
 אתי יחודת נפשא אחרא הא חנון תרין נפשי ומהדיר ליה אסתראה חורתי
 ליתא מאתך וכו' כלומ דבלישא כד בעא לא שכתא יתה קמיה תשכחיה
 דהוה חורש צען עמר ציקר כלומ דהוה מסתכל ברשא דשעם עשר גבול
 לשון אובא דעבר ענה ליהו אמר תשקה פו למי ולמי וכו' כלומר
 דיתפרד משהו ולא יהא תג דביקותא בהון ולא יהא ליה
 צוריתא בהאי עלמא ומשום הכי לא תשכח דנסיב אתתא

כ דל
 כי מקרא מלך ובר
 חבת נחה רוח ליהו
 על לישע"

ואולי צפן צלחה ליה צור כא בגונו עליהו' וקאמר ליה אס תגאה חותי
 לזקח מאתך כלומר יהי לך חיל ונתקטף לזקח מאתך ודאי אתחזות יא
 דאנעשך בק ויהי לך כן' והיינו דאמר ליה צפן דגבא אים ל' שיעה ליה ידעת
 כי חיליה לזקח אונסך מעל דאשך כבנמ לזקח את אונסך ומשני ליה
 מעילא מריושך כלום דיתעברך ואתה ליה אשך ידעתיה חסו' ובתר
 הכי אמרו ליה למיזל חמשי' אשך ליה יתה' היינו כלומר אב עו
 למנדע סניקו דיה אס הוא בצנה ומשום הכי אגל חמסין מעיהר
 לתבל ל' שערי בינה וקאמר זלן מעאן כלומר זלן יכלו למנדע דהא
 דיה ליה דאת דבך באתר זלן יכלין לזת דבך' וכי תמלא הא אמור רצון
 דפינחס שה שיהו והו חוה בזמנא דיהושע והיכי אמרת דיהושע הוא ליהו
 דהא חייסא למימר דכי אעל פינחס בשבטא דעמעון פרחה נשמעה
 דאת דבך ביה נשמתי הון דנדב ואביהו ודאי נשמתי זהו צפון חס
 את דבך ביהושע' וכי תמלא אס כן דמשה ודאי לא אתא אריא
 לא שלמא שלמא בלשן דיתעברך' כי למענכם' אמאי הוון ליה צפן
 כיון דאשך ליה צור כא בהון' ומאי שנא מיהושע דליהו ולישע' חזק
 למימר דיהושע ליה הוה ליה כלו לא חוה ליה' וכלל מקום
 דצפן ליה צפן דאשך בנשכל מדמז' ואיהו מת דבך ביה' וכי היכי
 דצפן חוה נשמתי הון' ויקור' הכי אולפך איהו דת דבך וליא חולד
 ברעו' אשך ליהושע' וצריה ודביה' משום זלן חוה ליה צפן
 בצפן זלן חולד ליהושע דמא' דאמרית דהוה מעלמא ערסיה
 ול' צפן ביהושע' חתפיש מאותיה צפן' דאת דבך
 ל' צפן דהוה ערסיה' דבית ב' צפן' קדושא'
 ודאי' דאשך ליהושע' דאית דבך צפן צפן זלן שצפן פרודת
 אשך ליהושע' דשצפן ספרות חצפן' ושצפן הפרות הר' צפן
 חינוך נא דתמדינה' שצפן השצפן הטובות אינון בלשן דנשת' סרל'
 בדא' שצפן ושצפן מועדות' וחמא' דצפן' הרעמת לטובות למימרא
 דאת פשט' קצות' צפן' וחפי' ליה דנשה בלשן דער ליה דמחפי' לצרית'
 ומשום הכי אעטרך לזת עבדא ההוה קטרא דמקאצא על יוא דיוסף דאיהו
 יקור' והיינו דיקח דבך אתו' דמרבית המשנה אשר לו דהיינו יסוד'
 דאיהו משנה לתת' ונתון' אתו' על כל ארץ מערים לזכפאה ספרא

דמאצופא

דמסאבחתא ופחות יסוד' וישם רבי'ר הזהב על עוארו זה"ט כ"ו זאקרי' צואר כולא עוארך בחלו'ים' הא אתברירו לך רשין עלחין וטמירין' ל"בן אזהר מלפנאה ליבך מהדהורא זאורי'תא חפלו רגעא חזא ובבן תקתרי'ך בצלגין עלחין' ואתה שלום"

פרשת ויגש

ועתה ש'תעצבו וכו' כלומד דהוה ליהו ל'את עצבא בגין דעצבו יתביה למעדים' דציון זאי יהורמ'ג ליקוד והם הכניסו הצרית במקום הטומאה והו'ו בצאים על הגויה' ותאמר לתוך דל תעצבו וכו' משום דלמחיה שלחט' אהים כלום דקב'ה עבד הכי כי היכי דיהא לון תוקפא וקיומא בגו גלותא דעל יד'יה דיוס'ת דאיהו זרגא דקדושה בגו ההוא ס'רא אית ליה תוקפא לזתקפא עלההוא ס'רא דוגמא לזבר נ'ה שאר'ל כל מלחמה שאין בה מעד'נ'טשו וכו' ותיונו טעמא דא'עטרי'ך דוד ומלכא משיחא ד'יתו מ'ר'ת'ה מואב'ה משום דעל יד'י כ'ך אית ליה תוקפא לזתקפא על ההוא ס'רא וזהו שא' מ' לפעבם כלום משום ג'ט'ט' ד'י'ת'ת' ל'ק'מ'כ'ו'ן כי היכי ד'ת'ת' מחיה וקיומא שלחט' אהים ג'ט'ט' ד'י'ת'ת' שנתים הרעב וכו' כלום דרגין דההוא ס'רא תכ'י'ן ד'ת'ת' הכי חמש דתק'י'פ'ן מ'הו'ן וה'י'נו שנתים הרעב בקרב הארץ' כלום דאי'ג'וק' ש'ל'י'ן בגו הארץ ד'ת'ת'י' כ'ו' ובת'ר הכי חמש ש'ט'ס ד'י'נו'ן ת'ת'י'פ'ן ג'ט'ט' ז'ה שא' מ' ל'ת'ס י'ק'ת' ועוד חמש ש'ט'ס אשר אי'ן ח'רו'ש וק'ע'י'ת' ג'ט'ט' ד'י'נו'ן ת'ת'י'פ'ן ט'פ'י' ד'ל'ת'ת' בהו ח'רו'ש וק'ע'ר וק'ש' שה'יו מ'ט'י'ב'י'ס ל'ג'ר'ו'ת'ת' ג'ט'ט' ד'י'נו'ן מ'ט'י'ב'י'ס ש'ט'ס כ'ז'י' ל'א'כ'ח'ש'א ח'י'ל'א דההוא ס'רא בד'רג'ו'י' הו'ו מ'ט'ט' ב'ע'ט'ר ד'ר'ג'ו'י' ד'ק'דו'ש'ה כ'ר'ו'נ'ת ד'ר'ג'ו'י' דההוא ס'רא והוה ד'ם התג'יד מ'פ'ק'י'ת'ת' ה'ט'ב'ת' ה' ב'רו'ת' ל'ה'ט'ב'ת' ש'ט'ס ל'א'כ'ח'ש'י' ח'י'ל'א דההוא ס'רא ג'ט'ט' ד'ה'ה'ו'א ד'מ'א' וה'א מ'מ'ד'י' ב'ק'ע'ד'ך ר'ק' כ'י' ת'צ'ב'ק' כ'י' וב'ת'ו'ר'ת'י' ות'ב'ט'ל' כ'ל'ה'ר'ה'ו'ד'י'ס מ'ל'ב'ך וכו' ואתה שלום" ויאמר אהים ל'יש'ת'ל' במ'ר'א'ו'ת' ה'ל'ל'ה' כ'ל'ה'פ'ד'ש'ה ה'ט'א'ת' ע'ד ו'ו'כ'ה'י'ש'י'ת' י'דו'ע'ל' ע'י'ט'ך כ'ת'ו'ב' ל'ק'ח'ן צ'פ'ר'ש'ת' ו'י'ח'י'י'

ל'י'ל' מ'ו'ע'א'י' ש'ב'ת' א'ח'ר' ה'ה'ב'ו'ל'ה' ה'ל'א' א'מ'ר'ת'י' ל'ך פ'ע'מ'י'ס ו'ש'ל'ט'ש' ת'ז'כ'ר' ל'ר'א'ו'ת' א'ת' ל'י'ה'ו' ב'ה'ק'י'ך ש'מ'ד' נ'ג'ד'ך' ה'א'מ'נ'ס' ע'ר'י'ך ש'ת'ת'ע'נ'ה' ה'ס'כ'ו'ש'

דעופים שבע פעמים ואז יתגלה לך במקום ההוא אשר ידעת ושם
תשתעשע עמך וגם מזה שבידך לנידא ולתחת

פרשת ויחי סנתש'

אור ליום שבת יג לטבת ה' עמד וכו' הא וצבא למידיק דהא כל נחה
למצדדים קרא ליה ישראל וחסתא דאתפטר מן עלמא קרא ליה
יעקב ותו איכא למידיק אמאי לא תהדר יעקב לארץ ישראל בתר דחזא
עתיק וחסתא תאמר דאתעכב בשביל כפעא דהנהו חמיש שעס דאיך חדיש
ותניר' הא אמרו תל' דטון דאתא יעקב נהבדך עלוס בשביל וחסתא
דאהט ליה בר בתא לאקנשא כפעא אכל למעקרי יתיה לגמרי לא אהט'
מ' בתר הנהו חמש שעס הוה ליה למיסק לארץ ישראל ויש לומר דמשום
הכי קרא ליה יעקב וכלל קרא מתמה עליה ואמר ויחי יעקב בארץ מצרים
כלומר היאך אפשר שחיה יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ולא
אהדר לארץ ישראל ואע"ג דאיכא למימר דהוה מוכרה לאתעבא תמן
משום גלותא וכדאמרינן לאוי היה יעקב אבינו ליד בשלשאות שלבדל
וכלו מלת הוה ליה לארץ מצרים ומשום דלא אשתדל קדי ליה יעקב'
ועוד יש לומר דנשמתא דאורייתא ישראל' וגופא אונפשא אקרייא יעקב'
וכד נהגו למצרים שיקראו קרא ויאמר להם ישראל' כלומר אע"ג דנשמות
למצרים לא נחמת מצרים וכל' דהא נשמתא דאורייתא ישראל' תחת צהר
משום דשכינתא וכל דתחתיה שכינתא וכל דתחתיה שכינתא

ד כל' c
דכד נחה קרא ליה יעקב ויעקב
ופסק טעמא ביניהם דמ' דמיז
לנשמתא וח' דמיז לנפשא

מצד ימיה וכו' ואע"ג דהי' כלי דתקבע
שכינתא דיונא בהי' שכינתא דתא ואוקמי
היכי דכד תפוסתא דיעקב תהא מגמ' נא

שכינתא עם כל דתבהא לאתדבקא בהו ומשום
דהוה משמע שישאר תמ' במצרים לעולם וחי נמי יסיון יתיה בתר
דימות הא שכינתא עם דתבהא תשאר במצרים עם שבטיא ואשתכח
דאי יסיון יתיה לא יהא מתדבק בשכינתא משום הכי אמר ליה ואנכי
אעלך גם עלה ומשום דא"כ ח' שתארוק שבטיא בגלותא מתפטיק משכינתא

משום

משום הכי אל יוקף ישית ידו על עיניך כלומר דשכינתא תישק עמך ותהא
 בהדך עד דיוקף ישית ידו על עיניך מחיזן זהאי עלמא ובההיא שעתא תידק
 נפשך לדרגא עלאה ותדבק שכינתא בהדי יוקף וכד יהדר יוקף למצול תהדר
 שכינתא עמיה ותהא תמן עם כל רתכהא עם כל צע ישעלי והשתא קאמר
 ויחי יעקב כלומר אוק דמית יעקב בארץ מצרים חיותא הוה לגופא ולנפשא
 דאתקרו יעקב מן משום דאתדבק בשבע עשרה לשבע קפירותהצטן ולעשר
 קפירן כלהו כדאתק חלק לשבעה זהיינו שבע קפירן הצטן וגם לשמנה היינו
 בינה דאית בה קצת וביקותא דא' לעולא מינה אתמר במופלגא ממך לתדוש
 וכו' והיינו פלג תדע מה כלומר לית לך ידיעה בחכמה דאקרייא מה' אז הכי
 קאמר תק חלק לל קפירן הצטן לתדבקא לון בשמנה דהיא צונה כי לא תדע מה
 כלומר דאי לא תחבר יתהוק בחכמה דתדע הוא מלשון ודע אדם יהנה חן ההוא
 סטרא דרעה על הארץ דהיא פ' ויהי ימי יעקב וכו' דמיז דבמספר קטל סלק
 כן לקבל שם אה' ויקרבו ימי שושל למות כלומר דכל יומין דבר נש
 מתעסק בתורה ובמצות הנהו יומין אנון חייך וכד מאית בר נש ולי עסיק
 בתורה ובמצות הנהו יומין אנון לגבי דידיה וכד מתחלש תוקפא דבר
 נש ולי יכול לאתעסקא בתורה ובמצות בדקא יאות אתמר בהנהו יומין דאנון
 קרובים למות דמגו דלי מתעסק בהו כדקא יאותהו ליה קרובים למות והו
 להו צמותים ושכנות עם אבות כלומר בשעת דתיפק נשמתיה מיד
 תדבק באתרא דאבהתי ומשום הכי דמיז ועצמות ממעדים וקצות עבדור
 והגהדרפ לתת חלק בכל שבוע לחכמת הצלה ושלח להתפתות אחר
 הדורדי היעאד ריק לכוון תמיד בקש ובקשה ולבטל בלהנך הדורדיס וכו'
 ואתה שלום אור ליום שבת ללך העמך עו אע אע המשנה
 המצד תבפיק אפ המחרבתיס חוללת רהב אע
 האם המייסדות אע המלך הגול צלמא דיעקב דאמר המלך הגול אות
 כלומר דהנך סטריק מהדרי סחרט דבנקת ישראל וזוהי קיומא באפיהו דלי
 יכלין למקרב לל לתת ולל ליוז והיינו חותי דהיינו קודש הוא אותה בריות
 מכל דע כל היינו נמי יקוד ובנקת ישראל נליד ליה דלי יקרב דע יברך את
 הנערים נערים היינו מטטרו אקגדלפין וליוסף ולצטמין אצביק בצדיק עליון
 תחתון כלומר דיוסף הוא לקבול יקוד דקפירן עליון וצטמין הוא לקבול צדיק
 דבנקת ישראל ואפרים ומנשה לקביל עולמין דמשרותא דאמרן ויקרא
 בהם שמי כלומר יושפע משון ויקרא ל משה שמי ושם אבות וכו' כלומר

ודמיא דגורא שמוא ליה' ראובן ושמעון ולוי דמיא ליה' אציה' כאובין בחסד
 והיינו דליל ביה כי לאה ה' כי שמואה אנט דרחים עליה מקטרא דחסד' שמעון
 לבבורה ומשוס סכי עבד נוקמא בשבס' לוי בתת' ומשוס הט' כד מתחבר
 עם שמעון כלי חמס מכדותהם' משוס דסמך ליה' והיינו דבת המס' בלוח
 אישי אל' כי ילדותו לו שלשה בעס כלומר כיון דילדותו לנו דרמיא בתת
 ילוח אישי אל' דאיהו נמי רמיא בתת' וכמה איהו אישתם יושב אול' לים -
 דאיהו מחבר צין שני אולה לים דהיינו חסד' וגבורה' והכי נמי לוי בהווא גוועא
 ויהודה רמיא למלכות' והיינו דכתיב הפעם אודה אתה דהפעם רמיא
 במלכות ומשוס הכי אמר אודה אתה דכנסת יסדל' הוא אתרא דהוד' אתה
 בהא דלחים ל' דמי לך' וכתב ביה וואו לחברא ליה עם תת' יששכר רמיא
 בזינה כד כת' ומבע יששכר יודעי בינה לעתים' דכולון רמיא בחכמה
 כד כת' בנה בעתו בית גבול' לך' דמיא בכתר ומשוס הכי בזינה בית
 המקדש בחלקו וכתב ביה וואו למרמא בתת' קניק עדה בתר' דן הוא רמיא
 ליהו דאיהו מס' טרא דזינה' דפתל' רמיא לנעח והיינו דבת נפתול' לחים
 דפתל' ל' שון שפע דמתמך נמיא שפעא' וואו דכתב ביה רמא למחובל לתת'
 ג' רמא ל' סוד דג' ל' שניא דמאל' הוא' ומיסוד נוסל כל שפע וכל טוב לעלמין
 אשר רמיא למלכות' והיינו דכתב ביה באשרי כי אשר נש' בנות' וואו דכתב ביה
 למרמא דקלח ומתחברא בתת' וימתיו קח וכל אחיו' ובע ישראל פרו
 וישרצו וכו' הכי רמיא דג' דא וליפתך דנתיק' מוטי' דים במיתתם יותר
 מבחיייהם' דכד משתלק צדיק מן עלמא דמה נפשי' דאקל' ער' ללחי' בעלמא
 וליה להון שיהא אקל' לגביה' וכד מספיק ע' ליה וואמרי' דת' ע' ליה נפשיה
 מתעטפת בהנהו מלך ועל ידי כך היא קל' צדיק' ודמיא ע' ליה' והכך נפשיה אקל'
 הכי מתעטפת בהכך מלך צדיק' ועל ידי כן מתגזר ע' ליהו דיתגלגלו' וכל
 חדא וחדא גזרי ע' ליה בההיא שעתא בהי' דוכתא יתגלגלו' ומתקע' ליהו
 דוכתא דיהו' תמך בין כך ובין כך' נמיא צדיק' מוטי' דים במיתתם יותר
 מבחיייהם' והיינו דג' דהורדת דמנע' על מוס' פשר רמז' ליהאי שפעא
 דנחית מלע' ליהנהו נפש' והיינו דל' פרו בע ישראל ע' דמית יוסף וכו'
 ועל ידי מיתתהו נחתו כל הנך נפשי' ואתגלגלו' בישראל' ועל ידי כך פרו
 וכו' והיו יולדות ששה בכרס אחת רמיא לשית ספירין דמשפען במלכות
 דאת' ארץ' והיינו דכת' ותמלא הארץ אותם' ויתם מלך חדש' כלומר

ממונה

ממונה דהוא קטן בעל לא כפי שפלא ממלכות קדישא והיינו זכור
אשר לזיוע אתי נקף וידע הוא מלשון והאדם ידע את חוה אשתו
כלומר בן זמן שהיו ידועה לזקנה הצדיק במלכות ויאמר אל עמו
יהי עליך רצון ואלה תנה כלומר מקטרא ונהיה זכור ברא הנה מטתו
של שלמה סם בלילי דבועזים ממנו הבה בתחבמה כן כלומר נסב
לנת שפלא נאום להכמה תתא החכמה ענה כן יהיה זכור ועלה מק
הארץ כלומר יסתלקו צעלויי אקטרא וארץ והיינו כנסת ישראל
ויסיומו עלי סרי מסיים זכו לאכפא כל תואת ההוא קטרא והיינו ועין עדי
מקבננה והוא קטרא אתר דמקבננותא הוא וומר לו את חיהם זה הוא
קטרא אתר מדינותא וסא הכא שיתא וומר לו חר' בעבודה תרי בחומ
תלת ובלבעס ארבע וצפל עבודה חמש בפרה רמז לשדה תפוחים
את כל עבודתם וכו שית רמיז לשיתם פריי דמשפיעי לט' דבשו
לאפקיא ספעא דנגיד מנהון לכו ולמנגז ליה להווא קטרא והוא אתר
מדינותא כל הבין הילוד היארה תשליכהו וכו משום דתנו פלחי ליאור
פקיד למרס בגויה בעי ישתל למיהב ליה תוקפתא וכל הבנת תחיון משום
דנתבה ויחיון ויחיון ומשום דהנך קטריי מקטרהא תל משום הכי
פקיד ויחיון יתהק דתהי כל דעין עליין לכך הזהר ביראת ותורת צי
ביותג ואזכר למגמר דהוא יתק ולכן תתלער על דאת מטל בצורה
צבואא ועל ידי כן אתה מתעסקא דאורייתא דאחוז בזה וגם מזה ל
תלוידיך כי שפחה שפחה ועל ידי הכל אדם זוכה לחלוקא דרובנך
למהו לית בתגת פסיים ומכנסים וצגט דעסק התורה לחוד ותפלה
לחוד דנרפי צבור ומכילה מתעבדי הנהו לבושיין לית לבשא בהו ברנש
בד נשק מתאי טלמא לכך התעסק בצולהו והקר מחשבות מלוצך ותמיד
יחיו מחשבותיך בתעבד ושיחוט ואהבתם לבל תפריד מחשבותיך ממש
ואסתעסק אסתעסק אלה אתן לך חלקי פה צו ואזכר לית תוקרא עלי
קדושת שמי ואתה שלום

זכרה דהויתוך בעפינא זכנות ישראל למה היה להם שער בית הפחי ושער
בית העדנה והקפה שלמה בחירי אס כן היאך היו צודקין למיאוש
יפה תרצת שהיו צודקין לגומות ועוד ול' שהיו צודקין בקימק העליון
אבל מאי זאיכא למידק הוא היאך היו זכנות ישראל אז חסרות מזבר שהוא

דבר עולם בדרך ברייתו של עולם אכל הוא זמלעז זהנך שעדות רמז
 להנך קטריק דקחרי לט' ובה הוא זמנן הוה מנהלא כנסת ישראל ואין שטן
 ואין פגסדע ולמרמז להכי לא הוון להו אותן שעדות ופן יהיה לעתיד
 וכו' ואתה שלום **בלוי** שפי בלא לטבת חלמות סהיה צנרש
 מתהלך לטבה בארצות החיים ית' —

בעיטת המותה לחקידיו כלומר משום יקשה בעיטה מיתת חקידיו אהא
 כדודת הנפש מהגונן צמי למפריד צבר שהוא צבן ביותד עם חבירו זוגות
 מפשוט עור מהבשר דמהאי קלןק עסהאיך ומהאיך קלןק עסהאי ומשום
 הכמה עבד קבא מחני להו טפי מאגרייהו טובא ט היכא דבהה' חצינות
 תסתלק בפשיהו ותתצבן לעילא ותתפרד מגוטן בל צעדי וזהו דגמרת
 מיתתגשיחה וכמו שאמר בקטר הזוהר ברמא וכל נפקא נשמתא עז דהיא
 חיא לטבתא וכו' כמא דעבדי לטוטר וכו' ואתה שלום"

אור ליום ששי ה' לטבת ה' עמך וכו' דתאסתוצבן וכו' ותבויך
 בתפלתך והזהר מקמל ונחש ויצהר חרוד פוס אמריך להפריד
 מחשבונתך והא דווקס מלך חיש היינו רמז דשפחה פ תירש גדותה
 ברמא דמצרים שטיה לצורק ישראל והא חייבא ליתביל מלכות קיושא דכל
 מה שבהה' חלה ברמא כנגדו וברמא הה' שפחה למיבב שפעא דאתר
 לביתא' זלמ ידע הוא כמא והאדם ידע אתמנה אשתו' את היינו ביתו
 שליוסף והיינו צדוק כלומר זלמ יתפרי סוד עם ביתו לח ההוא שפעא
 תיסב שפחה' ויאמרל עמו היינו דרפין זילנה' הנה עם בני ישראל רב
 ועצום ממנו היינו תיקון דתקישא רב ועצום ממנו' הבה הוא הכאה עלאה
 ותתאה' ותל' ובי' זה היינו בינה' נתחכמה היינו חכמה' לו למ' רמז דמגדל
 הפורח באויר' ות' ברמא דת' ובכך אתה שלום עמל אשר לך שלום והזהר
 מלהרהר בצברים צלמס ותשרוף כל אותן חלה גוריק הרוד פין חחניך ואנך
 לאתוקדא על קדושת שמי'

אור ליום שבת שנת ש' ה' בחיש שבת ה' עמך וכו' הלוא לך למנדע
 דמצדי קוד תיק' והיינו דקאמר ויהא אוש מצרי מכה איש עברי
 מאחיו וכו' דאמר איש עברי לזוהר צדיך לומר מאחיו לא מאחיו

קחי לבי ליה פלו כתב וירא איש מצרי מאחיו מכה איש עברי
 וחי כי תפלה תבן בתן עינו בזו ונעשה אל של עפר זה יינו צבתב ויסמנהו
 בחרת זה ינו עפר למצרי עצמו נעשה עפר או חול ולת תקשי לך קרח הוא
 דין וישתחוו שבעה וישתחוו למצרי ונפץ קרח ואתה לבל ביה הא לך רשא
 זמן ויחזי על מה שבתוך לי ונעטבה טאות ככל אשר אפי הזהרתך תעשה
 ואתה שלום

אור ליום שבתהו בטבת שנתש ה'עמך וכו' והא איכא למידק אמאי
 אחדי למימר וזה שמות צעיסתא בתר צבת הכי בפרשת וירש
 אצל צמא אמילתא דכין דסלקו שבטוא למקבר יתי עקב אתעלו וכחתא
 עליהון נשמתא תדישא בר גרטי זה ינו איש וביתו צמא' צמיש היינו נשמתא
 וביתו היינו רוחא' תי גמי איש היינו רוחא' וציתו היינו נפשא' וקאמ' הצאים
 מצרימה אתי עקב היינו לומר דכין דאתקבר יעקב ואת דבת נשמתה
 בדוכתהא רוחא אונפשא זינה אונשא:

פרשת וארא

אור לשבת ברה שבט ה'עמך וכו' הלא אונעבד רשא דגלגולא זיילך
 ורשא דנשך ורשא דחא' אתתא בשדתא צאית לך ותשת מודיע
 כמה יתך אית לך לאנצא צה' חלצ את חני וזה היא תרתא דע' קופ' ור'
 אתגד ענה וכו' בגין מינשא ערדא ומיעוט אוריתא דהו' זהו זאת קום
 ואפיק ציתו מההוא אתרא וגם תישא לחותנגך זיפיק ציתא וממופה מתמ'
 ואוף זישותא דזהו חיהו לית שבך כלום' ואי יתב' לנגל מוטב זאי לאו
 לית עלך אשכ' וסלמ' ונא' וזאת היא וחסיעת הוא צאית ביה נגין דר' גין
 פונתו ויש תי' ונא' עג' אבי יומא כי האי אתענשת צברך הכי הוה
 אצל זי' עלת של מא' וצדך דהא אית ל' סתבל' וצבתא מיתל' וצדך קומא
 אשתת' ל' מלו' וצרתא קומא צבתא מיתת' ואוף אמהון צבתא
 מיתת' והא מיתו לך ארבעה דוגמא דדוד דמיתו ליה ארבעה צה' הוא
 חובא' וצד' חובא' קומא הוה וכו' דתיהו מטי' ל' קוד' וכנסת ישראל
 דא' קוד' שבתות' חובא' דאלגולא תשינא חוה וכו' והוי פלו מטי' ל' דאיה

צבת

שצו' וחוביה דהאי בגולן הוה וכו' ואיהו ביסוד וכו' נאמרו להי אתענשת
 בשבת כל הנך שמע' והשתת דחבילות פנשך הנה עתק גנת אדום ופגנות הנך
 יומין דצמת וקביטת נפשך בכל הנך סגופי' ואוף דצמת הנך שבעה יומין אי
 תציר תהדרה במתבי' דילי לא תפריו מחשבתך מחזק כלל גנת
 בהנ תלי יומין תסתלק בסלוקין עלמין ותדביק מלין עלתא ופיק להו בר גש
 מהיום כמה שען ותזכה למסקן עלתא כלתא קמאי דתתוקד על קדושת שמי
 צערך וגדמך אופלך ומשכך כולתא יסקן לרעוא קדמאי ותשתתאר קיטמא
 חיוורא ותשתלק בעמד נקי' ותלץ בהאי אתתא דגפיתך תגיה בה בבנך
 תרישי' והכי קאמר תב' למלכא דקושי אישילך דברו על לב יוסף תחובי
 דתב בתיובתא קמאי וקראו אלין כי נמלך צבאו' זהא אית לך לדיקא דהאי
 קראמאי דברו נמי קראו' ומג דאורח דמלכא קריחה תחלה ואח' דבור
 והכא כתל איפכא' ותג מאי כי מלכא צבאה כי נרצה עונה' ותג מאי כי נרצה
 מיד ה' בפלס וכו' זהא אלופס צמדה טובה מדובה ממדת פר ענות' וידוע
 הוא דאי הוה תב' מגבי מחובי ברייתא אחא משלף לתהוון וכלף לזותק' מא
 חפלו דגעא חזא ואידך קאמר קרא כי לקחה מיד ה' בפלס ותג אידך ירחס
 האי דהא מלי' מטרי מעשין דבר נש ביסא ול' מקב' דהא איהובעי זלף
 יהא צישן לשום בר נש' לא שבד' גרמין ליה' אבל' לא דמלכא חזו דתב'
 אמר דברו על לבך ושלם דלב ה' יכו' תל' ועל לב היינו החוה דא יהו על
 לב דה' ינו בינה' כלומר דשטעו ספעצ' כח' מבינה לידושלם' וקראו
 אלה' כלומר דמינו יתה לאשפעא בתהאי ספעצ' וקראו הוא מלש' ויקרא
 אל משה דאתמר על מלבבות' כי מלכא צבאה כלומר דבזמנא דגלותא
 כי היכי דירושלם שלמטה היא חריבה וריקניא מאפלוסה' הכי נמי
 ירושלם שלמעלה' וקאמר דבההוא זמנא תתמל' מאפלוסי' והיינו כי
 מלכא צבאה' כלומר דתמל' צבאות' וגדודים' כי נרצה עונה' כלומר
 דעונה מולף עליה לבו ברזא דעונות נעשות לז' שכות' ול' תקשי' היאך
 אפשר למהוי היכי דהא ידעת דחובא דתב צר נש יתב קמי קל' ומולף
 עליה חובא ואמר פלוט עבד לי צי'ם פלג וכד תב צר נש מהחוא חובא הא
 איהו מכריז ואמר קמי קב' פלוט דעבד לי צי'ם פלג תב בתיובתא מש'
 אשתבח דחובא גופה מולף עליה לבו והיינו כי נרצה עונה' כלומר דעונה

גופה

גזירה מרובה קמי תבנה עליה לומר דתבנית בת יובתא מעה" כי לקחה
 מיידה' כפרים צפירי חטאותיה כלום ועל כן יהב לה קב"ה כפלים מכל מה
 צאתה ע"ע מינה ודחטאותיה היינו גד עונה כדא והייית אע ובע שלמה חטא'
 וביי נבטתה וכליאתה מיידה' כלומר זכור ענותא נחית עליה מסל דגמל
 והשתא תקטילתה קטב מיידה' דהיא תנא הגזילה דהיינו חסד' ומה'
 דהיינו תנא' מתג' ווייהו תעב' תג' ויהי' מיידה' אשתתכח דנשבא
 כפלים טיבו מצדן דהא צי שא נחת עליה מחד מצדן וטיבו נחת עליה
 מתריץ מטלי' והכי את אפקי דת תריץ בעין וחד צרתא' ותגבה למהוי' לך
 מהאי אתתא כשרתא ארבעה בעין קדושים' כמה דשא לת מעס' ה' ותרתא'
 בנך ובתרהב' ותתוקד טלקדושה שמי ותסתלק בעמר נקי' והלא'
 בעינא לגלגה לך דרזין כפר שותא קדושתא וא דאא אית לך לודקא מאי
 דוצד להים דהא בכל דוכתא אתמר ווצד' ה' ומאי שני הכא דקתמר
 שהים' ותו זלמא קאמר מאי דבר' ותו מאי ויאמר שיו אע' ה' תמאי וארא'
 שאברהם וכו' ותו מאי ושמי' ה' לא נודעת אמאי' לא קאמר ושמי' ה'
 לזנראתי כדסדי' ונרא' או לישרי' ואודע לאברהם' תו מאי ואסה' קמות
 וכו' עתמאי' וגם אכ' שחטה וכו' ובתגך זה נפלה עלך תרדמה וישכתי
 יותד' משעה ובתד' כדע' דרת' והיי' פוסע בצורת וקורא משעות
 עז אחר שהאיר היום כח' שעה וא' ישבתי על ארגז אחי ועודע
 גורס משעות זה המין דודי' דלפק צפי' וכנור מנגן מא' לון' ואומר'
 הלא' חקשיות שהקשיות בש' שה' ישובא צידהזן' דהא משה אקשי'
 למללן קמי שכנת' ולה' ויצד' שהים דהיינו סכנת' דאתקדיא'
 שהים' מלע' עמיה' לזנראתי' משה' וקאמר' הלא' אנן משכפית'
 ואשתפעי' בדי' ש' ואת' מלת' אית לך לזנראתי' יקר' ותו אית לך
 לזנראתי' ואת' מלת' דהיינו תנת' משכפעי' והיינו דקאמר ויאמר'
 לידא' ה' ואת' מלת' חש' לל' וקאמר' אע' והיא' ל' ואתקרי' חפה' א'
 בה' דהיינו תנת' ומשכפעי' ולה' אית לך לזנראתי' ב' יקר' וארא' א'
 אברהם וכו' השתא קאמר' תנת' הא מלכות קדישא אית לך לזנראתי' בה'
 יקר' דהא ספריין עלאי' דילי' מנהדין באברהם דאינון שלשה ספריין חסד'
 גבורה תנת' וצ' ועליו' ספריין דילי' מוצקי' בש' נשא ספריין עלאי' דילי'

הא הכא דגא אבהן דאינון יסודא זכולהו עפריין ולבתר הכי קאמר
 באל שדי דרמיג פיסוד ולבבסתי שרל דקפריין עלאין דמנהליין בהע תרי
 קפריין ושהי הלא מדעתה האי שמי הוא ברשא דאש ה הוא שמי ונלודי
 לאור לא אפג דאתמר על ג עלאי עלא קלמ תמן הנך קטרי ובהא קאמר
 שמי דהיינו ג עלאי ובה נמי וספסא בהו מתלבט עלאי וספסא עלאי ויול
 לא דאיהו בתורה כעלם ולא איהו דאיהו דקאמר לאם אינון להם לבריותא
 דהא לית להו בתלת עלאי כלל ומשום הכי לא קאמר לא נראת להם דהוה
 משמע דלית הוות ראייה אכל הוות דיעה ובאברהם וכו קאמר לי שעת
 דראייה למימר דאינון דיר טין ברשא דמרבבה קדושא מחזי להו כלו חז
 ראייה ממש בהנך קפריין דמדבקין וגם הקימת את בריות' הייכו לשא
 דיקודי מחברשא ליה בקפריין דמטרופתא דהיינו אתם' לתת להם את ארץ
 כנען כלומר למיתן לקפריין דמטרופתא דציקו בקפריין עלאיין דאקרו חרץ
 כנען משום דמאן דמדבק בהו מכנע חומריה וגופיה' את ארץ מגוריהם
 וכו כלומר נתדע דרין הוא לייחא להו' דהא היא ארץ מגוריהם כלומר
 דהא מעהו נפקת ואייהי מעה זכולהו כמה דאולפיתק' ואם טין דין הוא
 דתתחובהו' וגם אש שמעתי וכו כלומר וברג' אש דהיא ע' אפניחד
 בה דהיינו שמעתי מלשון השמיעתי' את נתיבת עש' וכו כלומר דנתיבה
 דיליהו מטי בה דעמו אנכי בצרה' ומשום הכי ואנכי את ברית' כלומר
 אהא בזכר לאתיחא עמיה' לבן אמור וכו והועאת והעלמ' לקבר
 וכו ד גאולות ד' בזקות ואינון לקבל דעגל המרובה דאינון תלת אבהן
 ובבסתי שרל' דהיינו דשא דצ' על' שצא ח'ב' דצ'ק דמיז בתלת עלאי
 ועל'ש דמיז בג' אבהן' ובא ח'ב' דמיז ביצ'ך ארבע' דהא באתערותא
 ד' י' זכרה' דגזמיתא ואתה פכו לצמא' כל'א היס ראה וינוק' ובאתערות'
 דחבמה אתא עפרי דע דאיהי קרי תדיר והכי הוא חכמה' דכתיב עלאי
 מתעלס טובא וחכמה מפיק מלוי לעלמא' ובאתערותא דצונה הו
 כעס משום דמינה דחשין כל דחשין וכל-
 תולצין דעלמין' ובאתערותא דחסד הוה ערוב
 דהא מחסד נפקין כל ברין דעלמא' דהא איהו
 דאש' ספרות הבטן' ובאתערותא דגבורה

דהיינו דשא דנתהי הכנס
 ואור דשא דולא יכלו ההר למים
 דליכא מאן דיוכל לאדבקה
 בהאי אור

הוה דאורייתא עלמא בשלהובי ובאת שדותא דתת הוה שחמקטל
 דדינא דאית ביה אוקיף עלמא בהנד אב עבועות וברך באגגו דנצח
 דאתי משלך דחסד דאיהו מיא ומימנהי גלידן וארבה באת ערן גוד דחזק
 מקטל דנצח דאוקיף עלמא בשלהובו והכי ארבה מוקיף שילמא דנעשא
 וחסד דאוקיף דאיהו נאור דגנא הקבלה לצדיקים ונפלא דילה הוה
 חשך ומת בצורה הוה באת ערו דמלכות מתתא לשלמא וחנף מדבקא
 בחכמ' עליה דאיהי בכור אי נמי בנא אוליפתך בקטלין דחכמה וחסד
 ונצח בחזא ובינה ופחד והוד נחא' ובתר תת ויקוד ומלכות נחא'
 והשתא דס למיז לחכמה דאיהו דישא דדינא כחא בכור לדין ועפרדע
 דמיז לחסד דכמה דעפרדע צעק וקרי תדור ולא משתכך הלי נמי חסד
 לא משתכך מלפיקא תולדין ושפע ברבאן לעלמין כולהו דהא הוא דאש
 עולם הבטן וכעס דמיז לנצח דאיהו מפיק חיים לעלמא זעזב דמיז
 לבינה דמינה נפקין כולהו חיים לעויהו כל דתמן כל מל בעדבוביא ואכמט
לא אתפריש עד דנחמט לכלהו ספדין
 ודבר דמיז לגבורה דמוקיף עלמא בשלהובו
 סחין דמיז להוד דאיהו דינא ולהכי אוקיף עלמא בהנד אב עבועותא דברך
 דמיז לנצח עלמא בשלהובו לובן העליון והכי הוה ברך חסד' ארבה דמיז
 לתת דאיהו גופא דאוקיף ארבה אטל ושיעורא דמלכותא חשך
 דמיז ליקוד כמה דאמרן מלכותא דמיז למלכות כמה דאמרן
 וחשתא דהט דאוקיף עלמא בשלהובו דמיז לנצח כתר תת סוד ומלכות
 דיתחזי ספדין עלמא בשלהובו דאיהו מיא חזק דאש בחזק
 וכו' דהיינו כומד שבת עראש חדש דאיהו אמע ספקו דלי' שא דבר'ה
 סלקא זנקטא שפסא ומתחזי ברח דמתחזי לעין דהא חדתותא דקוהרא
 מתחזי לעין דבשבתא מתחזי ומתחזי באורח געלס וקאמר בצמח
 ומחזי יתיחזי שבתא שבתא שבתא שבתא כלומר דספי דננסת ישרא
 יתיחזי בשפירין עלמא דהיינו יבא כלבשר להשתחות לפט דכל היינו
 מלכות דספדין עלמא' ובשר היינו מטרופתא ואקריא הכי משום דעל
 ידה מתגש עלמא דבשר וקאמר דבהווא שמתא יתון כנסת ישראל דספדין
 עלמא ומטרופתא דאנון אזלין כחא דנשא דנתבאן שנתהן בית לחס'
 דהא אנון דין דתרי הדין כמה דאוליפתך וקאמר דיותון להשתחות

עלמא

כלומר לא יבא להם שיהיו כעמך דמטותי בלעדיך עליון דהא מהו מצא
 דכוננו להם מהתעבא בהו הוונן השבתויה דופה והיינו דומר קרא
 בצע דהיינו שרועתא דאקרייא הכי ברזא זפע ה' חלקט כלומר כד
 תתחייבו יפוא שבתא מלרועתא אתגליאת יתהון דהא היא חסד חסד
 ליקרה העובדי ס'יך נמה דכ'י תעטרך דאיהי תחלק יתהון כ'יך וכל
 יעדן ציב עממיה על הו' מצד למה דהו' ס'רא הו' אצדין בגלותן ה' ו'
 אכל מטרושתא בידא יתהון כ'י היכי עלא יבצון וכן וכל סמנו
 אכל משה מקצר רוח כלומר משום דחנו עלא הו' בהו עובדין זכסנין וטביק
 כ'י הכי דרוח היינו לת' יתער עליהו והיינו מקצר רוח כלומר בסבת
 דרוח דהיינו לת' הו' קצר בסבת עובדי ס'ון ומטבידה קשה כלומר ועוד
 דעבודה דהיינו מלכות דאקרי הכי משום דכל עבדיה דטלמא מתעבדי
 על ידהא חמו דהו' קשה כלומר דהו' מלכת ד'ינא וחשיבו דהו' כגדא
 על יהו' ומשום הכי לא שמעו למשה ואיכהו לא ידעי דהו' תוקף ד'ינא
 דהו' במלכות הו' לא כוין על מצדא הנך מחזק והיינו דקאמר משה הן
 צני יתהו ל' משמעו אלא וכן כלומר איבע ישראל ג' ס'יך יתהו
 תוקף ד'ינא חוה למיתו עליהו ולא אקיון על דעס'יהו וס'יהו למיתו על
 מצדא י' פ' ד'יה ומצדא י' חשבו עלא נחמא עליון ד'י ש'ר הו' הגה
 כ'י ש'ן ח' ולא למיתו על מצדא י' וכ' ת'י' אבד' ל'ה ואתג' ל'יה ולמיתו
 על מצדא י' ענהו כ'הי קאמר ואנ' ערל ש'עים ורזא דהו' משה דב'כו
 על ערל ש'עים למרמז עלא אח' לעל' משום דורשה לא לזמא ו'י
 דהא ש'עים רמזא בנ'ח וה' ד'יהו את' כ'י י' דזרעא לתפקא ת'דין
 לעלמין דמשום הכי הו' ערל ש'עים כלומר ל'ה הו' צ'יך בעדא בהטח
 ש'טים משום גופה לא לזמא ד'יה הא ג'ל'ת ב'ך ד'י' ו'ל'ין וטמורי'ן
 ואתה שלום

יום דצ'יעי ה' לש'ט' בעת המנחה וז' גורד' המשפות ח'ק ואמ'ן
 צתוד'ת' וי'ח'זי לבכך שלטא להפריד ממשבות'ך מתוד'תי ויראתו
 האב'ן בנ'ח'י בנ'ק'י' ב'סוד'י ו'עוז'י וכן בתפארת' בתוד'תי בתשוע'תי
 ובתשוב'תי כ'י מה ש'תה מבקש מהקב'ה עו'ד ל'יכך כ'ר כ'י תשוב'תו ה'
 אלה הוד'כים ש'ח' מלמדך הם הם ד'י' תשוב'תו ואתה ח'ק בהם לכל

תכריזי מחשבותיך אפילו רגע מהורתי ויראתי ובעל מלבד עלייהול
הבאים לך מיצהר ונחש וסמא המכעקים אותם בצבך למצודת להזמיק
להשמידך ואתה צמור בבקמים בצבך אותם מלצד וס' ובעשו ועל ידם
צמור צמור ואתה תחוק אתם תשמידם בי ליד תשוקתם ואתה תמשיכ
בכם ואתה תחוק אתם שכללם אשחזר ואתה תחוק אתם ואתה תחוק
יצעתמה שממסל שמא יתוודעו ואתה תחוק אתם ואתה תחוק אתם
הצמור צמור המעורים שכללם ואתה תחוק אתם ואתה תחוק אתם
ואני מקבל לך כל בצבדים לכך הזהר מאד והשמד מהרהורים ההם
ועפית ואתה תפלה בכל כל המה שבועה החם וייחד בצבך לתפילתי
ועפיות בקריך אתה שלא תסיה דעתך כלל בי בדעת אחי שתסיה
דעתך יתרך הרע ואבדך והזמיק ושמידך ופילך בצמור תחושות
- לכך אתה תביה תמיד עד לתחזור לנגוז ולתעבם דעתך אפילו רגע אחד
ממנו ותמיד תהיה באזהרה ממנו כי זהירות מאינה צדי נקעות ובכך
ואבדתיך תשמידתי תחוממהו תכפעהו תחתך כיתריך אתה כחיתו
הוצאתיך מן המותק ממנו אפי' רגע אחד ובפד' מעשה תפלה
באשר שתיקתך ואתה לשרוף כל ההוריי ואתה שאלת בצלות
ואמכניס בצבך בידים ובכך תתעלה ותתנשא ותהיה חושב בצבך
הרהורים שיהיה האויב לך למזקיך ולכח אחרע ולצמור כל ההגזר
עליך ובעל מלבד זה ואתה בקריך ואתה בקריך ואתה בקריך
אויבך למידך צמור ואתה צמור ואתה צמור ואתה צמור ואתה צמור
ה' ותומתי ואתמר אשחזר מאי וארא לאברהם וכו' ותו מאי ושמתי
ה' בצא נודעתי להם" ואמר דא זמלתא דמשה דעה סבר דפזק דקבלה
שדריה למפקת ותו ששה זהא עברו ימי הרעה ואתא זמן סורקטא ואתא
דאמר ליה ושלתי שני צמורים וכו' סבר דישדיל לא יחא להון בושא מכאן
ולבנחא גזן וצמטא זמן פורקטא נאון ומצדאי ועבד ביהון אגזין ומופתיך
ולא פנינן פהון טובא ומשום חב' קאמר למה הרעות לעסהזה למה זה
שלתתי סלומה למה אבי שתי לישרל טפי ממאי דהו' ואתה להך
מתרמת תנא צמ' וצמטא עיזק פורקטא' ובי תומתי דאיתתי לתמטא השתת
למה

למה שה שלחתיך הוה לך לאמתו ע"ד דימטי ליהון זמן פורקנא
 ואהודר ליה קציה וחמר ליה דהא ודאי מטא ליהון זמן פורקנא והייבו
 ואמר ליה שמי שמיא וכן ואמר ליה וידבר ליהם וכו' כלומר אי תימא
 כיון דמטא זמן פורקנא למה הרעות לן דלפי דר לך והא אנת פועל
 צדיק וצדיקא כחזא והיינו וידבר ויתקן דמא דיעא וחל רחמי וכן ליהם
 וכו' ואמר ליה אע"ה כלומר אע"ה ליה איהו דיעא רפיא ותת ותיהו רחמי
 כולא חד" וארא לאברהם וכו' כלומר אתגלית ליהון בשם שדי דהיינו
 פ"י ואוף דאמרית ליהון אע"ה הוא בתפארת דכ"י ולן אדבקו מקפיון עליון
 וחיינו ושמי ה' לך נודעת להם כלומר באספק לריא הגהרא לן את דעית
 ליהון וקדית ליהון בבמה כסיונות ולן אתרעמו ואת דאסימתך לאתנבאה
 באספק לריא ונהרא את דעמת קדמי לכן אמר לבעי שדל וכו'
 והועתה והעלתי וכו' לכן בני שמע בקולי לן שראע מצוה אותך ויודוך
 ש' ט' ש' לך ואתה שלום" אור לשבת ל' לשבט ה'
 עמד וכו' ה' לך

לאת דביתך יד בגשעתי ולן אפסיק מהם אפליג ליהון ואת דעית
 ומת דביתך יד עמד" ובפר שותא קאשתא ותימא שודך מקתול
 בשמי לצלתי שלום כלומר לקית בעומד בשבת ולן דגשעתי חיינו
 דקאמר מקתול כלל כלומר עשית עמך ממלכה שתיך מדגיש המכות
 דאמת מה שאמר הנביא ע"ה עלמה תכחוד תוקיט קרה ותו מכך
 רגל ועד ראש אין בנמתוס ומשום הכי שנת צדנות לן חיינת עליה
 מכות בגוף דהא אדבה וחשך אינם מכות בגוף כיוצא

פרשת בא

אור ליום שבת ה' לשבט עמד וכו' וכל אשר אתה עושה ה'
 מעליה ויעליה ויהי ה' אתו וסוף ויהי איש מעליה ובעשן פרשתא
 קדושתא איכא למידק בה אמאי בתו ואמר ולן כתיב וידבר ותו מאי בא
 ש' פ' ע' חוה קאי למימר וידבר ע' אצל דאז דמילתא דויאמר

רמי שפנתי שרף ברוא ואת אמרת קדוש ה' וקאמר למשוחבא פדעה
 כלומר על גביה ההוא קטרא להשיג גבול החופ ולתקין חובל הקדש
 וכן אמרתי וכו' חבצות את לבד וכו' למען שיהיה חובות זהיונו
 חי לא יתקן דמדין ופולחן אחיאו חי יתקן עשר מכות
 כמה זאוב יתקן וכו' וכן אמר מלשון ספירות כלום בדיל
 וקפידת יתקן חי יתקן ביה יתקן ספרן אמצעים ובג בגד
 היינו ספרן בתדאין את אשר לתעללת במצרים דקדק זלית קאמר
 עוללת ולית סהקת לא התעללת כלומר נפעלת כלומר אתמלית וולתו
 ספירן דיון לא יתקן עשר מכות והיינו ואת אותות אשר שמת בם
 ערסות מואת לענות מפע' כלומר דאי בעי לך למהוי לך עפיה
 כלומר למעברא תחומך מקודם סבינתא והיינו מפע' זהא שכינתא
 אקרייא כע' ה' ודי בעי לך לאעלא תחומך ולתסמאה תחומא דשכינתא
 ולהוסיף מחול על הקדש" מי גמי ההולכים זהא לית רעותו בו לא
 לתברא בעי דאקרייא מי עס כנסות שרף דאקרייא נמי מי זהוין דחיונו
 תת צביחו זהוין בבעריו ובזקנו וכו' כולתון ספירן בעיכך
 לתברא לון ספרן דהיינו אגון נגרים דאקדון תקוען דמטרוני
 בת יתקן וכו' דהיינו כע' והווי דאקדון יתקן כדא
 ואתנה יתקן מלשון צבקריו היינו ספירן דאית בהון דינת
 כי חג' למ' כלומר כולתון ספירן אנו ערוכין לתברא בפלמו עס
 דרך נעון סוכן בתחלוץ" אית היינו מחול זהו אצד עגול בסבוב" יז' ע"ס
 וכי תנעון סוכן בתחלוץ אית לעיחולת" וכדחזא פרעה הצי אמר אי
 יתנהרון כולתון ספיריא כפי האי גונא כל איגך קטרי יתבטלן ולת
 ישתאר ל' קי' וכו' ולהי אמר יהי כן ה' עמכם וכו' כלומר זלית
 אס פילק שבעין סנהדרין בהי דיתנהרון ויתחברון כולתון ספיריא
 כפי האי גונא כל כך שפומא ולהי דמיז מלתכך דסלך סבעין לתבטל
 שבעין סנהדרין דעה נגד פעבם כלומר אתון סבדין לאנהרא
 ספיריא כל כך בגונא דא דיתעברו הנך קטרי" ולתו הצי זהא דעה
 זהו חילת זהנך קטרי אית שלטא אוק בתחומא דפעבם זהא כנקת

וכן אמרתי
 וכו' חבצות
 את לבד וכו'
 למען שיהיה
 חובות זהיונו
 חי לא יתקן
 דמדין ופולחן
 אחיאו חי יתקן
 עשר מכות
 כמה זאוב יתקן
 וכו' וכן אמר
 מלשון ספירות
 כלום בדיל
 וקפידת יתקן
 חי יתקן ביה
 יתקן ספרן
 אמצעים ובג
 בגד היינו ספרן
 בתדאין את אשר
 לתעללת במצרים
 דקדק זלית קאמר
 עוללת ולית סהקת
 לא התעללת כלומר
 נפעלת כלומר
 אתמלית וולתו
 ספירן דיון לא יתקן
 עשר מכות והיינו
 ואת אותות אשר
 שמת בם ערסות
 מואת לענות מפע'
 כלומר דאי בעי
 לך למהוי לך עפיה
 כלומר למעברא
 תחומך מקודם
 סבינתא והיינו
 מפע' זהא שכינתא
 אקרייא כע' ה'
 ודי בעי לך לאעלא
 תחומך ולתסמאה
 תחומא דשכינתא
 ולהוסיף מחול
 על הקדש" מי גמי
 ההולכים זהא לית
 רעותו בו לא לתברא
 בעי דאקרייא מי עס
 כנסות שרף דאקרייא
 נמי מי זהוין דחיונו
 תת צביחו זהוין
 בבעריו ובזקנו וכו'
 כולתון ספירן בעיכך
 לתברא לון ספרן
 דהיינו אגון נגרים
 דאקדון תקוען דמטרוני
 בת יתקן וכו' דהיינו
 כע' והווי דאקדון יתקן
 כדא ואתנה יתקן
 מלשון צבקריו היינו
 ספירן דאית בהון דינת
 כי חג' למ' כלומר
 כולתון ספירן אנו ערוכין
 לתברא בפלמו עס דרך
 נעון סוכן בתחלוץ" אית
 היינו מחול זהו אצד עגול
 בסבוב" יז' ע"ס וכי תנעון
 סוכן בתחלוץ אית לעיחולת"
 וכדחזא פרעה הצי אמר אי יתנהרון
 כולתון ספיריא כפי האי גונא כל איגך
 קטרי יתבטלן ולת ישתאר ל' קי' וכו'
 ולהי אמר יהי כן ה' עמכם וכו' כלומר
 זלית אס פילק שבעין סנהדרין בהי
 דיתנהרון ויתחברון כולתון ספיריא
 כפי האי גונא כל כך שפומא ולהי דמיז
 מלתכך דסלך סבעין לתבטל שבעין
 סנהדרין דעה נגד פעבם כלומר אתון
 סבדין לאנהרא ספיריא כל כך בגונא
 דא דיתעברו הנך קטרי" ולתו הצי זהא
 דעה זהו חילת זהנך קטרי אית שלטא
 אוק בתחומא דפעבם זהא כנקת

ישל

סוכן בתחלוץ
 אית לעיחולת
 וכו' חבצות
 את לבד וכו'
 למען שיהיה
 חובות זהיונו
 חי לא יתקן
 דמדין ופולחן
 אחיאו חי יתקן
 עשר מכות
 כמה זאוב יתקן
 וכו' וכן אמר
 מלשון ספירות
 כלום בדיל
 וקפידת יתקן
 חי יתקן ביה
 יתקן ספרן
 אמצעים ובג
 בגד היינו ספרן
 בתדאין את אשר
 לתעללת במצרים
 דקדק זלית קאמר
 עוללת ולית סהקת
 לא התעללת כלומר
 נפעלת כלומר
 אתמלית וולתו
 ספירן דיון לא יתקן
 עשר מכות והיינו
 ואת אותות אשר
 שמת בם ערסות
 מואת לענות מפע'
 כלומר דאי בעי
 לך למהוי לך עפיה
 כלומר למעברא
 תחומך מקודם
 סבינתא והיינו
 מפע' זהא שכינתא
 אקרייא כע' ה'
 ודי בעי לך לאעלא
 תחומך ולתסמאה
 תחומא דשכינתא
 ולהוסיף מחול
 על הקדש" מי גמי
 ההולכים זהא לית
 רעותו בו לא לתברא
 בעי דאקרייא מי עס
 כנסות שרף דאקרייא
 נמי מי זהוין דחיונו
 תת צביחו זהוין
 בבעריו ובזקנו וכו'
 כולתון ספירן בעיכך
 לתברא לון ספרן
 דהיינו אגון נגרים
 דאקדון תקוען דמטרוני
 בת יתקן וכו' דהיינו
 כע' והווי דאקדון יתקן
 כדא ואתנה יתקן
 מלשון צבקריו היינו
 ספירן דאית בהון דינת
 כי חג' למ' כלומר
 כולתון ספירן אנו ערוכין
 לתברא בפלמו עס דרך
 נעון סוכן בתחלוץ" אית
 היינו מחול זהו אצד עגול
 בסבוב" יז' ע"ס

ישאלו ויאמרו ייחזקע" לא כן וכו' כלומר ומה בא תשתמודע ואלא אשכחמו
 שב עין קנה דרין ביה כי" לכונת הגבדים וכו' כלומר זבה כי לתיחבדון
 ספירין בולחין לא ביגה ובנסת ישור' עם תל" כפ אותה אתם חבקים
 וקאמר אותה על צינה וכי" ויגרע אותם מאת פס פד על פלוג' האי
 לקבל דהב' קאמ' ליה בא אפרעה להשיב גבולו השמש בעש אותם כי
 היכי דלפ' וסוגן תחומיה ומשום הש' אמר ליה גתר הכי לתוסף האות
 פש וכו' אחרי ליה משה כן דברת וכו' כלומר זכא אשכח שב עין קנה דרין
 דלא אוסיף עוד האות פשך כלום דיתנהו כל ספירין בולחין דיתבטלן
 כל אינך סטרי ולא אוסיף עוד האות פשך משום דלפ' סנהו" עוד בגע
 אחד וכו' ישלח אתכם מזה כלומר מתוקפת ונהירא דזה ישלח אתכם
 דהיינו צדיק ישלח אתכם" ובר נח וכו' דישאלו איש מאת רעהו
 וכו' ונעלתם את מערים לרמזי דיתעד מנהון תקפת על שולת'
 וירדו כל עבדיך אלה אלה והשתחוו ליה כלום יתגהרו ספירין בגוונא
 דכנפים ישתבדון תחות ספירין ולא יהא להון שולטנותא והאי איהו
 גאולה שלימין והש' יחוי לפתח לבוא זמנה שלום"
 אור ליום שבת ל' לשבטי' ה' עמר וכו' וק' תוצק ב' וצ' וצ' וצ' וצ' וצ'
 ולתפריד מחשבונתך אפי' דגע אחי' אפי' אפי' המענה במדבר
 בפ' אפי' האם המישרת את בעה התוצק ב' אפי' וכל חיילות
 סובבים אותך ואתה ביטנו כמלך בגדוד כ' אפי' היה מתן רשות לעין לראות
 היית רואה מלא עיפך לכל צד מלו מלא חיילות מהם הנבראים מהכל
 פ' כפאתה עוסק במשגה זלו הם חוטם סביבותך וסובבים כל חיילות
 ואתה בתוך בולם כמלך בגדוד' וכולהו מ' כריזי ואמרי' חשיתך ל' ויוקע
 קדישא דמלכא זהא הוא תנן דילן קברא דילן וכו' להן בלי אשדאר
 בנפשך בשל אורחך למהו תדיר דצ' וכו' ולתפריד מחשבונתך אפי'
 דגעא מע' ואעלך גס עליה במעלות רמות' ואם תקבע עתים בחכמת
 הקצלה אפתי לבך בה דתוצק דזין קוטמין עלא אדבק יתהון ב' עש
 מכמה שני" להן ברי' אשדאר בנפשך בכל אורחך מדימותא במה
 דאוליפתך" ש' אבר היותה כצד יהיה הלשון" ותזדהר ממיפלא

ובענין זה ושלש עשר כמה צהאי ליליא דאטג דאשעירות בסעודתא בתר
 סעודתא חשבתה שיהי שובא וסודת חמר טובא לכך ברי אזהר במיכלך
 ומי שונתק דלא ידעא ודך טעיה כמה ואוליפתך זלן תשתה בסעודתך
 חמר אבדי תגטעו סמא יתער במיכלך וליא תדח למחולטת הרמות כי
 אירבא יחזק יאחזק וכוך ייחזק כל מחשבותך ודך כוך לעבודת
 והלא בפדשתא קדוש וסודות לך למנדע דג מכות לן ארבה
 חשך מכת בכורות רמיה לג עלאי ארבה בבניה דמינה
 כפיק כל צעלי תייס בעלמא חשך דמיז בחכמה דאיהי דוגמת חשך
 דלית מאן דידיצוק בה לא שער בכורות דמיז לבתר עליון דאיהו קומא
 דכלהו קפיון אן חשך דמיז לבתר עליון דלית מאן דידיצוק ביה מידי
 ובכורות דמיז לחכמה דאיהו צבור לדין והא בהש תלתא דרמיזי
 לתלת עלאי . זבן צאן בע אדם זה פסוקו הדיבור וזבן קער ועלה
 ואמר וזבן ואתה שלום אור ליום שבת יד לטען ה' עמך
 ומ' והא שרבוט בגלגלה לך
 דא' מ' ויקרא שנה לכל זק עישרה היינו טעמא בגלגלה לון דיתגרי
 עליון כתיבא דתפיק לפרקא יתבון זא' לטוב לן האגמט פקין דוגמא
 דמאי לאיכר ריבית מלדי' משי' אמען באורייתא לאונעא בג דמסלוא
 דאגמט פקין ואתה שלום

אור ליום שבת ה' עמך וכו' רק כיתדבק צי וכו' והלא
 צענק פדשתא קדושתא אית לך למנדע דמאי דכתיב ועד
 צפור השפחה ומי דקאמר ועד צפור השפחה לא מדדרגא לן הכא
 קרי ליה ספחה צענד שהיא מקבילת והתם קרי ליה שבי צענד שהוא
 משפיע דמאי דקסיוא כפסוק ודאיתא אתה הדיס ופסחתי עלכס אמאי
 אצטרך סימנא דהא הכל גלוי לפער איכא למימר דאתא וסימנא
 אצטרך משום גלויא דאתו עמיה ותו איכא למימר דאיכא
 לזק סוי דההא סימנא הוה בדמא והוה את מותו והוה בהכוכא במאי
 דבעל ותו סימנא מי בעי ליה למחוי מ' קטלא עלבה והאי הוה מ' קטלא
 דצגין אבד דא דמילתא דבעת הקבלה דיחזקן ביה וישור

יהוא

ההוא והוא על פניו מלגז והיינו זכות והיה הדם לכם לאות וזבמקום
 זהוה לזה למד תל במתקין הון זמא על פתחא" אגד רביה ירחמן במדינת
 זפקיז למעבד הכי למהו להו גיז בתא והוא שבעתא דהא דהיצו יבגז
 עליהון והיינו זכות והיה הדם לכם לאות והיה את האיש ופשוטם עליכם
 כלום אחזי זכותא דהיצו די לבו" רבא נא הוא סימנא דמותא יהא לבון
 סימנא דהיי בר היצו דמימרא דמתי סג" דבגד ורחינת את הדם ופסחתי
 עלבם" ואתה שלום"

סוד התפלין

ובסופא זבד שמאז פקוד על מצות תפלין וכו' זהא
 חיכא למידק אמאי תפלין שפיד בית אחד ושלדא
 הס' זבגים' ותפלין שליש דמיז למטרות עתה זבה יחודא דכולהו ספירא
 ומשום הכי חיהו בית אחד' ומשום דמלעיל מתפרשי ענפיך להכי חנון
 ופרשיות" והיינו דגא דש"י דמלתתא חיהו חד ומלעילא ענפין מתפרשי
 ותו טעמא דהיינו חנון דפרשיות משום דמאחזע שפלין בגיד בה
 שפלא" חזקתא דש"י וזהו שפירא דהו' וחד מתת ויסוד' וחד מתת
 עליו' וזבג' ענפי' דתת מתת עליו' אתו דרך תת ענפי' דתת מתת
 אחיהו' חזקתא דש"י דתת מתת עליו' ותפלין שלדא' חזקתא דש"י
 ומאחזע ענפי' דתת מתת עליו' דתת מתת עליו' חזקתא דש"י
 כחש' שפירא דגבי' למיזן עלמין וקיסורא דקיסורא דש"י שכל' יד
 בר צועה לרוע דמז' לקיטודא דקיסורא דש"י חזקתא דש"י חזקתא דש"י
 ספירא שלדא' וקיסורא דקיסורא דש"י חזקתא דש"י חזקתא דש"י
 ומלא ש"י וחינוך דהיינו לא נחמא עלמא

אור' כיום דתת מתת עליו' חזקתא דש"י חזקתא דש"י חזקתא דש"י
 בשביל שאתה מתעסק בהנחות מאכל ומשום דתת מתת עליו'
 מתודות עס כללית לא אעגד דק אקרבך לתורת ויראתי והל' ידע
 כמה חדרת בזה השבוע' ומשם תחי אבתרך היציה' דקמאל זכחש
 והם מתקשים בנפשך בהמיתך דבהגע שתעלם שיטך מהם ותמשך
 אחר הנחות תפריז מחשבותך מיראתי ותודתי ומשענת ויגד' מן
 להאצריך מן העולם צדק שוב והזהר מהם והצבא' דתת מתת ויראתי

ומשניות של תפודי דגים למאח שביתך ומעט במאכליך ומשנה אפרין
בשבתות זמנים טובים וכל מה שביתך לא יהיו לא בני ואשפך לעלות
למקדש ישראלי

ועוד יתקנה כל שיהיה לך ושביתך ואלו המעשים והמקדש ומעלה
ופתח מעדוים וקדש ורחץ וכו' וכל צורך שם צאר היטב כפי עתה
דמיתת

פרשת בשלח

אזר טו' בטבת' ה' עמך וכו' וכל אשר אתה עושה ה' מצליח
ויעלך רק כי תצבן צי ובתורת וידתת ואיבדיך יהיו מחנה
שכנה ולצד ואבדיך הפעמים יהיו מיוחדים לעבודת תמיד וכל
עניניך יהיו מיוחדים לשמי' כי הטוב בעיניך מה שעשית בזה הליכה
לשבת מים יחד מאוי' וכליטה שקודם לשה חכלת צרובל שבעה ולא
לשבת קדש וצביותם להצו לך ולתעשרת להצו לך כמוהו ועל
ההמשנה והענין ואתה באת להודיע' דהם פעם אחת בזה
הסניע' ומה שיש להם של ארבעה חיי' שיהיו עשירי ארבע
מסביב' ומה שיש להם מסעות יעלה זנאש זמלא' כהם גודפים
מאד' ומה שיש להם תעשה תמשול' זהנה אמרת להזעמות
בשבתות ויהיו שם ומה שיש להם בטהר' ומה שיש להם שבת
הזה כי האמת שיהיה שבת עות' וזה הוא חשוב ומקובל ומרוצה מאד
אשר יהיו שבתות שבתים יעדיך במאכליך ומה שיש להם אופל
אשר יהיו שבתות שבתים אנה אופל ביותר' ומה שיש להם משה אפילו
שבתות שבתים זרעב' למה אופל הדצה כי במעל שבתות הוא יתיר
טוב לך' שתיך לזרם ליהנות מזה העולם כלל ועיקר' ואפי' צשעה שמוא
מופדח לנכור ולשתות תשמש ולשאר דברים העריבים לזאת כוונת לא
לקיום גופו לעבודתו ולזה הנהנו כלל טאשהיה אפשר לעשות המכל
ההם העריבים לקיום גופו בלי הנאה היה יתיר טוב בעיניו וזה הנאה

שהיא נהנה במעשיו ההם יהיה בעיניו כאלו הוא מוכרח לעולה וזהו
 סוד מה שאמרה אשתו של הצי אי עזר זומת במדין כפיא שר כלומר
 שכל כוונתו לא היהתה במעשה ההוא לא למנוחה צריה ורצה או למצות
 עובדה ולא היה נהנה מאותו מעשה כלל ולא זומת בשני כמו שכפאו
 שר לעשותו כי אחר שעושהו באונס אינו נהנה מאותו מעשה כלל
 וכך בכל הדברים שהאדם עושה בזה העולם לקיוס גופו אם יש הגאה
 באותו מעשה יראה בעיניו כאלו הוא כפוי על המעשה ההוא ובכך לא
 יקבל הנאה על המעשה ההוא וזכור דברי רבי לא נהעתי באצבע קלנה
 לכך מבין ואילך האהר במעשיך שלח תעשה שום מעשה מעשי העולם
 הזה כי אם מה שהוא לקיומך בעולם ואם יש צד במעשה ההוא שום הנאה
 לתת כוון במעשה ההוא ובהנאתו כלל רק תדאב ותחמוד ותתאוה אלו
 היה אפשר לך לעשות המעשה ההוא מבלי שיהיה שום הנאה ובשעת
 מתכלך יהיה בעיניך כאלו חרבמונה על ראשך והגיהנם פתוח לך מתחתך
 כי אם תאכל או תשתה יותר מן הראוי או אפילו בזכרך הראוי אם תתנון
 ליהנות תענש ותחשוב ללמדך כלל אתה עומד לפעמלך מלכי המלכים
 הקב"ה אשר שבינתו חופת עליך תמיד מותלה ממך לכן תזהר
 מלהנות לא במאכל ולא במשתה ולתבטשמיש על ידי שדאדיתך שתהיה
 החמאה ההיא כולה מאוסה בעיניך ועאינד חפצך ואוהיה אפשר לך
 לעשות המעשים החם מבלי הנאה כלל והתעסק בעיניך ותמיד כל
 מה שצויתך לא יהיו לא בי ובתורת ויראתו כל מעשיך יהיו תמיד
 בעיניך כאלו חרבמונה על ראשך וגיהנם פתוחה מותחתך ואפילו בשעה
 שאתה עושה טוב יהיה בעיניך כיון בה בהיותך זואג שמא יש בו שום
 פסול או שום טבול המחשבה המפסיד המעשה ההוא עליך ותמיד
 תיחוד כל מחשבותיך ליראתי ותורת וזאפילו בעת עמך במקום מטונף
 תחיהר בשפלותך ודלותך ואתה הנבצתי לך וכן גם כן יש לדאוב שמא
 אינו עושה אותה השלמות וגם שמא יענש עליו כמו שאמרו חכמי על
 בפסוק שעל כל אלה יביאך האלהים במשפט וכן אם טוב ואם רע וודעו
 לא חנותן צדיקה לא שחבבתו רזכו בדאיתא בגמ' גם יש לדאוב על מה

שלא נתעורר עד עתה לעשות המעשה הטוב ההוא בשלמותו וזכור יום
 המיתה בי יום ההוא ושליך האדם את אלוני כספו ואת אלוני זהבו
 וכל זה ייכנו הענין ולסופין זינה ובעצתך למקום טהור תהרהר תמיד
 בתורתו וציראתו וצמט עותו ולן תפגיד רגע אחד מתורתו ויראתו
 ואפילו בעת מאכלך וציבורך יהיה לשונך האבר הכבד שבגופך כמו
 שהיית בקצת ימים שעבדו ולא תאבר אפי' ציבור תלן אם אינך מוכרח
 ביותר עליו ולבדך ולשונך ואבדך תמיד תיחד לעבודתו ויראתו ותורתו
 וזכור מה שאמרו על רב שלא שח שיחה בטלה מימיו" וכך עריך
 האדם לעשות לייחד מה שבוטחו תמיד ביראתו ה' ועבודתו כמו שאמר
 הכתוב תכה צע לבדך פי ועיך דרבי תצדנה' כלומר עשת עשה מצוה
 או תעסוק בתורה יהיה לבדך מיוחד פי ולא תהרהר בשום אבר אחר
 בלא ולא תתורו אחרי לצבבם ואחרי עינפם" וכיון שלבד מעיך פי
 צוראי הגמור סלן תתורו אחרי עינפם" וזהו שאמר ועינך דרבי
 תצדנה וצפדט בעת התפלה תבטל ממך כל מינן הרהורים שהם מלעק
 בלבד יצדדו ע וחיילונין טס הכחות ששלין שהם נחשומל וחילונתה
 וייחד לבדך תמיד צבט עת וככל שעה ובכל רגע שלן לחשוב פי אם
 בי ובתורתו ובעבודתו שהוא עוד הייחוד שמתעחד האדם עם צוראו
 ממש פי הנפש מתעבד ומתיחדת בו יתבדך וגופו ואיבריך הם
 מחנה שכינה ממש וזהו שאמ' בתורה אתה ה' להיך תערא ואתות עבדך
 ובו תדבק פי עכסין מתעבד יחד בכיך ולא בלבדך פי כל עוה שבשום
 רגע אתה משיך מיראתך ה' נתור מצד עבדך חדי אתה מצלל
 הייחודי לבדך מהר מאד מלהרהר בשום רגע בשום אבר חוץ מתורתו
 ויראתו ועבודתו וצטל כל מינן הכחות ממך אפי' צעיה שאותה מוכרח
 לקיים גופך או לקיים שום מצוה יהיה בעינך בלא אתה מוכרח בו ואנוס
 בהנחה היא" ובכך תדבק גפשיך בקונך ותהיה לך המיתה למצוה
 וזהו עוד מה שאחלל מי שירצה לחתום מותו פי חין הכוונה לומר שימות
 את עצמו ולא יאכל ולא ישותה ולא יהנה מן העולם כלל כשהוא צדד שאני
 אפשר לקיים המצוות" אבל הכוונה לומר שישאכל ויסתה וישמש

וכן יתרה הצדיקים להברחיים לבגוף יראה בעיניו בלא הוא מוכרח ואנוס
 בהטאה היא כי אינו חפץ בה כלל ולפי המצוה התלויה בצדקה הוא לא
 היה עושה המעשה הפוא כי אין לו חפץ בהצוה הגופנית כלל וצדקה הרי
 הוא בלא ממת עצמו ובכך תחיה נפשו באמת ותהיה לו הפרייה מזה
 העולם מנוחה גדולה בהצדקה בקומו כי אם בעוד נפשו אסורה בגוף הצדקה
 הזה היתה צדקה בקומו קו אתרי הפרייה מזה החומר שתצדק בקונה
 ליצור באור החיים ואשר בק יתנהג יהיה לו המיתה חיים אמתיים כי מובטח
 לו שהוא נדבק בקומו וזה סוד מה שאמרה אבינו והיתה נפש אדום צדקה
 בצדקה החיים אתה להיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע
 כלומר נפש אדום על כל פנים תהיה צדקה בצדקה החיים שהוא הדבוק
 בקונה וזהו בהכרח לפי שבדרך צדקה העולם תמיד אתה מיחד אתה להיך
 ואיך נגע בעולם שאיך מיחד מחשבותיך לתורתו ועבודתו ויראתו וזהו
 מה שאמרה את להיך וחסדן משכ וקו שכשתפרי מזה המומר שותפיו
 נפשו בקומו כי חסדן שותפיו הדחיק ומחשבותיך אינם אלו בהכרח
 שבמקום שהיית חושב תמיד שיש שותפיו אבל נפש איביך בתוך
 סוף מחשבותם מיחידתם להשתמש תמיד הם מהדגים המשתמשים
 יקלענה בתוך כף הקלע כלומר שיש חושבים שיש חושבים יתעב
 בזכותם חיצונית המהונות על המאכל על המעשה והמחשבות והמחשבות הרים
 עמוף יתעב בזכותם הם חושבים על המעשה והמעשה והמעשה צדקה
 ופאז יתעב בזכותם הם חושבים על המעשה והמעשה והמעשה חושבים
 נפשו תוך כף הקלע כי מחשבה שהיא חושבים על המעשה והמעשה חושבים
 חושבים על המעשה והמעשה והמעשה חושבים על המעשה והמעשה חושבים
 בקונה כלותי ואלו חושבים על המעשה והמעשה חושבים על המעשה והמעשה חושבים
 קלוע ביניהם כי צדקה לבד במקום שהוא חושב ומחשבת שיש נדבקות
 נפשו לכן בעיניך כל מחשבותיך לעבודתו ויראתו ותורתו ולתעב
 כלל כי אם חושבים החכמים חושבים גופך ופשוט נפש תועיא חושב
 מכך תראה שיש חושב בק אלתה לתעב מהו מכך וגם אם תהיה מקופק
 בו שיתעב חושב עשיתיה מצדך לך שאתה מוכרח לעמוד בקיומך

דא איכא למידיק אמאי בול בשלח פרעה חיח לו לומר בחוציא ת' אש העם
 וכו' ותו אמאי קרי תדיד העם ול' קרי בול בעי ישראל' ותו מאי ול' נחם היה
 לו לומר ול' הולכים' ותו אמאי להי' עין' וצמדת רחמים חזקה ג' בהו'
 ותו מאי כי קרוב הוא ומאי דא מלי' שחזא פ' אש' כ' קשה דהא ט' אעליך
 למימר ול' נחם וכו' היינו משום דהה' קשה כיון דארץ פלשתים הוא קרוב
 אמאי לא נחם להי' באותו דרך וז' אמאי אעליך למימר אע"פ שהוא
 קרוב דהא מי לת' דידיעא העו' ודעת' דהכי נחית למי' טעמ' תי' פוק
 ליה משום דבע' לערב' יתהו' במצ'א פי הי' ז' למ' פרעה. ע'ר
 עליהם המוצ'ר מה ז' אפ'ר כן בדרך ארץ פלשתים' ותו מאי פ' אש
 העם בד' אות' מ'חמה וש' במ'ר'מה וז' פ' בתק' ב'ק' הא הוא י' אש
 ד' ב' מ'ת'ק' ואי אנון בע' ל' א'ורי ל'הוי ע'די כ'ה'די' ותו אמאי
 אעליך משום הי' ל' א'ר'א יתהו' דרך מ'צ'ר'א ס'א אי הו' בעו ל' א'ר'א
 הא הו' מי' לע'ב' על ידי' צ'א' ש'פ'יק להם בדרך של' י'ב'ל' לע'ב'ר
 או בע'י'כ'ס אחרים פי ל' ק'ר'ה' די' מ'ל'ע'ב' על ידי' בע'י'כ'ס אחרים
 ותו מאי י'ט'ב להי' ול' ק'א'מ'ר'ה' ותו אמאי העם ול' בע'י'כ'ס' ותו
 אמאי ק'א'מ'ר' ו'ר'ך ח'פ'פ'ה' ב'מ'א' הי'ע'ה' ו'ר'ך המוצ'ר י'ט'ת'ה'ל' ו'ר'ך
 מוצ'ר י'ט'ת' תו אמאי ק'א'מ'ר' ח'פ'פ' ח'פ'פ' וח'מ'ש'ים עלו בע'י'כ'ס' מ'ר'ד'ים'
 לעיל כ'ד נ'פ'ק' הו' ל'יה ל'מ'ר' ה'כ' ותו אמאי ח'פ'פ' ל'מ'ר' י'ק'ר'
 מ'שה את ע'צ'מו'ת' י'ט'ת' ע'מ'ד' ו'מ'א'מ'אי י'ט'ת' ע'מ'ד' פי הש'ב' הש'ב'ע' ה'ל'א
 צ'ע'ת'א' ד'מ'ר'ת'י'ק' חו'ה ל'יה ל'מ'ר' ו'ח'פ'פ' ע'מ'ד' ול'ה'כ'י' ת'ו מ'ר' הש'ב'ע'
 הש'ב'ע' ת'די' א'מ'ר' ח'פ'פ' ח'פ'פ' ע'מ'ד' ב'ד'א'מ'ר' א'י'ת' ע'ל' ע'ק'ב' א'ב'י' ה'ש'ב'ע'
 ל'א'מ'ר' ו'ת'ח'ו'ה' ה'ש'ב'ע' ל'בע' י'ש'ר'א'ל' ח'י'ך נ'פ'ק' די' ח'פ'פ' ע'מ'ד' מ'שה'
 ותו אמאי נ'ק'ס'יה מ'שה ע'מ'יה' ח'יה לו ל'ומר ו'ית' מ'שה את ע'צ'מו'ת'
 י'ט'ת' פי הש'ב'ע' הש'ב'ע'ם א'ב'ל' ע'מו' אמאי אע'פ'ר'ך' תו מאי פ'ק'ו' י'ט'ת'
 ת'די' א'מ'ר' אמאי ב'ד'יש'א' אתו ל'את'ר' ב'מ'י'מו' מ'ר'ד'י'ק' תו אמאי ו'ו'ר'הו'
 ה'ע'ך וכו' ו'מ'ת'ק'ן ח'מ'ים וכו' ותו אמאי ק'א'מ'ר' ב'ה'אי' ל'כ'ת'א' ו'ח'יה' א'ם
 ש'מו'ע'ת' ש'מ'ע' ב'ק'ל' ח' א'ל'ה'י'ך וכו' ותו ל'וי' ד'ה'ט' ג' ק'ר'א'י' ו'כ'ל'ל' צ'הו'ן
 ע'ב' ס'מ'ח'ן כ'מ'א' ע'מ'ר'ד'י'ק' ב'ז'ו'ה'ר' ק'ד'יש'א' ו'א'י'נון ל'ק'ב'ל' ע'ב' ג'ט'ד'י'ק' ו'ח'ס'ד'

תו

תו רעה ואיש חזק רצונו אם חזק ותו אמת ואתמסר מלחמת עמלק
לבושע" והוא אמת ויהושע וכן שיצונו בגמרי תו רעא
והוא ערעור על פסוק

והלא לך למנוע דיסורא וכו' במערים בקי שורז איבך
בטריז ולא יפקון מתוקן ולהכי אצטריך קבלה בעצמו וצנצו
לאכפאה לשרא ומערים דחוקי פדעה" ועל שמיה אוקתרי תתאה
פלעה דזיפטר יתהוק ולהכי בתל ויהי בשלה פרעה" תשובות
של הקדמות של האדם בזה הדיוש שאמר לו בשנה האחרת על
פסוק דאו סתמי אמר הוא" אור טום השבת יא לשע"ט
העמק זכו דאו עתה צאצא הוא וכן הא איתא למידת אמתי כפל
תריזא מעאע אפי זכו ותו מאד דאן ומאן עתה ותו אמאי אמית הלל
האשכי די כי דאמר מאשכי" אב לראשית לטא דאומות העולם אצד
דאמי שתי פועל איהו הרעמט ותו מרדוקין די מלכות בישל"ט משום
אשדל אמרי דתבה איהו עלמט ולית מתאן די ציבוק יתיה" ואומות העולם
מחזיאן שהאן שגאן" וזה סאמר הכתוב בראשית כל היס"איה
אלהיך ואלהי אבותיך יצו" א שמו וישב בישל"ט יב דעון אומות העו
ואכ פועל איהו שמו פועל הטובות שן יי הון מלון כלבך ברידן
כל ייחודי ה"ה שגאן דאו" ובעיניך ויבעי למתן כל יתהון יומא
לית דאמי שגאן דאמי יתיה לישל"ט ומהאן תשתמודעון ומאן
האשכי לישל"ט שגאן דאמי שמו אפי" אה כי הוה פדעה סבי
אקולטו ומה שגאן דאמי ואלו הוה קבלה שפיק להו לישל"ט עדי
לא שגאן דאמי שגאן דאמי ולא יבלין לעצבא לוקי חיש כד
עשוית פסוק דאור שיהם תיהות וכו' למתו דרפין בתר בישל"ט
דימרוקן די שדאלהון עיבב על יום ולאו נצאו שלהון חשגמי עיבב
של יתק דלית גרדוק בת דיהון" אבם טאן דתחו זפרעה שלח לחוק וליא
פסקו על בגמיה חשיבו עלא חוח ליה הו' יכולת לאפקא פדון דאישד
פועל איהו חל לא עבד הטובות לא בגמיה" והיינו דאמר רבי זאת
עשינו טעמינו שרש מעבדים הוה פקלסמיה או אית לך מילת

לאפקא

לאפקא יתהון פיקאבל אנחנו לא נשלח ומשלח הכי אתה יכיל לאמר דך
בתריהון וקבלה הכי עביד למטבע ותהון בנות ס רזי ויהוא גא כל הבן
הילוד וכו' זמטגא לבגוים זאבדס" והשתח קאמר משום בשלח פרעה מה
הנס ולתאפיק להו על כרחו זפרעה" הוון זחלין פלשתים מלזאגחח קרבת
בוטטא אבל כיון זלנתאפיק קבלה להו לא על כרחו אימעט זחלא זפלשתח זיהוון
זחלין והוון מביחין קרבתא בי שטי' וכו' תימא מאן חוי לפלשתחי כלבך בעגלת
זפרעה שלח יתהון ולא נפקו בעל כרחו" להכי קאמר כי קרוב הוא כלומר
קרובים היו למצרים ולעמל יד עומה זאתעבד תמך" ותם זתאמר והא קבלה
הוה ליה לתכרא תוקפיהון זפלשתחי זלנת יבא שון לישרש' זלמאי אעטריך
זיסב להים אתחעם וכו' להכי קאמר פק יבחס העם בראותם מלחמה
מלומר הא וזאי זלנת הוה שביק קבלה זיבא שון לישרש' אבל טעמא זזהם
לתיס וכו' משום זיחזוק עמא מרחוק לבשו מאכ קרבת עד לנת יקרבת להון
ידחלין מצהון ויתובון למצרים ומשום דהוון כלבך זככי לויא קרי להו
העם לישרש' זגריעותא" ואם תאמר דהא רכיבותא זלכא דהוה בהזמסום
זלנת הוון להון מתע קרבת קאמר לזו הכי לא ואמשים עלו בפ ושדל מארץ
מצרים"

ויקח משה את עתמות יוסף עמו כי השבע השביע וכו' איכא למידין
אמחי ככל תרי זמפ השבע השבע זכרם פל פקודי פקודי אבל
הא זמילתא זיוסף ענה בדוחה קוש זעוכי זקשע אפרייטם למי פקודי זקשע
ומשום הכי לנת חומי לבנותי זיוסף קוש יתיה' זחא זמיתן פקודי קוש זקשע זקשע
להון זכרם גתלא לבש ישרש' הוא זחומי והיינו השבע השבע זלכא השביעם
זלתי זקשע זמיה זמנה קדמייתא לא בתרייתא זקשע יתיה' זחיינו פקודי
זכרם להים וכו' כלומר כד תהא פקודה תנינת זה עלינתם את עצמותם ולא
זכרם קדמייתא" זה האלך לפניהם יומם וכו' לא ימיש עמוד
הענק וכו' כלומר כיון זעמודא
זחסא לא אעריך לא למנהרא תהא כך אחזי זבעי זין זמנהרא סיהרא יסתלק
עמודא זחסא" וזש' זעמודא זענת כיון זלכא אעטריך לא להכחותם הודך
הוה ליה זכרם זדעם יקום עליתורחא זאיבעי להון למיהך בה זכרם

הַטַּיִם יִשְׁכְּלוּ לְכַף יָאמֹר וְלֹא הוּא הַכִּי לֹא לֹא יִמִּישׁ וְכֹז מִסְמָאוֹת חֲצִיבוֹתָא
 דְּהוּא לִיה עֵם יִסְרָאֵל וְיִצְעֲקוּ בְּעֵשְׂרֵל שָׁלָה וְכֹז וְיִאמְרוּ לְמִשֶׁה הַמַּלְכִי
 אֵיךְ קָבְרִים וְכֹז כְּלָמֶד דְּיִשְׂרָאֵל נְמִי הוּן עָבְדוּ דְקָבְלָה לֵאלֹהִים פּוֹעֵל לֹא רֵשִׁית
 כִּיךְ דָּחֲזוּ וְלֹא הוּן מִצְרַיִם בְּעַל כְּדָחַס דְּמִצְרַיִם וּמְשׁוֹם הַכִּי חֲשַׁבּוּ
 דְּדָחֲזוּ יְמוֹתָךְ בְּהָאֵי קָרְבָּא וְהוּן דְּאִמְרֵי שְׁלָא יִתְנֹן לְקַבְרָה שְׁלוֹ הוּן מִיִּיִיִּי
 בְּמִצְרַיִם הֵיוּ נְקַבְרִים וְצִיּוֹן דְּחָזוּ מִצְרַיִם מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם חֵינְהוּ הַיָּמָן
 בְּהַדְּהוּהָ שְׁמַת שְׁלָם וְהוּא הִגֵּה פּוֹעֵל הַטּוֹבוֹת נְמִי
 וְלֹא יִכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִיִּם מִמְרָה כִּי מִרִּים הִם בְּעַז הַקְּבִלָה לֵאלֹהִים וְתִהְיוּ
 דְּחֵינְהוּ הוּא פּוֹעֵל הַטּוֹבוֹת נְמִי דְּהָא אֵינְהוּ מִי הַמְרִים הַמְתִּיק לְהוּן
 שֵׁם שֵׁם לֹן חַק דְּאֵיִי בְּנִשְׁתֵּי שְׁרָא דְּאֵיִי בִי דִינָא וּמִשְׁפָּט וְאֵיִהוּ תְּפִילָּה
 דְּאֵיִי הוּן דְּחֵיִי הַפּוֹעֵל הַרְעוֹת וְהַטּוֹבוֹת וְיִאמְרוּ אִם שְׂמֹעַ
 תְּשׁוּמָע וְכֹז כְּלָה מְחַלְלָה אֲשֶׁר שְׂמַת בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עַלֶיךָ
 כְּלֹמֶד דְּהָא אֲנִי פּוֹעֵל הַרְעוֹת וְאִם שְׁמֹעַ לְקוֹלֵה אֱלֹהִים כְּלָה מְחַלְלָה
 אֲשִׁים עַלֶיךָ דְּחַכְמָתְךָ אֲתָה שְׂמֹעַ לִי וְגַם כִּן אֲנִי פּוֹעֵל הַטּוֹבוֹת וְאֵי
 תִּיתֵי מְחַלְלָה עַלֶיךָ אֲכִי לְפָחִיק
 אֲוֹר לְיוֹם שַׁבָּת כִּי לְשַׁבַּת הָ עֵמֶל וְכֹז וְכֹל אֲשֶׁר אֲתָה עוֹשֶׂה
 הָ מְחַלְלָה וְעַלֶיךָ רִיבֵי תְּדַבֵּק בִּי וּבִתְנִירְתֵי וּבִירְאֵתֵי תִמְיִד
 לְאַחַפְסִיךָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע בְּגַה הַשְׁבוּעַ וּבְגַבְיָה הַלְלָה
 אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע בְּגַבְיָה וְהַכִּי לְנֵאֻה שְׁלָא יִכּוּלָה לְלַמֵּד אֲפִילוּ חֵי
 קָרִיד וְאִם שְׁלָא תִּשְׁמַע בְּגַה הַיּוֹת שְׁאֵן שְׁלָא תִשְׁמַע שְׂמֹעַ שְׂמֹעַ
 לְבָיִתְךָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע הַזֶּה מְחַלְלָה פְּרִיד מִחַטְבוֹתֶיךָ אֲפִי רָעַע מִתּוֹרָתֵי
 דְּרִצְוֵי שְׂמֵר הַיּוֹתֶיךָ וְלֹא תִשְׁמַע לְקוֹלֵה יְצֵר הַרְעַ וְנָחַשׁ וְסָמֵל הַמַּפְתִּים
 אֲתָךְ וְחֵינְהוּ אֲתָה מֵת פְּלַל לְפִי הַקְּבִלָה שְׂמֹעַ בְּדִרְכֵי תְּשׁוּבָתוֹ הַנּוֹרָאִים
 וְחֵינְהוּ הַנְּסֵי הַרְעִים שְׂמֹעַ הַיּוֹתֶיךָ הַשַּׁבָּת שְׂמֹעַ לְכֹן הַזֶּה בְּהִם זֵל וְלֹא
 מִשְׁפָּךְ וְאִם תְּפִידִים מִמֶּךָ אֲפִילוּ רָעַע אַחֲרֵי וְאִם תִּכְרַךְ בְּהִם אֲפִתַח לְךָ שְׁעֵי
 אֲתָה שְׂמֹעַ תְּשׁוּעָה וְכֹז כְּדָבָר וְתִשְׁמַע עֲדִיקִים מֵהוּ וְכֹז כְּלֹמֵ תְּשׁוּעָה
 הֵינְהוּ בְּנִשְׁתֵּי שְׂרָא דִּיתְבָּא בִּין שְׁנֵי עֲדִיקִים בְּנִשְׁתֵּי שְׂמֹעַ וּמְכִיכָא
 לְעִיָּק תְּתַחֵה וְבְהָאֵי עֲלֵמָא וְאִמְרֵי חֵינְהוּ דִּיקָא מְעִיָּק שְׂמֹעַ מֵהוּ דְּהֵינְהוּ

תוף

תנתיבתי לה ואיהו תג מטושים וצדיק וכבודת ישראל בעת צרה באמתקפין
 איך קפדין לאטלאן זהמא בכבודת ישראל ויעורם הויפלסט כלומר
 ולגמנין לא עביד להו תולא סיוע בעלמא ולגמנין משיגיב יתהון לגמרי
 והכי קאמר גמנין ויעורם הוי זמנין ופלסט זהויד פריש תדע אימתני
 מפלט להו לגמרי ומושיע להו חנה ודששים סמיאין מתקממין עליהו
 כי חסו בו כלומר כד תיביין בתיובתא שלימתת קמיה חסוין חסיין בסתר
 בגפין" אבל כד לא תיביין בתיובתא שלימתת אז עוזר להו סיוע בעלמא
 אבל לא משיגיב להו לגמרי" ורשא דויבא עמלק וכו' הלא עמלק
 תוקפא דדינא קשיא דהא איהו הזה בר צייה זעסן" דהא איהו

אתתקף לאעלא זהמא בכבודת ישראל והיינו דקאמר וילתם עם ישראל
 ברפליים" דהא איפא למידק מאי כפנת מינה איהו ברפלא ברפליהו איהו
 אצל רשא דמילתא לאגחא קרבא ציטת דהיינו

תפקד תפלתא צינה לבין כבודת ישראל
 עלויי חסיל בה אחמא דהיינו שישמחם כודה והיינו טפי דים כלומר
 דם הדכה הוה עני למיגרד ולמעלשה והיינו לא עבדתהוה
 ויגב כך כל הנאשלים אחריק שהיה חותק מלכותהוה וזנרן קטל
 מעליה כלומר שהיה רומז שהאדוקא הוא נרמז במילתא למענה
 ולא ישמע בכבודת ישראל כמה דתתקמל הוייתקמדי

ויאמר בשה" ליהחשע בחר לנו אנשים וכו' היינהטא חסוין
 איהו שפנתא על איבשי צינה למיגת קדש

ומשה דהיינו תג איה בעישה לאגחא קרבא שנתפשיה" ותיבני קאמר
 בחר לנו ולא קאמר בחר לך את צי" לא בתרתייהו שנתפשיהוה
 צאוקלייא ומד באתכסייא" והיינו דקאמר ליהושע דין זה לאסמולק
 כלומר את פוק ואגח קרבא עמד צאתה ליה" מי גמי הכי קאמר עו פת
 ישרי הוא לאגחא קרבא פוק אהו ואגח צבה קרבא והיינו ולא אתמר בגמרא
 דאתר עמק ישראל על משה מבאי קרבא וטעמא משום דעד לא ימלי הוא
 נפקיהושע לקימותנה" מחר משום דאית מלין דמתיהדיין בקצת
 ימיס' וסבוא ימא צינה הוה מיזמר לאגחא קרבא ההוה אבל מחר הוי מיוחזר

(לכתי)

מזבח ויקרא" ויבן היינו בינה' משה תפארת' מזבח דא פ"י ויקרא היינו
מטרוניתא והיינו יחודא שלים" שמו ה' גסי' כלומר דה' דהיינו ת"ת
ארים לכנסת ישראל כי האי דספינה דאיהוגבוה' לתבזאת היינו
כבשת ישראל' גכדון היינו צדיק" בספר היינו תלת עלאי ברשא דספר
וקפר וסיפור" והיינו לוי יחדא ל" עס צדיק ועס תלת עלאי" וש"ס
צאני יהושע כלומר דהא הוא נער דנטיל' למטרוניתא על כתפי ואשתכח
טמירא לאזני דנער' כי מחה אמחה כלומר אע"ג דהשתח' ל"א אשתח' צי
תדקפא ד"ינא" לעתיד לבוא כד יהא יחודא שלים ותעבר' דונא דהקד' קטרין
ויהו' משעבדין תחות כנסת ישראל ברשא דולא' כגק עמ' מוריך' ובההוא
זמנא אבתי לא מטא עידני' דלכל מי לטא אית יומין מיוחדין כמא דאמרית
וכד ימלוך מלך בישראל דמלכות אית ליה בתוקפא ד"י בעי ליה לאגרא
תבא בעלמא לשעבדא על הגד' סטרין תחות ל"י" דבההוא זמנא שאע"ג
דמשה הוה מלך' לא מלך הוה וכד אמר ליה ההוא דשישא דקרח ומדוע
תתנשא על קהלה" וכד מלך שאול' כתיב פקדתי והוא מלשון ופקדתי
בד' כלומר מתי יחודא כנסת ישראל' ולה"פ צדיק' לאגרא קרבא בעמלק
לשעבדא כל הנד' קטרו' תחות ל"י" נד' חמל על חגג' וכו' את עבד
שיפסוק מלכותה מדעיה מדה בגבא מדה דהא איהו אנפסיק תוקפא
דכנסת ישראל דאיהו מתקדיא מלכות' ושלמ' לא מצבה' לא הוה
פסיק מלכותא מגר עיה ואע"ג לא הוה מלך דוני הוה כמו קיסר ופלגו קיסר'
והיינו דתאמר זכור את אשר עשה לך עמלק כלומר כד יתיתא זכור
דהיינו צדיק עם כנסת ישראל ואגרא קרבא לשעבדא הנד' סטרין תחות
מלכות מלחמה ל"ה בעמלק מדור דור היינו דזא ד"ר ושוחרות דאתמר
על בינה ומלכות והיינו דזא דמן העולם ועד העולם"

אור ביום שבת י"א לשבט' ה' עמר' וכו' דק כי תציק ב"י וצתורתי
וצמעות ולת תפריד מחשבונותך אפילו לג' אח' דיק תהוה
מחשבונותך דבקה ב"י ובעת האוכל לתבוי' ליהנות כלל' ע"אס בעצמותי
לדגמתי דאשון דאשון הוא מסתלק כאשר הוריתך ואז יהיה מאכלך
כמו ג' שעל דרד' זה אתמר מאן מלאני השרת רצון שעל דרד' זה הס' משרתים את
פ"ה כמו מלאני השרת" C

קרבן ואם לאו הוא מעל בהמי" ועל דרך זה ככלל שאר הנאות" ובהיות

מחלבותך ובקה תמיד כי לא תחטר ובר ותהיה מה עומדים לפע תמיד
 כי תמיד תמיד בגפטר גאחה עומד ספס ועובד עבודתו וזה שאמר
 לישעיהו אשר עמדת לפניו ותדיר הוה קאים קמי קבה צלי שום
 הפרדה חפלו רגע ואמר אשר עמדת וכן אשר את עומד ולא לחזקו
 טיבותא לנפשיה אי נמי משום זהוה מקתכל ביהורם ההוא רשיעא
 לא הוה מחשבתה ובקא לעיל כד קאי אור ומשום הכי אמר עמדת
 להן אזהר למהו תדיר קאים קמאי בל שום הפרדה כלל וזכך גופך
 ואיבריך דוגמת חנוך שגעשה בשרון לפידי אש וכי דוי אש ותשכה
 שיעסובקיס ונפלאות עלייך כמו עליי חכמי התלמוד ויתקדש שם
 שמים עלייך וידעו כי ישאיים בישאל עלייך ואגבך לגמור כלי
 חיבוריך ופסקיך בקיים מכל סיבות וטעות ולהדפיסם ולפססם בכל
 גבול ישעיהו ובתר כן תתקד על קדושת שמי ותסתלק בעמר בקו
 ותלך ותנוח לגור כלך לקין הימין

זה לא כפר שתי חדי שותף זא אית לך לא תרע ולא שתכל
 ברא ואת דמה הנהייתם לעולא ואמרו הגל לחס אבירים
 אכל איש לחם שא לא כי השרת פוסס מחנו" ומחצא תנע דכל הנדאים
 צריכים מחזק כל חז וחז כפוס דמיה מחזק דוא לעילא מדא ואפלו ספידות
 דאינון טאעלים צריכי כביכול לחז דהא טלא דשפעא נחית מאין סוף
 בהו" ומאי דינקא דנקט כל אצרי אצרי אוהא מנשא וכלהו אצרייא והא
 מחזקא דקפידין איהו תורה ומעשים טובים דעצדין לתתא וכמא
 דבר נש מעייל מלוקא ארך הפה הכי סלק מחזקא דודחו דאינון תורה
 ומעשים טובים דעצדין דרך מלכות דאתקרייא פיה' והיא דוגמת
 הכבד דבר נש דתמק אתקן ההוא ההבלה בתורה ומעשים טובים
 ומתמן סבב מנוקא לבוללהו ספידאן עז צתר עליון וספעא דנחית
 מאין סוף איהו דוגמת הכחות שבגוף להבדיל שטל ידם מתבשר
 החזק וניזנעם האיברים" ופוק חזי אש בגוף הגם הכחות שבו דתום
 שפעא דנחית מעילא כמה יהא דקותו לערך אין קא" וזה סוד סנדלפון
 שקושר בתרים למנו דהוא קאים לתדעא דמלכות ומקבל תורה ומעשים
 טובים דסלקין לעילא ומעילא יתהון במלכות ומתמן מסתלק עד פתח עליון

וזה סוד בארם הראשון ואיכא מאן דאמר דחב בהאי ספירה ואיכא מאן
 דאמר בהאי דכולהו קושטא ה' הו' דעובדין לביהא מסתלקין עד כתר
 עליון ורזא דתענית איהו ברזא דשיתאפי שנין הו' עלמא וחד
 חרוב דבהווא שפא דיהא חרוב לא סליקא זנת לספיראן ובתענית דמתענה
 בר נש השתא דתב בתובותא קמי מריה ומתעסק בפולחנא דמריה
 מתהה משאן למיהו נטיר לקפידאן להחוא שמעו דיהא חרוב להקא דהור
 טובא למיהו מחשבתך דביקה תדיר בלי שום ספק דהא את חזי כמה
 עלמין מתקני על ידך בהיות מחשבתך דבקה ב' תדיר בלי שום הפסק כלל
 ועיקר להקא דההר להיות מחשבתך דבקה צי תמיד כי איש אתה ומי
 כמוק ב' ישראל דהא פתישיבה בגלות דילפיך בפלמלא כמו ב' שיבתך
 והא בכל עינין דאת מהלך בשוקא לאו עתה דשנת לעינין לראות הות האי מלא
 עינין חיילות מקי פיסא אתך מכל צד ואתה למלך בגדודי ומכדיי ואמרי
 פכו חסוס הבן יקר לדי וקנא קיושא דמלכא כמה עלמין מזדעזעין לקול
 עינין דההווא פלוגא פלאי מאן האי מתביין ואמרי ההוא פלוט דמלך
 חמלשם חספן ביקרו דאיהו יקר מכל כלי חמה דאיהו תנא דאריק ושרא
 ליש מתעבת דאריק ישראל ליש גלותא דכולהו גלותא פסקא דילין
 סברא צבין מתעבת דילין ובעינין דאת מפסיק מלהרהרא צמלין דקדושה
 ומתעבת מהרהר במילי דגופא ההוא פלוגא מתחלש וכל עלמין
 מזדעזעין ואמרי מאי חאי ואפסיק בדושא וכיון שבן החזק בעצמד
 בכל גלגל תפריד מחשבתך ממע אפילו דגע אחד וחזי דהדימיותך
 ונתתיך בגידי על עמי ישראל שותא בגלות ועוד אתנך כבוד על כל
 קהלות אריק ישראל לבן התחזק בגד יתר הרע וסמל ונחש הרוד פיס
 אחריך כי אליך תשוקתם ואתה תמשול בם אפרונא אותם בקש דקש
 וייחוד לבבך ומחשבותך להינת דבקים ב' תמיד ואשריך בעולם הזה
 וטוב לך לעולם הבא ואתה שלום ש"ך לעיל סוף פרשטבא אחר
 אור ליש ראשון שלפסח וכו'
והלא בפרשת משכו וקחו לכם צאן דמיא דידבקון בהקבלי
 וימשכו שפעת מלעילא והיינו משכו וצאן היינו תפארת
 ישחט הפסח למפקא דמח משה והוא תוקפא דדינתא ולקחתם ברזא דלקח

טוב כתיב לכם אנכי את אבותי עשה עמך אלקיך אלקיך רמז
 לכתר עליון ג רמז לשבע שפירות הצען ב"ת רמז לשבע הה"ק
 לחמה ויבנה וטבלתם בדם אשר בקף וכו' משקוף וכו' מזהות
 רמז לבית זכור וכו' זכור עפ"י דאיתבהו דיכ"ו וראית אתה
 על המשקוף וכו' תפוח עליון כלומר יחזק דמא דהוא דינא וכו'
 דמינון לתת קפ"ו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 דייקול המשחית לבת שם אי יהא שום מצראה תמן אלן זלן יהא
 לבדוק זלן ימחי לבוך ושלוש

פרשת יתרו

אור ליום השבת יש לשבת העמך זכו והא שידוכי בגמרה
 כל ואת דתשה עלה שלמים דהיינו לומר דשליש
 במלכות אי נמי דעלה בגזרה משום דתורה מפי הגבורה ניתנה
 וקרא אטוה דהיינו תפלות מן ההר דהיינו בנה כה היינו מלכות
 לבי תיעוב דהיינו נשיא דמקטרא אתו ותגף כלומר דתמשיך ספע
 בדמך משך ע"י זכור שפני ישראל וכו' מקטרא טבא ואם אתכם
 על ננפי נשרים היינו שפני דמטרא וכו' דמינון כנפי נשרים ועתה
 אם שמוע תשמעו בקולי בשמך דתחבדון כולהו קפירן במלכות
 דשמייהו וכו' וכו' הוא מלכות וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 דשמייהו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 היינו מלכות דהיינו היינו יסוד והייתם לוי סגלה כלומר תסלקן בדרכא
 דבינה וכו' דמי סגלה וכו' ויען כל העם וכו' כל אשר דבר יש
 נעטה ונשמע הטא איכא למידק הואך יעשו קודם שישמעו ותו היכי
 קאמר כל אשר דבר דהיינו לשון עבד הא איכותי לא מלל וללא פקוד להו
 אנדיתא וכו' הוה להו למימר כל אשר ידבר ואפשר לומר על דרך
 הפסוק דכיון דאחלל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כל אשר דבר יק צמדה נעשה וקאמר כל משום דהוה תמן חק ומספט

לחננה

לא כללן תרויהו קאמר כל ונשמע מה דיימר לך מכאן והלאה
 אבל רזא דמיטתא דישרל דהוא זרמא הוא אתו מספרא דיובליא
 זאורייתא בתובה במרום חיתה ואשתבח דפד לא אתו לעלמא
 שמעה נשמתיחון אורייתא ומשום הכי כל אשר זברה לנשמתיין דילן
 עד לן אתינא לעלמא נעשה והשתא גם כן נהדר למשמתייהו עלמא
 כדילן לשעבדא אופין דילן והכי נמי כלחך וחך מישרל שפיל למימר כל
 אשר זבר ה' לנשמתיין עד לא ייתו לעלמא זמון שאחזל מלמדין אותה
 כל התורה בולה ואזוף משביעין יתגד עיה לקוי גמא אורייתא וכדאיתא
 בזוהרא קדישא על פקוק נפש כי תחטא ושמעה קול אלה וכו' נעשה
 ואזוף נשמע מילי ואורייתא ועלון יתה בהאי עלמא לשעבדא נמי בופין
 דילן וזאתה שלום" וישמע יתרו וכו' מה שמועה שמע מר אמר
 מלהמתעמלק כלומר דבהחיה מלחמה חותמע דכנסת ישראל שלטא
 על כל אינך סטריין דהא חברת תוקפיהון זמזום הכי אתא למיפל תחות
 גרפהא" נמר אמר קדישתים דזוף שמע" כלומר דקודם לבן הווסבריין
 דאי באתרי אלהות חזי פועל הדעות נחך פועל השובות וכד חזא דבקרעת
 ים סוף טבע למצריהו וסיניצב לישראל ידע דפועל נע וסבתי הוא" וזה
 שאמר אלהים עתה ידעתי כי גולה מכל האלהים ומה שאמר כי
 בדבר אשר גדו עליהם כלומר כיון דדן יתהון מדא כבד מדא וסיניצב
 יתושרל אתבדיה דאתא חד הוא ומכלן דבויה דילנה לא אינון ריבויא
 ביה לא לכלחך כולל במשלתא עטריך והיינו ויתר יתרו שפיל
 ייחוד גמור והיינו ויקח יתרו עולה דרמיזה לבניה לחזא בולת פיה
 וזמזום לאלהים כלומר דאעבר מדעניה שולטנותא דאלהים דהא
 הוא בשמא דה' שליט על כולא ואיהו חד ושמיחמך ויבא אהרן ואיהו
 ספרא דחסד וכל זקע ישראל דמתיין לשאר מעולין לתכל לחם
 דהיינו בגסת ישראל כדא זכר אס הלחם אשר הוא מוכל עש חתן משה
 גמא משה דמין בתות לפט האלהים כלומר לא פיקי ממאי דחזה סבר
 דאלהים הוא שלטנותא בפע עצמו חו" ויהי ממחרת וישב משה לשפט
 את העם דהפרא עטריך למעבד בההוא יומא במא דפרישית דכל יומא

ויומא הוסיף למיכליה ואתה שלום
 לאל שנתנו לטעמו אפלות ושתות הרבה ולא שניתנו
 מקלות צתחלת חלילה וישנתי עלה לילה וקמתי באור
 היום והתעלתי לגרום משכיות והנה קול צווי דופק ואומר ה' עמך
 וכו' מעט שהם ראוי לעצבך ולכטשך בסיבת מה שטעוית לאכול לשבעה
 מליק לשותות וזהו מהו ונתבטל מתחת ימי שוודע סוד הומים והלילה
 וגריותן ושלמותן ונתבטל בגרעון וחסרון לילה אחת חיק ליה תשבו מין
 ומה לך לילך אמר משהל זמשתה זהא כתיב עריק אופל לשבע נפשו
 בלומד אינו שותה לקיום נפשו בלבד ודבר מועט שיהא אינו הוא
 שבע וזהו שומר לשבע וזהו שומר ואכלת ושבעת וזהו וזאת
 שהיך עלוקת צפתא כל יהית לשם שמים לקיום גופך וכן להתעורר ולשבע
 במה שתאכל לחם צד נמים לזמן מועד שאין בוונתך בא לילה להתענה
 ולא לקיים גופך ואם היה אפשר להתקיים הרבה בלי שתאכל שום הנאה
 מאד היית חפץ בעצבך כד אמרית לך בההיא פנאה נמי כמי שכפאו שר
 וזהו ראה ראה בצדק אלה ובלאן ישעיים תחקר בלומר הלשעים בוונתם
 שאין ליתן להם ענין ולכן כתיב בהו ובלאן ישעיים תחקר מפע שכוונתו
 בליתן להם ענין תחקר בלומר תמיד הם חסרים ותאוצים כי אפי' שיאכלו
 ויתעוררו תמיד הם מתאוצים התענוגים יותר ויותר כי אותם
 חסרים שנתענגו נראה בעיניהם שאינו כלום תריוכין להתעבה
 צדקתם וחריש ומאופם משונעם באופן שתמיד הם חסרים אבל הצדיק
 אפי' שיתענגו תמיד נפשו ולא להתענג תמיד ולהכי אתקריאת
 ליתן להם ענין כפי סא וכלמה ונתתן צדק איהי קבלת ופן האוכלים
 ליתן להם ענין הם חסרים אבל הצדיק אפי' לו הוא אוכל פת חריבה
 הוא שבע ועל כן היה ראוי לעצבך ולכטשך אבל אינו לא מעשה כן כי
 לא אעצבך זמנא הטוב לך אמנע מטך וטובי לך אפסוק ממך אפלו דגע
 ארוד רק האהי מכתן ולה למה מה מאכל ומשתה וכן תאכל לא לקיים
 ונספק ונספק בלבד ותמיד תהיה צמא שותה ויראתי וקבוצתי ולא תפסיק
 אפלו דגע וכל מעסיך לך יהיו לא לשם שמים ולא תתענה ולא תהנה

יש שור להלילה
 שיש וכל לבני
 זה מהו ענין
 אינו לשבע נפשו
 זה ה' קח דע
 חיהו שיקרא יסוד
 צדיק שאלהו
 יעל כלמר ענין
 שעה מבלגסיה
 ולמן יהי צדק
 ח' ל' מילכות
 צדיק שאלהו
 שור דכל שיע
 מיוס
 כולו סעודתו
 ביה דוא בלשון

משום דבר שאתה עושה לקיום הגוף ותתאוה לזנות אותה הנאה כי
 תפיה חתנה הנאה מאוסה בעיניך ויהיה בעיניך נבזה מעט הדבש הזה
 ותפיה יפיה בעיניך בלא חרב מתוחה על לא סך ויהינס פתוחה לך
 מתחתך ויהינס אס תתענג בהנאה הבאה לך אפלו מדבר שאתה
 עושה לקיומך ועין וראה סופס של חמת ענגים והנהטס מה עלתה
 צידים" אכאע הנה המדברות בפיק המתק שטת בעזי עזיים וקטורי
 המשניות שאתה גורס תמיד כי אתה עולה במדברות למשנה כי דבר
 הוא הוא לגרוס תוצר ודבר שני הוא לידע אותנו

זהא איש למידיק במאי דבתיב בהאי פלשתא קרישתיא דא בגאוי
 ויפתיב לא תעסון אתם להי כסף וזהו לא תעסון לכם
 מאי אתי ומאי לכם ותו מאי דגבי להי כסף כתיב אתי' וגבי להי זהב
 בל' לכם ותו מאי מזבח אדמה תעשה לי זלמן סיפיה רישיה וליאו
 רישיה סיפיה פתח בזהי כסף וזהו זהב' וסויס בעשיית המזבח'
 דתו דמסמע שאין מזבח כשר שא מאדמה' והא הוה מזבח הזהב
 ומזבח הנחשת' ותו ~~אמאי הוה מזבח הזהב ומזבח הנחשת~~
 ולן הוה כסף המזבח' ותו ועשית עליו את עולתך ואת שלמיך'
 ואמאי לא קאמר נמי דיעבדון אטאות ואשמות וכל שאר קרבנות' ותו
 מאי מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית ע' חרבך הנפת עשה
 ותחלטה' ותו מאי ולן תעלה במעלה על מזבחי אשר לא תגלה ערותך
 עליו"

אבל פירושא דמילתא משום דשלשה אהבות עינהו' אהבת הקרב'
 אהבת המועיל' אהבת הטוב' אזהר הקב' לומר לא יקטון
 בתר אהבת הקרב' והיינו להי כסף כלומר למיזל בתר עיסופין דעלמא
 ובתר הנאיין דעלמא' וקאמר אתי כלומר זלמן תסתתפון בתר עיסופין
 דעלמא לאהבה דילי וכד תעבדון פיקודא דאית בה הפתח לא תעבדון
 יתה משום הנאה דאית בה' לא אי הוה אפשר להו למעבד ההוא פיקודא
 בלא הנאת הגוף הייתם חפצים מאד" וזהו זהב דהיינו אהבת המועיל'
 לא תעשו לכם למיהוי דהוטי למרחס ממונא' מזבח אדמ' דהיינו

אהבת ה' שנתקשר לא מתקשר ולא מתבאין בגשמי באומה " וקרי
 ליה מוצח אומה לומר שאם שדיך מתבאין כמו מוחבי המועיל
 ולכן מתהנה כמו מוחבי הערב אותם וצריים שנתעשה לקיוס גופך
 ההטות שבהם תהיה צביחה שנתחברו מאן שלמה יית נעלה חרית
 שאותה מוסרה לעשות חוצר תחא לקיוס גופך " ונתת טענת
 עולותך כלומר כל אחשבותיך העולות על לבך " ונתת טענת
 סוד העולה שהיא באה על חלחור הלב ועל לב עולה העולה החוצה
 צביחה " ונתת טענתך שהם הצריים שאותה עשה קיוס גופך
 ושלח מן העולם הוסיף ועולותיך שהם המושבות הנתעשה עליו
 כלומר שהעלית עשה לשם פנים על שיתוף פוס וצדקות בעולם
 בכל המקום שתחיה לא תפדיח מחשבותיך ממצ " אסמך אש
 את שמי כלומר כשאתה תקביר את שמי אכא היה האזכיר שנתהיה
 מוצח שבינה והשבינה תדבר בפוך ועליו אכא אכריך מלך ושלח עולות
 וצדקות " ואם מתבאין אצבע תעשה לי שגם האצבע אומה הם
 חסובים ומפג מקוסי שבהם צד להתבאין שהרי אצבע גבל ושגשג
 ביה אסמך אש " לכן תצנה אתהן גזיתם חוצר הנסת עליה
 חוצר אש צדקות וצדקות ימיו שפודים וכו' ולכן תעלה צדקות על
 חוצר אש צדקות שיש בהם חסיה וכן צדקות שאותה צריך
 לשלח אש צדקות " לכן תתכוין להנאתך לכל שאם תמוין להנאתך
 תעלה ערוותך עליו שפך שאר צדק צדקות צדקות לא הנאתה גורף
 חוצר אש צדקות חוצר אש " ושלח
 אש צדקות שיש בהם לשפט א' עמד וכו' אכרי ולכן יהיה לך "
 ונתת טענתך לך פעל אינון לקבל לא תרעה לא תגמך לא תגנב
 דהא מאן דגנב כלו מפמיש מציות הש"ת " ומאן דמאף הוא לקבל
 לא תעשה לך פעל דהא אתעבי מתמך ממורת או ממור ואיהו פעל
 ומאן דקטל הוא איהו ממעט אתה דמות ומגבר תוקפא דאינון סטרין
 ולהט חוץ לאצבע לך יהיה לך וכו'

פרשת משפטים

יום שבת

לִבְלִפְנֵי ה' עֹמְדֵי וְסֵם אֲבֵרֵי תוֹשָׁבוֹת פִּמְנֹהֶיךָ
 וְכִפְדֵּי סִתָּן קוֹיֵשׁוֹתָ דָא אִיכָא לְמִידִיק וְהוּא שֶׁל וְאֵלֶּה
 וְהוּא מִשְׁפָּט אֲחִיז הוּא פְּלִיטָה מִשְׁפָּט לְפָהֳלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַתִּיב
 מִשְׁפָּט יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי ה' וְהוּא טוֹן דְּמִשְׁפָּט אֲחִיז הוּא תִּיב וְכַתִּיב מִשְׁפָּט
 עֲבָדֵי וְהַמִּשְׁפָּט יִשְׂרָאֵל אֲבָל לֹא יִשְׂרָאֵל וְהַמִּשְׁפָּט אֲחִיז מִשְׁפָּט
 וְהוּא נִמְדָא אֲחִיז יִסּוּד וְכֵן אֲחִיז תָּמָן כִּלָּא כִּיחָן לִישְׂרָאֵל הוּא כְּלוּמַר יִסּוּד
 מִשְׁפָּט צִיטָא הוּא אֲבָל מִשְׁפָּט דֵּה יִינֵי תֵּת הוּא מִתְעַבָּה לְעֵינֵי לְפָהֳלֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּי נִמְדָא אֲחִיז תֵּת כִּלָּא אֵת הַחֲקִים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים וְזֶהוּ
 סוּד מִשְׁפָּט עֲבָדֵי דֵּה יִינֵי יִסּוּד וְהַמִּשְׁפָּט עִמָּךְ דֵּה יִינֵי תֵּת וְהַשְׁתֵּי
 קִימָא דְּוֹאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים דֵּה יִינֵי תֵּת וְיִסּוּד תְּשִׁים לְפִנֵּיהֶם כְּלוּמַר תֵּת
 וְתִבְרִית יִתְהוּן לְעֵינֵי לְבָבֵיךְ דְּמִלֵּת לְפִנֵּיהֶם לְנִצָּה לִוְמָר וְלְפִנֵּיהֶם שְׂחָם
 דְּרִבּוּן עֲלִיזָא (בְּחֶסֶד)

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לְפִנֵּיהֶם כְּלוּמַר מֵה שְׂדֵדוֹתֵי עַד
 חֵנָּה הַסְּדֵבֵי סְנוּגֵעִים בְּרוֹפֵט מִמֵּיץ חוֹפֵן חֵנָּה חֵנָּה וְכַתִּיב
 וְשִׁיתָם וְהִנְהַגְתִּיהֶם וְהָיָה חֵסֶד תְּלִיִים בְּרֹחַם וְלִישְׂרָאֵל וְאֵלֶּה
 הַמִּשְׁפָּטִים שְׂבִיךְ אֲדָם לְחִבְדֵי כּוֹפֵל לִוְמָר אֲשֶׁר תְּשִׂים לְפִנֵּיהֶם שִׁיתָם
 עַבְדֵי וְכוּ מִיחֵד שְׂחִיךְ הַשְׁמֵטָה מִיִּצְיָתָם לְפִנֵּיהֶם יִתְהוּן הַסְּדֵבֵי
 אֲבָל סוּד הַשְׂעוֹן תְּלִי בְּמָה שֶׁאֲחִיז הַמֵּה לֵךְ בְּמִשְׁפָּט וְהוּא יוֹדֵעַ חִימוֹת
 הוּא שְׂבֵת מוֹנֵה שְׂסֵה יוֹיִם וְשְׂבֵת וְכֵן לְעוֹלָם מִפְּעֵי שְׂבֵת שְׂבֵתֵי תִּשְׁבָּה
 שְׂבֵת כִּי כִּלְהַפְדוֹת שְׂבֵתֵיךְ וְכֵן הַשְׂעוֹן בְּנֵה וְתוֹתָא דְּמֵן לְבָר עֵשׂ
 יִשְׁשׁ שְׂעֵם יִטְבַּד בְּהַי עֲלֵמָא כְּלוּמַר שִׁית עֲשִׂירֵי שְׂעֵם יִתְקוּיִם
 בְּעֲלֵמָא וְכַתִּיב שְׂבֵתָה יִצָּח לְחַפְשֵׁימָגִם כִּלָּא עֲלוּם יִצְאֵתִי מִבְּטָן
 אֲמִי וְכוּ אִם אֲדַעךָ יִתֵּן לִי אֲשֶׁה אֲשֶׁה יִדְאֵת ה' דֵּה יִצָּח מִרִּיתָא וְכַתִּיב
 וְשִׁיתָ וְיִלְכֶה לִי בְּעַם אֲבוֹתַי וְכַתִּיב מִיִּצְיָתָם מִיִּצְיָתָם מִיִּצְיָתָם חֵנָּה
 וְיִלְכֶה תְּחִיָּה לְאִשָּׁה וְהוּא יִצָּח בְּגִפְנֵי כְּלוּמַר וְלִפְתֵּי צֶה כְּלוּמַר

עובדין דאיהו עבדי משום דלא עבדי לכו מאתקפתא דידיה אלן מאתקפתא
 זאשה יראתה ולא בל האשה וילציה וכו' זאשמע צאתה לאתקפתא
 זאשמהוה זאשמרד יאמר העבד אהבתי את אדני וכו' כלקחיה אתן
 בעינין ליתקיימא ביהאי עלמא טפס לזעטוקי ביהאי אשה יראתה דה'
 לזעטוקי לזעטוקי " והבישו אדניו של האלהים לזעטוקי לזעטוקי יתקיימוסבר
 טפס עלמא טפס משבעין שנין אית ביה כמה מדעין וכו' ויהי מהפאבים
 זחייבו וזעטוקי את אדניו במרצע כלומ' זלא שמע וכו' וזלא יטל
 למסלת לזעטוקי " לזעטוקי כד טפס בתוקפיה איבעי ליה לזעטוקי קמי'
 קמי' " וכו' ומער וזעטוקי את בתו איש אה חקיה' בתורה דזעטוקי עלמא
 אבינו' שמה זחיינו מזולן' כפורה ועזמה לזא יארע' שמה זחיינו
 לזעטוקי דוח נסמה" שמה מזוק' למז לזעטוקי שמה נהנית מהמזוק' קחיה
 כחז לזוח' שמה לזעטוקי מה נפש שהיא כמכוסה" ועונתה למז לזעטוקי
 זחיינו זעטוקי זכה עלט' זעין העונה" זאס שלט אלה לזא יעשה
 לה זיאת חנם זיין כסף' מזאוק כפספה' כלומר כל המאזות זכ' סופין
 זחיינו המזוק' זעה העולם לזא יעולנהו וזלא יעולנהו זלא ושא את כל'
 זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו
 זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו
 זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו
 זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו
 זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו
 זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו זחיינו

יעוצ

יוסף יחיא בלא תורה נדמות" יהי דא יפוק מיהא עלמא" אס
 בעל אפס כוז כלומר האשכנזי בתורה אשה ליתא' והוא בעל
 זידיה למפוק בלחודי מהא עלמא' וזא איהי וכל חלום הא יפוק
 לחודי וכל זה יינו דבר ויצא אשתו עמו כלום' היא אשה ידאתה
 היא תיפוק למפוק' אס מדועו יתן לו אשה כלומר אס חקיה
 יתן לו מאי אשה ליתא' זה יינו אורייתא' ויליה לו צפס כלומר
 דאתעסק בה בעוד פקודהא דהיינו בעק דעדיקיא" האשה חלזיה
 דהיינו אורייתא' ופקודהא תהיה למדועה' דעל ידהא יתחבר בר נש
 בקצה" ואם לא יתעסק בה הוא יתן בגפו" ואם אמר אה העבד
 כלומר אס יתעסק בר נש בהא עלמא טפי משבעין שכן" ויהשב
 דבהא זמנא יפלה לקבה" וחינו דקאמר אהבת את מדוע את
 אשתך ואת בע הא לאו הכי דבהא זמנא כמה מרען צשין דרפין
 בתורה דעל ויא' כן לא יכיל ליתעסקא לא בעורכי גופא" זה יינו
 וחגישו מדועו של האחים וחגישו של חלזת' זהא סביא יתבין תדיר
 בתר תרעא מגו מדעין ואית בהו או מגו אנון שכן" ורעע מדועו
 אתא זמנא הא כז ייעול בהכך חמיין ורדפין כמה מרען בתורה
 זיהא חגיר ועיר וחרש" ונקט חד שות דאצו משום דבחרש' ודכ
 לו דמי כולו" דחלשו הא שקול בכגד הכלי' ושמעו דפיק עבדיא
 בשביעית דמיין דאיהו אצדן לא חרא דומותא שותע' לתיבך
 סטדין והיינו ולא עבדים לעבדים דאינד סטדין אצו עבדים ממע
 וכד ימטי שביעית דרמיז למלכות יעא לחפשי דבהי מתקן מאי
 דכגיס' דהא בהי משפיען עליה יזילא עילאה דתא יובר' איהו
 מפיק עבדים לחירות' וכד משפע במלכות איהי נמי מפקא להון'
 ופעמא לדין שמטה לא שעה שביעית' היינו בדנא דעמויטין דכל
 חרא וחרא איהי שמטה' בדנא דמה לכך במדבר ואינו יודע מהו הוא
 שבת וכו' ואם אמר יאמר העבד וכו' ועבדן לעולם שהוא
 עולמו שליוכל דהא איהו יפוק לחירו על כל פעם" ושלום"

זל עדיקיא
 למעלה
 דוסק בטיה
 חיליה שלמלכיה
 עבדים חיליה
 דק' ודק' מה
 ודק' עב

ורא יתעורר עין וטורד בהו גבול ופשוטו כי את יהוה ברא רוא
 דיגמא יתעורר עין וטורד בהו גבול ופשוטו כי את יהוה ברא רוא
 למנוחה עד ימי שבתו וכו' ותמוך איתנו ויבטח בהו
 ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו'
 ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו'
 ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו'
 ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו' ויבן את ביתו וכו'

אורד לראשון ציוס שבח קודש" ה' עמך וכו' כוין בתפלתך ומעט
 בהנאות ופוזב לך ותהרהר במשטות תמך ואפילו לפרעה
 שחנה מוצר עם צבא ארץ ובפעל שאתה אוכל בכל לבימא תהיה
 תהרהר במשפוט" וזהו קוד ועברתם אתה ה' יכס וברך את לעמך
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

אורד לראשון ציוס שבח קודש" ה' עמך גבור החי" חזקה ממובל
 מחשתיו ומחמה" בעת שתתענה במאכל וצמיתה להסתכל
 מחוסת האוכל בעת לעיסתו וכו' מחוסת של האוכל שנעשה בעת הורחתו
 ליום השבת לה' לאזר שפ" ה' עמך וכו' הלא הזהרתך כמה
 פעמים ומאכל וממשה" ופירט מחשתיו יין הרצה ט שחית
 הייך עורר הארץ ליצר הדע" והיינו וכו' ויחז את הארץ ונאכלו וישתנו

עלום

כלומר יאעל ויהו אהבה לטוב ואנו אהבה לרע ויהו ידו חלו מעתה
 ולא ידעו ומשום שהם חזקו ימים ולילות ידו ימי נמי דהכי קאמר
 דאילו לא ידעו ושתו הוה חזק דקא שדי טלחו נבואה דאיתקרי ידו והימ
 דכחיה דאיתקרי דמי יתא לא טלח דאיתקרי לומר כלא זורד ה' היתה לא אשתו
 וכן היתה אשתו דמי דמי כד איהו על פתחיה ומתחזה למילל ולחזק
 יתיר ולא ידעו וכו' והוא הוה קונספצ' לקב' דבפיס יצריה ומיינו
 לאמר לבני ישראל שפלא דמיס מרעב כמזבח דבהאי גופא הוא מבחח נשע
 זאהו שאמר שאסור לאדם לטעם כלום עד שיזכר וזה סוד שבת קמ"א
 את בוראיק בימי בחורותיק' כלומר בצפרא דאינון דוגמת ימי בחרות שטר
 את בוראיק לבטלה אינון הרדורין דמעלי בק יצר הרע עד שלא יבאו ימי
 הרע' כלומר ועלידי בק לא תאונה שיק רעה בכל ההוא יומא כמא דאמר
 לבק כל הקומק ג' גאופה לתפלה אינו טזוק כלאותו היום" עזר לפרשת
 משפטים איכא למידק בהאי פרשתא קדושתא דקב' אמר למשה הנה
 אנכי שלח מלאך לפניך ולפי קפיך משה רעה וכי אמר ליה בפ' שנת פ
 תסאו שלחתי לפניך מלאך קפיד וכי מפני ששאו אתה עגל דזה לומר
 ותו דמשמע שיקבל הקב' תפלות מדע' טלח שלח מלאך דאמר ליה
 גם אתה הצרחה אשר אצרת אעשה" והכי אשכחן דטלח מלאך דמשמע
 אני שר צבא ה' עתה באתי" ויש לומר דמי עיקרא לא קפיד משום דהנה
 משמע טלח יסלק קב' השגחתו מהם וכלהו דברים יהיו נעשים ער
 ידי השגחתו יתברך וכי דייקי לישנא דקראי דקב' דים צעח תבדך"
 והטעם שישלח מלאך הוא מפני שאם לא היה עושה עלידי מלאך
 לא כמו במצרים את ולפי מלאך היו מיד השבעה עממים מתגורשים
 מיד יצאו שאמר הכתוב לא אגד שג מפניך בשעה אחת פק תהיה הארץ
 שממה וכו' ויחזק טעם למה אנכי שלח מלאך כפי שלח יתגדשו אלפי
 מעט מעט ומכל מקום השגחתו ית' לא תמוש מהם לכן לא הקסד" אבל
 בפ' שנת צי תשא אמר שדועה לטק השגחתו מהם כדברתי כי לא אעלה
 בקרבך ולכן הקפיד" ואם תאמר מה טעם הוא פק תהיה הארץ שממה
 וכו' והוא ליה ליה קב' למצוע חיות השדה" ויש לומר שכל מה שאפשר

שלא לטעון שיש בזה חסד ורחמים... מפני שהטבע שלוחו של הקדוש
 רוצה לשמחה ויוצא ופועל... מאחד שיקבל הקדוש תפלתו
 שגמשה ל... שאמר לו גם את הוצר הזה אשר זכרת מעשר השנה
 שהקפוח היה על שנת המלך לא שם במעדים אצל נפשו מן המלך
 למאן שהמלך צפוי אמת... ויש בזה שם אמת נמשך אחר המלך
 שנתקבלת כל המלכות לזה המלך... ואלה הן חסד ולא
 מלך לנתיב המלך... להלכה והיו עומדים במקום שם על שהיה
 לנפש אמת... ומלך המלך לא נתגדשו כל העמים בשנה אחת לפי שראה
 חסדו שהיה עדיף להלכה... ויש לו שם
 המלך שם על המלך לו... לא אעלה בקרבן זה יינו שישלח המלך
 מס' זהו שאמר אם אי אפשר הולכים וכו' ועל זה נתייחס לו אבל אם
 השגחתו מהם אעפ שישראל מלאך לפניהם לא הקפיד כמו שטא הקפיד בתחלה וכו'
לענת תמנחה בענין שנת אורא סוף אמר לי ידוע תדע יוסף האהוב
 והחביב על המלך התוגרל יגבד ימינו על ארץ ואתה עמוד
 על שמי סוף ענין ימינו תירא ואל תחת כי הנני עומד להעילך עם היות
 שהקדוש יקח לך עם זוגתך ער עינתך מקטרגים עליך בכל לבבם אנכי
 אהיה ואתה כבדים לפיך אם תהיה בתורת וציראתי ועבודתי ואתה שנים

פרשת תרומה

איתא למידיק בהאי פרשתא קדישתא דא... מאי ויקחו לי תרומה
 ותנו לי תרומה מיבטי ליה ותו מאי אשר ידבנו לבו
 ותנו לי אהרן כמה דכתיב למימר תקחו את תרומתי ותנו מאי הכא
 לתוכח ולעיל שטא למימר ותו מאי לעילת קדי ליה תרומתי ויל דבטא
 קדישתא בהאי מצבה יהיו בעי ישראל הארץ חיים גפדים ולפי מערב רב
 והיינו אצט צע ישראל ויקחו לי תרומה כלומר צע ישראל יקחו התרומה
 כלומר הם יגביו אותה כלומר ומי יגבד אותה מאת כל אדם חיי ארץ

רבי ויקאמר אשר ידבנו לבנו כלומר לא יכפרו כל בני ישראל לשואאדם
 יותר ופנה שלבו נדבנו ולגלות את הבונה אחר אמר תקחו את תרומת
 וראשית תרומת זבדא צפ ישראל אתם בעצמכם תקחו את תרומת
 כלומר את שמהיו גבאים לא ראובן ואחר שאתם תקחו אותה תקחו
 תרומת... אור פנים שבת ולמדו להעמך וכו' לית
 אצבוק ובתורתו ודאע"כ תמיד ודא
 תיבנה מה עולם הזה כלל כאשר חודי יתוך וכו' ששנית ביקורת השבוע
 סנה והנה תקום השלמות מתעשות רצופים ככדור מן יום של צורת האל
 זאע"כ ומהם מהם נהפך מהם מה עולם הזה כלל מאדם שוקע
 מן גבוליו בפרשיות השבוע נתקבלו והנה עתך עת דוריים והלכו
 איש למידק בפרשת ויקחו ליתרומה מאי לית ותומאי מאתכל איש
 ותומאי אשר ידבנו לבו ותו מאי תקחו את תרומתש ותו מאי וזאת
 התרומה אבל לוא צמיתם אתרומה היינו כנסת ישראל
 ואמר דלת יטבון יתה כלחודא לאבספירין עילתין בחיבורא והיינו דקאמ
 לית כלומר עמי מאתכל איש וכו' את היינו כנסת ישראל כל יסוד
 איש תות אשר תלת עלתיו ידבנו לבו והיינו אתר דאתי מפה נדבה
 שפע בדבה וחיים כלל דהיינו תות בחיבורא דסל הפתקא אסתנוונע
 דהיינו לית וזאת התרומה היינו ליתתאה התרומה לית דעפר עליון
 תחברון להון בהוי אשר ואינון ג' ספירין עליון אתבבורה כסף חסד
 ונחשת תות ולהכי בתציה וכו' ותכלת היינו לית וארגמן היינו תות
 ותולעת שני היינו גבורה ושש היינו חיבורא דשית ספירין וכנסת
 ישראל ועוים ועורתא שיש מאדמים ועורת תחשים היינו כנפים ל
 דמחפין לספירין ועיני שמים למז לספירין דמסיקי כקא פובת
 שמן למאור היינו משח רבות עלתיו דנביד מתלת עליון למנהרא
 לספירין בשמים לסמן חמסחה ולקטרת הסמים אבב סהמדיינו
 ספירין דמטרופטא ואבב מלואים היינו ספירין עליון דאנון מלואים
 שפע לספירין דמטרופטא למפור ולחשן היינו מטרופטא ואתקדיא

מוצח על גבי מזבחי לרצון על פני אהת פריד מחשבונתך אפלו רגע אחד
 מתורתו ומהבתי חכוד בה והפוך בח וכו' כי בהתהלךך תנחה אותך וכו'
 ואצוהך ללכתה יין מיינה של תורה אשקך מייך הריקה שבעים פנים ילי
 מעשים חמור פטמון זה בורמון על שולי המעל סבוב דהא מעל הוא
 לתבל לי בך איהי מתייחדת עם שאר שפידון ואיהו מאתן וכולהו
 ופטמון ורמון לתבל חשמל דאטן חיותאש פטמים ממלכות ופטמ' חשונת
 וכך מסתפקא לי לעילא אמדי איה מקום טבדו לה עריצו ובהן גאול
 דאיהו עילאה לביש האי מעל דרמיז לבי' ועל שוליו פעמעים לתבל
 ממלכות הישועים לתבל חשונת" אכ אש המשנה המדברת בפרק כי הנה
 ג ענב פדוד מלוים אותך שאעד הוא עתך ומכריזי קמך הבז יקר ליוקמת
 דמלשן קדישא" לכך הגהר מלה פריד מחשבונתך אפלו רגע ועדיין הענב
 פדוד אינם מאירים כל כך עד שתגמור כל השיתא סדרי ואז יאירך
 יותר ואתה שלום" כ נראה לי כל ארחות ה' חקר ואמת וכו' דהיינו
 לומר שדוב בני אדם נראים בעיניהם שאין דרכי ה' בעולם הזה מיושרים
 וגם נראה בעיניהם כמה זבדים שאין לעולם צורך בהם אבל החרידים
 על זבח ה' שהם נוצרי בדיתו וכו' בפל דרך ובכל זבר בעולם חפשו בו
 למצוא זבדי חפץ וישיגו וידעו כללמוז מעל זבר שבעולם דרך לעצור את
 ה' ויפירו כי אותם הדרכים והזבדים היה חקד מאתו ותל לבסי למור
 האדם מהם דרכי עבודת בוראו" ועוד יש לומר שאע"פ שיש כמה דרכים
 נראה בעולם הזה שנראה שהעדרם היה טוב כמו החושך והשינה וחשכה
 והזבייה ודומיהם בעת דקדק בהם תמצא תועלת בכלם ונמצא שבתל בעל
 מצבתה לצבות' וכעין דנר עם השטות והעבויש ונמצא שהיה חסד מאתו
 ית' ועוד יש לומר דעדיק ורע לו וכו' וכשתדקדק בהם תמצא שמא שנאה
 בעינך שהם ארחות עקלקלות הם חסד ואמת הכלי ודוק
 אור ליום שבת כליל מועדי שבת אחר הצדלה" הלא אמרת לך
 פעם שלם תגבה לראות את איהו בהקיק עומד כהדך' האמנם
 צריך שתתענה השלש דצופים לפעמים ואז יתגלה אליך במקום אשר

יבנתו וישם תשתעשע עמך וגם מאד שצריך לתורא ולתחוב
 אור ליום שבת פרשת זכור שנת הש"ן ה' עמך וכו' ואיך תזכור
 כי צדאתי ועבדתי וצמסכותי ולא תפדיו מחשפתיך ממע
 אפלו רגע ומעט באיחוס בתכלית ובעת מאכלך בשעתה תאכז ציונה
 לאכול חולשתה תסלק ירך ואסכה תעשה בכל סעודה בלא אתה מקדיב
 בשל סעודה קרבן ועל תבין היה מוצח ממע לצבוח עליו יצר הרע והנה
 איסורי כל את פלונית היא חברתך וזוגתך והנהר מלשמה בה דרך הגנה
 פלגים אם כמגשמה אומא שלום דומה כפי שכפתו עד והלא
 צדיקות קדושות ואי כפיא למימד וארבע צדי לבן של סוף הציוט ומיזי
 צנח ארבעה בגדים שלכהן גדול הם רמיזי בתסד

פרשת כי תשא

אור ליום שבת חול המועד ה' עמך וכו' א' תורא ולתחת פן אעשך
 מעט סחיה דמי בשבילמה שהפדית לבך מתורתי כפח עינד עלי
 עמך אעשה כן כיון דאת אהדרת לצחלתי כי לא אעשך
 פד אשעשית את אשר זכרתי לך ראה כמה פדחת עול ומוסרות
 נדרתי ועבדתי מעל צוארך ונתלתחתם עול ומוסרות היצר הרע ונחש
 דמתי לבן קוש אשעשית מעל צוארך וחזור למקומם עול ומוסרות
 תודתי ויחלתי ועבדתי זאנן ברועה עדרו ירעה ובחיקו יקבץ פלגים
 עלות תהלי עקאני מקבץ נדחי והיו עמים מהדרך כיון זאה דרותהון
 לדחלות כהודא ולפסק על פסוק ברח צודי וכו' והאי את בעי מהקב"ה
 לאולפתי לך ידכ תשובתם והלא אנון אורחוי דאולפתיך הלא אינון דרכי
 אשעשית ונתכבות השלום והגדר והשמר מיצר הרע ופחש וקמל האורבים כל
 תמידי כליד תשוקתם לצבוד ולחוממך ואתה תמשול בהם ותכביעם
 ותשפילם אי אש המשה המצבת בפיק אי אש חמישרת ומיסרת
 אנהארים לבן בט שמע בקולי לאשר אי מצוה אותך זמעט באפולת

אשעשית

ושותיה כאשר הוריתוך וכל תוסיף יחדך לפתות תמה פעמים אשר הוריתך
 ואם ימאן יצרך לשנות יחדך או להתעבב מאכל של תשמע בקולי כי על
 זה נאמר של תלום את לחם רע עין בעל שלך בדרך אתו מנגע רגלך מנתובת
 כי מי שגמשהך את ריון הולך בשדה של טבח יוכל ובעבש של מוסר אויל ובעבתך
 לא כול עסבכ אדם ויכערו בך לא כול ולשתמת יחדך של תשמע בקולם בשום
 צד בעולם ונתמיד יהיה הרהורך ותתם צותך ביראתי ותורתי ובמשגיורת
 ולא תפריד מחשבונתך מהם אמרנו דאע אחוץ פלס מעגל רגלך של תלך אש
 כשאתה הולך בדרך תפריד מחשבונתך בהנחת רגל אחוץ מהל ותאן והשכ
 בתורתך רגל שש וצנה תהיה חצי הפקיעה לפחות בצד ימין תורה וצא תהיה
 כמה הפרדות וכמה פגמת וכמה חסרת' לבן בע קום ותאן את אשר פגמת
 והשלם את אשר חסרת והוצק את אשר הפרדת ואנכך לעלות לארץ ישראל
 וכו' ותעלה על לצון מצבחי וכו' ועוד האריך בדברי תוכחות חיים ומוסרים
 מבהילים ומרעיזים השומע' והלא משעוונת הם לויתתך לראשך וכו'
 ולויתתך היינו מטרושתא וכו' ספירין מתלויין ומתחברין בה והיא
 מנחת על גישך זהא איהי קפירה לגישך דאיהי קמחה מתתא לעילא
 וענקים דהיינו ספירין עילאין דאנון מענקים חמת בקומתיהון... חא
 אינון מנהרין בק בשביל מתעשתא דאת מתג' "גגגה ותך למד' דגגגה'
 חיה למד' זלבעבור" גש' תתך לראשך לויתתך דתינו מטרושתא וודבך
 בה כ' דהיינו עטרת' וינהר להון תפארת והיינו עטרת תת' וינהרון להון
 ספירין ולעילא מנהון והיינו תמגנך" כלומר דאינון כמון מגן העומ למעלה
 מן אדם כך הם למעלה מעטרת תת' ומשפט בהון...
ורא זפרשתא דיומא קדישא פסל לך הא איהו ברזא דזאה פסל
 אתה ראשועס וכו' כלומר ש'ף זאלה דמיז באין סוף או בלע'
 ולמא בבונה וס'לק ע'ד חכמה" וה'א בצונה" והראשועס דמיז לה' תלת
 עילאי' ופסל לפון כלומ אפריש להון מדעתא זבע טשא זכמפלא ממך
 של תמרוס" אצל זאה דואו דביה דמיז לת' ועית ספירין דרמיזי בואו
 ואית בהון קצות השגה" מוסיף על הראשועס כלומ דמפהון מסתמדי עי

הני ישכינו בארץ ובקרבנו ויהיו מלכות תתאחזימה לבית בנינו
 ובה כי וסלחה לעוננו וכו' ופיוק דיהבש ליעק עילאה מיד יהא שלוחת
 עון" ופיוק דוסלחת לעוננו מיד ונחלתנו וכו' ופיוק דנה"ל שפיוק ביהא
 נחלה דיילך ונאצק בך כחא ואתם האצקים בהשליכם וכחא וכו' תדבק
 ואתחיי ליה הקב"ה הנה אנכי פדת ברית כלומ דיהא לה מילתא דיהא לה
 קיום דהיינו ברית" נהי על עמך ועשה נפלאות אשר לא נבדח ונבדח
 הארץ וכו' כלומ דהיפ נפלאות לא עבדו לא יהיו נקיים נקיותים לא בגלגל
 לפיכך הלא יהיו בעיני שנוי בדיותו של עולם דהיינו אשר לא נבדח ונבדח
 הארץ ויהיו לעיני כל עמא" והיינו ובכל הגוים ובהי רמז סמטובע
 דנש דהוא נקא דאתפרסם בכל עמא" ותדע אמאי אעבד היפ נשין
 לבדבין משום דאת מייובלם ואנוקא מסטרא דיובלת" והיינו דקאמ ודאה
 כל העם אשר אתה בקרבנו ואת ואנו מייובלם את מעשה ה' כי ערא הוא"
 ויאמר אני אעבד כל טובי של פכך וכו' אפי היתר ל"י אעבד ברזא
 וכו' וקראתי לשון זימון כלומ אמין לשם ה' ודמות דהיינו בונה" אמר
 אמר ברזא ואתיה אשר אהיה

ביום השבת י"ג לאדר ה' עמך וכו' לקי תזבן צי ובתודת יממות
 וקמטותי ואל תפריד מתשבתך אפילו דגע אחי' ותכוין
 ותיחיד תמיד מחשבתך לעבודת' והלא בפירשתא קדושתא דא מאי
 דדתיקתוק ימות דתדקתוק" והלא רזא דמחצית השקל ברזא דרוח
 ונפש ואיצעו ליה לבר נש לרצאה נפש לארצקא ליה בהדיו דוח' והיא
 רוח ונפש כ"י דצמין כחא אחרי שקל' ואחרי קלע' ומסוס דבר נש
 הוא מלכלך בהציון ופסופין ועלמא אוצעי ליה למיתן כופר לנפשיה
 לרצאה יתיה למוכר לרצקא לה צהדי רוח נהיינו ש תשא את ראש בע
 ושרא' וכו' כלומ כ"י מצעי לארמא נפשא וצעי ושרא' לרצקא לה צהדי
 דוח" ונתנו איש נפשו ליה דמטובא ליה ליה יתן לרצאה

נפשיה לא יבקא בהדי רוח' ולא יהיה בהם נגף וכו' כלומר דבר נש
 מתברר מקדים בעיל וצביה מתקדי נגף" וקאמר קרא זכר יתנו דפר
 נפשו לה לא יהיה בהם נגף בנפשוהון ולא יתצוקן ברוח" בפקד אותם
 כלום בעדן דקבה יפקוד נפשוהון ודאי על ידי זיתנו כופר נפשו ויתצק
 נפשוהון ברוחיהון" זה יתנו כל העצל כלום ולא אשלים נפשוהון
 ויתא יאותו וכתר הכי קאמר ועשית פיור בחשית וכנו בחשית דרמיז
 לפר" ונתת שם מים דתמשך מים מחסד" ובתרי הכי פקיד אקטרות
 ליקשרא מלה ספירין כדקא יאות" ובתרי הכי פקיד אסמן הגשחה
 לתמשך משה רבות קודשא מפעילין" ובתרי הכי דאה קראתי בשם
 בעל" זכו דעז לא ייתי עובדא דעגלת יהא מזומן מאן דיתקן ויעביד
 מסמא" ואתה שלום"

אמר ליום שבת ל לארד ראשון" בפרשת ציתסח וקאמר חס
 אט כאן הכל טאן וכו' חזק ואמץ רק ט תוצק צי ובתודת
 וראותי ומשפוחי ולא תפריד מחשבותך אפילו רגע אחד ואט שמך
 כמו וקאמר הלל אט כאן וכו' א"י ידוע וכל ידוע" ואזהר דלא יבקיט
 בדין ספירין עילאין וישבוק למט רותח דכל מאן אצעי למיעל לא
 יביל למיעל אצה" זה יום דקאמ אט דהיינו מלכות כאן הכל
 טאן דהיינו צדיק וספירין דעליה כאן ואס טין אט כאן דהיינו מלכות
 דלא תועולצה" איך חכל כאן דצדיק וספירין דעליה איך משה כחין
 דהיינו דקאמ אט אק אט למי פ' כלום אי לא אגקוט אט דהיינו מלכות
 מי ל כלום למאן מספירין עילאין ויבילנא למסב וכשאת לעצמי כלומר
 בדין אט אט דהיינו מלכות ונקיטנא לה לעצמי דהיינו מלכות תתיה
 גאט עצמא עמי" מה אט כלום דחחית שעתא מדבקת" דהיינו שמו
 דהיה דעליק מה ומחברנת ליה עם אט" ועוד יל אט דהיינו בינה בלא
 פאט לבינה תקרא" איך דהיינו חכמה בלא והחכמה מאין תמצא" אט

היינו

היינו מלכות" מי היינו צינה" לי סיינו זמגד להפורח באחד ורזא די"ד
ואם לא עכשיו אימתי כלום זהא בצלשעתא אצטריך לצטפעא בכנף
ישראל ע"כ למתמר אסאע כחן"

ורזא זפרשתא קדישותא דא ש תשא כי רמיזא בכ"ז זהא הכף
רמיזא בה ו"ד אונף הכף נמר וקאמר ש תבעי לסלקא לה
לעילא זהא איהו אקרי דאש צעישראל עלבב ישראל איהי דאש ולבבי ספול
אלין איהי סיפא" לפקודיה היינו ספריין עליון" זכנו איש כפר נפשו
לה ולא יהיה בהם כגוף וכו' כלומר זהא כד בעא ל' לזאתה את ספריין
עולתין הנהו סלדי מזדמין לקטרגא לה זבה כהי כגוף בעמא" וכד
חזבא כופר נפשיהו לית ליה דשו ל' סלדא אחרת לקטרגא" זה יתבו
את ידוע דאיהו דרגא דצדיקא וקאמר דיתברוק ליה עם צדיק" כל העבד
היינו ת"ת דאיהו בדיח התיב דזמגד חמון תקצה להקצה" מחצית השקל
דמז דרוחא דילה כלל לעילא ואתא הכי כליל לעמא דהא איהו מנהיג לגופא
ומשום הכי פלגא דילה דמנהיג לגופא איצט למיהב מחצית השקל
למדמז דההוא פלגא דמסתמין ביה לצנר כ גופא" הא סלק דהא לעילא
לאו איהו לא לצנר כ נפשא לקיומא דילה" עשרים גרה השקל למדמז
זאית עשר ספרות בדיונת ורחמי"

עוד לפרשת תשא

וחא תירוק עוד פני משה מההוא זוהרא דנשלו ישראל בסיני כד
אמרו נעשה וגשמע" וכד חבו בעגלת ויתנעלו בני ישראל את
עדים" ומשה בטל כל הנהו" ומשום הכי אצט עור פשו" ורזא דמסוה
ברזא זהבי המספחות' והיינו דאיכא הפסק צינא לשכינתא ברזא דכ
עונות כסגיה מבדילים" ומאן אצט למקבי לזוהרא יקום כל לילא נפלות
לינא ממש לזאתה עקא באורותא לזאתה ברזא הוא בשעשועא דקלה בקעין
ואופ דקריב לעטרא שיש לית לקבה" לחוד זיזהר בצד יזות גדול דהא
יפסיו אפלו לילה אחו" לא כליומוי תדור בפלגות לילא יקום לזאתה ברזא

החשיב

בשעשוע ושריפת יקבלה אגן ערין. והאני מאן דעבד הכי ינהיר עלין
קבלה זוהרתי עינא וזחמי פה בעינא

שנת אשר

אמר ליום שבת לב לאר"ה עמך וכו' אנכי להעמיד תלמודים
 חרבה ולחורבן שפירך ולפטון בכל גזולתה דתפי תונק
 בי דבתורת וצדוקות ותמיז כל מחשבותיך יהו בי באימה וצירא
 כי תמוז תצויר סם ההויה בגד עיפק כפתוב ככתב דיו שחור נמא
 דזרעיה שחית ה לנגוד תמיז וצבן תכבע ותחדד תמיד מפגה ותסיד
 טלוא שפודתך מלכך ולמה לך לחשוב בעסקיך טמא בביה הכסא
 במקום המטונק טי ההדורה בעסקיך אינא מזעילנס לך ואזלנה הם
 לך משקלם לבן הגהר מהם זיוחז לבבך ומחשבותיך לעבודת ואזכך
 כדעת כתרוב צחך האי הוא דיש מתובתא וכו' בלא חכמת אדם
~~מחשבות~~ בלומ אעג דתמיזא דיויכול פתס צר ומיס לחקופעו משונות
 מתקנת הדעב ועשיר דאכיל מאכלים טופים ותיהו בליא נשמך
 הא פענ נפשא ההוא חצוית מנהרא נפשיה מחמת ההוא חכמה
 ויפה והוא עתרא ולנת ציה חכמתא פע פען משונות והיוון
 דכל ועל פתן וסופה זלע תולא חרי עז בלא ועשיר יענה עלות
~~הוא~~ לך עור פע משה ובהנהו ארבעין יומין זהו בעורא
 לחם ללא אכל אי תלבי ואיתתן כפשיה ובה טי סגי זין יקרא דאנפיה
 וטמיה דארבעין לקבל מל יומין דיערות הולד זהו תלתא מען מל
 יומין לקבל תלתא גולגולין דאתגלגל ותו מעאי נהורא דאתעבר מישרל
 בולחו זסה בחו משה כמא זאמור רבנן והכא מטא גמען לבגליה
 רזא דמקוה זהו יהיב משה על אנפיהי דהא כד חזן ס קרן עוד פע
 משה זייראן מגלות תלון דטון דאינהו חוון חשולין דאתעדן מעייהו

הנהו כהורי ולא יכלי לאסתכלא ביה " דוגמא לדבר כמה דבר נש
 לאיכיל לאסתכלא בעצמא דשמשא" מא עבד משה קרא להון וירא
 קריבו ליה לא אהרן והשאיס דאינון הון ראויים יותר " ובתר הכי קרעו
 שאר ישראל כד הוה ממלל עמהון לת יהיב עלא פוהי מסוה בגין דיסתכלון
 ביה ויקבלון בהורא מעה במלכותהון " דוגמא לדבר בוצינא זאטפי
 כד תקרב יתיה לקצי לבוצינא דדליק על ידי עצוצא ושלהובי זאשא
 זאיכא בוצינא דדליק אדלק ההוא בוצינא זאטפי " אוק הכי על ידי מל
 זאורינא דהוה הוא ממלל עמהון ואנון הון מסתכלין באנפני בוא והון
 עיניך דואת את מוריד על ידי כך הון מנהרין מנהורא זיליה " ובתר
 דהוה שיעי למללא עמהון דהא ההואנהורא הוה נהורא ישפינתא
 כמא דאסור לאסתכלא בקשות וצבהעם בשעתא דפריסי ידיהו הכי
 אסור לאסתכלא בהאי נהורא ובעג דבההיא שעתא דהוה ממלל
 עמהון שרי להון לאסתכלא ביה דוגמא לדבר בגדי כחנא בשעת
 עבודה איך מועלין בהן שלא בשעת עבודה מועלין בהם "

פרשת ויקהל

שבת

אשה אור ליום שבת לב לאדר הראשון " דוגמא
 צוני שאהק בכל שבע חלק לקבלה והא אישך לאדון
 אמאי ויקהל משה את כל עדות הוה ליה למימר ויקהל את כל קהלת
 ותו אמאי בקהלה כותב פועל ויקהל לזאיהו פועל ובעדות לא כותב פועל
 ותו אמאי אלה הצברים אשר עוהה לעשות אותם ותו אמאי פקוד על
 מלאכה בשיתא יומין " ותו אמר תעשה מלאכה תעשה מאפה " ותו
 אמאי גבי לא תבערו אמר בכל מושבותיכם " ותו אמאי אהדר ויקהל
 צום השבוע דהא בשבת הוה עסיק "

אבל

רזא דמילתא דעדות בע ישראל הוא מלשון עדות כלומר
 ושרא אינון סהדותא בעלמא " דאבה צרא עלמא ומפוס הכי
 תרי אומין דכללין עלמא מודו במידוש העולם ומישרא חולפו ואי לאהון

יש כלי זאת טרם חידוש עבמא עליזי אורייתא וצטרי ישראל הוו הני אומנין
מכחוישי חידוש העולם כמה דהון מכחוישי ליה אומי קרמאי וחקקה
משה את כל פדות בני ישראל למלכא עמהון למשפעת עליהו זוהר מהאי
כחוכא זילת כמא דאמרן ואזכר להון הדין אבהון דאנון עדות על חידוש
העולם דדמיא בהירו דשבתא אי נמי לישנא דחקה ליה משתמע דיתכנסון
בערבא זמנא דערות משמע דאנון מסודרין הבכור בצבורתא וכו'

ובעידת דעורא קרי דיתכנסון כוליהו למ קרי להו באורה שרתא אלת
סתא אמר דיתכנסון כוליהו משום חכי כוליהו לישנא שניה קהלה ומשום
דבעידת דיתכנסון כוליהו הו יתבי בקי דורא משום הני קאמא על עדות
צע סתא ואמר לה דאמריס אשר צוה ה לעשות אותם כלומר מלי
דאמרי פקידקבה למעבד יתהון כלומ דכד בר גש עבד מצוה כלין
עבד להווא פיקודא דמתקין ליה אכל צמירי דעלמא דלא תעבד עיקר
והיינו סתא ימיס תעשה מלכא כלומ מאליה תעשה וליא יהא כלין
חשמד לונתא סגי בעבדא בהאי עבמא וכד אמור דבנק עשה תורתך
קבע נמלכא בתך עדאי ואמר לא תבערו אתם בכל מושבותיכם למימר
דאנון דיהא אתרא דקריר תמן טובא אסור למעבד אשא תמן לזאת חממא
והני מושבותיכם למימר דדוקא ביום השבת גוטה הוא דאסור לאזיל
אזיל לזילת ליה ויהא מוליך ומבעיר צומא דשבתא שרי

ולדכתיב מקדושים זילת להו צמניא דוליך צומא דשבתא דעליהו כותב
הענין דהו ידעו נמי טהם שבכל מקום שפקדו המיעט תשובתם
בעיני זבין ואתה שלום ובכל אשר וכו'

אמר פדס שבת כג לאר' ה' עמך וכו' דצק צי ובראתי ובתורת
וטכדתי וצאה בתי א תטשע ואל תעזע ואל תעלם עיטך אפלי
דגע אחז מלכה דתורה ושבדתי אש אש המשנה המזכרת בפך זאת
תפזה ילי סדרתן דילי גמדת דולי זהא שבע עגט כצוד מלין אותך בצכות
סודי ומתנשין וכד תגמור יתהון מהו מנהיג יתיר זהא אנון מכריזין
קמך יהבו יקר לצוקינא דמלכא להן כדי אתתקא בי באהבתי ויראתי

לכין

ותורת

ותורת ועבודתי ואגבך למסק לעולתא כלילא קמאי לזתוקוא עלקדושת שמי
ותסקן על רצון מצבחי" והא איבא למידיק בהאי פרשתא אמאי אתא
הכא ויקהל משה בהאי דוכתא ולית ה"כ בצולה אוריתא לא בפרשת הקהל
אתהעם האנשים והנשים והטף' וצפר שת אתם מצבים היום כלכם לאחד
בה לשון הקהלה" ותו אמאי אתמר הצא את כל עדת צעושה מה צלת
ה"כ בצדונית אחריתי" ותו הא כבר פקיד עליה צפרשת תרומה"
אבל רמא צמילתא ופרשיותהן כקדרין" ואע"ג דאמרו חז"ל אין מוקדם
ומאוחר בתורה" שבעים פנים לתורה' וישיר חיליה דמשה
בחיי' דאמר דכקדרין הן וה"כ נמי הוה כקדרין" וצריסא פקיד על צדונית
משכנת צפרשת תרומה" ואמר ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יבא
לבני' ובתרי ה"כ עבדו יתעגלא ולכפרא על החוץ עובדא פקיד בהאי
פרשתא דאינון בגרמייהו ייתון דדבתא וכד בת' ביאה את תרומת ה'
והא דקאמ' קחו מאתכם כלום' כל ח' וח' בגרמיה יקב תרומתה' ומשום
ה"כ הקהיל משה את כל עדת צעושה על חוץ דעגלא' כלומר
צוהי' כולהון ספריין כי הי"כ דינהדון" דהא משה דמיז בתת' ואת דמלכות
וכל ציסוד' ועדת צעושה ישראל' דפריק דמטרושתא" ויקהל און דמיז
בתת' וי"ץ בחכמה' וקוף כלל' דכולהו ספריין דקלדין למתה" בגין
דכל חזא וחזא כלילת מעשר" והא דמיז צבעה ומלכות' למ' צביה
ויאמר היינו מלכות' אליהם' לא תלאת עולמי" למ' צינה' הא מלכות
מ'ס צינה' ברזא דמ'ס דלמרבה המשרה" זה יסוד' החבר מלכות' אמר
תלת עולמי" ומשום דהאי פרשתא אתמר בה עגלא מסוס ח'כ' (על עגל)
למאן דעבד עבדותא ציומא דשבתא מה דלא ענש מקמי ח'כ' דהא לא
אמור לא לא תעשה כל מלאכה ולא ענש" לא תבערו אש בצנל מושבותי
חסי דמיז לתרי דוכתא דאית לכל אדם חד בגין עזק' ומד בגוהנס' ואם
בר נש מצעיר אש ציומא דשבתא או עבד שאר עבדיתא מתבער ומתל'ט
אש בהנהו תרי מושבות בהנהו תרי דוכתא דקאמריין" ולה"כ קרי להו
בכל מושבותיכם" יביאה את תרומת ה' דומז לכנסת ישר' דיוחבר ל'

עם אבות ויציצו ויחיו יק צאתו ופבטו וצנחשות ואתה שלום
 יק צארה השני הלא צדק למנוע כי צמי הטרמים ובערב
 הפסח מותר לשתות כל יין שיר צה האדם זרית עבב
 ולתפנק ומכני שטני וחיא צמא ודכס להבכיס שמחה בלצבות
 צמי אדם ולתני בלכס לא כול ולשתות ואח"כ עולה ומשליך וזהו סוד
 התענית שמתעטן ציג צארה והוא להבניע כוחו מלהשליך וזהו
 סוד גם כן שמתעטן הצבורות והאסטניקין וקצת צמי אדם אחרים
 בערב פסח והם מכני שישם חייבים לשתות ל נוקות בלל פסח
 וכדי שלא ישנינו ענינים סמא ונחש נוחים להתענות בערב פסח
 להכניע נוחם ולהודות בשושרא שמחים ושונתן יוק צמים אלו אינו
 חו' להשלים תאות היצירה לא לעבודת קוננו שהרי הם מקדימים
 להתענות קודם לכך להבניע תאות היצירה

ויקח שבתוב כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו
 וצריך מעטים לכל כי האהים דמא לצנה והוא בשמים
 ואתה דמא לצ" הוא על הארץ כלום שכל העלמות שלמה ממנה
 תלויס בה גם דמא לצדק ולת"ת שכל אחד ואחד נקרא אתה והם
 על הארץ שהיא לצ" על כן יהיו צדקין מעטים כלום לכך יהיו וצריך
 צמיני העולם מעטים צדי שיהיה לצדק פמי כדי לצוגם יחד כלום
 פון שם כינה שהיא חמשפעת למעלה בשמים וכנסת ישראל על
 הצדק צריך להשתדל תמיד להצדק יחד ולצוגם יחד וסוד קריאת
 חמגנה ביד ובפ"ו הם סוד ימים שהלבנה מאתה בחודש שהם לצ"ו
 ימים וסוד ב"ב עיירות שקורין צי"ו הוא דמא עלמלני הלבנה כי צי"ו
 היא במלואה והוא מעולה מיום ע"ו כי אט"פ שבוים פ"ו היא יתבר
 מלואה מכל מחוס פון שיה מגיעת לתבסית המלני ומאש והלואה גרע
 אורה על כרחק יותר משוב הוא יום י"ז שהיא בתוקף אורה ויותר
 מאירה וזהו מאורה עולה וחולפת ואינה תרדית ועל כן הוקצו יום
 זה לאותם שאין להם חומה כדמא שבוים י"ז ללבנה איך להם חומה

ובצול

וגבול לא הולך ואור עמוק באין חומה" והוקבע יום ט"ו למוקפת חומה
 לדמות צ"ב ביום ט"ו אור הלצה יש לה חומה וגבול עד פה תבוא ולא
 תוסיף ובימים האלו הם סוד דוד ושלמה" שם דוד עולה י"ד ושם שלמה
 במספר קטן עולה ט"ו" ט"ו דוד הוא סוד שם י"ד שהלצה בתוקף תורה
 ועולה והולכת ועל כן לא היה גבול במלחמותו אלא שריפה וצלה
 כי הוא ה"ד למלכות כמו שמנו חל"ל מאברהם עד צדקיהו שבו חושך
 מאור הלצה כי עורו את עיניו" אינמי היה דוד דוגמת י"ד לחודש"
 ושלמה היב ביום ט"ו ולכן היה מלכותו נפלאה יותר משל דוד" ט"ו ביום
 ט"ו היא מאירה יותר מיום י"ד ולכן לא היה יוצא למלחמה" דוגמת הדברים
 המוקפים שהוקבע להם יום ט"ו ולכן היה הוא מוקף חומה תמיד כלום
 שלא היה יוצא למלחמה" ועתה אעירך בסוד בעי כפרים למה הוקבע
 להם ג' ימים אחרים" י"א י"ב י"ג" ומה הטעם שנתנו מסג שמספקים מים
 ומזון לא חיהם דמה עשן זה לזה" ולמה לא היו יכולים לקרות באלו
 הג' ימים כשיפלו בצ' אובה" ועוד למה נתבטל עונש ודין זה אבל
 העטף כי כשהיו ישראל יושבים על אדמתם היו מרובין צאכלוסין ואע"פ
 שנקראת ארץ צבי שמתפשטת לקבל אכלוסין עמוד הצבי" היו כל
 כך מרובים שלא היו יכולים לישב בירושלם" והיו מתפשטים בצפנים
 והם היו משובים מהעיר שבני הכפרים היו עוקקים במצוות ה' וזה
 מבני הכרבים והעיירות לפי שאין להם שום מלצה כי אם בשעת
 הזרע והקציר בלצד" ושאר כל השנה היו פנויים לעסוק בתו' וצמצות"
 ואויר הכפרים הוא זך וברור ושמעתא בעי"א צלותא" ועוד שלא
 יש להם חמדת הממון כמו שיש לבני הכפרים ועל כן היו פנויים לעסוק
 בתורה וצמצות" ועל כן היו מספקים שפע וברכה וחיים בצד
 העולמות" וזה סוד המים והמזון שחיו מספקים לאחיהם הם העולמות
 כולם עליונים ותחתונים" וכמו שהוא פלטה כך הוא למעלה צאכלוסין
 היו כל כך מרובין שהיו מתפשטין חוצה לה והיו מוסיפין מחול על הע"ג"
 ועל ידי כך חיתה מתעלה ט"ו מיוחדים כל הפרדות השלשה שמת

אחיה אלה ארץ יהוה ולפי שבע אפסרים היו ארמין כלזה אמר שחראו
 חס האמלה בחרו מה ימנע פרימק על ייחוד של השלשה שמות
 וכדן שאמרו היינו כשהכל להיות כל וזה הוא מן מפע שהם ימי
 הוצאת ספר תורה שהיא דומת בע אדם שבהם ייחוד הכל לכן אומרים
 הנמים הנסמכים יתגר על היחוד שם שלשה שמות ועבשין שבעומות
 ביהמקדש וכללוקי ופול למטה ודומת זה למעלה נתבטל מלבד דם
 בני הספרים באותן הימים לפי שפיון שחריותם באותן הימים היא דמז
 על אשמתה דודי שמתת תיחוד עכשיו שבעומות שגו השמות אומרים
 בלתי יתקיים" ואין היו ארץ באותן הימים הוה מיתחן זילנותא וזלזולת
 בשבועות הן כמאן דמסבא לגבא במכמתא או בעותלא ופיתכהו
 ביש בלזלזולתה למה" זשא סוד מה שאמרו הוהיל ומסתכעם בה
 כלום שהם היו עכשיו קורין בע הכפרים בגימטריא היו יכולים לצוא
 לקיים שבת מופש שדן כמשפט לם כל" אמאן דמר סי מפע שמסתכלים
 אהו יתנו לומר שטעם בעו אזה אמן אנו מקתכלים חוצה לם להרחיב
 אהו יתנו לומר ונקא ברושטם לצדה וכוף חאי ואולי שמשפיע קצת
 ואין יתנו בע הכפרים בגימטריא שמורה שיש כלכל בדכה בתוך
 אהו יתנו עז שהא שופע לחן" ונא מולתא אסכמו במתכותא
 אהו יתנו וכו' ועוד אמר שיהיה לומר עכשיו בקו דוסיך קוד ש קו שישיא
 שפיר למדת אותה גס עמים" וכן אומר לגמור כלל המוד כלל מסנת
 גס עמים כוי שנתקשר נפש צדוק ורוח בכשמה" עוד אמר שיהיה
 למלאת עמך בהאי גופא מה זלף ארצי קרח בדרא לא יחידאין" ולהוא
 גוברא רבא אבשולט בקה דלפי סמיה לן ממלפין עמיה הכי בגין להטותא
 ואשכנח בתר מופין" עוד אמר ליה בכמה מדאות אין מספר ואם עתה
 לא יתקרא על קדשת שמה וקצת כדו לנקות פייפין וסורחען דאיות
 לן שפוקי שתי ארון בעזרת ארבעת ומשתתריין" כן ושתא לן כל סורחען
 דער יתת מקדמתא מאת שפירית" זאוף מה דסדיחות בגמען תמייתא
 כלל שפוקי שתי ארון דתפאר נשמתיא ברידא ותסק במעלות קדושים

ולתור

וטהורים" וכן הרמב"ם שמתבמה שגלית ופירשת במה ספדת
 הטור קימן קצ"ט שלא עז היוסנתסרש" וגם פן מקומות אחד אתה
 מבאר' וגם הרמב"ם שמח צד על שאחיה מפר שדעונתו' וגם במה
 שכתבתו על ההיא דחספה אמרה ויציב" וגם מה שכתבת על יעקב
 דחילי במוסקה שפיר קאמר ולפני נתכוון הוא" וגם על שכתבת גם
 על יעקב דחילי שאין דבריז אצו אריס אמת ויציב הוא" ומה שכתבת
 לוי שבדבדיון קצ"ה שמח בהאי סלפונלא אבל הוא לא לכך נתכוון"
 ושלשתם מפי עיס ע"ך שנתקמי קב"ה והסיניא לקראתך לקבל
 כשמהך עם שלש כתות שלמלאכי השרת" ע"ד אמר לי אש אכסד
 שתוריד זמעות בתפלהך פאבו"פה" ולפחותה גם ובהמישו היית
 מעציר דושם שבפעך והיית מהעלה" ע"ד אל שיעשרת לבמור
 חיבורי בלי שום טעות ואיגושי אורכו ע"ע כל מה" ושתקא אצו
 בית יוסף כיהוא שמו הראוי לו שי הוא ביתי בעו חג ובעו הבא ע"ד
 אל יאור עבודת ונסות אתתא בעירתא אמתקמת והיא בת חמה"
 אבל דע דיהא לך בן חסוד אנפין קצה ואוק חסוד עינין והא ע"ד
 סגי"לא דיהא ליבא פתיחא למילך פתגמי אורייתא" ועל פ"ד
 חסוד עייטן לגמרי כי היכי דויכול לעייזע בפתגמי אורייתא
 הקבלה יהא ליבא פתיחא יתיר מק שלמה ידידי כדנוצח דכופי
 יתמהון מרוב חכמתה" ויהא ליביה מוכן למדחל מע ולמהך באותה
 זמתקנן קדמי ומא זאת בעי עליהוי וכו' ועוד אל אסתיהך באורחך
 דתקנן קדמי ליהוי ליבך קונא ומסכמך ואורייתא וליא פמפרד מינה
 אפי' רגעא חדא ואוק דתסבך נפשך כמא דפקידתך" ואוק ליא תשתי
 חמרא ציומא דחול כלל ציממת וצליא תשתי כסא חדא פ"ד
 דפקידתך ונמא זאת עבד" ותדיר תיהך קדמי באורחך דתקנן
 ואזכך דתיחוקך על קחשת שמי וצהכי ושתבדקא כלמורחך ועייתך
 מא דעבודת מיומא רסלקית במחשבה עז חיוש חרות ותסתלק בדודך
 על ציון וקדו ש"ך כמא דאמרת" לכך בעודך קט בכל יומא תישון

ותשוב כל אובד ותזכה לא לפא אוריות לתלמידים סגיאין זיהון תמך
 למתבע אולפא מינך" וגם תזכה לאתבא לשיעין בתשובה והיינו ותשיב
 כפי אובד' ובתד הכי אנכך לאיתוקוא על קדושה שמי נמה דאבטוחתך
 וזה כי תנע סגיאנות טיבותיה ורחמיו וחסדיו תקבא דימינה פשוטה
 לתבל שבס" ואיהו בעגיאנות רחמיו משהיה עפך מלכו שיען עילאה
 דעתיק יומין לתבלא לך בגט ובתא דהתי הוא נשא ובמקום שבעל תשוב
 הציאתי דעדיקיא מיהו בעצאות ואתר בתר דא הוא לעילא באומא עילאה
 ולא תקשי לך חיד מאן דתב אפשר למהוי ליה סליקו על מאן דלח חב"
 דשא וא בצר אמריה לך דמאן אתרא דאיהו עדיקיא ואיהו עדיקיא
 אע"ג דתני להון אמריה שמו גמורים לגמרי כגון ר' שיקה ו' אצבעותיו וכו'
 דהכח מסתלקי בעדיק חו' עלמין עו' לובין דבתר שלטין" אבל הכך עדיקיס
 גמורים דלא אדביקו להו האי לא סלקנשא בעצאות ועל דההוא דסלקי
 לבעל תשובה ומיהו אית בעל תשובה ואנת בעל תשובה דמאן דתב
 תיזבתא שלימתא ומית מגו תעבתיה בגן לשערין דור דייא או כגון
 את דתדיר תהרהב באוריות ובתד בין תתקד על קדושת שמי ותסתלק
 תתקד עילאה אשתכח לגמרי יתב לעילא מבעל תשוב
 שנתיה גמריה לגמרי' ובעל תשובה לגמרי' ולח לגמרי' לא יתב לעילא"
 וכלל למגרי יתבי' ובהאי אזא דאמרן חכמי במקום שבעל תשובה עומדים
 וכל ותיק עדיקיס גמריהם כולם לעמך" דנת הוא דנא דמילתא די שמענא
 ונת דעגאתיה אבך ועבדחז ואתהרהר בשום מלי' בכלל דפרט בעדין
 עלותק לא מאן דתנודע ביה בזולת עיין ביה" ומאן דלח תינדע כוין כמא
 ונמר משה ברירי לפנזה כולהז מחשבות ולכוונא בפירושא דמריה"
 ואתה שלום"

שבת שני

אור ליום השבת כו' לאור שש' ה' עמך וכו' הגם פי נטשתע
 עזבת וכו' זהא מגלפא לך דא טמירא צמאי דאמור
 רבן דהמצוות בטלות לתחיית המתים וכו' היינו ברשא זשית אלפיך שני
 חו' עלמא הזי עלמא וחד חרוב" דהיינו למימר דבזמן תחיית המתים דהוא

בתל

בתרימיה המשיח יהא חרב עלמא מתחיות וכסופין זהאי עלמא והא
 בההוא זמנא יתבטל יצר הרע מעלמא ונמצתו מצות לתעשה כללות וכן
 המצות עשה דוגמת מאי דאמ' משה רע"ה למלאכי השרת" מאי כתי' לת
 תרצח ולתתנחף כלום שפיכות דמים יש בינכם יצר הרע יש בינכם וכן
 המועדות לת' יצטרבו אז לעשות בכל הנעשה היום" זהא תיבור חמץ
 ומעלה מצה היא לתכפאק סטרא מקאצא" וכן בשאר המועדים" ובההוא
 זמנא לת' אצטריך לתכפאה ליה דהא בטלהו" ולת' יעבדון במועדייא חלת
 דיימרון בהו הלל ומדיין ושידיין וזו שבחן לקציה ותו ולת' מידי" והיינו דאמור
 לבין חנוכה ופורים אינם בטלים לעולם" כלום דהא חנוכה ופורים לית
 בהו לא סיפור נסים דתצ"ה בלחוד" וכן מאי דיעבדון במועדייא הוי דוגמת
 חנוכה ופורים דהיינו סיפור נסים דתצ"ה משום הכי לת' יבטלו ואתה שלום
 אור לעשרים צא שמדת הבקר בשבת באור הדאשון שנת
 הרצו" חלק ונתתאן בעד עמינו ובעד עריש'הינו" מאי

עמינו ומאי עריש'הינו" ומאי חזק את חזק שפעל חזק" לא עמינו הם
 וספירות העליות וטריש'הינו הם חובלות כנסת ושהל' שחם מצותות
 כבד העליונות" אחר סעודת שחרית כשארתי יחידי צבית
 ואמר ליה לת' בדבחי' ליה כן הוא לת' שלח ידך להנער ולתעש לו מאומה
 איך דבר חיה כי נעתי חיה אשכב אפך ואתן את דודי לך חזק ואמך נתתך
 כי הנה אויבך נופלים לפעך שתידא ואלתת"

פירוש המגלה

אור ליום שבת יג' לאורי ה' עמך וכו' אע"פ שהפרדת הרבה
 בזה השבוע והיה ראוי לעצבך מכל מקום כי היכי דתשתמוצע
 רחמי וחסדיו דתצ"ה לא אעצבך לבן מהיום והלמא הגדר מנה פרוי מחשבתך
 מתורתני ויראתי ועבודתי אפילו דגע אחי ואנכך למיסק לארץ ישראל
 ולמילתורה בדביס' ובתד הט' אנכך לתתוקא עלתיושת שמי"
 והלא דאחשוויש בשנת שלש למלכו עסה משתה וכו'

חיינו ובעת למונקהט שפעא זנחית מלעלע זלנא ושפע ממטרותאן אלא
 בסטרא זיליה ומתמין ינגיד למטרותאן פמא זאמריה לך בפסוק לחיוב
 למטבורות גשמים וכו' ואלה הטלות זהאא ולקבל עירי יאן רציום עליה
 זמנייהואתו לך שפעא" עבד ההוא משתיא בשנתא ללא למלכו' והיינו
 זכריתא ררפסותכלה דחור רמז לחסד' וכרפס לתת ותכלת רמז לננסת
 ישש" בהבליבוץ היינו לת" על גלילי בקס' חסד' מלאת אהב וכספ' ימטה
 לננסת יס"ל זהב וכספ' רמז לחסד' וגבורה" על רצפה בהט' ושש' ודר
 וסודות רמז לז' רגלי המדבחה" זהינו מחד דאמור רבנן ושרל שבאנתו
 דור בתחייצן כלייה מפע שנהנו מסעודתו שלחותו דשע' דליתא למימר
 דמשום זאכלו מאכלות תקודות אתחייבו דהא לת והשנה כדת וכו'
 כלומר דעלפי דת כלתא חד ואחד היתה השותיה דשרל דאסוד להם יין כסך
 ויין שלגדים לז' חזו משקין להו לא מייק שלישא' ושמשיק ישראל הוון מזגין להו
 וכאמ' כל ויהבו להו לישדא' הוון בשילי ליה על יחסי דישדא' דלז' הוון אנסי
 להו למיכל ולמסוד ממי דאסיר להו" וזש' חין אונס' וחיינו דבת לעשות
 כדמקרא וואיש' אצל חוצא דילהו אעג' דאובלין ומסקין הוון דיתירא מל'
 כיון דמסעודת שלחותו דשע' נהנו הווי כאל' בנקת ישראל יתא מהווא קטרא
 ובהפי' ברמז לז' אלא אדמא בכנקת ישראל' זהינו טעמא דאמור רבנן
 ישש"ל שבחוצה לתרא' עובדי עג' בטהרה הם וכו' דאעג' דאובלין ומסקין
 דהגטרא ענהו כיון דמקעודתו שלגוי אכלי להו הווי כלן יתא כז' מההוא
 סטרא" והוא הדין חי שדר ליה הגוי אובלין ומסקין מסעודתיה של
 ליהנות מסעודת גוי" בר מאי דשדר ליה עופות חיים וכיוצא בהם מידי
 דאית להו חיותא ושדר ליה כד הוה חי דכיון דאית ביה חיותא ועדיין הוא
 חי לז' חל עליה סואבותיה שלגברי" וטעמא דאתחייבו כלייה משום
 דמטרותאן איפגמא עלידייהו" כד יכלין שונאי ישראל יכלה פגמותרא
 וסואבותא דאתא עלידייהו ובעת קבה לשיצאה לשונאי ישראל ולמטבך
 למדדפי' זלנא חטא לאפקא משה עם סגוי כדאמר למשה רבינו עלה ועתה

הנחה

הביחה לי ואעשה אותך לגוי גדול וכו' ומרדכי עבד כדעבד משה רבינו
ע"ה ומכר נפשו למיתה ואמר חי סתורא דתלת רגלין לחיטול למיקום
וכו' ומשום הכי ומרדכי ידע וכו' כלומר חבר ספירן ברזא דוידע אחסאת
חיה אשתו את רמז לכנסת ישראל וכל ליקוד אשר לתלת שלמה

נעשה ברזא דמטלה אע טפוי כלא עשאע" ויתדע מרדכי את בגדין
בגדין רמז לכנפים כלום ובעא קב"ה יתמלך רחמיך וימניחך ויחוד גמור
ולא יהיו הכנפים תוצעין ברזא ולא יכנף עוד מורדך" וילבש שק ואפר
שק רמז להאי נע עין דקליק חרבע מאות דקליק שק למרמז דההוא רע
עין שלט עליה" ותו שק באת ב"ש הוא ב"ד דמאן דלבש שק מכפר על
חובו כמא דמכפר האיש לבוש הבדים" והא ב"ד ב"ת רמז לתרי אחיהן
ודלת רמז ל"ו רגלי המרכבה" ותו ב"ד קליק שש רמז לת"י ואפר רמז
דשליט עליה דינא קשיא ואחיקיד עליה בשלהובי והא אתעטוד אפר וטון
דמקד נפשיה למידת דינא קשיא מרחמי עליה ואתה פיק לדין דפי"א
ואמר בהי פוכא רפא רמז להאי שבת כנו ויזא בתוך השו"ן" נ"ל ואנ"ל ב"ה
מעט כלמ"ה

דספירין דיליה מהמונט שפעא דילבד צחובי
בעקשא" ובא חליה מלך גדולה שלילת וחסד
וקבצא את העיר וכו' עליה מצודים וכו' היינו
גבורה" ומצא בה איש היינו וכו' מסבך
היינו סוד" דשפע דמולתו ספירין גדיד ביה
איהו מסבך במאי דמית ביה מדליה אינמי
משום דתדיר בקיט מלעליה ומשפע בכנסת
ישול אחרי מסבך ואיהו חסד דהא מקתלן
באכה ומלט וכו' בחמתו דע"י דמקתלן
באכה משפע דחמיס ב"ו וכו'.

היינו ל"ו דהיא עיר קטנה" וישעק
שעה גדולה לקבל חקד' ומדה לקבל
ת"ת ותקרא אקתד להפק וכו' כלום
לחברא מלטה ספירין מה היינו מדרת
ת"ת והכי קליק שמא דהויה זה היינו
יסודי כלום לחברא ת"ת עם יסוד ועל
מהזה כלום לחברא ת"ת ויסוד עם
ספירין דלעילא מנהון" ויגד לו מרדכי

את כל אשר קרהו כלום אודעיה דהא פבר חבר להון דקרהו היינו זימון
מלשון ויקרא למה וקאמר דכבר חבר את דהיינו ל"ו עם כל דהינו יסוד
ועם אשר דהיינו ספירין עילתין" ואת פרשת הכסף כלומר דאי הוה
יהיב המקשה בדילישהא ל"ת הוה ליה תקנתא חו' דהבא איהו מסטרא
דדינא וכד אהיהיב ליה רשותא לא מסתלק ע"ד דגמור חזין אכל טון

וצוה לו "למדו זה ייבו בנה" ואז דהיינו תורתו חנוך מלך צוה בן והייבו בנה
לו המלך

זכר דבי יצא אלפי המלך בלבוש מלכות לבוש מלכות היינו פ'
והיינו דסמך לה תכלת ועדיהו דמיז לה וחור היגון
חסד ועטרת זהב היינו גבורה גדולה היינו חסד ואצריך מין חסד
ת"ת וארמון היינו נמי ת"ת זה עיר שושן היינו פ' ואי עה ל' ומה
ליהודים היתה אורה היינו חסד וסמחה היינו גבורה וססון היינו ת"ת
ויקר היינו כנסת ישראל

פרשת שמות תם ונשלם ושבח לאל בורא עולם

פרשת ויקרא

אור ליום סבת ה' לפסח ה' חופת פתי תמ"ה ונתעבנו ה' ונתעבנו
בתחלת ה' פלה כמנהג ומפני כך ושנת עז שעה אחת
מהיום והיית מצער על שלח נתעוררת בעוד פלה לבוא לי היינו
כמנהג זה תחלת לגדום משכות והנה קול דודי דופק ואמר ה' ופך
וכן ש' תירא ואלתמה פן אנשך אעגבך אעפ שהיה מקראי ל' שך
ולעזבך שהפרדת לבך הרבה מתורת' אע לא אעשה כן ומפ' הטוב
לא אמנע מפך כי לא אעזבך ולא ארפאך ולא אעחך עד אשר אם עשית
את אשר דברתי לך מאש ולצודבך פן אעשה כי אעזבך לעלות למד
ישראל ולהתחבר שם עם החצרים ולהרביץ תורה ולהעמיד תלמידים
הרבה ולהשיב רבים מעון ואח"כ אעזבך למתוקדא על קדושת שמי לבן
התחאק בתורת ישראל ועבודתי ואל תפריד מחשבונתך אפילו לגע
ממשעות כי אע אש היא המסנה המוצרת צפיק ואכ האם המיסרת
את האדם אש המלמד להושיב מוריבך בדרך זו תלך והנה אתה
מתפלל להוריבך בדרך התשובה והעבודה וחלץ הנה הם הורכים
אשר הוריקן לבן התגא בהם ותנבה למעלות רמות והנהר מיער הרע

ומצאתי כתוב
בדברי המעורר
זהו מדבר למוכח
דבינו היקר ולרב
יוסף קארו ז"ל
שהביא חן שיהיה
בגן עדי טבעת
ימים ג' ימים
משתה טבעת
ימים בחער
גגת ביתך היגון
והימים שייקרא
גדל מעשי
לכל עמון ארץ
אשר בני יהוד
קדוים לימו
עלמות אמת
בבוא סלביה
יקר ד' ימים
קדושת ימים
אלו עים ימים
יום מלכות
המלכות סוף
ד' לבושת
דמא היגון
הורש
אך מ' היגון
ל' ימים

הוא ככל כי סוד הבתוב שאומר רק בבמות לא סרו' הוא פיש בע"ז
 ג' מיכס בעל ופסל' ובמה' ככגז קמ"י' ונחש' ויתר הרע' זהו בעל
 רמיז בד תקיף טובא חי ליה זי עה"ר' ודמי' לבעל הצית' והוא רמיז לטמא'
 וס' ל' רמיז כד מתתקף חי ליה ול"א ככל' ובמה רמיז כד מתחלש חי ליה
 והוא רמיז לפר הרע' וקאמר קרא צמי' מל"ב צדק דאע"ז ע"ז מעלמ"ז
 וי"ח מל"ב זבש נשא תוקפ"א וקמ"א ונחש' מכל מקום לא
 וי"ח לזעזאה יצר הסע' ולמיז בבמח' ומשום הכי בתר הכי הו' תיע"ז
 ל"ח רמיז' ועל כן צריך האדם להזדריג מאד להעביר ממנו יצר הרע
 ל"ו מקום לשלוט' ולמעט בהנות הגוף' וצ"א ולמד מהגוים
 ל"ז שיקר נחלו אבותם ואין בם מועיל' כמה עינויים וסיגופים
 ע"ל א"ל' שקל בעי"ך לסבול עינויים וסגופים בע"ז דת האמת'
 ל"ח רמיז' לפי קונד'

וה"ל' צבר שח"א דא איכא למידק' אמאי בת"ב ויקרא למשה
 מה דל"א בת"ה כי בדוכוס אוחריוכ' ותו מאי וידבר ה' אל"ן'
 א"ל' דאין רמיז' דכולהו ספרי' אתנה"ר ואתיחזי פחדא' והיינו דכל
 ויקרא למשה וז"ל בת"ה ואתתק' ב"ז דחיינו חכמה' ואתנה"ר וכלהו
 ספרי' וי"ח כ"ל חז"א לעשר דאשתכח מלהו דקט"קו וסלקו כולהו
 ספרי' וי"ח דכל חז"א כלי"ת מרחמי' ודינא אשתכח דספרי' כולהו
 ל"ח דחיינו מאת"ס' וי"ח דייחודא הוה שלי"ס' אסתלקו כולהו באין
 דאין רמיז' צ"ל' למשה כלומ' א"ל' דרמיז' בת"ס' אתיחזי צלמ"ד דרמיז'
 ספרי' וצ"ל' דמיז צמשה' וידבר ה' אל"ן אל"ן דרמיז' באין סוף'
 א"ל' דאין רמיז' צמשה' וצ"ל' דרמיז' בחכמה' וצ"ל' דרמיז' בת"ה'
 מאת"ס מועד' כלומ' ל' ואתתק' ר"א מועד' מל"שון ונועדות כלומ'
 דתמך מערי"ס כולהו ספרי' לא שפע"ז בה' לצמחרא ואתנה"ר טובא'
 וי"ח מאת"ס מועד' מל"שון וי"ח ד"ל' ע"ל' ראשי וכו' "

ל"ח שבת י"א לאור שפ' ה' עמך יסדע והו' רמיז' לל"ח
 תמיד בחנה גת' ויראתו וכלא פרי' מן' וכו' "

הגב רחב וקולו נשמוט מחסבו לא יאמר כי זה סוד הקרבן שהאדם נשחט
 רוחו בקרבן ומתוך שיעשה חקרבן עולה למעלה גם רוחו החי והחיים
 כמו של אדם כי יקרב מכם קרבן לה' קרבן ממש מכם ממש יהיה
 הקרבן סדוקים יבין בקרבן ועל ידי כך יעלה למעלה וזהו שכתב
 וכתב תקריבו את קרבנותי למולד קרבן לוחכם ממש

וסגוביה דגבדא דזפי בהאי עלמא למינסד נפשיה וקאשת
 שם דקב' זבפד' מוזן דיתוקן על קאשת שפיד'
 דהא מוזן דיתקל לאו יתחנק על קאשתו כיון דבשרא חסדא ונפשו
 דמי לתרבין חסדות או אשם דכופין ספדין מתהוון משה' וזוהי יתוקן
 דיתוקן על קדושת שמים איהו דמי לתרבין עולה דכולה כללית
 סלקא והכי סלק תנעה וגופיה מתדבק לעילת באתר קדוש וחסות
 יעקב זאת דבק גופיה לעילת ורוחיה סלקא לעילת ומתרבין
 באתר עילתא והא דגא דאלף לעירא דויקרא אמור רבין דרמב"ם כי
 במלכות ואיכא למידק דהא ש"ק דמיז בכותר עילת' והיכי אמריהן
 דרמיו במלכות אבל גא דמילתא דמלכות מתעלה בכתר קלפון
 ואתה דר למרמז ש"ק במלכות והיא לעירא מעוסי דאשירת גבורתא
 כמו שאחז"ל לצי ומעטי את עצמך אי נמי לעילתא דכל צדוקא
 דמיז לעילת דהא י"ז דהיא לעירא דמיזא בחכמה וקועא דילת' סלפ'
 והכי נמי מלכות כיון דאתעלה בעק' היא דמיזא באתר לעירא
 והא איכא למידק דהא אמור רבין דכל הנביאים למ נתבבאו איהו
 באספקלריא וילן נהרי' ובדוכותי אחרית אמור דאתעבדו מלכותא
 וכן איכא למידק במשה דאמור דאתעבד באספקלריא דנהרא
 והבתי וידבר ה' אליו מאהל מועד' והא אהל מועד דוגמא מלכותא
 דאיך אפטר למימר וציאי נתבבאו מהך ספרה תומסך ספרה דהא
 הוי דוגמת פירענא גסוף' אבל דא דמילתא דכל ספרה אית לה אורחא
 וספרה דתעבדו צדוקא דתעבדו שאר נביאי מנהיר למורי ה' באורחין

למחר צלם סנא ודבורא' והיינו זמנא וארא לאפדוהו וכו' כשם שהיה
ואת נהירו למודי ה' באורחין ושצילק דאית ליה במלכות דאקדרי חל
שדי" ושמי ה' דהיינו תת' לא מדעת כלום לא אתנהר באורחין אית
ליה במלכות והיינו דקאמר לא נודעת ולא קאמר לא הודעת נרוח הקדש
אנהר בנהירוש עיר מספידן באורחין ושצילק דאית ליה במלכות ומשום
דהנהירו עיר לא סקיף רוח הקדש בבנואה' ובה פליגי רבנן במגלת
אסתר דרבנן הוה אמרי כיון דמגלת אסתר לא נאמרה לא ביה הקדש
לא חזי למכתב בין כתבי" ואתה לים אתאמר ברוח הקדש לא חזי
סאכ התם דהוה שולטן צישראל' ומשום הכי הוה רוח הקדש שצילק לנפח
דספידן במלכות אבל מגלת אסתר דאתמר בתר חורבן הרי נהירוש וספד
במלכות הוה עיר ולא הוה כנאי למיכתב בין כתבי" וטעמא דאסתר
דאמרת למכתב בין כתבי כיון דאיתני לא אסתם חזק דהא חמי גמריה
ומלאכי דאתנצאו בתר הכי אבתי רוח הקדש הוה בנהירוש לב דמנהרי
ספידן באורחין דאית ליה במלכות' והא בתג דאיתתם נהירו דרוח
הקדש הוה משתמש בבת קול דאיהו מטטרון דפירווא" ועובדיה דאסתר
דמייחד לביה ופולחנה למצוה ועליו דין מתייחדן ספידן ומתעוררין
כמא דבת איהו כלא ישודון כלומר לא דהא חסד מתעלה באתר' דאיהו
ובאתר דכל' דהיינו בתר עלין ואג איהו ישודון כלומר דשפיר איהו
באורח מישור והיינו כון אריכא דבסוף תיבות ישודון' כלומר דשפיר
אתי באורח מישור מתלב' דוכב שמים בערך כלומר כדאת עוגר
ליה בעובדין טבין דילך איהו סלק ורובב לעילא משמים העלונים'
אבל כד לא את עוגר ליה לא באותו לא איהו לעילא משמים אלא
לעילא משתמים דהא חסד לעילא מנעמים איהו' והיינו דבת איהו
יעדכו טל כלום אפלו שמין דשדא דאנון שתקים דאיהו לעילא מעילא
נביע מנהוק אל שעתיד להחיות בו מתים ולשנא דיעדפן כלא באתר
דשפיר איהו איהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו דאיהו

ויהי ענין אבן ופסוק ופיון והפסוק שהתח תופס בפי לוי ושמעון
 הסלוא בפי שלם זמיי - פה טוביה מאן זמסרה איברווי למיהוי
 מהתופס טפס אההורא זלעצא תדייר בדחלתא דה ויראתו ואתה שלום
אודי
 ליום שבו ה לטסן שנות שג' ה' עמך וכו' דק ב' תדבק
 ב' זכו והלא אתגזר עלך מיתה דבגין דמקום המשפט
 ונתן הדין הדין במידה זלמ' חזי כמא דירענת וכלל אתגזר
 א זאנץ חסונה אוליפת עלך זכות" ובק יעקב בחירי"
 ורשי ותוספות" וכולהן אמוראי ותנאי דאה מתעסק
 קמו מלה קדם קב"ה ועלו ובבן פראוך מה מיתה ונהגרו
 הנך מדש"ן דעזו עלך אוקף יהבו תחותך גובדין יקורין
 עת דמדתגדין כו יחזין לה גברא לזסתלקא מטלמא ובתר
 לא שצא לזב לא שצא ליה עז דיהבי דופר תחותיה" להן בני ירדיו
 זלמ' תאכל זלמ' תשתה בדרכי הנאה כלל כמא דאוליפתך"
 זכור זכרי יונה קדושא כי בעור שהארס מאכלו עמך עלו יסדך
 יחזיק בבוזית בוחא זזה חשוך יותר מתעשת ולהי אקרי שלחו
 דכמו דמזבח מתנבים ההוא קלמא" הצינמי מתנבים
 כו מסליק בר נשי דיה ממיליה וממשותיה כו ערב
 בוחי מתעבר יצר הרע ומתנבים' ובבן אזהר מלמילכל
 הנאה וטובה אף בשבתות וימים טובים" ועל כל פעם
 תליד ונהא מחשבתך וביקה באורית אוקף בעידן דאת ממילל עם
 זכור זכרי ואת אפיל ושת"י" ובבן תזכה כי לאסתלקא נשמתא
 שיעתא צמתבתא דרקיעא ולמילך פתגמי דאורייתא
 וכד תקיף תדבר יתהון ותעלם על ספר ויהיו וצדיק
 נחמייס בקבלה ובתלמוד במשנה ובמקרא" וזא סוד לא ימוע ספר
 התורה הזה מפוך כלום כו לצימוש מפוך בעמך אהיה מתיחד למילך
 צעידן דאתא כיל ושות ועשבנשא ממילל דליתת גוסליתתא

תהרהר

תחיה בה יומם וליילה כלום בפלטידן בהגיון היינו הרהור כלב אג
תזכה ותהרה בה בליטא בעידין שינה כמא דאמריה שמהוצר וצנים
בטולים עובר בעשה דודצתה במ ולא בדברים בטלים וג' עובדיה
תעשה דלא ימוש ספר התורה הזה מטק" וז"ש בהתהלך תגתה אהתק
כלומי כד בהתהלך בדרכי תהרהר בתב' אז בשכבך תשחר עילך
כלום בעידין שינה תסתלק לעילך למילך פתגמי אוריתא' וסודותא'
תדבר כל הכך מילין דאוליפתא זה יינו והקיצות היא תשיחך אי נמי
והקיצות היא תשיחך היינו לומ דידביק מאי דאדבקתא ~~והקיצות היא~~
בכומך" ודע ורזא דקורבנא ברזא דגלגולא ושימשתא
קציה זכי למיסק לקורבנא וכד נכסין ליה מסתלק ההוא סטרא מחתם
זכאן נזבח ההוא סטרא דאסתלק רשות דיליה מההוא בעינא וכל קטיל
ליה איהו ובכך ההוא דוחא דאתגלגל בההוא בעינא" נפק מתחות ההוא
סטרא ומתדבק בסטרא דחסד דאיהו נפיש ליה ואוקף דשמיטה לסרה
בישרא בדוכתא דבהן ואוקף ישראל איהו בקטרא דרחמי ואי החוא דוחא
לא אשתאר עליה שום חובא מתקדיב עליה עולה דמולה סלקא עיל
לרבונה" ואי אבתי לא נרצה עונו מתקדיב חטאת ואכלי מנה כהנא
למרמז דאכתת אית ליה דביקא בההוא עלמא ובההוא בשנא דאורי
בהנא מתעלה ההוא דוחא בסטרא דחסד דאיהו סטרא דבהן" וז"ש
הכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים ובעלים קאי נמי לדוחא דאתגלגל
בההוא בעינא" ואי איהו מהמון העם זלית ביה חכמתא מתקרב שטעם
דאינון קדשים קלים ואכלי משה בעלים" ואל תתמה היאך ברנש מתגלגל
בבעינא דמקרא מלך הוא בדעל בעוצר דנבוכדנצר דאתגלגל בעינא
ולא בופידש בן עזרא שא ממש אתגלגל" ובתר הכי מנדעי יתוב עליה
לא דכרא כלמתי דעזא עלי בגין חובא דגאונה ובכך שבחית למרי עלמא
ובו ותיק מילתא דיל קרי בי דב הוא" ולא תסתפק לחו בזוהרא קדישא
לא אי אתגלגל בעינא דלא דכיא" ובכך אפ תני המעשה המוצברת

בפרשת צו חזקת המיסקדת את צעה איש היא המתחבקות עמך ואדבק בי
 תדיר צדיק ויהא הדין עלך והדירך עלי וכו' כי אדוממך להיות שרונגוד
 על שאלות יסודא שבמלכות עראצ' סטאן" ויען כי מקרת נפשך על
 חזקת המיסקדה ליושנה' תצבה להיות מוסמך מכל חזמי ארץ
 ששאלתני חוזה לארץ' ועל יודך אמיר הסמיכה ליושנה ואשכך
 ליהודי צורך וכו' ובתרגום תתוקף על אודעת שמי ותקתלך כעמר
 נדון וכו' לתחיית המתים ותחיה מאותם שנאמ' עליהם אלה
 לא יאמרו וכו' וצדיק וצדקה שלום" ותמיד תשוי קדש עינך כלו שמא
 וכו' וכו' שחור על גויל ואחזי גרמך שא את מסתכל ציה"
 וכו' וכו' כאלו אבוק קחים לקבלך" ובהכ תבוש ותכלם מלאפסך
 חזקתך ולבך מעבודתי ואורית ומשעות והנהר בכל יום לקרות
 פרשיות שלהקרבנות" צ"ל און-

פרשת צו

ליום שבת יצ' לטקן' ה' עמך' הנהקוה התדבק בתורת
 ויראתי ואיבדתי יקין מחנה שבינה לבבל תפניו מחטבותך
 וכו' דגע מתורת ועבודתי ובטל הנצות הבונן ממך כאשר הודיתך
 וכו' ופקח עיניך והאה את שוממותך כאשר הפרדת תורת
 וכו' מלצבוק ועם כל זה מפ הטוב לא פסקת ומנעתו מפניך"
 לצן טוב נא אלי והדבק בי תדיר ואזכך לשרק על קדושת שמי
 וכו' לך מהלכים ביקה עמדים האלה כמה דבת כי פאטר השמ החו
 והארץ החזשה וכו' ואיכא למידיק מאי האי וקאמ' השמים החזשים
 והארץ החזשה' ותו מאי עומדים לפע' ותו מאי כן עמד גרעל ושמכ'
 אבל רמז ומילתא למימד דכד יתיחודין ספר ייא זמטרוע'
 ואחר ארץ חזשה והא הדיא חרץ חפץ' ואי קרית חזשה משום
 דהיא נאעלש משער ספרים עילדין' וסמים רמיז לתלת אבהן וכו'

ישיחודין

מכאן יבא לך ענין זה והוא חזקה שמים נמי יתקיימו בזה
אינהו סתריהו בכנסת נשרל כלומר וספירין דילה מתיווחו
על ידי זה אינון עומדים וקאמר קרא כד ספירין אנון זהמי ישגדא
זההו שטותא ישפיעו עליה ויעמוד ויתקיים זרעבם ושם בשרא
דזרע ושם דהא גופא דבר שש אקרי גרעבם ושמן דילה רשון לדוח
דילה וקאמר דתדוהו יהא פהון קיוס והעמדה והלך דישתא
קדושתא דא חזקא למידק מהי פיסנא דצו' ומיזי גארת תורתא
חבל רזא דמלתא למימד דאסתלקון ספירין כל חד לעבד
דסלקין למאה דהכי סלק עו עם דאתוון דעמא דהויה אסתאדן
דהוה איש חסד דהוא ראש ספורת חזעין ואתבעו היינו שש צלות
זאת חסד פ' תורת דמזבמטרותא העולה כלום ה'א בתורה
מיבעי לה עלותה לבינה ללחובקא לה תמן הוא העולה כלום וה'א
קדמחה תהיה עולה נמי לעילא ומה דבקיב ספירין דעלה ע'א
מוקדה כלום יהא בעילויא בהידותא ובפיחיתא דילחון וחיינו ששוקד
להן שלחובא דנהידותא דהא אנון בשלהבת הקשורה בגחלת' על
חמזבא כלום ויתנהר יקוד דאיהו לעילא מכנסת ישגדא דאיסרדייא
מזבח' כל הלינה כלום כל דהיינו יסוד אטייחד בכנסת ישגדא
דאיסרדייא לילה' עד ה'בקר כלום כלכך הוה ייחודא עד דאתנתנו
בולחן ספירין דרמז לבקר דנהיר' נאש המזבח תוקד בו כלומר
שלהבת דידהו הקשורה בגחלת אתתקף טובא' ולבש הכהן
דהוה איש חסד' מדובד כלום יתיוחד חסד עם בינה דהא משי
סלק חמשיין פ' כל חמשיין שערי בינה' ובד נמי דמיז בינה דהא
בד נמי סלק לתמשא' ובינה חיה וגתמינא' ומכנסי בד יהין
על פניו שלחובא דאש קדש לחול' וחריס את הדשן וכו' והוסיף
אסתאדן חסד לחיה וכו' דמא פ' עתא לבין למיזבא

וְכָל הַיְהוּדִים בְּנֵי לֵאָה תִּבְחַן לְפָנָיו וְאֵת גִּירָמוֹן חוֹכֵן
לְפָנָיו וְעַיִן אֲדָבָה מִן וְשֵׁשׁ אֲחֵיהֶם וְשֵׁשׁ הַבָּת וְסָפֵדן
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
מִכְסֵי יַד כְּהֵן לְבַעַד עֵינִים וְאֵינָן סָפֵדִין לְתַקַּח שֵׁלֵבֶת וְנִהְיָו
וְכָל הַיְהוּדִים בְּבִקָר כָּל מֵהָ לֵאָה לֵאָה מִנֵּה לֵאָה לֵאָה וְנִהְיָו
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא
וְכָל הַיְהוּדִים עִינֵים וְכֹן כָּל מֵהָ אֵשׁ וְנִהְיָו וְשֵׁלֵבֶת וְסָפֵדִין לֵא

והרים אתהרשע ושמעאל המלך המלך אתה קדש...
 לאחשובא להנך אימורים ופדריים ומשום היניקי לקיטמא...
 מתלבש צלבושי קדשא ומשוו להחנא קטמא באתר קדוש...
 אור לשבת הגדול העמך וכי דק כי תדבק בתורת ישראל
 ומשעות ולתפריד מדעבותך אפלו דגע...
 תעשה אצרך שב... השינה תעלה כפשך לתרבות דרקי...
 שם דברים מחוז... שכל שמעיהם יעריכו שפסא ותמו...
 ובמשתה פאטר צותיק ולא פאטר עשית צשבע זה...
 לשתות בלי שיחה לך שום תאוה דק להשביע היצר הרע...
 מעצת היצר כי כמו שער בגפשו נהוא כלומא עפ שאר...
 תאוה פיאם לאכול מעט היצר הרע פותח לו תאוה כפתחו...
 לבן צע הזהר ולא תאכל כל ולא תשתה דרך הנאה כלל ותו...
 צטת סלוקך מן הטובים זה כמה שנים לא נהפתי אפלו...
 והנה נתתיך לנהיג על עמי ישראל היושבים...
 מלח פסיק אפילו רגע היצוק שבינך לבין קונך כי גם כל העו...
 בלילה חוט של חסד משוך עליו ביום פיאם האדם עוסק ב...
 הדיצוק שבינו לבין קונו ועל ידי כן משפיעים עליו מלא...
 הדיצוק ההוא וגם חוט של חסד...
 וזללא לך למנדע כי אברהם לא נעטוד על הסריעה...
 דבחובא דאדם הראשון הוה שליט הוא קטא ומשום
 לא תחקום שור בדישו לא אתפקיד על הפריעה אע"ג דקיים כל המלכות
 אפי ערובי תבשיליך והא איכא למודק מאי ערובי תבשיליך
 דנקט" המלכות לא תליא בתקנות וסייגים דרבנן וחבובין ע"פ אבריו
 למיחמא מאי שבק קב"ה לרבנן לתקוע תקנות וסייגים
 חסד הידיה מלבדן דעריך אמא... למחוי תור שבת
 ותורה שבע"פ ולא הוה פוליה אורייתא תרא אפילו... ברזא

וזהו חוקי התורה כביתים וכתובים תורה לקבל תלת
שנים נבואים לקבלת צהן כתובים לקבל בעי' דברי הימים
לקבל מלכות ואיהו כלל דכלהו זהב דברי הימים כלל כל אוריתא
תורה נבואים וכתובים היינו דאמור דבין דכמה דגין אינא בההוא
ספרא דהוא איהו כלל דגין דמרבין עליו ולא הוה חב' דאדבק כל
דגין דגין הימים זכר היכי דבתורה שבכתב אית תלת דגין הכי
נמו בהוי' שבע אית תלת דגין משנה ברייתא ותלמוד משנה
לקבל אוריתא ברייתא לקבלת צהן תלמוד לקבל למודיה
ויסוד מלכותו והא מטטרון ומלאכי אחרין קיימי' סוחרת דמלכתא
דכתיב לה כי היכי ולא יבא בה ערל וסמא זלתי אצטרך דרבין
יעבד דתקנות וסייגים לקבל הכך תדיר מלאכים דנטיין למטרושתא
והא איהו טא דערובי תבשילין דכי היכי דמזנות לא יכיל למיזן
בר טעם דבה תלת עובי דפה וצאטאומכה וככד כינמי טפעז
דנזרת מלעילא לא יכיל למיזן האי עלמא דאיהו חומר עד דיתבשל
ויתעבה בה לות דוכתי חז לקבל מלכות דאיהי פה דאתקרייא פיה
וחז בנטרין לקבל אצטומכת וחז באיידך מלאכא לקבל כדז ומטס
יפד למיזן עלמא וקאמר דאברהם לא מבעי'א דנטר אוריתא דאיהו
לקבל אלהותא עלאה שא אפי' מאי דאיהו לקבל פטירותא דמתניתא
דמז בעירובי תבשילין גמר' ואפילו הכי לא אתפקד אפדיעה מטעמא
דאמדין' ויעחא אהליך פדוע וכד אתו ושרא' לקיטנסה לך חטא אדם
חנינא ואז ואי אתפקדו אפדיעה' ובתרה הכי בר חבו בעגלא תב
חושא פה תריה ומשום הכי לא אתגזר במזבחה' ומאי דאמור דבין מפט
סכנת הדוד לאן כפטייה הוא דכוה ליה לא סמא תנאי שא לא דמינתא
משום דהון במזבחה דאיהו שולטנותא דחא סמא ואנון אמר שולט
עליהו' ואי הון גזרי' וסמא יתנו להו ונתיב' לאקא לון ברשא דלא תחש
וכו' וכו' וישראל דאיהו גלגל דעליו דגדשותא דהוא סטרא

ומשום

ומשום הכי פקיד להו למגשר ולמפרע ותו לזכור פנינת ושא סוד
 היום בלתי אתה חרטה מצרים מפליכס והיינו חובצ וצדק זגרים להן
 לא שתעבדא במצרים והיינו זאת בטל ההיא חרפה על ידי כפיסות
 למצרים ישראל ומצות מילה זפריעה ויקרא שם המקום ההוא גלגל
 והא איבא למידק פיז דעל שם גלגל תדא ביה הוה ליה למקדיותה גלגל
 חומבי ליה אבל גלגל ליתו לפיז גילוי הוא אבל ראו דמי ליתו ויקרא
 ליה גלגל כלומר גל גל וזהו חזק וזקד ובל כמה וזו מקומה
 ותאמר זהו שם המקדש הזה ששיל עבדו וזו שם המקדש ויקרא
 עד היום הזה כלומר דלכד לפעולם לא יפסוק מעייהו מצות מילה זפריעה
 ורצא וסבת הגדול ביהא ויהבטן ולמחמה ועל יתפן נסח
 ושדא מצרים ועל דא לפסבת חקמוך לפסח חוריק
 לו סבת הגדול והא קבלה וכל צב מצבותו מצד יין כל שנים
 ופתחין כל שפרי תורה וכו' לכך צפ הוציק ואל תכדיו מחסנתך
 ממט אפידגע כי את הוא חדרט עבך וכו' ותדיר תכדך כאפן שם
 שלהוזה במוצ בדיון שחור לנגד עיכך על גזיל ותחשוב כאלו תפידך
 הטני טומד לכבדך וצפן תצום מלה פדיו מחשבונך חמש אמדגע
 ומליהנות בעהג וכו' ותתה שכולם
 והא איפא למידק פיז זלז נפקו ישראל מצרים עד דאתגרי
 עליוה יצלא קדי סא אמדי לן אמרינו ביה הלל ממור
 שבעות ימים אבל רזא ומילתא זנחי דאתגל עליהו יובלי
 קדישא ומסעדיה כבא אבל לן אהבלי עליהו כליהא דאתגליתא
 ולן איתא מילה לדון עובא שום הב ציקמא קדימחא אמרינו הלל
 אמדי לפיז על ההוא שפרא יובלי דאתגל עליוה קצב ומה דרין
 בשאר ימיו לא שפרא מההוא שפרא דיתפלע על עפר טבחותה צפן
 וכלי ימא רמז למפודה חיא מלמעלה למטה אבל ביהא שכולם
 מהדרינו לזסקא שבע ספירות הצפן ביובלי ליהודא לזאת ביהודא
 שנים

והיה עונש המורבב יתקבל גמור בכל שבעה יומין ליהודא להן ציונבלת
ותעזבנהם והאציומא תמימה מייחדינג לכולהו ספרן כחדא
בבינה ואתה שלום

אור לזו וצוין ה' עמך וכו' ליה יתן חכמה וכו' הא חכמה

ודעת ותבונה והא העצת מפני ואיהי מלכות והא הכא

יתן ואיהו צדיק חונן ונותן הא העצת והא הכא כנסת ישראל ואיהי

למידת אמת נקיט חכמה ודעת ותבונה ענין בקורין והא בקורין איהו

חכמה ותבונה ודעת אבל ענין איהו דכנסת ישראל דאשה תבונה

דיניה שפיר יסוד תקומה דענין משפט צדיק ואיהו חונן ונותן והיינו

יתן וכל ידי מן משפטים בתלמוד על ידי חכמה והיינו דעתנו

בתורה וסמך לכתובת ששה כתי' ח' ואיהו למיז בחכמה וסמך יסוד

לכתובת למיז דמז מלכות בכתב גדול דמוקף וכד צדיק אתמלא

שפעאיהו משפיע בקיו ואיהו מלכות ומתקן מתקן עלמין כולהו

והיינו אפוד וכד צדיק משפיע במלכות איהו בחיבורא דבעלי ואיהו

שש דמחבר שמה ודעת יספק מתבונה דהיא אמו והא מבעריק

חוק ציומאי ואיהו יצר הדע ומשום הכי פקיד קבה לבשרא ליה

כד נפק מארץ מצרים ולמיכל מצה דרמזא לחירו דאיהו בינה

וצינתי הדבנו למיכל לחם אצורים שמלפני השרה נזוטס ממנו

אעל ידיו כך הדבנו לקבל התורה והשתא עין דחבו ישראל והא

עלמא מתנהגא בחמץ דומת ימות החול דמהנהג בהנהו דרבין

דחול דנפיל בשבתות ווימים טובים מתנהג בדרגוי דחמץ ומשום

שני לזמנא דדי מחמץ לא הנהו שבעה יומין דרמזי לאכר ג' יומין

דאצות מצרים ותו דככל חגא טבא איהו דמזמנא שני ליה

בתורה חמץ ככל שנתן דפסח אבל חמץ מצות ובהו אנן יתבין בסבות

הא חמץ מצות רמזי לתלת עליו דא חודן משיח תלת אבהו וואמעט

דמזא לכתב ופולגין לה ומזעעין פלגא למרמז דכתר לית ביה תפוסה

יסוד ראיהו גבוה שומר ועילא מכולהו ומצינה אית תריג גבוהים
דאנון חכמה וכתר והיינו וגבוהים עליהם" והא סעודתא קמיתא
איהי רמיא למטרופתא" וסעודתא תניחא רמיא ליסוד זרא
זא וישמח משה צמתנת חלקו דמשה זאיהו תת ישמח צמתנה
חלקו זאיהו יסוד' כי עבד נאמן קדוהו לו ליסוד' כליל תת בדאשו
זיסוד' נתת לו בעמח לפעך עלהד סיב והיינו תלת עלאי' שפ
לוחית אבנים הוריד בידו והיינו תת ובנסת ישראל" וכתוצבה שמורת
שבת כלום דעבת איהו יסוד ותת ובנסת ישראל' נלדין ליה תת' ה
מלעיילא ובנסת ישראל' מלדע" וסעודתא תלוטא היא רמיא לתת
וביון דהוא סליס לתת הא איהו סלק לבתר דהא זא לקבל זא אינון
ומשום הכי מסתייא בזיית דהא תמך ליה אכילה וסגטיה' ומכל
מקום מיבעי דהא' כזיתיה האמת פילא כמא דאולפך שלמה ידידי
לרמוזי דמלכו מהערביק דא עם זא ומשפיעין זא בדא לאנהגא
עלמא" ובגין דבהע סעודתא מסתלק עז כתר עלאה זאיהו מזלן דכל
מזלן ולית תמך עינבן אית חזרה דקפוטותא האמאן דידבק תמך לזא שלט
עליה חלמא בישא כלל' וזא דהש' איהו אמדן הוא רזא דקודרא דפסחא
דזפרישאנא לך על דרך קומעא דקדים ורחק וכו' והלז ברשעא בעינא
למימד' קידום לקושטא לזמנת ישראל' לעשר ספרדין עלאי' כמא דרחק
ברישא דכולהו קושטא לזמנת ישראל' ובתר חש ורחק לאעברא מידיק כר'
סוואבזא דאנון סעודתא דין לחסד' ופזרה' זבנה הכי כדפס למילכל
זא' למרמז' שנת קדוהו' שנתו' הוא בגלותא עסישראל' דעעבזא
דמערית' וזא דין' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל'
תבלת לפדום ותכלת' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל'
פזון דכרפס ממש איהו מל' וזא דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל'
בתת' ומל' בכחות משיב' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל'
וכוונ' לית ציד הסגה דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל' דמזל'

דחזא סבי וכעין מה דאמרי ליעיל גבי סעודה שליטת" זהא דמצוה בכרפס
 ותיבה הא אנון שס"ה לקבל מצות לא תעשה דתלובב" לקבל שמור'
 וכד תחלף ליה צאת צ"ש הוי לגוף דקליק במספר קטן עשרים ועסה תעבה
 הוי בלא צבגד ששא ה"ה לרמוז על כל עשר ספרין טלחין לרמוז דעלהו
 הוו עם ישיב בגלותא ומשום הכי מטב ליה בחלא למרמז על גלותא
 דתקין בתעמין לשנים ובתר הכי יחץ ופלגינן לאמצעותא ומחזיק ליה
 תחת המפה צפריסה עלפתורא משום דהש ג' פטירין דמישא לתלבי ספרין
 דאנון תלבי דסוד ובנסת ישראל בדא דתלת
 סעודות סוד אחי דעלוי לקבלא מעוהו
 ואחיד בתעמין גב לאדקח בה ברשא דבי כל
 בשמים וצדקין ולהכי פלגינן פטירין

ונדאה דמשום דאסחרות דיקוד
 לבי הוי באורח טמירי ועוד דמיז
 בחכמ דאיתו טמיר ובעז משום
 הש מטמירין פלגא דפטיר וליא
 משונן ליה תחות פטירא תתאה
 באת גל"א

אמצעותא דמישא ליסוד ונעדין ליה תחות מפה ועל פטירא למחזיק דסוד
 מקיף לבנסת ישראל מכל סעודה אטיר ליה מכל ספרין דסחרין ליה לטמיר
 יתה ולתבי פטירא אמצעותא דמישא ליסוד פלגא לעלוי מפטירא תתאי
 דמישא למלכות ופלגא לתתא דמישא נמי למלכות ובתר הכי מגיד
 לא שנתעדה שבחא דנסת ישראל צפלקות ליליא קמא לתקפא יתה ולתקפא
 יתה ולתמסכא עלה ברבא עלוי דעסודין ומלכות דויבן כי הוי דפלגות פלגא
 בתרא תתקף בצמוסחא כד אתתקפת צומן יציאת מצרים" ובתר הכי
 דחצה זמנא תגייתא משום דבעינן לאעלא הסתא במקד ושתא יתיר
 ברשא זכור וקדש בקדמיתא טהרה ובתר הכי קדושה וזוהי ברשא דקדשא
 ותוספת קדושה" מוציא מצה על פטירא עליוה ועל פטירא אמצעותא
 כחזא דמיזן לתת ויקוד דאנון אשכח תדיר בחזא ולת מהפך שייך ברשא
 וזו ומשך חזא" ובתר הכי מדד ליליא צפלקות למרמז דתלוב
 דתעמין בגוץ ידוק הוה בגלותא עם ישיבא ולהכי דמיזי מרירותא דמרור
 ואף אספק עונתה בחרוסת ובתר הכי בורך מצה תתאה דמיזנה לכנסת

ישרא' עם מרור צר מיוז לתפארת ומתעורר להו' בחרושת למרמוז דה'ה
 הזה עם צ' במלכותו ולפניו פ' ואתה ל' בהטיבה והא' א' ואתה
 ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 דעצדיק כלה' עבדין פ' ש' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 וכסופין ועלמין" ובתה ח' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 וטמרה" ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ובתה ח' ברך והל' פ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ובה' ברעה י' על ר' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 פסחא ל' רמזי בה' מ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 בלילה ל' תוקפא ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 חזות ל' תוקפא ב' פ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 בפלגות ל' בתראה' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ומשום ח' צ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 חמ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 פ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ע' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 הוא ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 בשבתות וימים טובים כי אס' מעט מזער כי הי' דתה' ואתה ל'
 ולא תס' ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 תוד' ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ב' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 בשבוע והא' ק' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'

אור לשבת עשרה לעסק' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 תצ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'
 ופסח מצרים' מ' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל' ואתה ל'

ואי הו נמי בעי אזובא פוציא יתיה ויהי נומיה זיך אזובא מיהר מטאבא
 ועל דא של כלבא קורא בעני זבינא על איהו קייטא ומיהא חסותא
 זאז פרה אדומה ויהי רמקא פיהא פישא ומסוס הכי צ' שערות
 שהורות פוסלות בה זאם נן פסולתא קייטא בדיקא ימות פני פיהו
 להכי תמסוס הכי בעי ספיתא פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 ובגין דאומי בעי עין ארץ ויהי פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 ובעי להבדא כח דיהו אוב זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 והטא בי ערה חדש ובתוקפיה מי בעי ליה למקשה דיהו פיהו פיהו
 וזאזבא הוא תיחד לזעבא לוחא פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 וזאזבא תשתמודע דא זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 וסע תולעת וזאזבא בגין זעלגסתה חרחה מעניס בזים ועל ערותה ועל
 שש חנה ספחה הם בזים ומסוס הכי בעי לתבא תוקפא זיהו פיהו
 כד אתסי ומתבר תוקפיה זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 אמאי הטא פרה והתם עופנה ועור והטא חזא פרה והתם עפריס
 ועור והטא חזא מהו קרא והתם לז מתוקדי לא חזא נכיס ליה זיהו פיהו
 משדרי ליה חיה זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 פוצא ומסוס הכי מאן זנגע ביה חמיר ממשא בנותה פוצא ויהו פיהו
 זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 ולאוקרא ליה למדיח זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 ותלמי זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 למדיח פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 ממשא פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 עשה ומדיח עשה מהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 ומתרי זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 זיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו
 חסין פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו פיהו

שעיר

מחכיו ומצאנו תשיש קומה חמשה עשר וצדקה אמר לו ופן עו וצדקה
 הא הוא סמוך לקריתו תאמר בשמה וצדקה וצדקה לזאת בזה
 בזמן שא תהא כהרף עין ומצאנו קומה חמשה עשר וצדקה אמר לו ופן עו וצדקה
 זאתו והא אינון קמי כן לא ירשו בהן בש קמתא וכל כך צדקה פתאום
 יחאבטו ויפלו ויגלו ויבנו ויבנו לא ירשו בהן בע קריתא עד
 וזאת מצדדי יייתי לצדקה ששן וצדקה וזאת זמן אחר ויפון
 מלכודתא לנין יייתי וישמר צדקה ויהי להן בשורה ומי לא חאבט
 וצדקה וצדקה עו השתא וצדקה וצדקה מצדדי אהן

עוד אמר לו וצדקה וצדקה וצדקה רמיז לשם ההויה וזאת כסא
 חזקה עובד וצדקה מצדדי וצדקה כמו עובד והוא חזקה
 בתמונתו זמי להא וצדקה פתחא ואוף כי היכי כסא אינון פתחא ואורס
 וצדקה כסא צדקה וצדקה ופתחא גופיה רמיז להא בתחאה וצדקה
 וצדקה כלל ורמיז בצדקה וצדקה וצדקה

ענין השחיטה

אור ליום שש וצדקה ה' עמך בכל אשר אתה עושה וכל אשר אתה
 עושה ה' מצליח ויעלה

הלא ברשא דהארמה דהויתבה קוסטא זמילתא איהו כל קאמרת
 ואינון שחוקים לצעם פעמיים אעבידן אנון חיטי ואמר לבכך
 ולצדקה מי ששה מיטרט ואוף דש' אל דקבר כוונתיה דהונו מבחוק לא
 כיוונג להושטא דמילתא והשתא תיקום על צדקו וקשטא דרשא וצדקה
 ומיהבא תדע מאי טעמא אבר מן החי אסור וצדקה למיכל מצדדי
 ציתכסא ויתכון סימניו הלא כל למנדע דזא צתלין סימני אנון דזא
 ציתר טוב ויתר הרע וישט אימו דזא ציתר הרע וצדקה כל איחו גמור ופעוש
 דאי יהוב ביה אינא מזונא זעיל לא איהו מחזי ומיסתמס ציהוסה ליה
 בהכי ואי בעי צדקה למיהב ביה טובא טובא איהו מפשיט ומקביל
 וצדקה לצדקה והכי הוא יצדא ביסא וצדקה אינא צחי צדקה מסתמיא

ישראלים

פרשת חק

וְיָשִׁיר ^{בְּעֵינַי} צִוּוּן וְאַדָּם רַמְיָם לְנִשְׁמָה וְלִית בְּנִשְׁמֹתָא
 אַחַי זִלְתָּן אִיחָו דִּילֵיהּ וְצִבְרֵיהּ מִתְרַקָּסָהּ סוּחֵיהּ דְּבִנְיָא בְּמַיָּהּ דִּשְׁפָּרְקָהּ
 צֶבֶד׃ וּבַגְּשָׁמִים נִשְׂא חֲטָאִין אִינּוּן אִית לֵיהּ הוּא סְטָרָא תְּפִיסוֹתָא בִּיהּ
 וְאִית מִנְחוֹן דְּמַתְקִיטְלִין בְּחַדְבָּא וְעוֹד אִית לֵיהּ קִיעַת תְּפִיסוֹתָא עֲלֵיהּ
 אִינְשֵׁי בְּדַמָּא דִּהְקִיָּה פִּלְגִּיהּ מְלַקֵּחַ לַעֲבָד׃ דִּיהוּא דַּמָּא אִיהוּ חוּלְקָא דִּיהוּא
 סְטָרָא׃ וְעוֹד פִּלְגִּיהּ אֲחֵדִינָא אִיבָּת דִּיהוּא דִּשְׁכָּה מִסּוּס דִּיהוּא דְּצִטְלֵי
 כָּסִיב חוּלְקֵיהּ דְּמַלְפִּיק בְּמִנְחָתָא וְכַדְכַת בְּזוּהָרָא קִדִּישָׁא׃

זמורה
 שמינית ספיר דאפקות דמא בשחיטה מה ש תרי סימט
 ואינון דמשיק למחצ ולעלה לאפקא מעיה וחולקא דההוא
 ספרא אבשבן לזפקא ליה מגד אינון דרבין קדישין ואנון מרבין סגולה
 צבועתה שבת ואנון דמשיק שחיטתו מערה׃ ואנון פטועת
 הרזנה דהא אית לך תפיסותא ודיעה קעטבה אבב לעוליה
 תפוסתה דישן גלחצ שחיטתו פסולה דלא אתקיף חולקא
 אחרא כשלתה ואנון תפיסין וידעין׃ ומסקנא דהלבנת
 משפוי כובע נלמטה מערה׃ דהא שפי כובע איהו ינוי צבועת
 ואיהו חמק לתלת עבאי ברשא דקוצו שליחי וקופיה ואמצעית
 כלמה תפיסה צבועת ודמא ליה ואנון הכי צבינה וכמא ליה
 צבועת דאיהו תפיסותא וידעיה צבינה על ידהא אית לך
 יסלגו דחמ ולהכ כד שחיט צבועת קדמא דשפוי
 חוסי צאתר דאית לך תפיס וידעיה׃ וכד שחיט צבועת

גבור

געיר וזון און איטיך לא משתמודעין שא בזעמא
 לא משתמודע משהו לא בזוחתא אלא בשתא
 ויחזיקו חזקתא בחזקתא דחכמתא זילא יכול למתפל בהון כריל
 שחדיטתו כסדה ואי לא פקולה דהא אפיק דמא מאתר זלמניה תפיש
 כלל דבעינן דיפק דמא מאתר דאית ביה תנת תפיסה בדאמלך לעיל
 (חוק) אור ליום ציעי שלפסח'ה עמך

גבור חיל תנאה דילך זאת מאשבק
 צמת שתא ילף תזיר' והשתא שריתא בקדראשתיתתה זכרן תתלבק
 להמדי צמת שתא דילך הלא זילא זכרן דבא נחסינא הוא נזה אתעביד
 נקיין לישאל לבשעא להון ימא ברשא לעל גשרים דחסד ברשא דויסע
 זיבא חס' זהלאת ידענא דקשיא לך מאי מהו הט גשרין
 ותו אמאדעל זילא ע ברשא שבש שפשיס

דע זעב אנון ברשא דעמוד הענן דאגילקדמחוק' ואוף ג
 דאגילק לון לישאל בהאי דשא חון דג שמן עפר קלאן לעל
 ודאגילק' גתריין נוטין חדא כפופה וחדא פשוטהא אנון
 עבד' תהפכת לתובה הוא נוף פשוטה ונוף כפופה ועין דאיהו חסד
 ודאגילק' בין הפוך כון כפופה סמוכה לאת עין ברשא דבת היתה
 מאצט גבב סמך ולהפ' צריכה להיות קמוכה לה ודא דדין
 דאגילק' עג דמשא למסד' ודא דגשר' אגילק' דאעג
 הו' חסד' דדין כלל ציה סמא דאולפסדך דכולו שפך
 דא גבורה אעג דדין איהו כד שכו צענשא מש כחיה

שחרית

לח

וְשָׁרַעְתָּ: הַשְׁמִירוֹ לְכֶסֶף פְּנֵי-יַפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְזָרָה אַף-יִהְיֶה בְכֶם
 וְעָזַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאָדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְרָתָם וּמַחֲרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִהְיֶה הַתֵּן לְכֶם: וְשִׁמְתֶם
 אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וְקִשְׁרֵתְכֶם וְאֵת לֵאמֹר עַל יַד כְּפוּהוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֵתֶם אֶת-בְּנֵיכֶם
 לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּהֶם בְּבֵית הַדָּבָר וּבְדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכֵי הַדָּבָר וּבְקִימָה: וּכְתַבְתֶּם עַל-מוֹזוֹת
 צִית הַדָּבָר שֶׁעַל הַדָּבָר: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָחֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל-

הָאָרֶץ:

וְנִצְמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה לְאָמֹר: דָּבָר אֱלֹהֵי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֱלֹהֵם וְעַל
 לָחֶם צִיצֵת עַל-בְּנֵי בְּנֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל-צִיצֵת הַבְּנֵה פֶתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיְתָה
 לְכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֶת-זִכְרֵתֶם אֶת
 עַל-מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֶת-מִצְוֹתֵיכֶם

וְעַל-בְּנֵיכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם

בְּנֵיכֶם

עֲחָרִית

זָנִים וְאַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲדַוְצֶאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת וַיִּצִיב וַנִּבְּרָן וּקְיִים וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמַר
וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנַחֲמָד וְנַעֲשִׂים
וְנִבְרָא וְנִדְרִיר וְנִתְקַן וְנִמְקָל וְנִטוֹב
עִפְפָּה הַדְּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹרְסוֹ עַד: אָמֵת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגְּן יִשְׁעֵנוּ
לְדוֹר וָדוֹר הוּא קְיִים וְשֵׁמוֹ קְיִים וְכִסְאוֹ
נִבְּרָן וּמַלְכוּתוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְעַד קְיִמְתָּהּ
וְדְבָרֵי חַיִּים וּקְיִימִים וְנֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים
לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ עֲלֵינוּ
וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל הַדּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת
צַדִּיק יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל הָרֵאשׁוּנִים נֶעֱלָ
וְאַחֲרוֹנִים דְּבָר טוֹב וּקְיִים בְּאִמְרָה
בְּאִמּוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אָמֵת שְׁאֵתָהּ
שׂוֹא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַכְנוּ
מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ
שׂוֹמְרֵ צִדּוֹ שׂוֹמְעֵתֵינוּ פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ
אָמֵן וְאִיזְלָנוּ עוֹרֵי לֵהִי

קדיש לרבנן ועטנן לטבח
 ופטה לה בטבת
 מתפללין כמו בעבת ומזכירין יעלה בטובה ואין מזכירין עליה בחוסר
 ויאמר אלהים בברכות הטובה ומענין ב' קריים בא קורא ב' ב' טבת
 השבוע וקדיש עד לעילא ומכטידין ביטעיה והמכטידין קורא רחל
 וביום השבת ובראשי חמשיכים עד וטענו וקדיש לעילא וקורא
 הפטרה דאח

הפטרת שבת וראש חודש

טה אמר יי' השמים כסא ודאלין רדום
 רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מ
 מקום מנוחתי ואת כל אלה ידי עשתה
 ויהיו כל אלה נאם יי' ואל זה אביט אל
 ענן ונקה לוח וחרד על דברי שוחט
 לשור מפה איש זוכה רשה עורף כלב
 מעלה מנחה דבחזיר מזכיר לבנה מ
 מבילך און גם המה בחרו בדרכיהם ו
 ובשקוציהם נפשם חפצה גם אני אבחר
 בתעלוליהם ומגולתם אביא להם יען
 קראתי ואין עונה דביתי ולא שמעו ו
 ויעשו דלע בניני ובאשר לא הפציתי
 בחרו שמעו דברי יי' החרדים אל

לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיִּינַן יְנֻשֵׁיךָ לִבְבֵי אֱנוֹשׁ לִדְרֹתֵי לֶחֶם
 מִשָּׁמַיִם וּלְחֶם לִבְבֵי אֱנוֹשׁ יִסְעוּ: יִשְׁפְּעוּ עֵצִי יְיָ אֱלֹהִים
 לְבָנֹן אֲשֶׁר יִפְּעוּ: אֲשֶׁר שָׁם תְּפִילִים יִקְרְבוּן הַסִּדָּר
 בְּרוּשִׁים בְּיָתֶיךָ יְיָ לִים הַגְּבוּרִים לִיעֲזָרִים סֹלְעִים
 מִחֶסֶד לִשְׁפָנִים: עֲשֵׂה יְיָ לְמוֹעֲדִים שְׂמֵחַ יְיָ
 מִבּוֹחַ: אֲתֵשׁ חֶסֶד וַיְיָ לִלְבָבוֹ תִרְמָוֶה כֹּל הַיּוֹם
 יֵעָרֵךְ הַכְּפִילִים שׂוֹאֲגִים לְטִדֵּף וּלְבָקֵשׁ מֵאֵל אֲחֵלָם
 תִּגְדַּח הַשָּׁמַיִם יִאֲסֹפוּן וְחַל מִעוֹנֹתֶם יִרְכָּמוּן
 אֲדָם לִפְעֻלָּן וְלַעֲבוּרֵיהֶן שִׁי עֵרֵב: מִה רַבּוֹ מִעֲוֹנוֹךָ
 יְיָ כֹּלֵם בְּחַכְמָה עֲשֵׂה מִלִּחָה הָאֵרֶץ קִנְיֵךְ יְיָ
 הַיָּם גְּדוּל וּרְחֹב יָדַיִם שָׁם הִנֵּה אֲזִין מִסֶּפֶר חַיֹּת
 הַיָּם עַם גְּדוּלוֹתָ שָׁם אֲנִיֹּה הַלֵּב לִיִּיךָ יְיָ
 יִתְרֹת לְשִׁחָה רַבּוֹ: כֹּלֵם לִיךָ יִשְׁבְּרוּן לִתֵּת אֲחֵלָם
 בְּעֵינֵי תִתֵּן לָהֶם לִקְטוֹן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן לְטוֹב
 תִּסְתַּדֵּר פִּתְיֵךְ בְּיָהֲלוֹן תִּסְפָּף רוּחֵם יִגְוֹעוּ וְחַל עֲפָרִים
 יִשְׁנֹבֵנוּ: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאֵן וְהַחֲדִיט פִּנֵּי אֲדָמָה
 יְיָ: כִּבּוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּתַעֲשׂוֹן הַמַּבִּיט לְאֵרֶץ
 אֲתֵרֵעַד יִגַּע בְּהַדִּים דִּיעֲשָׁנוּ: אֲנִי יִרְהַ לִּי בְּחַיִּי א
 אֲחַמְרָה לְאֵהֵי בְעוֹדֵי יִעֲרֵב עֲלֵינוּ שִׁיחַ אֲנִי אֲשַׁמְרָה
 בְּיָי: יִתְלַמוּ הַטּוֹאִים מִן הָאֵרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינֶם בְּרָצִי
 עֲפֹשֵׁי אֲתֵי הַלְלוּהָ

וְאֵלֵינוּ יִתְלַמוּ

וְאֵלֵינוּ יִתְלַמוּ קַמְּךָ דְבִי אֵהוּ כֹל הַטּוֹנָה הַלְלוּהָ וְאֵלֵינוּ

אֲחַמְרָה לְאֵהֵי בְעוֹדֵי יִעֲרֵב עֲלֵינוּ שִׁיחַ אֲנִי אֲשַׁמְרָה

Handwritten text at the top of the left page, including a large initial letter 'א'.

Main body of handwritten text on the left page, written in a cursive script.

Handwritten text at the bottom of the left page, possibly a signature or date.

Handwritten text at the bottom of the left page, including musical notation with notes and stems.

Handwritten text at the top of the right page, including a large initial letter 'א'.

Section header or title at the top of the right page, possibly 'פואר'.

Main body of handwritten text on the right page, written in a cursive script.

Handwritten text at the bottom of the right page, including musical notation and a large initial letter 'א'.

מלך לכה
עליון בן
סמך
עליון פניוה ראשונה
יהוה יתברך בשרו ופניו
יהוה יתברך בשרו ופניו
יהוה יתברך בשרו ופניו
יהוה יתברך בשרו ופניו
יהוה יתברך בשרו ופניו

וזהו סוד
והיא עתה נקראת
מאן פיה בזה המקור
יש י' פטנה מחמור פי יקר
הענין נקמה לא יערה באומנה נאני והו
בפתה לא יעלה אין געבה אסדה
כיהא נטאח אין מא געא לאן דזה
אלניא בשדה לם דדר נעלה
אכד בטנף אדנד אומה לאן נקמה
פחד ענד פואר אנאס מחכונ ולום
פזלסמאהה מפארך פוכסכ למאר
סאר ופון שחיה עליוה אולמאר
יעיבה סרוה חוה וכהף עליה
שאר ויעיבה ונענדאסה
לחן נקמה מן סלכ יסמ

יהוה יתברך
אלה תע
יהוה יתברך
אלה תע

השת לטעין
עאחב אלוך פאנפוי
ואפליטה דגיד וסענה יערה
ואכלה ואעליבה עליה
ולא יכאר ודואמן אלמא חוה
וואפליה שבה לגען ישפאה
תעלה יוכל לה סמן נפשי פקד
ולצא וקנדה ושקב וסדר וזנה
למד וויחן בזה נסדה גליל
שגרה וויחן גסלה בן טעיה
תעלה ואן
תעלה בשם גלה לך חמא
לקאחד געיה לעזיד
לנוך וארפאן לנוך זמא
ומא יעהר מן לנוך פגלה
לכחן לא פנא אוד סכואנה
ואעלי חמול כפאנד דיה
ואעלי חמול כפאנד דיה
ואעלי חמול כפאנד דיה

